

```
ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း
                 ထုတ်ဝေသူ
     ସୌଳ୍ଦ୍ରିକ୍ରି (କ୍ରି-୦୦ଓଡିଓ) (ସ୍ଲାଂମତେ)
       အမှတ်-၅၂၀(က)၊ အင်းဝ (၄)လမ်း၊
(၆) ရဝ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
           အတွင်းနှင့်မျက်နှာစုံးပုံနှိပ်
 ဦးကျင်ရင် မြဲ –ဝဝ၃၂၆) (ရွှေခြသေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၂)၊ သရဇီလမ်း၊ တေ/နောက် ရပ်ကွက်၊
           အလုံမြို့နယ်၊ ႏရန်ကုန်မြို့။
                မျက်နှာဇုံးပန်းချိ
                    œာ်ဝိုင်
                 အတွင်းဖလင်
              ကိုဇင်ဦးနှင့်ညီများ
                   ပုံနှိပ်ခြင်း
                 ပထမအကြိမ်
            ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
       တန်ဖိုး-၁၀၀ ကျပ်၊ အုပ်ရေ- ၅၀၀
                   ဖြန့်ချိရေး
                   ငျူးစာဖွဲ့ပ
၀၉ ရှဝ၃၀၁၀၆၊ ၀၉ ရှ၁၈ရဝ၈၄၊ ၀၁ ၈ရဝ၀၆၉၆
      . လရောင်ကိုမျှော်ငေးငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်
     ဗျူးစာပေ၊ ၂ဝ၁ဝျ၊
       ၂၂၄-၈ေ၊ ၁၂ x ၁၈ စင်တီ။
     (၁) လရောင်ကိုမျှော်ငေးငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်
```

လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင် ဝတ္ထုခေါင်းစည်းအား အသုံးပြုခွင့်ပေးသော ကဗျာဆရာမ ခင်လေး (မန္တလေး) အား အထူးကျေးဇူးကင်ပါသည်။

વા<u>ં</u>!

အခန်း (၁)

"သူနိုး သူနိုး ဖမ်းထားကြပါဗျို့၊ အရှေ့က ပြေးသွားတဲ့ကောင် လေးက သူနိုးလေးပါ"

ကြည့်လိုက်တော့ ကိုးနှစ်၊ဆယ်နှစ်အရွယ် ကောင်လေးတစ် ယောက်က ရှေ့မှပြေးနေသည်။ အနောက်မှ အသက်လေးဆယ်ခန့် လူကြီးတစ်ဦး ထိုကောင်လေးနောက်သို့ ဒရောသောပါး ပြေးလိုက်ရင်း ပါးစပ်မှလည်း လမ်းသွားလမ်းလာ လူအချို့ကို လှမ်း၍ အကူအညီ

တောင်းနေသေး၏။ 'မောင်ခိုင် ကားရပ်စမ်း၊ ကားအမြန်ရပ်စမ်း'

သူဌေးကြီး ဦးမင်းသစ်၏အမိန့်ပေးသံကြောင့် ဦးခိုင်ဖော်ကားကို ခပ်မှန်မှန် မောင်းနေရာမှ လမ်းဘေးတစ်ခွေနရာသို့ချ၍ ရပ်လိုက်သည်။ ''ဘာဝယ်စရာရှိလို့လဲ အစ်ကိုကြီး''

ဗျူးတပေ

6 0

.

''ဟော ဟိုက ပြေးလာတဲ့ကလေးကိုကြည့်စမ်း၊ အနောက်က လူတစ်ယောက်ကလည်း အတင်းပြေးလိုက်နေတယ်''

ဦးမင်းသစ် ညွှန်ပြရာသို့ ဦးခိုင်ဖော် ကိုယ်ကို ဘေးသို့စောင်း၍

သမင်လည်ပြန် ကြည့်လိုက်သည်။

''အဲ့ဒီလူဆီက တစ်ခုခုယူပြေးလာတာ ထင်တယ် အစ်ကိုကြီး'

''အေး အနောက်က လူက သူခိုးလို့အော်ပြီး ပြေးလိုက်နေ

တယ်'' ဦးမင်းသစ် တွေးတွေးဆဆဖြင့် အကဲခတ်နေရင်းမှ

''ဒီကလေးပုံစံက သူနိုးရုပ်မပေါက်ဘူး''

ဦးမင်းသစ် စကားကြောင့် ဦးခိုင်ဖော် မပွင့်တပွင့်ပြီးလိုက်သည်။ အစ်ကိုကြီး ဘာကိုအတွေးပေ့ါက်သွား၍ ကိုယ်နှင့်ဘာ့မှမဆိုင်သော

်တှစ်ပါးသူ၏အရှုပ်ထုစ်ကို ဝင်၍စူးစမ်းနေသလဲဆိုတာ ဦးခိုင်ဖော်ပင် မတွေးတတ်တော့။

"ကျွန်တော် သဘောမပေါက်ဘူး အစ်ကိုကြီး၊ လူတစ်ယောက်

ရဲ့ အကျင့်စာရိတ္တက ရုပ်ကိုကြည့်ပြီး အကဲဖြတ်လို့မှ မရတာ''

''အေး မင်းပြောတာ မှန်တယ် မောင်ခိုင်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကလေး

ရဲမျက်နှာပေါ်က အရိပ်တွေကိုတော့ မင်း မတွေ့မိလိုက်ဘူး မဟုတ်လား" ဦးမင်းသစ် ထိုသို့ အကဲခတ် ဝေဖန်နေစဉ်မှာပင် ထိုကောင်

လေး သူ့လက်ထဲမှ ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီးကို လွတ်ထွက်မတတ် ပိုက်ကာ

ကားဘေးမှ အရှိန်ဖြင့် ဖြတ်ပြေးသွားသည်။ ကောင်လေး၏နောက်ကျော

ာရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

>

ြင်ကို ငေးကြည့်ရင်း မျက်ခုံးနှစ်ဖက် စုကျုံ့လိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို လေးနက်စွာ တွေးလိုက်ပုံရသည်။

''ဒီကလေး မျက်နှာပေါ်မှာ သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ရယူလိုတဲ့ သောဘရိပ်တွေ အပြည့်မရှိဘူး၊ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာရှိနေတာက ဖိုးရိမ်းပူပန် နေတဲ့အရိပ်တွေ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရိပ်တွေက အများဆုံးလွှမ်းမိုးနေတယ်၊ သူ့မျက်လုံးမှာ မျက်ရည်တွေ ဝေ့နေတယ်၊ ဒါကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူ့မှာ ကြီးမားတဲ့သောကတစ်ခုခုတော့ ရှိကိုရှိနေရမယ်''

ထိုမျှထိ စေ့စပိသေချာလွန်းသော ဆရာကြီး၏လူကဲခတ် ကောင်းပုံကို ဦးခိုင်ဖော် ဘာတစ်ခုမှတောင် စောဒက မတက်ဝံ့တော့။ ''အဲဒီကလေးနောက်ကို အမှီလိုက်စမ်း''

ဦးခိုင်ဖော် အမိန့်နာခံစွာဖြင့် ကားကို ဆက်မောင်းလာလိုက် သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်ကောင်လေးနောက်မှ ပြေးလိုက်နေသော လူကို ခံလာသည်။

``ဟေ့ သူခိုး မပြေးနဲ့၊ မင်းတော့လား မိရင် အရေခွံကိုဆုတ် သိမယ်''

အနောက်မှ ငှက်ပျောသီးသည် ဖြစ်ဟန်တူသော လူကြီးက

ခြောလည်းပြော၊ လိုက်လည်းလိုက်။ ကားကတဖြည်းဖြည်းနှင့် သူတို့နှစ်ဦး ကို ကျော်တက်သွားသည်။

''မောင်ခိုင် ကားရပ်ပြီး အဲဒီကလေးကို ရှေ့ကပိတ်ပြီး ဖမ်း ထိုက်စမ်း''

ဗျူးစာပေ

ကူးတူပေ

0 🗞

4

"ຫກ"

ဒီတစ်ခါလည်း ဦးနိုင်ဖော် ကားမောင်းရင်း မျက်လုံးပြူးသွား ကာ နောက်ကြည့်မှန်မှတဆင့် ဦးမင်းသစ်ကို နားမလည်စွာ ကြည့်လိုက် သည်။

"အစ်ကိုကြီး သနားပါတယ်ဗျာ၊ ဒီကလေးမိရင် လွယ်မ**ယ့်ပုံ** မပေါ်ဘူး"

ဦးခိုင်ဖော် ကောင်လေးကို သနားမို၍ စောဒက တက်ကြည့် လိုက်၏။

''မရှည်နဲ့ ဆင်းပြီးဖမ်းဆို ဖမ်းလိုက်''

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့''

ဦးခိုင်ဇော် အထွန့်မတက်ရဲတော့။ ကားကိုရပ်ပြီး ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ဦးမင်းသစ်ပါ နောက်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ဆင်းလိုက် သည်။ ဦးခိုင်ဇော် ကောင်လေးကို ရှေ့မှပိတ်ရပ်ပြီး အမိအရ ဖမ်းလိုက် သည်။

''မဖမ်းပါနဲ့ ဦးဦး ကျွန်တော် သူရိုးမဟုတ်ပါဘူး မဖမ်းပါနဲ့'

''မိပြီ သူခိုးဂျပိုး ဂျလေပီကောင် မိပြီ'' အနောက်မှ ပြေးလိုက်နေသော လူကြီးမှာ မောဟိုက်နေသည့် မင် ဦးခိုင်ဖော်အဖြစ်းထားသော ကောင်လေးဆီသို့ စားထော

လေသံဖြင့် ဦးခိုင်ဖော်၏ဖမ်းထားသော ကောင်လေးဆီသို့ စားတော့ ဝါးတော့မတတ်သော အကြည့်ရိုင်းရိုင်းကြီးဖြင့် ချဉ်းကပ်လာ၏။ ထို ကောင်လေးမှာ ဦးခိုင်ဖော်လက်ထဲမှ သူ့အင်အားရှိသလောက်လေး ရ လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

) હ

အောင်ရုန်းရင်း တောင်းပန်တိုးလျှိုးရှာသည်။

ထိုလူကြီး ငှက်ပျောသီးဖီးကို ဖျတ်ခနဲ ပြန်လှရင်း ကောင် လေး၏ဇက်ပိုးကို ရိုက်ရန် သူ့လက်ကို မြှောက်လိုက်သည်။

''ဟေ့လူ ရပ်စမ်း''

ဦးမင်းသစ် ကလေးကိုရိုက်မည်စိုး၍ အချိန်မီ လှမ်းတားလိုက် သည်။ အမိန့်သံဆန်သော ဦးမင်းသစ်အသံကြောင့် ရိုက်ရန်ရွယ်သော လက်အစုံမှာ လေထဲတွင် တန်းလန်းဖြစ်နေပြီး ဦးမင်းသစ်ကို လှည့်ကြည့်

''ကလေးကို အဲဒီလို အကြမ်းဖက်နည်းသုံးပြီး မဖြေရှင်းပါနဲ့''

''သူက ကျုပ်ငှက်ပျောသီး ခိုးသွားတာ''

''အဲဒီ ငှက်ပျောသီးတစ်ဖီး ဘယ်လောက်တန်သလဲ''

''ထောင့်ငါးရာ''

''ကောင်းပြီ ကျုပ် ဝယ်မယ်၊ မောင်ခိုင် ထုတ်ပေးလိုက်စ**မ်း**''

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကြီး''

ဦးခိုင်ဖော် သူ့အက်ျီအိတ်ကပ်ထဲမှ တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက် နှင့်ငါးရာတန်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ကောင်လေးမျက်ရည် စက်လက်နှင့် မျက်လုံးအဝိုင်းသား မော့ကြည့်နေ၏။ ငှက်ပျောသီးသည် လူကြီး၏ရန်က ငြိမ်းသွား၍ စိတ်အေးပုံလည်း ရသွားသည်။ ငှက်ပျော သီးသည်ကြီးအနားမှ ထွက်သွားတော့မှ ဦးမင်းသစ် ကောင်လေး၏ ရှေ့မှာရပ်ကာ

''မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ''

''လရောင်ထိန်ပါ''

''ဘာကြောင့် သူများငှက်ပျောသီးကို ခိုးယူပြီး ထွက်ပြေးလာ

ရတာလဲ''

ဦးမင်းသစ် အမေးကို လရောင်ထိန် မျက်လုံးလေး ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ်လုပ်ရင်း မင္ခံမရဲ မော့ကြည့်ရှာ၏။

''ကျွန်တော့်အဘိုးကို ကျွေးချင်လို့ပါ့''

ထိုကောင်လေး လိမ်ပြောတာမဟုတ်မှန်း မျက်နှာမှာပေါ်လွင် နေသည်။ ရုပ်ရည်သန်ပြန့်ပြီး မျက်နှာပေါ်မှာ ထူးချွန်ထက်မြက်နိုင်သည့်

ကြန်အင်လက္ခဏာမျိုးက ထင်ရှားပေါ် လွင်နေ၏။ အကြောင်းကြောင်း ကြောင့် ဆင်းရဲတွင်းနက်နေသော ကလေးဟု ဦးမင်းသစ် တစ်ထစ်ချ

တွေးလိုက်သည်။

''မင်းအဘိုးက နေမကောင်းဖြစ်နေလို့လား'' ''ဟုတ်ပါတယ် ဦးဦး အဘိုး ဘာမှမစားရတာ ငါးရက်ရှိနေပါပြီ'

ပြောရင်းဖြင့် လရောင်ထိန် အသံတွေတိမ်ဝင်ကာ တစ်ချက်ရှိုက် လိုက်သည်။ လူမမယ် ကလေးနှင့် အသက်ကြီးသူ အဘိုးအဘွားတွေ ကိုယ့်ရှေ့မှာ လောကခံဆိုးဆိုးတွေ ခံစားနေရပြီဆိုလျှင် ဦးမင်းသစ်

လျစ်လျူရှုမနေတတ်တာ ဟိုးအရင်္ခ္ဓာတည်းကပင်။ ''ကဲ မင်းအဘိုးရှိတဲ့နေရာကို ဦးတို့ လိုက်ကြည့်မယ်၊ မင်း

ညာနေတာဆိုရင်တော့ ငါကိုယ်တိုင် အချုပ်ထဲကို ထည့်ပစ်မ**ယ်နေ**ာ်

ားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 33

ကြားလား''

အဘိုးရှိနေပါတယ်''

ဦးမင်းသစ် တမင်ပင် ခြိမ်းချောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ လရောင် ခေါင်းကိုတဆတ်ဆတ်ညိုတ်ကာ

''ကျွန်တော် မညာပါဘူး တကယ်ပြောတာပါ၊ မယ်ရင် လိုက် ကြည့်ပါ၊ ဟိုးရှေ့နားက ဘုန်းကြီးကျောင်းရှိတဲ့လမ်းထဲမှာ ကျွန်တော့်

လရောင် ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ ဦးမင်းသစ် လမ်းလျှောက် ၍ လိုက်ခဲ့သည်။ ဦးခိုင်ဖော်က နောက်မှ ကားကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းမောင်း ၍ လိုက်လာခဲ့၏။

အကြင်နာ ကရုဏာတရား ကြီးမားသော ဦးမင်းသစ်၏လုပ်ရပ် တိုင်းသည် အစဉ်မွန်မြတ်နေသဖြင့် ဦးခိုင်ဇော် အမြဲလေးစားကြည်ညို ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည့်နှင့်အညီ ဦးခိုင်ဖော်သည် ဦးမင်းသစ် ၏လက်ရုံးတစ်ဆူ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အခန်း (၂)

ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း၏ မလှမ်းမကမ်းလေးတွင် အဘိုးအို တစ်ဦး ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေ၏။ သူ့နံဘေးတွင် လမ်းသွားလမ်းလာ လူအချို့နှင့် ကိုရင်လေးနှစ်ပါး ဝိုင်းအုံနေကြသည်။

အဝတ်အိတ်လေးကိုခေါင်းအုံးကာ အင်အားပြတ်စွာ လဲလျောင်း နေသော အဘိုးအို၏မျက်နှာသည် သွေးမရှိသူလို ဖြူလျော်နေ၏။ အရည် တွန့်နေသော မျက်ကွင်းတို့သည် အစာအာဟာရ ပြတ်လပ်မှုကြောင့် အတွင်းသို့ပင် အတော်လေး ချိုင့်ဝင်လုနေ၏။

လရောင် အဘိုးဘေးမှာ စိုးရိမ်တကြီး ထိုင်ချလိုက်ပြီး အဘိုး ၏ လက်ပိန်ပိန်တွေကို ဆွဲကိုင်လှုပ်ရမ်းပြီး ခေါ်လိုက်သည်။ "အဘိုး အဘိုး သား အဘိုးအတွက် ငှက်ပျောသီးတွေ ယူလာ တယ်၊ ထစားပါ အဘိုး"

യ്യുന്നാ

ασηδήσμήσει ζεργεικός ήσιδεπιδ

''ကောင်လေး မင်းအဘိုး အသက်မရှိတော့ဘူး ဆုံးပြီကွ''

လရောင်အတွက်တော့ ထိုတဒင်္ဂသည် ကမ္ဘာပြီသလိုပင် **မိုဘွယ်** ရာမဲ့ကာ အရှင်လတ်လတ် အသက်ပျောက်သူလို ခံစားလိုက်ရ၏။ ပြည့်လှုံကျလာသော မျက်ရည်တို့သည် အသက်မရှိသော အဘိုးအိုပေါ်သို့ တပေါက်ပေါက် စီးကျသည်။

''အဘိုး အဘိုး သားကို တစ်ယောက်ထဲ မထားခဲ့ပါနဲ့၊ သား ကြောက်လို့ပါ၊ သားကိုပါ တစ်ခါတည်း ခေါ်သွားပါ အဘိုးရယ်'' လရောင် အဘိုးအို၏ရင်ဘတ်မှာ သူ့မျက်နှာအပ်ပြီး ပြောပြော ပြီးငိုတော့ ဘေးလူတွေပင် စိတ်ထဲမကောင်းစွာ မျက်ရည်စို့သူကစို့ သက် ပြင်းရှိုက်သူကရှိုက်နှင့်။

ဦးမင်းသစ်ပါ ရင်ထဲမှာ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိကာ သူ့ရင်ထဲမှာပါ အလုံးကြီးစို့နေသလို ခံစားရ၏။ အင်မတန် ငယ်ရွယ်ခုနယ်သော လူမမယ် ကလေးကို ပေးပို့လိုက်သော လောကခံသည် ရိုက်ချက်ပြင်းထန်လွန်း မနေဘူးလား။

''အဲဒီ မြေးအဘိုးက နယ်ကလေ ရန်ကုန်တက်ပြီး ဒီကောင် လေးရဲ့အမေကို တက်ရှာတယ်ဆိုလား ဘာလား မသိပါဘူး''

''ဟုတ်တယ် ဆက်သွားစရာ ခရီးစရိတ် ပြတ်သွားလို့ ဒီ**ဇရ**ပ် မှာ ခဏတည်းပါရစေလို့ ဆရာတော်ကြီးဆီ တက်လျှောက်ထားလို့ <mark>ဆရာ</mark> တော်ကြီးက နေခွင့်ပေးထားတာ၊ ကျောင်းက ဆွမ်းကျန်လေးတွေ<mark>့ ကျွေ</mark>း

ပေမယ့် အဘိုးကြီးက နေမကောင်းလို့လား မသိဘူး မစားနိုင်ရှာဘူး"

''သနားဖို့ကောင်းလိုက်တာ''

''ဒီကလေးတော့ ဒုက္ခရောက်ပါပြီ''

''ဆရာတော်ကြီး အကျိုးအကြောင်းလျှောက်ပြီး ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားပဲ လုပ်ခိုင်းတော့ပေ့ါ"

လရောင်တို့ မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်ဘေးတွင် ဝိုင်းအုံနေသော

လူအုပ်ကြီးထံမှ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အသံတွေထွက်ကာ လရောင်အ

ကံကြမ္မာကို မဆီမဆိုင် ဝင်ရေးပေးနေကြသည်။ လောကအလယ်မှာ ကူကယ်ရာမဲ့နေသော လရောင်ထိန်ဆို

သည့် ကောင်လေးကို ဦးမင်းသစ် သေချာကြည့်လိုက်သည်။ စာာရုံထဲသို့ အတွေးတစ်နကလည်း လှစ်ခနဲဝင်လာ၏။ ထိုအတွေးသည် ယခုအချိန်မှာ

တော့ ကူကယ်ရာမဲ့နေသော လရောင်ထိန်ဆိုသော ကောင်လေးအတွက် အသင့်လျော်ဆုံး ဖြစ်သည်။

ကံကြမ္မာဆိုးတွေနှင့် ဘဝရေစီးကြောင်းထဲမှာ ဘုမသိဘမသိ မျောပါရတော့မည့် ထိုကလေး၏ဘဝလေး လှပသွားအောင် သူသာရေး

ခြယ်ပေးနိုင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် … ။

အခန်း (၃)

''ဒယ်ဒီ သူက ဘယ်သူလဲ''

ဦးမင်းသစ်နှင့်အတူ ကားပေါ်မှဆင်းလာသော လရောင်ကို မြင်တော့ ရွှေဘုံစံ မျက်ဝန်းအဝိုင်းသားလေးနှင့် လရောင်ကို သေချာ

အကဲခတ်ရင်း မေး၏။

''ဒယ်ဒီတို့အိမ်မှာ ထားဖို့ ခေါ်လာတာပေါ့''

''ဟွန်း ဒီညစ်တီးည်စ်စုတ် ပုံစံကြီးကို ဟုတ်လား''

မဲ့ကာရွဲ့ကာနှင့် မျက်ဝန်းအကြည့်တွေမှာ အထင်သေးခြင်း

စ္လုံရှာခြင်းအရိပ်တွေ တိုးသိပ်နေသော မျက်နှာပေါ်မှာ မာနတွေအပြည့်။ ့ ''ဪ ရေမိုးချိုးပြီး အဝတ်အစားကောင်းကောင်းတွေ ဝတ်

ပေးလိုက်ရင် သန့်သွားမှာပေ့ါ သုံမီးရယ်''

''အို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘုံ သူ့ကို ဒီအိမ်မှာ မထားချင်ပါဘူး'ှိ မှာနကြီးလွန်းသော စွာတေးလန်မလေးသည် သူ့ကို ဒီ<mark>ခ</mark>ေါ်လာ

ഷ്ട്രോഗേ

പ്പുനേഗേ

dc dc

Œ

သည့် ဦးဦး၏သမီးဆိုသော အသိစိတ်ကြောင့် သည်းခံခြင်းတရားတွေ

သည် သူ့အလိုလို လရောင်၏ရင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။

ဦးခိုင်ဖော် လရောင်အတွက် ဝယ်လာသော အဝတ်အစားထုပ် တွေကို ကားထဲမှထုတ်ပြီး လရောင်ကို အိမ်ထဲခေါ်သွားရန် ခြေလှမ်းပြင် လိုက်သည်။ ဘုံ မျက်စိရှေ့မှာ လရောင်ကို အမြန်ခေါ်ထုတ်မှ။ နို့မို့ဆို လှိုင် ဘုံ ပြဿနာအမျိုးမျိုးရှာပြီး ဦးမင်းသစ်ကို ဂျစ်တိုက်တော့မှာ သေချာသည်။

''လာ မောင်လရောင် မင်းနေရမယ့်နေရာကို လိုက်ပြမ**ယ်'**

ဦးခိုင်ဖော် လရောင်လက်ကိုဆွဲပြီး ကူ့အခန်းနှင့်ဘေးချင်းက**်** လျက် အခန်းတွင် နေရာချပေးလိုက်သည်။

လရောင်သည် သူ၏ဘဝကို နတ်တစ်ပါးက ဖန်ဆင်းပေးလိုက်

သလို မယုံနိုင်လောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားသော ကွာဟမှုကြီးကြောင့် ရင်ထဲမှာ ပြောမပြနိုင်လောက်သော စံစားမှုကြီးနှင့် ဝမ်းနည်းရွှဲလာသည်။

အဘိုး၏ရုပ်ကလာပ်က မျက်စိထဲမှ ခုချိန်ထိ မထွက်သော သနားစရာကောင်းလိုက်တာ အဘိုးရယ်ဟု စိတ်ထဲမှ အကြိမ်ကြိမ် **ငရ**

ရွတ်ရင်း မျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်တို့ စီးကျလာပြန်သည်။

ဒီလို တိုက်ကြီးမျိုးမှာနေပြီး အမေ့ကိုရှာမယ်ဆိုလျှင် အ**ဘိုး** အခုလို မသေနိုင်သေး။ အဘိုးသေရတာ သူ့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကို**ယ့်ကို** ငယ်စဉ်ကတည်းက အဘိုးလက်ထဲအပ်ပြီး မြို့တက်အလုပ်လုပ်မ**ည်ဟု** မြောပြီး ထွက်သွားသော အမေ့ကိုရှာမည်ဟု လရောင် မပူဆာခဲ့လျှင် ကားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

) oq

အဘိုး ဒီလိုဒုက္ခမျိုးတွေကို ပိုးစိုးပက်စက် ခံစားသွားရမှာ မဟုတ်။ နောင်တတွေနှင့်အတူ ရင်ထဲမှာ လှိုက်မောလာပြီး မထွေးနိုင် အာန်နိုင် ငိုချပြန်သည်။ အခန်းပြင် ပြန်ထွက်ဖို့ အခန်းဝရောက်နေသော ထရောင်၏ ငိုသံကြောင့် အံ့သြစွာ လှည့်ကြည့်ပြီး တဟီးဟီးဖြင့် ငိုချင်းချ

နေသော လရောင်ဆီကို ပြန်လျှောက်လာပြီး ''လရောင် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ တိတ်ပါကွာ မင်း ဒီလို ငိုနေရင် ဆင်းအဘိုးက ဘယ်လိုစိတ်ကောင်းနိုင်ပါ့မလဲ၊ မင်းသာမငိုဘဲ ဒီအိမ်ကြီး နာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ လိမ္မာအောင်နေမယ်ဆိုရင် မင်းအဘိုးက ဘမလွန်ကနေ မင်းကို စိတ်ချနေမှာပါ''

''ကျွန်တော် ဒီလိုအိမ်ကြီးမှာနေရမှာကို အဘိုးက သိလို့လား၊ မြှင်ရကို့လား''

''မြင်ရတာပေ့ါကွာ၊ ခုဆို မင်းအဘိုး မင်းအတွက် ဘယ်လောက် ဘိုးသာလိမ့်မလဲ၊ သူ့မြေး ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ နေနေရပြီဆိုပြီးတော့လေ''

''ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အမေကို ထပ်ရှာချင်သေးတယ်''

''မင်းအမေက ဒီရန်ကုန်မှာ ကျိန်းသေရှိလား''

ိရှိတာပေ့ါ၊ ရှိတယ်လို့လည်း အဘိုးကပြောတယ်၊ ကျွန်တော့် အမေက ကျွန်တော် ငါးနှစ်အရွယ်လောက်ကတည်းက မြို့တက်လာတာ၊ နွာကိုတစ်ခေါက်မှ ပြန်မလာတော့ဆူး၊ ခုလည်း ရွာက ဦးလေးစိန်လှတို့ မြို့တက်ပြီး ကုန်လာဝယ်တုန်း အမေ့ကိုထွေ့လိုက်တယ်ဆိုပြီး အမွေ့လိုင် စာ ယူလာပေးလို့ အဘိုံးနဲ့ကျွန်တော် မြို့ကို လိုက်လာကြတာ၊ မြို့လည်း

allison en

citto

on ⊗

ဆာက်ဆာ အဲ့ရှိလိပ်စာကို ဘယ်လိုရာမြေန်းကို မသိတော့တူ။ ဒီကြားထဲ 🛣 ောက်သွားတော့ ဘယ်ရှာလို့ရှာရမှန်း မသိတော့ဘူး'' လဆောင် သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ရှိုက်တစ်လှည့် ငိုတစ်လှည့်ဖြင့်

သုံ့ကြီးလေးလို ရှင်းပြရှာ၏။

"ဆေးကွာ မင်းဘဝအကြောင်းကြားရေတာ အန်ကယ်ခိုင် စိတ် ဆကာင်းသိဘူး မင်းအမေကို အန်ကယ်ခိုင်တို့ မြင်ဖူးထားရင်လည်း ဘောင်းသာ။ ကူရှာပေးလို့ ရတာပေ့ါ"

"ကျွန်တော့်မှာ အမေ့ဓာတ်ပုံ ရှိတယ်"

"တေ ဟတ်လား"

လရောင် သူ့လွယ်အိတ်စုတ်လေးထဲမှာ ထည့်ထားသော ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကို ထုတ်ပြသည်။ ဦးနိုင်ဇော် လရောင်လက်ထဲမှ ဓာတ်ပုံ ကို ယူကြည့်လိုက်သည်။

"မင်းအဖေက မင်းနဲ့တူတာပဲ၊ ဒီဘေးက အဘိုးက မင်းရဲ့

အဘိုးမဟုတ်လား''

"ဟုတ်တယ် ရွာဦးကျောင်းကထိန်တုန်းက ရိုက်ထားတာလို့ အဘိုးကပြောတယ်၊ အဲဒီကထိန်ပြီးတာနဲ့ အမေလည်း မြို့ကိုထွက်သွား တာ အခုချိန်ထိပဲ ဆိုပါတော့'

လူကြီးလေးလို အချက်ကျကျ ရှ**င်း**ပြနေသော လရောင်ကို ဦးနိုင်ဖော် ကရုဏာသက်စွာကြည့်ပြီးသက်ပြင်းခပ်လေးလေး ချလိုက် သည်။

အခန်း (၄)

"ဗျာ ကျွန်တော် ကျောင်းတက်ရမယ် ဟုတ်လား အန်ကယ်နိုင်" အုန်ကယ်ခိုင် ပီတိမျက်နှာဖြင့် ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ် ညီတ်

''ဟုတ်တယ် မင်းနဲ့ဘုံနဲ့က အတန်းတူတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် 🚈 ဘုံနဲ့အတူ ကျောင်းတက်ရမယ်''

ကိုယ့်တဝမှာ ပညာဆက်သင်ဖို့ အိပ်မက်တောင် မမက်ရဲတော့ 🖚 အချိန်မှာ ကျောင်းပြန်တက်ရမည်ဆိုတော့ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာလိုက်

🖘 မြှာမပြတတ်အောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ''မင်းကို အစ်ကိုကြီးက ပညာတတ်ဖြစ်အောင် ကျောင်းဆက် 🖘 မှာပါကျ၊ မင်းဘက်က တာဝန်ကျေရမှာက တစ်နှစ်တစ်တန်းကို

ႊတုတ်ကောင်းကောင်းအောင်ပြီး အဆင့်မြင့်တဲ့ဘွဲ့တစ်လုံးရအ<mark>ော</mark>င်

ြာတားဖိပဲ

ျွန္တတ္တပေ

р ⋄

Wi.

"ကျွန်တော် ကြိုးစားမှာပါ၊ ရွာမှာဆိုရင် ကျွန်တော်က အမြဲ ပထမရတယ် အန်ကယ်ခိုင်ရ၊ အဲဒါကြောင့် ဘဘုန်းကြီးက ကျွန်တော့်ကို စာအုပ်တွေ ခဲတံတွေ အမြဲတမ်းစွန့်လို့ အဘိုးတစ်ခါမှ ဝယ်မဲပေးရဘူး"

လရောင် ကလေးပီပီ ကိုယ်စာတော်ကြောင်း ဂုဏ်ယူဝုံကြွားစွာ မြောလိုက်သည်။

''နှင့်လို သူခိုးတောသားက ကျောင်းတက်ဦးမယ် ဟုတ်လား၊ ငါ နှင့်ကို ကျောင်းပေးမထားဖို့ ဒယ်ဒို့ကို ပြောမယ်၊ နင် ဒီအိမ်မှာ အခိုင်းအစေပဲလုပ်ရမယ် ရှင်းလား''

ဘယ်အချိန်တည်းက အနားတွင်ရောက်နေမှန်းမသိသော ရွှေဘုံစံ၏ အထက်စီးနင်းအသံကြောင့် ဦးခိုင်ဖော်နှင့်လရောင် ပြိုင်တူ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ လရောင်၏မျက်နှာပေါ်တွင် စောစောက ပျော် ရွှင်မှုတွေ ရိပ်ခနဲ ကွယ်လျှိုးသွားကာ သိမ်ငယ်ခြင်းတွေဖြင့် ညှိုးလျော် သွားသည်။

''ငါ ငါ သူခိုးမဟုတ်ပါဘူး ဘုံ၊ ငါ့အဘိုးကို ကျွေးချင်လို့ ငါ့ အဘိုး အာဟာရပြတ်သေမှာစိုးလို့ ငါ မသိအောင် ယူမိရုံလေးပါ သူခိုး အစစ်မဟုတ်ပါဘူး''

''ဘုံ ဘုံလေး ဒီကိစ္စကို သမီး ဘယ်လိုသိတာလဲ''

ဦးနိုင်ဇော် ငိုမဲ့မဲ့နှင့် ရှင်းပြနေရှာသော လရောင်ကို သနားသွား သည်။ ဘုံ ဘယ်ကဘယ်လို သိသွားမှန်း သူလည်းမသိ။

''အန်ကယ်စိုင်ရယ် ဘုံက ဒီအိမ်မှာ အပ်ကျတာကအစ သိခွင့်

လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

J³

ရှိတဲ့လူလေ၊ ဘုံ ဘယ်ကဘယ်လိုသိသိ အန်ကယ်ခိုင် မေးဖို့လိုလို့လား''

ဘုံ လောကမှာ ကြောက်ရမယ့်သူမရှိ။ ဒယ်ဒီ ဦးမင်းသစ်ကို တောင် ဘုံက ကြောက်ရသူမဟုတ်။ တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေး မိတဆိုး လေးဆိုပြီး အလိုလိုက်ခြင်းခံထားရတာ ဒယ်ဒီကို ကြောက်စရာ ဖခင် တစ်ယောက်ဟုပင် ဘုံက မြင်မိသူမဟုတ်ဘဲ နွဲ့ဆိုးဆိုးစရာ ဖခင်တစ် ယောက်ဟုမြင်ကာ အရာရာကို ဂျစ်တိုက်ဆိုးနွဲ့ခဲ့သူ။

''ရှင်းရင်းပဲပြောမယ် အန်ကယ်ခိုင်၊ ဒီလို သူခိုးဂျပိုးမျိုးနဲ့ ဘုံ ဘယ်တော့မှ ကျောင်းအတူမတက်ဘူး၊ ဘုံကို သူငယ်ချင်းတွေက သူခိုးနဲ့ကျောင်းအတူတက်ရမလားဆိုပြီး အထင်သေးကြမှာပေါ့''

''လရောင်ကို ကျောင်းထားဖို့ စီစဉ်တာ အန်ကယ်ခိုင်မဟုတ် ဘူး ဘုံလေး၊ အစ်ကိုကြီး စီစဉ်တာ''

"သိတယ်လေ ဒါကြောင့် ဒယ်ဒီ့ကို ပြောရမယ်၊ သူ့ကိုကျောင်း မထားဖို့၊ ဟွန်း သူခိုးက စာတတ်စရာလိုလို့လား၊ ဒီလိုပဲ သူများပစ္စည်း ခိုးစားပေ့ါ့၊ အဲ ငါ့ရဲ့ပစ္စည်းတွေကိုတော့ ခိုးဖို့မကြိုးစားခဲ့နော်၊ နှင့်ကို ငါကိုယ်တိုင် ရဲလက်ထဲအပ်ပြီး ထောင်ချပစ်မှာ ဘာမှတ်လဲ"

အရွယ်နှင့်မလိုက်သော စကားတွေကိုပြောပြီး အနိုင်ပိုင်းကာ အခန်းဝမှာ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ လရောင် ဘုံ့နောက်ကျောပြင် ကို ခပ်ငေးငေးကြည့်ရင်း ဝေ့ဝဲနေသော မျက်ရည်ကြည်တို့ကို ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ် ထိန်းရင်း ငိုမဲ့မဲ့ကျန်ခဲ့၏။

''လရောင် ဘုံလေးက ဒီအိမ်ကြီးမှာ အထူးအခွ<mark>င့်အရေးတွေ</mark>

ال ال

ကြားလား''

ပိုင်ထားတဲ့သူမို့လို့ မင်း သူ့ကိုတော့ သည်းခံရမယ်နော်၊ သူ့ကိုမင်း ညီမလေးလို သဘောထားရမယ်၊ သူဘာပဲလုပ်လုပ် ဘယ်လိုစကားမျိုး တွေပဲ မင်းမခံချင်အောင်ပြောပြော မင်းဘက်က ဘာတုံ့ပြန်မှုမှ မပေးရ ဘူး၊ သူတို့ဟာ မင်းရဲ့ကျေးဇူးရှင်တွေလို့ တစ်သက်လုံး မှတ်ထားရမယ်း

လရောင် မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ကာ ''ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်ခိုင် ကျွန်တော် အန်ကယ်ခိုင့်စကားကို မှတ်ထားပါ့မယ်''

အခန်း (၅)

"ဒယ်နီကို စိတ်ရှုပ်အောင်မလုပ်နဲ့ သမီးဘုံ၊ ဒယ်နီက ဒုက္ခ ရောက်နေတဲ့ကလေးတစ်ယောက်ကို ကယ်တင်လိုက်တာ၊ ဒါဟာ ကောင်း တဲ့အလုပ် ဘုရားကြိုက် နတ်ကြိုက်တဲ့အပြင့် သူတော်ကောင်းတွေ သာခု ခေါ်တဲ့အလုပ်မျိုး"

"ဟွန်း ဘုရားတွေ နတ်တွေ ကြိုက်ပေမယ့် ဘုံမှမကြိုက်တာ ဒယ်ဒီရာ၊ ဘုံ သူ့ကို ကြည့်မရဘူး၊ စောစောကလည်း သူ့ရွာစနပုဒ်မှာ သူ အမြဲတမ်း ပထမရတဲ့အကြောင်း အနိကယ်နိုင့်ကိုကြွားနေတာ ငကြွား သူနဲ့သာ ကျောင်းအတူတူတက်ရရင် ဘုံတော့ သေမှာပဲ"

ကလေးပီပီ ကလေးဆန်ဆန် ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းတွေဖြင့် နှတ် ခမ်းစူထော်ကာ လရောင်အပေါ် အမြင်မကြည်ဖြစ်နေသော သမီးဘုံကို ဘယ်လိုဖျောင်းဖျရပါ့မလဲ။

မျူးတပေ

CHRODICO.

J\$ �

E

ဦးမင်းသစ် ဘုံခေါင်းမှ ရွှေညိုရောင် ဆံစတွေကို ကြင်နာစွာ သပ်လိုက်သည်။

"ဘုံရယ် ဒယ်ဒီ့ကို နားလည်ပါ၊ ဒယ်ဒီလေ လရောင်ကို ဘာအကြောင်းပြချက်မှမရှိတဲ ခုလို အိမ်ကိုခေါ်လာရတဲ့အကြောင်းအရင် ကို သမီးသိပြီး ဒယ်ဒီ့ကို သနားသွားမယ်ဆိုရင် လရောင် ကျောင်းတက် ဖို့ကိစ္စကို မကန့်ကွက်ပါခဲ့၊ အကယ်၍ ဒယ်ဒီပြောပြတဲ့အကြောင်းအရာဟာ သမီးဘုံရဲ့စိတ်ကို ဘာမှမစွဲဆောင်နိုင်ဘူး၊ ဒယ်ဒီ့ကိုသနားစိတ်လည်း မတ်မိဘူးဆိုရင်လေ ဒယ်ဒီ သမီးဘုံရဲ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောပြီး လရောင်ကို ကျောင်းမထားတော့ပါဘူး။ ကဲ ဒယ်ဒီ ပြောပြမယ် နားထောင်"

ထူးဆန်းသော ဒယ်ဒီ့စကားကြောင့် ဘုံ နှုတ်ခမ်းစူထော်ကာ အနည်းငယ် လျော့သွားပြီး ဒယ်ဒီ့ထံမှ ထွက်ပေါ်လာမည့်အကြောင်းအရာ ကို မျက်နှာလေးမော့ကာ ငံ့လင့်နေသည်။

ဦးမင်းသစ် အတိတ်ကပုံရိပ်အချို့ ပြန်မြင်ယောင်ပြီး သ**က်ပြင်း** ခင်ဖျော့ဖျော့ကို ချလိုက်သည်။

"တကယ်တော့ ဒယ်ဒီက ချမ်းသာတဲ့မိဘမျိုးရိုးက ပေါက်**ပွား** လာတာ မဟုတ်ဘူး သမီးဘုံရဲ့၊ သမီးရဲ့ဘိုးဘိုး ဦးမင်းရောင်က ဒ**ယ်ဒီ့** အဖေအရင်းမဟုတ်ဘူး၊ တကယ်တော့ ဒယ်ဒီ့ကို အမှိုက်ပုံကကော**က်ငြီး** မွေးစားခဲ့တဲ့ ဒယ့်ဒီရဲ့မွေးစားအဖေပေါ့"

ဦးမင်းသစ် စကားအဆုံးမှာ ဘုံရဲ့နီထွေးသော နှတ်ခမ်း**အစုံ** သည် အံ့ဩစိတ်ကြောင့် အနည်းငယ်ဟသွားကာ မျက်ဝန်းမှာ အံ့**ဩစိတ်** လငျောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

⊕ 19

ကြောင့် ဝိုင်းစက်ညိုမှောင်သွားသည်။

သူ ထင်မှတ်မထားသော စကားတွေကို ကြားလိုက်ရ၍ သိမ် ငယ်သွားမလား၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမလား၊ ဖခင်ကို သနားကရုဏာ စိတ်ဝင်သွားမလားဆိုတာ သူကိုယ်တိုင်ပင် ဝေခွဲမရ။

"သမီးရဲ့အဘိုးသာ ဒယ်ခို့ကို သနားပြီး ခေါ်မမွေးခဲ့ဘူးဆိုရင် လေ ဒယ်ဒီဟာ နှင်းတွေဝေ့ပြီး အအေးဓာတ်လွန်ကဲနေတဲ့ အဲဒီညမှာပဲ အအေးမိပြီးတောင် ခဲသေသွားမလားဆိုတာ မပြောနိုင်ဘူး၊ အဲဒီလို ဒယ်ဒီ့ဘဝဟာ အဆိုးဆုံး လောကခံနဲ့ရင်ဆိုင်ပြီး သေသွားခဲ့မယ်ဆိုရင် လေ သမီးဘုံရော အခုလို လူ့လောကထဲကို ဝင်လာနိုင်မလားကွယ်၊ သမီးဘုံ စဉ်းစားကြည့်ပါ"

ဘုံ ခဝ်တွေတွေလေး ငြိမ်နေ၏။ ဘုံမှာ ဒယ်ဒီနှင့်ပြိုင်ပြောရ မည့်စကားလုံး ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ မရှိ။ ရင်ထဲမှာ ဒယ်ဒီကို သနား မိသလို သိမ်ငယ်ခြင်းတွေလည်း ဖြစ်ပေါ်မလာ။ ဒါတွေဟာ ဘုံ မမွေးခင်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ဒယ်ဒီရဲ့ အတိတ်တစ်ခုပဲ။ ဘုံနဲ့မှ ဘာမှမဆိုင်တာ ဘုရင်ထဲမှာ လရောင်ကို ကြည့်မရတဲ့စိတ်ကိုတော့ ဘယ်လိုမှ ဖျောက်၍ မရတာတော့ အသေအချာပင်ဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ ဒယ်ဒီ့စကားအတိုင်း ဘုံ ဒယ်ဒီ့ကို သနားမိသွားသည့် အတွက် လရောင်ကို ကျောင်းထားဖို့ ကန့်ကွက်ခွင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့်။

ဒယ်ဒီဟာ အမှိုက်ပုံက ကောက်ရတဲ့ကလေးဆိုတဲ့ အတ<mark>ိုက်ဆိုး</mark> ကြီးကို ဘယ်သူမှမသိအောင်တော့ ဘုံ အတတ်နိုင်ဆုံး လျှို့ငှက်ကာကွယ်

ဘာသည်း အထူးသဖြင့် လရောင်ကိုပေါ့။ ဘုံက သူ့ကိုရာသက်ပန် အနိုင်ယူဖို့ ဇယားချထားတဲ့သူ မဟုတ်

အခန်း (၆)

လရောင် ဒီနေ့ ကျောင်းစတက်ရသောနေ့ဖြစ်သည်။ ဒယ်ဒီနှင့် ဘုံ့ကြားထဲက လူမသိသူမသိ အပေးအယူတစ်ခုကြောင့် ဘုံသည် လရောင် ကျောင်းတက်ရန်ကိစ္စကို စွတ်ကန့်ကွက်၍မရတော့။ ထို့ကြောင့် မကျေမနပ် ဖြင့်ပင် ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလိုက်ရသည်။

''ဟင့်အင်း ဘုံ သူနဲ့ကျောင်းအတူတူ မသွားချင်ဘူး အန်ကယ် နိုင်၊ သူ့ကို သပ်သပ်သွားခိုင်းပါ''

"ဘုံလေးရယ် တစ်ကျောင်းထဲ အတူတူ တက်ရမယ့်ဟာကို အတူတူမသွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

အန်ကယ်ခိုင် မဖြစ်သာဖြစ်သာ အတိုက်အခံပြောကြည့်သည်။ ဘုံ အန်ကယ့်ခိုင်ကို နူတ်ခမ်းစူကာ မကျေမနပ် မော့ကြည့်ရင်း

်"အန်ကယ်နိုင်က ဘုံကို အပြစ်ပြောနေတာလား" "မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်၊ လရောင်ကို သမီးနဲ့ကျွောင်းအတူ

ဗူးစာပေ

Call to Contract of Contract o

4

_n `�

တူသွားဖို့ အစ်ကိုကြီး စီစဉ်တာလေ၊ အန်ကယ်နိုင် စီစဉ်တာမှ မဟုတ် တာ"

"မရဘူး သူနဲ့အတူတူ ကျောင်းသွားရင် ဘုံ ကျောင်းမတက်ဘူး" ဘုံ ခြေတဆောင့်ဆောင့်နှင့် ဂျစ်တိုက်ဆိုးနေတုန်း ဒေါ်ကြိုင် နှင့်လရောင် ထမင်းဘူးနှင့်မုန့်ဘူးထည့်ထားသော ခြင်းကိုဆွဲ၍ အိမ်ရေ့သို့ ထွက်လာကြသည်။ ကျောင်းယူနီဖောင်းဖြင့် သပ်ရပ်ပြီး ရှင်းသန့်သွား သော လရောင်၏အဆင်းသုဏ္ဌာန်သည် ရောက်မါစက အဆင်းအရောင်

နက်တိုင်နှင့်စမတ်ကျနေသော ကျောင်းဝတ်စုံဖြင့် လရောင် အင်မတန် ကြည့်ကောဝ်းကြောင်း အန်ကယ်ခိုင်ရော ဒေါ်ကြိုင်ရော တဖွဖွ ချီးမွမ်းနေသံကို စောစောကတည်းက ဘုံကြရးပြီးသား။

အသွေးအမွေးမျိုးနှင့် ဘာမှကို မဆိုင်တော့။

"ဟွန်း အကျင့်က သူခိုးအကျင့် စတိုင်က သူဌေးစတိုင် သူများအိမ် လာကပ်နေပြီး ကောင်းစားနေတဲ့ကောင်၊ နင်က ငါ့ရဲ့ကျွန် အဖြစ်နဲ့ပဲ နေရမှာ သိလား"

ဘုံ ထိုသို့ မှိုချိုးမျှစ်ချိုး ရင့်သီးရိုင်းပျသောစကားတွေဖြင့် ထိုးနက်၏။ လရောင် မျက်လွှာချကာ ငြိမ်၍နေသည်။ လရောင်မျက်နှာဖေါ် မှာ မခံချင်စိတ်နှင့် ပြန်လည်ထိုးနှက် ချေပလိုစိတ်မရှိ။.

''အန်ကယ်ခိုင် ကျောင်းက နီးနီးလေးဆိုရင် ကျွန်တော် လင်း လျှောက်ပြီးသွားပါရစေ''

လရောင် ကိုယ့်ကျေးရူးရှင်တွေမို့ ကိုယ့်ဘက်က အလိုက်**သိရ**

လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်င်ကာင်

) L

မည်ဟု စဉ်းစားမိပုံရ၏။ ဦးနိုင်ဇော် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမိသည်။ ''မဟုတ်တာ လရောင်ရယ်''

"ရပါတယ် ကျွန်တော်တို့ရွာမှာဆိုရင် ဘုန်းတော်ကြီးစာသင် ကျောင်းနဲ့ ကျွန်တော့်ရွိာနဲ့ဆိုရင် တစ်မိုင်ခွဲလောက်ကို ဝေးတာ၊ ဒီလိုပဲ နေ့တိုင်းလမ်းလျှောက်သွားနေကျ၊ ခုလည်း ကျွန်တော် လမ်းလျှောက် သို့ ခြေထောက်ညောင်းမသွားပါဘူး၊ ဟို ဟိုလေ လမ်းသွားရင် ကျွန်တော့် အမေကို ရှာသွားလို့ရတာပေ့ါ"

လရောင်၍အလိုက်သိမှုကိုကြည့်ကာ ဦးနိုင်ဇော်ရော ဒေါ်ကြိုင် ခရာ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ ဒီတော့ ဒေါ်ကြိုင် မတတ်သာသည့် အဆုံး အကြံတစ်ခု ဝင်ပေးလိုက်သည်။

''ဒါဆိုရင် မင်းကျောင်းကို စက်ဘီးနဲ့သွားမလား လရောင်၊ ဒီတိုင်းလမ်းလျှောက်တာထက်စာရင် စက်ဘီးနဲ့ဆိုတော့ အညောင်းသက် သာတာပေါ့''

စက်ဘီးဆို၍ လရောင် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ သို့သော် သရောင်မှ စက်ဘီးမစီးတတ်တာ။

''ကျွန်တော် စက်ဘီးမစီးတတ်ဘူး၊ အန်တီကြိုင် ရပါတယ်၊ ဘျွန်တော် လမ်းလျှောက်ချင်လို့ပါ''

``ကဲ ဒါဆိုလည်း ဒီနေ့တော့ လမ်းလျှောက်ကြည့်လိုက်ဦး၊ ဆကျာင်းကိုမှတ်မိတယ် မဟုတ်လား၊ ခရစီယန်ကျောင်းကြီးနားမှာတွေ ''ဟုတ်ကဲ့ မှတ်မိပါတယ် အန်ကယ်နိုင်''

မျိုးတပေ

Ø 95

ထိုတော လရောင်သည် ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့် တစ်ခုတစ်ရာ ကို တမ်းတနေမိပြန်သည်။

အခန်း (၅)

''လရောင် ဒယ်ဒီ အဲဒီအခန်းထဲမှာ လရောင်ရှိလား'' ရွှေဘုံစံ အခန်းတံခါးကို တဘုန်းဘုန်းထုနေ၍ လရောင် ခွဲ့ဆင်းသစ်ကို နှိပ်ပေးနေရင်းမှထကာ အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

''ဘာ့လဲ ဘုံ''

''နင် အဲဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ငါ့ဒယ်ဒီအခန်းထဲဝင်ပြီး ဘာနိုးဖို့ ချောင်းနေတာလဲ''

''ငါ ဦးဦးကို နှိပ်ပေးနေ့တာပါ ဘုံ''

ဘုံ မလိုလားစွာဖြင့် နူတ်ခမ်းမဲ့လိုက်သည်။ ''ဒီအခန်းထဲဝင်ပြီး ငါ့ဒယ်ဒီကို ဖားနေတယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်၊

🚣 နင့်အပြစ်ကို ငါ့ဒယ်ဒီက မဆူမှာလေ''

အခန်းဝတွင် ခါးထောက်ပြီး အထက်စီးနင်းဆန်စွာ ပြွေအန

OF

သော ဘုံ မျက်နှာလှလှလေးသည် မာနတွေနှင့် မထိုက်တန်။ ''သမီးဘုံ ဒယ်ဒီ စာရင်းတွေလုပ်ပြီး ဇက်ကြောတွေတက်လို့-သူ့ကို ခေါ်နှိပ်ခိုင်းတာပါ''

"အို ဒယ်ဒီကလည်း ဘာမှမဟုတ်တဲ့ သူခိုးဂျပိုးလိုအဆင့်က ဒယ်ဒီ့ကို နှိပ်ပေးစရာလား၊ ဒယ်ဒီ ဇက်ကြောတက်နေရင် အန်ကယ်နိုင် ရှိတယ်လေ"

"ကဲပါ သမီးရယ်၊ ဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့၊ အခု သမီး လရောင် ကို ဘာခိုင်းမလို့လဲ"

"သူ ဘုံရဲ့ MP4 လေးကို ခိုးထားတယ် ဒယ်ဒီ"

လက်ညှိုးထိုး စွပ်စွဲချက်တွေက လရောင်ဆီသို့ ဦးတည်၍လာ သည်မို့ လရောင် ထိတ်လန့်တကြားဖြင့် ကိုယ်ကို ဆတ်ခနဲ့ တုန်တက်သွား သည်။

''ဟင့်အင်း ကျွန် ကျွန်တော် မရိုးပါဘူး၊ ဦးဦး ဘုံပြောတဲ့ ပစ္စည်းလေးကို ကျွန်တော် မြင်တောင် မမြင်ဖူးပါဘူး''

''နင် မညာနဲ့ သူခိုးက ခိုးပါတယ်လို့ ပြောမလားဟဲ့၊ ဒယ်ဒီ သူ ညာနေတာ သိလား၊ မနက်က ဘုံ ခြံထဲမှာ MP4 နားထောင်နေတုန်း သူ ဘုံလက်ထဲက MP4 လေးကို ကြည့်နေတာ ဘုံ သိတယ်''

ဦးမင်းသစ် ဒရင်းဘတ်ပေါ်မှထကာ ခါးထောက်ရန်တွေ့နေ သော ဘုံနားသို့ လျှောက်လာ၏။

''သမီးဘုံ သမီး တစ်နေရာရာမှာများ အထားမှားသလားကွယ်"

စာငရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

> २२

''မမှားဘူး ဒယ်ဒီ၊ ဘုံ စန္တရားခုံပေါ်မှာ တင်ခဲ့တာ၊ ဘုံး စစ္စည်း ဘယ်တုန်းကပျောက်ဖူးလို့ထဲ၊ သူ ရောက်လာမှ ပျောက်တာ''

''အစ်ကိုကြီး ဘုံ ဘာဖြစ်လို့လဲ''

ဦးမင်းသစ် အခန်းဝဲနာ်းမှာ ရပ်နေသော ဘုံ့အနားသို့ ရောက် သာပြီးမေးသဖြင့် ဘုံ လရောင်ကို မျက်စောင်းဝေ့ထိုးကာ

''ဒီသူခိုးလေ ဘုံ MP4 လေးကိုခိုးထားလို့''

"ဟင် လရောင် နိုးတယ် ဟုတ်လား၊ ဟာ ဖဟုတ်ဘူး သမီးဘုံ အဲဒီ MP4 လေးက သမီးဘုံရဲ့စာကြည့်စားပွဲ အလေးထဲမှာ ထည့်ထား ဘယ်လေ"

''အဲဒါ သူရိုးပြီး ထည့်ပေးထားတာလားမှ မသိတာ''

ဘယ်ဘက်ကမှ မလွှတ်အောင် ယိုးစွပ်ဝေဖန်နေသော သမီး၏ နေလိုပုံလေးကိုကြည့်ကာ ဦးမင်းသစ် အပြစ်မမြင်သောအပြုံးဖြင့် ပြုံး ထိက်ပြီး

''ကဲ သမီး သူများကို စွပ်စွဲလိုက်ရလို့ ငါ့သမီး မောသွားရော ဆဲ့ကွယ် ခိုင်ဇော် မင်းသိမ်းထားတဲ့ MP4 သွားပြန်ယူပေးလိုက်ပါကွာ၊ နီးသို့ လရောင် မလွယ်ဘူး ဟား ဟား ဟား''

ဦးမင်းသစ် ရယ်သံနှောကာ ပြောလိုက်သည်။ လရောင် အပြစ် နူ လွတ်သွားသဖြင့် ဘုံ သိပ်တော့ကျေနပ်ပုံမရ။ လရောင်ကို နူတ်ခမ်းဆူ နူက်စောင်းဝံ့ပြီး ခြေဆောင့်၍ ထွက်သွား၏။

''ကဲ လရောင် သူ့ကိုမင်း ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးရမှယ်နော်၊

X \delta

ဒီအိမ်မှာ သမီးဘုံကို အားလုံးက အလိုလိုက်ကြရတာကွယ့်''

''ကျွန်တော် ဘုံ့ကို အမြဲတမ်း အလျှော့ပေးပါတယ် ဦးဦး'' ''အေးကွာ မင်းလိမ္မာတယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်၊ ကဲ သွား

သွားလုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်တော့''

"ဟုတ်ကွဲပါ ဦးဦး"

လရောင် လက်ကလေးပိုက်ကာ ဆရာတစ်ယောက်ရေမှာ **အရှိ** အသေပေးသလို ခါးလေးကိုင်း၍ အခန်းထဲမှ ထွက်သွား၏။ ဦးမင်းသ**စ်မှာ** ကိုယ်နှင့်ဘဝအကျိုးပေးခြင်း လာတူနေသော လရောင်ကို ဘာကြောင့်မှန် မသိ သနားကို သနားနေမိသည်။

အခန်း (၈)

''ဒေါ်ကြိုင် ဒီချောကလက်တွေက ဘယ်သူစားဖို့ ထု<mark>တ်ထား</mark>

*S*0

စားပွဲပေါ်တွင်တင်ထားသော ချောကလက်တောင့်တွေကိုမြင် ဆာ့ ဘုံ ဒေါ်ကြိုင့်ကို မေးလိုက်သည်။ ဘုံက သူစားမည့်မုန့်မျိုးစုံကို

သော်သူမှ တို့ထိတာ မကြိုက်။ ဘုံရဲ့မုန့်မှန်သမျှကို မည်သူကမှလည်း ဘားဖို့ စိတ်မကူးရဲကြ။

ဘုံ မစားချင်တော့၍ အလကားလွှင့်ပစ်မယ့်အတူဘူ နှမြော နားမိကြတာပဲရှိသည်။

_______ ''ဒေါ်ကြိုင် မစားပါဘူး ဘုံ၊ မနက်က ဦးနိုင်ဖော် ချောကလက်

္မွာ တွတ်ကီးတွေ ထပ်ပြီးဝယ်လာတယ်လေ၊ ဒီချောကလက်တွေက ဆိုကြာနေလို့ ဆုံ ကို မစားမိစေနဲ့တော့လို့ ပြောသွားလို့ လွှင့်ပစ်မယ့်

📴 ထုတ်ထားတာပါ'' ထိုချောကလက်တောင့်တွေကို ဘုံ သိပ်မစားဖြစ်ခဲ့တာ ကြာ

cattooen.

വജ്ഞാഗ

dc ♦

ပြီ၊ ရက်လွန်တွေဖြစ်နေသဖြင့် ဒေါ်ကြိုင် ပြောတာကို ဘုံ ထပ်ငြီး

အပြစ်မတင်တော့။

သို့သော် ထိုချောကလက်တွေကို လွှင့်မပစ်ခိုင်းဘဲ ဘုံ ယူခဲ့ခြီး လရောင်ရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့လိုက်သည်။

ခြံထဲတွင် အန်ကယ်ခိုင်နှင့် ပန်းအိုးတွေရွှေ့နေသော လ**ရောင်** ကိုကျွေးရန် ရည်ရွယ်ပြီး လရောင်ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်သည်။ လ**ရောင်** ပန်းအိုးတွေကိုရွေ့ရင်း ဘုံကိုမော့ကြည့်လိုက်သည်။

''ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲ ဘုံ''

"ဘာမှခိုင်းစရာမရှိဘူး၊ နှင့်ကို ချောကလက်ကျွေးမလို့" ဘုံလက်ထဲမှ ချောကလက်ကို လရောင်ထံ လှမ်းပေးခ

လရောင် လက်မှာပေနေသော ရွှံ့မှုန်မြေမှုန်တွေကို ဘောင်းဘီနှင့် သင် ပြီး ဘုံ လှမ်းပေးသော ချောကလက်မှိုတက်တွေကို မဝံ့မရဲ လှမ်းယူလို သည်။

အမှန်ဆို လရောင် ဘုံကျွေးသော ချောကလက်ကို မစာဆို သို့သော် သူ စိတ်ကောင်းဝင်နေတုန်း ကျွေးတာမို့ မငြင်းရဲသဖြင့် မ လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ချောကလက် ရွှေရောင်ပတ်ကို ခွာပြီး လရောင် တစ်ကို ကိုက်လိုက်သည်။ ချောကလက်ဆိုတာ ကြားသာကြားဖူးသည်။ တစ် မစားခဲ့ဖူးသောကြောင့် ပါးစပ်ထဲ အရသာခံပြီး တမြိုမြို့ဝါးနေလိုက်သွေ "ကောင်းလား လရောင်"

''အင်း ကောင်းတယ်၊ ငါတစ်ခါမှ မစားဖူးဘူး''

ထားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ ₹१

လရောင် ရိုးသားစွာ ဝန်ခံလိုက်သည်။ ဘုံ ရိုးအလွန်းသော ထရောင်ကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်စိတ်ကို မမျိုသိပ်နိုင်တော့သဖြင့် လက်ခုပ် ထက်ဝါးလေးတီးကာ တခစ်ခစ်ဖြင့် အော်ရယ်တော့၏။

လရော့င် ချောကလက်တွေကို အရှိန်ရုစွာဖြင့် အားရပါးရ စားနေရင်းမှ အကြောင်းမဲ့သက်သက် ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရိယ်ကာ ပျော်ရွှင်နေ

သော ဘုံကိုကြည့်ပြီး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။ ''ဘာ ဘာဖြစ်လို့ ရယ်နေတာလဲ ဘုံ''

"ရယ်စရာကောင်းလို့ပေါ့ဟဲ့ ငါက နင့်ကိုချောကလက်ကျွေးတာ နှင့်ကို စေတုနာရှိလို့လို့ ထင်နေတာကို။ အဟင်း ဟင်း အဲဒီ ချောကလက် စာ မှိုတွေတက်နေတယ်၊ ဒါကြောင့် နင့်ကိုကျွေးတာ ရှင်းပြီလား အငတ် ရဲ့ အဟင်း ခစ် ခစ်"

လရောင် အားရပါးရ စားနေရင်းမှ ဆက်မဝါးတော့ဘဲ အမှိုက် ဆီသို့ပြေးကာ ထွေးထုတ်လိုက်သည်။

ချောကလက်က ဝါးနေရင်းမှ အရသာတစ်မျိုးဖြစ်နေ၍ စိတ်ထဲ စော်မျိုးတော့ ခံစားလိုက်ရသည်။ သို့သော် လရောင်မှ ချောကလက် စေားဖူးတာ။ ဒီတော့ ချောကလက်မှိုတက်အရသာကိုရော ဘယ်ခံစားဖူး ဖြံ့လဲ။

ဦးခိုင်ဖော် ပျော်ရွှင်စွာ ရယ်မောနေသော ဘုံနှင့် မျက်ကလူးဆန် နာ အော့အန်နေသော လရောင်ကိုကြည့်ပြီး သက်ပြင်းမျောကို ချလိုက် သည်။

ဗူးစာေ

စာထည်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

35 <

"ဟုတ်တယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မထိုးရဲဘူးလား၊ သူက ငါ့ခြေ ထောက်ကို နာအောင်လုပ်ထားတာလေ၊ နင် ပြန်ပြီး ကလဲ့စားချေပေးရ မှာပေါ့ ထိုး ထိုး" "ငါ ငါ့လက်သီးက သေးသေးလေး ဒီပန်းအိုး ဘယ်လိုကွဲမလဲ"

"နင် ငါ့ကို ဆင်ခြေမပေးနဲ့၊ ထိုးဆိုရင် ထိုးလိုက်၊ နင် မထိုး ရင် ဒယ်ဒီအခန်းထဲက ကြာပွတ်ကို သွားယူပြီး နင့်ကိုအသေရိုက်မှာနော်"

''မ မလုပ်ပါနဲ့ ဘုံရယ်''

''ဒါဆို ခုထိုး'

ခင်လှမ်းလှမ်းမှ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေသော အန်ကယ်စိုင် အနားသို့ရောက်လာသည်။ ဘုံလေး၏ နိုင်ထက်စီးနင်းဆန် ဆော စိုင်းရေမှုသည် လရောင်ကို အခက်တွေ့နေစေ၍ သူ ကြားဝင်ရှင်း

ဆာမှ ရတော့မည်။

''သမီးဘုံ ဘာဖြစ်လို့လဲ''

, ''သူပေါ့ ဘုံ ခြေထောက်ကို နာအောင်လုပ်တယ်'' ''ဟာ ဟုတ်လား ဒါဆို ဒီပန်းအိုးကို ကောင်းကောင်းဆုံးမမှ

ျောင်ပါ'' ''အန်က်ယ်ခိုင် မဆုံးမနဲ့၊ သူ့ကိုဆုံးမရိုင်းမှာ၊ သူ၏ ဘုံရဲ့

ကိုယ်ရဲတော်လေ" ""ကင်္ကာလေ့ပါ ကို လူတွေင် မင်း ဒီပန်းအိုးကို ကောင်

"ဟုတ်တာပေါ့ ကဲ လရောင် မင်း ဒီပန်းအိုးကို ကောင်း ဆောင်း ဆုံးမလိုက်စမ်းကွာ၊ ဟောဒီ မင်းရဲ့ လက်သီးနဲ့"

အခန်း (၉)

"အား"

ရောက်လာသည်။

ရွှေဘုံစံ ခြဲထဲမှာ ဆော့နေရင်းမှ ပန်းအိုးနှင့်ဝင်တိုက်မြီး ခြေခေါက်လဲကျသွားသည်။ နာကျင်မှုကြောင့် မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး ပန်းအိုးခံ အငြိုးတကြီးကြည့်ကာ အန်ကယ်ခိုင်နှင့်အတူ ကားရေဆေးနေသော

လရောင်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ "လရောင် လာဦး"

လရောင် ရေပိုက်ကိုချပြီး ဘုံရှိရာသို့ အပြေးတစ်ပိုင်ခြ

''ဘာ ခိုင်းမလိုလဲ ဘုံ''

"ဒီပန်းအိုးကြောင့် ငါ့ခြေထောက်နာသွားပြီ သူ့ကို နင့်လက်အီ နဲ့ ကွဲသွားအောင် ထိုးပစ်စမ်း"

''အမ် ဒီပန်းအိုးကို လက်သီးနဲ့ထိုးရမယ် ဟုတ်လား''

ഷ്ണോവേ

CO COMP

ço 🔷 ·

လရောင် သူ့လက်သီးဆုပ်ကို သူ ပြန်င့်ကြည့်ပြီး မျက်နှာက

ငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်၍နေပြီ။

"အဲ ဒါပေမဲ့ ကလဲ့စားချေတာ့ မင်းလက်သီးလောက်နဲ့တော့

မလုံလောက်ဘူးကွ၊ ဒီပန်းအိုးက ဖြုံတောင် ဖြုံမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့

ရော့ ဒီအုတ်ခဲနဲ့ စိစိညက်ညက်ကြေ့အောင်သာ ထုတော့ကွာ'' ဦးခိုင်ဖော် လရောင်ကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်ပြီး လက်ထဲကို အုတ်ခဲ

တစ်လုံး ထည့်ပေးလိုက်သည်။ လရောင် အကင်းပါးသူပီပီ အုတ်ခဲဖြင့် ပန်းအိုးကို တစ်စစီဖြစ်အောင် ထုခွဲပစ်လိုက်၏။

"ဟေး ဒါမှ ငါ့ကိုယ်ရံတော် နင့်ကိုဆုချတဲ့အနေနဲ့ ချောကလက် ကျွေးမယ်"

ဘုံ ပျော်ရွှင်စွာ အော်ဟစ်တော့မှ အန်ကယ်ခိုင် သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ ချလိုက်သည်။ တကယ် မလွယ်တဲ့ ကလေးမပါလား။ အခန်း (၁၀)

ညသည် တစ်စထက်တစ်စ မှောင်မိုက်လာနေသည်။ လရောင် သည် ညရနံ့ကို မြတ်နိုးစွာ ရှူရိုက်ပြီး မိခင်၏ဓာတ်ပုံကို ငေးကြည့်ပြီး

ရင်ထဲမှာ တမ်းတနေမိသည်။

မေမေ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ။ လောကကြီးထဲမှာ အသက်ရှင် လျက် ရှိနေပါ့မလားဟုတွေးပြီး သောကတွေ ပွေနေမိသည်။ လရောင်

မေမေ့ကို ရှာနေတာ ကြာခဲ့ပြီပဲ။ ခုချိန်ထိ မေမေနှင့်လရောင်ကို ကံ ကြမ္မာက တွေ့ခွင့်မပေးသေး။ လောကကြီးသာ ကျဉ်းကျဉ်းလေးဆိုလျှင်

လရောင် မေ့မေ့ကို တစ်လမ်းဝင်တစ်လမ်းထွက် အော်ခေါ်မိမလားဘဲ။

''လရောင် မင်း မအိပ်သေးဘူးလား''

လရောင် အတွေးတွေဖြင့် သောကတနှင့်တပိုး သယ်ထမ်းရှုခြီး ဘေးကိုငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်သည်။ အန်ကယ်ခိုင် လရောင်၏နှံ့ဘေးမှာ ရပ်နေသည်။

പ്പുഗധ

9J. 🗞

Œ

"ကျွန်တော် အိပ်မပျော်သေးလှို့ပါ အန်ကယ်ခိုင်" အန်ကယ်ခိုင် လရောင်၏ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ထိန်

ထိန်သာနေသော လမင်းကြီးကို မော့ငေးလိုက်ရင်း

"အင်း မင်းလည်း ဒီအိမ်ကို ရောက်တာ ဘာလိုလိုနဲ့ ဆယ်နှစ်

တောင်ရှိညွှားပါပေါ့လာ။ မင်းအမေကို မင်းခုထိ သတိရနေတုန်းပဲနော်'' "ကိုယ့်ကို မွေးပေးခဲ့တဲ့ အမေပဲ၊ သတိရတာပေါ့ အန်ကယ်ခိုင်

ရယ်၊ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့အဓိက မက်ခွင့်ရချင်တဲ့ အိပ်မက်က အမေနဲ့

ပြန်ဆုံဆည်းခွင့်ရဖို့ပဲ၊ ဒီထက်ပိုပြီး ဘာမှ ထပ်မတောင့်တချင်ဘူး" ''အေးလေ မင်းက လိမ္မာတဲ့ကလေးပဲ၊ ဒီကိုရောက်တဲ့ ဆယ်

နှစ်တာကာလမှာ မင်းကြောင့် ဒီအိမ်က မိသားစု ဘာစိတ်အနှောင့်

အယှက်မှ မရှိခဲ့တာဘဲ''

''ဒိုက်ပင်တစ်ခုလို မျောချင်ရာမျောရတော့မယ့် ကျွန်တော့်ဘဝ ကို ဦးဦးနဲ့အန်ကယ်ခိုင်တို့ ကယ်တင်ခဲ့လို့ ကျွန်တော် ခုလို ဘွဲ့ရပညာ တတ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တာပါ၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်က ဘာကြောင့် စိတ်ဒုက္ခပေးနေရဦးမှာလဲ၊ ဒီအိမ်ကြီးရဲ့မိသားစုအားလုံးဟာ ကျွန်တော့် ရဲ့ကျေးစူးရှင်တွေပါပဲ''

လရောင်စကားကြောင့် အန်ကယ်ခိုင် ခဝ်ငွေ့ငွေ့ ပြုးပြီး

"အင်းလေ မင်းကတော့ တို့ဘတွေကို ကျေးရူးရှင်လို့ သဘော ထားပြီး မင်းရဲ့ဘဝကို ပုံအောပြီး ကျေးရူးဆပ်တယ်။ တို့တတွေကတော့ ဘုံရဲ့နိုင်လိုမင်းထက် ဆက်ဆံနေတဲ့ အပြုအမူတွေကို ယဉ်ကျေးအောင် လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

, çą.

မဆုံးမနိုင်ခဲ့ဘူး၊ မင်းက လိမ္မာသထက် လိမ္မာလာတဲ့အတွက် အန်ကယ် ခိုင်တော့ အစ်ကိုကြီးလုပ်ငန်းတွေအတွက် ရင်အေးရတယ်''

်ဘာဖြစ်လို့လဲ အန်ကယ်ခိုင်''

ှ ဘာသဘောနဲ့ပြောမှန်း မသိသဖြင့် လရောင် နားမလည်စွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ဪ ခုဆိုရင် အစ်ကိုကြီးရဲ့ကျန်းမာရေးက တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်လာနေပြီမဟုတ်လား၊ မင်းသစ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးရဲ့ အနာဂတ်အတွက် ပါရမီရှင် လူတော်တစ်ယောက် နှုံမှိအပ်လာပြီလေ၊ ခု အဲဒီပါရမီရှင်က မင်းပဲမို့လို့ အစ်ကိုကြီးက မင်းကို လုပ်ငန်းစဉ်အ**ချို့**ကို ဝင်ပြီးလေ့လာခိုင်းနေတာပဲ၊ မင်းဘက်က ဒီလုပ်ငုန်းစုကြီးကို တိုးတက် အောင် လုပ်နိုင်ဖို့ အရည်အချင်းသစ်တွေကို မွေးထုတ်ရမယ်၊ မင်း အများကြီး ကြိုးစားရမယ်"

"ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ် အန်ကယ်ဝိုင်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့် ကိုယ်ကျိုးအတွက်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဦးဦးတို့ ဘုံတို့ရဲ့ ကိုယ်ကျိုးအ<mark>တွက်</mark> ကြိုးစားမှာပါ"

ဦးခိုင်ဖော် ခေါင်းတည်ိတ်ညိတ်ဖြင့် လရောင်၏ ကျေး<mark>ဇူးတရား</mark> သိမှုတွေကို အသိအမှတ်ပြု၏။

"အင်းလေ မင်းလို ကျေးရူးတရားသိတတ်တဲ့ လူငယ်လေး တစ်ယောက်ရဲ့အနာဂတ်က အဆုံးသတ်မှာ လှပမှာပါလေ၊ ကျေးရူး တရားသိတတ်ခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏ဆိုတဲ့ တရားတော်ခွဲ့အညီပေါ့

55 Ø

ကွာ၊ ကဲ ကဲ မင်းလည်း အိပ်တော့ မနက်အစောကြီး အစ်ကိုကြီးကို ထပြီး နှိပ်ပေးရဦးမှာ မဟုတ်လား၊ မင်းလိုကဇေားမျိုးကို ခေါ်ပြီး ပြုစု

ပျိုးထောင်ပေးတဲ့အတွက် အစ်ကိုကြီးအကျိုးခံစားခွင့်တွေ ရနေပါပြီလေ''

ဦးခိုင်ဖော် ညည်းပြောပြောရင်း လရောင်ဘေးမှ ဖြည်းညင်းစွာ

ထလိုက်သည်။ ကောင်းကင်ကြီးသည် သူ့တာဝန်နှင့်သူ ညကာလကို ရှင်းနက်ဝန်းပျံစွာ သရုပ်ဖော်နေသလို လရောင်သည်လည်း ကိုယ့်ဘဝ အကျိုးပေးနှင့်ကိုယ် လူပီသအောင် ကြိုးစားနေရဦးမည်လေ။

အခန်း (၁၁)

''ပေါ်တော်မူလာသေးတယ်နော် လရောင်၊ ငါတို့က မင်း ပုံ ပြောပြီလို့မှတ်တာ''

ဆိုင်ထဲ ဝင်ဝင်ချင်း မြတ်ကိုနှင့်သန့်ဖော်စကားကြောင့် လရောင် လက်မှနာရီကိုငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး သန့်ဖော်ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ''မင်းတို့ကို လာမယ်ပြောပြီး ဘယ်တုန်းက မလာတာရှိလို့လဲ၊

လမ်းမှာ ရှော့ခ်ဝင်နေလို့ ကြာသွားတာ ဟေ့ကောင်ရေ၊ ငါ ရှောင်ခဲ့လို့ နို့မို့ဆို ခုလောက်ဆို လက်ကောက်ဝတ်နေရပြီ''

''ဘာဖြစ်လို့လဲ''

''ကျော်မင်းထင်လေ သူ့ဘော်ဒါတွေနဲ့ အုပ်တောင့်တယ်ဆိုပြီး စောင်းလာထပြနေတယ်''

''ဖောင်းထရင် အကြောင်းပြလိုက်ပေါ့ကွာ၊ မင်းက <mark>ကိုက်ကွမ်</mark>ဒို ဆရာကြီးပဲ၊ ငါတို့သာပါရင် ပွဲကပြတ်ပြီ၊ ဒီကောင် ခုတ္တလော ဘာတွေ

ββ. .**⊗**

4

ကျောက်ထပြန်ပြီလဲ မသိဘူး၊ ကျောင်းပြီးကတည်းက ငြိမ်သွားပြီ**ထင်**နေ တာ"

''သူနဲ့ဘုံနဲ့က ငြိသွားကြပြီ''

''ဟင် မင်းကို ဘယ်သူပြောလဲ'' လရောင် စကားကြောင့် ရေခဲဖန်ချိုင့်ထဲမှာ ရေခဲတုံးလေးတွေ

ကို ညှဝ်ဖြင့်ယူနေသော မြတ်ကို အံ့ဩသွားသည်။

"ကျော်မင်းထင်ဆိုတာ မိုးကုတ်သား၊ မိဘတွေက ချမ်းသာ စာယ်ဆိုပြီး ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းတက်ရင်း ထင်တိုင်းကျဲနေသူ၊ ဘုံ့ကို

လိုက်နေတာ ပထမနှစ်ကတည်းက"

"ငါ့ကိုခုပဲ သူ ပြောလိုက်တာ၊ ငါ့ကို ဘုံနဲ့ ခဝိစ္စာခွာနေဖို့ လာ သတိပေးတာတဲ့၊ အရင်က ဘုံ့ဆီကအချစ်ကိုမရသေးလို့ သူ ပြော

ပိုင်ခွင့်မရှိခဲ့တာ၊ ခု ဘုံ့ချစ်သူဖြစ်သွားပြီမို့ ခုလို ပြောပိုင်ခွင့်ရှိသွားပြီတဲ့'' ''တောက် ဒါ ထူပါးဝတာ၊ မင်းက ဘလိုင်းကြီး ငြိမ်ခံလားရ

လားကွ'

''ဘုံချစ်သူ ဖြစ်မှတော့'မငြိမ်လို့ရမလားကွ၊ မင်းကလည်း'' ''ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးမင်းရာစကရော သူ့သမီးနဲ့ ဒီလို လမ်းသရဲ

ကောင်ကို သဘောတူနိုင်ပါမလား၊ အဲလိုဆိုရင် ဘုံ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ''

''ဒါ သူ့အပိုင်းလေ၊ ငါနဲ့မဆိုင်ဘူး''

ိ''မင်း မခံစားရဘူးလား''

မြတ်ကို ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် မေး၏။ လရောင် နူတ်ခမ်းကိုမဲ့ကာ

လင်ရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

59

ပ<mark>ခုံးတ</mark>စ်ချက်တွန့်ရင်း

యిలు

''ငါက ဘာကိုခံစားရမှာလဲကွ''

''ဘုံက မင်းနွဲပဲ နိုးစပ်သင့်တာလေ''

"မင်းက ငါ့ကို အချွန်နဲ့လာမနေပြန်ပြီကွာ၊ ဘုံကို ငါက **ညီမ** လေးတစ်ယောက်လို စောင့်ရှောက်နေတာပါကွာဲ"

"မင်း စောင့်ရှောက်ပုံကြီးကလည်း အတွင်းခံအင်္ကျီကအစ လျှော်ပေးရတယ်ဆိုတော့ အဟဲ အဆင့်က ကြော်မနေဘူးလား၊ မင်းက သူ့အတွင်းရေးကို ဝင်စွက်ဖက်ပိုင်ခွင့်ရှိနေတာလည်း နည်းတဲ့အခွင့်အရေး

မဟုတ်ဘူးနော်၊ သူက မင်းကို အနိုင်ကျွင့်ရာကနေ ချစ်ရင်တောင် ချစ်နေလောက်ပြီ"

မြတ်ကိုနှင့်သန့်ဖော်သည် ဘုံနှင့်သူ့ကို ထိုလို့ အမြဲနောက်<mark>နေကျ</mark> မို့ လရောင် ထူးပြီး စိတ်မဆိုးတော့။

"အေးပါ မင်းတို့ ငါ့ကိုနှိပ်ကွပ်ကြံ၊ ငါကကျေးဇူးရှင်ခို့လို့ ကိုယ့် တိုကိုယ် အစေခံတစ်ယောက်လို ချိုးနှိမ်ပြီး ဘုံကို ညီလေးတစ်ယောက် လို လိုလေသေးမရှိ လုပ်ပေးနေတာကျ၊ မင်းတို့ ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့တာက ဆေတို့မိန်းမတွေယူမှ ငါ့ဝဋ်လေည်ကြစေနဲ့"

"နိုး ငါတို့က အလိမ္မာအိမ်ပါမှ ယူမှာ၊ ဟိတ်ဆိုဟိတ် တိတ်ဆို

သန့်ဖော် ဟန်ပါပါနှင့် ပါဝါတွေထုတ်ပြနေသဖြင့် လွှမ်ရာင် တက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်ကာ

ဗျူးတပေ

သည်။

çn 🗞

4

"အေးပါ အဲဒီတိတ်နဲ့ မင်းကို သူ့လုံချည်အနားစမှာ တွဲကပ် ထားရင်တော့ မြင်ယောင်ပါသေးတယ်၊ သန့်ဖော် လူလုံးမလုပုံများ သား ရှစ်ယောက် သမီးရှစ်ယောက်နဲ့ ခုါးမှာ ပုဆိုးတောင်ပါမှာမဟုတ်ဘူး" လရောင် စကားကြောင့် တစ္စီးစွီး ရယ်နေသော သန့်ဖော်

ခုက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့သွားသည်။

"ငါက အဲလောက် အားရှိတဲ့မိန်းမ မယူဘူးကွ၊ တော်ကြာ အားဘိုင်းမွေးနေရင် ငါ့တိုင်ပတ်ရုံတင်မဟုတ်ဘူး မြို့ရိုးပါပတ်မှာ"

"ကဲ မြို့ရိုးပဲပတ်ပတ် တိုင်ပဲပတ်ပတ် ပတ်စရာရှိတာ နောက်မှ ပင်္ဘာ ခုလောလောဆယ် သောက်စရာရှိတာ သောက်ကြတော့ လရောင် ခင်း ဘာအမြည်းစားဦးမလဲ''

မြတ်ကို ပြည်ကြီးငါး တစ်ဖတ်ကို တူဖြင့်ညှပ်ယူပြီး ပါးစပ်ထဲ ဘာာက်ဝါးရင်း လရောင်ကို သတိလှမ်းပေးသည်။

''ငါ မသောက်တော့ဘူးကွ ပြန်ရင် ဦးဦးနဲ့ကုမ္ပဏီ နှစ်ချုပ် စာရင်းတွေ လုပ်ရဦးမယ်၊ ငါ့ကိုယ်က အနံ့ထွက်နေလို့ မဖြစ်ဘူး'

"ဟွန်း မှင်းကလည်း ယောက္ခလောင်းကြီးကို ခုကတည်းက ကျွတ်နေတယ်"

"မင်းတို့ကလည်းကွာ စကားနောက် တရားပါဖြစ်နေပါ့မယ် ခြံဦးကို ငါက အဖေလိုတစ်မျိုး၊ ကျေးဇူးရှင်လိုတစ်မျိုး ဂရုစိုက်တာပါကွာ အဲဒီအတွက် ငါ့မှာ ဘာမျှော်လင့်ချက်မှ မရှိဘူး၊ ဘုံ့အပေါ်မှာ ထားတဲ့ စိတ်ကလည်း ရိုးသားတယ်" σετητήτεμήτει ξειπιερούς που δειπιδ

''မင်းဘက်က ရိုးသားပေမယ့် ကံကြမ္မာက မင်းတို့နိုးစပ်အောင် ဇန်တီးလာရင်ရော မင်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲ''

လရောင် မဖြစ်နိုင်သည့်စိတ်ခံစားမှုဖြင့် ခေါင်းကို ခါရမ်းလိုက်

''ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ၊ ဦးဦးက ငါ့ကို သူ့သမီးနဲ့ပေး စားဖို့ ဘယ်လိုမှ စိတ်ကူးမိမှာတောင် မဟုတ်ဘူး၊ ဘုံကလည်း သူ့ရဲ့ကျေး ဘျွန်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ငါ့ကို ဘယ်လိုမေတ္တာထားလာမှာတဲ့လဲ''

"ဟိုက မင်းကို မေတ္တာမထားနိုင်ပေမယ့် ရေးထားတဲ့ ကံကြမ္မာ ြီတော့ မင်း လွန်ဆန်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ့"

''မင်းက အတတ်ဟောနိုင်ရအောင် လဲရောင်ရဲ့ကံကြမ္မာကို ခင်းက ကြိုမြင်နေလို့လာ၊ မြတ်ကို''

'ကြိုမြင်တာ မဟုတ်ဘူး အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိဆိုသလို အရီးကွဲအောင်ထုမှ အသည်းစွဲအောင်ချစ်မှာလေ၊ ရွှေဘုံစံက မင်းကို အားတွေအရမ်းပေးနေတာက သူ့ရဲ့ရင်တွင်းစိတ်ထဲမှာ မင်းရှိနေလို့ပဲ''

"ငါကတော့ မင်းတို့လောက် အများကြီး မတွေးထားဘူး။ ဆုံ ငါ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေသလား မရှိဘူးဆိုတာတောင် ပြန်ဆန်းစစ်ဖို့ သတိ ဆုံဘူး၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ အချစ်ဆိုတာထက် အရေးကြီးတဲ့အရာတစ်ခုပဲ ဆောယ်၊ အဲ့ဒါဟာ ဘာလဲဆိုတော့ ငါ့ကို ငယ်ငယ်တည်းက ခွဲသွားခဲ့တဲ့ ဆေမေကို တွေ့အောင်ပြန်ရှာဖို့ပဲ၊ ငါ့ဘဝမှာ အေးမြတဲ့မေတ္တာရိပ် နိုလှုံ ဆေရာတစ်နေရာ ရှိပါသေးလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကြောင့် ငါ့ ီအနူထိ

တက်တက်ကြွကြွ ရှင်သန်နေတာ''

ပြောရင်း လရောင်မျက်နှာပေါ်မှာ မိခင်ကို တမ်းတသော အရိပ်တို့ ထင်ဟပ်လာပြန်သည်။

"မင်းအမေကို ပြန်ရှာတွေ့ဖို့ဆိုတာ သိပ်တော့မလွယ်တဲ့ကိစ္စ ပဲ၊ နောက်ပြီး မင်း လူမှန်းသိတတ်စကတည်းက ခွဲသွားတဲ့မင်းအမေကို ခု<mark>မြင်ရင်</mark> မင်းဘယ်လိုမှတ်မိနိုင်မှာလဲကွ''

''ငါတို့က သွေးသားတော်စပ်တဲ့ သားအမိတွေလေ၊ နှစ်တွေ အကြာကြီး ခွဲနေရပေမယ့် ငါ့စိတ်ထဲမှာ အမေက ငါနဲ့အဝေးကြီးမှာ မဟုတ်သလို ခံစားရတယ်၊ အမေ့ကို တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်တွေ့ ရမယ်လိုလည်း ငါ့ကိုယ်ငါ ယုံကြည်နေတယ်'' ''အေးလေ မင်းဆန္ဒတွေ ပြည့်ပါစေလို့ပဲ ငါတို့ဝိုင်းပြီး ဆု

တောင်းပေးကြတာပေ့ါက္မွာ''

တွေ့စေချင်သည်။

"င့်စိတ်ကလည်း ယုံကြည်နေတယ်၊ င့ါအမေနဲ့ငါနဲ့ နီးနီးလေးမှာ ရှိနေသလိုမျိုးပေ့။ လောကကြီးထဲမှာ ငါ့အမေ ရှိနေသေးရင် ကံကြမ္မာက ငါနဲ့ငါ့အမေကို ပေးဆုံပေးမှာပါ''

''မင်းအမေနဲ့ဆုံရင် ဒီအိမ်ကြီးမှာ မင်းဆက်နေဦးမှာလား ''ဟင့်အင်း ငါက အမေ့မေတ္တာငတ်နေတဲ့သူပဲ၊ ငါ့ဘ**ာ** ကျန်တဲ့အချိန်တွေကို အမေနဲ့ပဲ ကုန်ဆုံးတော့မယ်၊ အမေ့ကို ငါ အလုံ့

တာကင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

90

အကျွေးပြုမယ်''

''မင်းအမေက နောက်ထပ် အိမ်ထောင်ထူပြီး သူ့မိသားစုနဲ့သူ ချော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေနေတယ်ဆိုရင် မင်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ အဲလိုမျိုးဆို 육 မင်းဆန္ဒတွေ ပြည့်ပါတော့မလား''

မြတ်ကို အမေးကြောင့် လရောင်မျက်နှာ ညိုးကျသွားသည်။ **အ**မေ့ကိုသာ မျှော်လင့်တောင့်တနေမိတာ မြတ်ကို ပြောညှည့်အခြေ**အ**နေ 🚅 ယောင်လို့တောင် မစဉ်းစားမိ။ ''ဒါကတော့ ကံတရားပဲပေါ့ကွာ၊ အမေ့မေတ္တာငတ်နေတဲ့ငါ့လို

သားတစ်ယောက်ကို လောကကြီးက အဆိုးတွေချည်းပဲ ပေးမှာမဟုတ် ≃တက်ပါဘူး"

လရောင်၏ ပုံစံခွက်ထဲက ခပ်မှိန်မှိန် မျှော်လင့်ချက်တို့သည် မြတ်ကိုရော သန့်ဖော်ရော လရောင်ကို သူ့အမေနှင့် အမြန်ဆုံး 📆 အတွက်တော့ အနာဂတ်၏ လမ်းပြကြယ်တစ်ခုပဲ ဖြစ်သည်။

alls op en

🚾 လုင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 9२

''ဟ&''

ရုတ်တရက် ကားမှတ်တိုင်မှာ ရဝိနေသော အဒေ့်ကြီးတစ် ယောက်ကို တွေ့လိုက်၍ လရောင် ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ အမေများ ဖြစ်နေ့မလားဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ကားကို လမ်းဘေး

တော်နေရာမှာထိုးရပ်လိုက်သည်။ လရောင် ကားပေါ်မှ အမြန်ဆင်းပြီး ကားမှတ်တိုင်သို့ အပြေး တစ်ပိုင်းဖြင့် လျှောက်လာလိုက်သည်။ ကားဂိတ်ကိုအရောက် အမေဟု စိတ်က ထင်မိသော အမျိုးသမီးကြီးက လိုင်းကားပေါ်သို့ တက်သွားသွတ်။

ထရောင် ရင်ထဲ မောခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် အမေများဖြစ်နေမလား။ လရောင် အာရုံ

ထဲမှာရော ရင်ထဲမှာပါ စွဲနေသော အမေ့ရုပ်လွှာက ထိုအမျိုးသမီးကြီး နှင့် တူနေသလိုလို။ မျှော်လင့်ချက်မဲ့စွာဖြင့် သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ

ခုလိုက်ပြီး ကားရှိရာသို့ ပြန်အလှည့်။

. , , အင္င်, ,

"ဂလုံ"

''ဂလွမ်''

"အို သွားပါပြီ ကုန်ပါပြီ ရှင် လူတစ်ယောက်လုံးလာတာတောင် ခြေင်ဘူးလား၊ ဟမ် ကန်းနေသလား သွားပါပြီ သူများထမင်းချိုင့်တွေႏှ

ားလို့မရတော့ပါဘူး''

အခန်း (၁၂)

ကားကိုသာ မောင်းနေရသည်။ လရောင်၏မျက်လုံးအကြည့်ဆွ က လမ်းပေါ်ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လုပ်နေကြသော လူတွေဆီသို့ ရောက်

၏။

ငယ်စဉ်ကတည်းက နိုးကြားစွာ ရှင်သန်လာသော အ**မေ့** တွေ့ချင်စိတ်တွေက ရင်ထဲမှာ တစ်မိနစ် တစ်စက္ကန့်လေးတောင်မှ **ဆိုင်** သုဉ်းသွားခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ။

ခုချိန်မှာ အမေ့ကိုတွေ့လျှင် ကိုယ်ကသာ အမေဆိုပြီး မှတ် နေပေမယ့် အမေကတော့ ကိုယ့်ကို သူ့သားဆိုပြီး မှတ်မိနိုင်ပါ့မလာ လရောင်ဆိုတာ အမေ ချန်ထားရစ်ခဲ့တုန်းကလို နှပ်ချေးတွဲလောင် ဖုန်တလုံးလုံးနဲ့ လူမမယ်ကလေးလေးမှ မဟုတ်တော့တာ။ လရောင်စိတ်ထဲမှာ အမေက လောကကြီးရဲ့ တစ်နေရာန္

မျူးတပေ

အသက်ရှင် ရပ်တည်နေသေးတယ်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည်ထားပြီးသာ

% ♦

စာရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

လမ်းဘေး ပိလက်ဖောင်းတွင် တစ်ယောက်တစ်နေရာစီ ပြန်ကဲ့ နေသော စတီးချိုင့်နှင့်အတူ ထမင်းတွေက ဟိုတစ်စု သည်တစ်စု ဘဲဥ လေးနှစ်ခြမ်းက ကိန္ဒရီချောင်းခြားသလို တောင်တစ်ခြမ်း မြောက်**တစ်** ခြမ်း။ လရောင် အားနာလွန်း၍ ထုမင်းချိုင့်ပိုင်ရှင် မိန်းကလေးတို့

ဘယ်လိုတောင်းပန်ရမှန်းပင် မသိတော့။ ''ဆော ဆောရီးပါဗျာ မတော်လို့ပါ၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါ တယ်'

''အို ရှင် တောင်းပန်ရုံနဲ့ ကျွန်မ ဗိုက်ပြည့်မှာမို့လား၊ အဲလို ပြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒီနေ့ တစ်မနက်လုံး ရှင် အကြိမ်တစ်ရာလောက်သာ ထိုင်တောင်းပန်လိုက်တော့'

ခပ်ရှဲရဲ့ ပြောလိုက်သော မိန်းမရောလေး၏ ဒေါသမျက်နှာကြောင့် လရောင် ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ပေးရမှန်း မသိအောင် ထူပူသွားမြီး ပြန်ကျဲနေသော ချိုင့်တွေကို တစ်ဆင့်ချင်း ပြန်ကောက်ပြီး အံကျအောင် ပြန်တပ်ပေးလိုက်သည်။

''ကျွန်တော် တကယ့်ကို မတော်တဆ ဖြစ်သွားတာပါဗျာ ဒီက ဗိုက်ပြည့်အောင် ကျွန်တော် အစားပြန်ဝယ်ပေးပါ့မယ်''

လရောင် တောင်းပန်တိုးလျှိုးကာ ကောင်မလေးကို ချိုင့်မြန် ပေးလိုက်သည်။ ကောင်မလေး စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုဖြင့် ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက် ြိုး

office of

''ဟင် မလိုပါဘူး၊ ဒီလိုမျိုးတွေနဲ့ ဇာတ်လမ်းရှာနေတာ မသိအု

မွား မှတ်နေလား''

ကောင်မလေး ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် လရောင်ရှေ့မှ သောက်ဆတ် ဘောက်ဆတ် ခြေလှမ်းတွေဖြင့် ထွက်သွား၏။ လရောင် စိတ်မကောင်း 📆 ကျန်ခဲ့ရင်း ထိုကောင်မလေး ကိုယ့်ကြောင့် မနက်စာ ထမင်းငတ် **ှာကိုတွေး**ပြီး ပူမိသွားသည်။

ထို့ကြောင့် ကောင်မလေးနောက်သို့ လိုက်ရန် စိတ်ကူးလိုက် သည်မို့ ခြေလှန်းတွေက ကောင်မလေးနောက်သို့ ခွပ်သွက်သွက် လှန်းခွဲ තුන්නේ

''ဟင် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ''

မျက်ခြည်ပြတ်သွားသော ကောင်မလေးကြောင့် လရောင် တမ်းမမှာ အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ကျန်ခဲ့သည်။ ကိုယ်က သဘောရိုးနှင့် ဆိုက်တာပါ။ သူက ဘယ်လိုမြင်သွား၍ လည်းမသိ။

လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး, ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 97

ကိုယ် အမှားမလုပ်မိပေမယ့် မလွှဲသာမရှောင်သာ ကိစ္စတစ်ခု ကြောင့် ကြန့်ကြာသွားခြင်းသည် ကိုယ့်အပြစ်မဟုတ်ပေမယ့် . . "ကျွန်တော် ဦးဦး နေမကောင်းဖြစ်နေတဲ့အချိန်မို့လို့ လာမထိုး နိုင်းဘဲနဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်ပြီး ဦးဦးရဲ့ဘဏ် အကောင့်ထဲကို လွှဲလိုက်ပါတယ်"

အမှန်တော့ ထိုငွေသည် ဘုံ အနိုင်ကျင့်ပြီး လရောင်ဆီက ဖြတ်ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လရောင် ငြင်း၍မရသူဖြင့် ဘုံ့ဘဏ် အကောင့် ထဲ ထည့်ပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် အမှန်အတိုင်းပြောလျှင် လည်း ဘုံက ပြဿနာရှာဦးမည်။ ထို့ကြောင့် အရဲစွန့်ပြီး ညာလိုက်ရ ခြင်း ဖြစ်၏။

''မင်းက ဒီလုပ်ငန်းစုံကြီးရဲ့ ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေသေးလို့ စုလို ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် လုပ်ရတာလဲ လရောင်''

''ကျွန်တော် မှားသွားပါတယ် ဦးဦး၊ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် ဦးဦးကိုတင်ပြဖို့ စဉ်းစားပါသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နေမကောင်းဖြစ်နေတဲ့အ ချိန်မှာ အလုပ်ကိစ္စတွေနဲ့ ခေါင်းမရှုပ်စေချင်လို့ပါ''

''အေး နောက်တစ်ခါဆိုရင် ဘာပဲလုပ်လုပ် မင်းငါ့ကို အသိပေး

4"

''ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးဦး'' ''အေး သွားတော့'' ''ဟုတ်ကဲ့ပါ''

အခန်း (၁၃)

''လရောင် လာဦး''

အပြင်မှ ပြန်လာသော လရောင် အိမ်ထဲဝင်သည်နှင့် ငည့်ခန်း ထဲတွင်ထိုင်နေသော ဦးမင်းသစ် ခေါ်သံကြောင့် လရောင် ဦးမင်းသစ် ရှေ့သို့ လျှောက်လာပြီး ခပ်ရို့ရှိ ရပ်လိုက်သည်။

''ဦးဦး ကျွန်တော့်ကို ဘာခိုင်းမလို့လဲ''

''မင်းကို မေးစရာရှိလို့''

ဦးမင်းသစ် အသံသည် အရင်ကလောက် နူးညှုံခြင်းမရှိ။ အင်္ က အနည်းငယ် တင်းမာနေသယောင်။

- ''ဟုတ်ကဲ့ မေးပါ ဦးဦး''

''ပြီးခဲ့တဲ့အင်္ဂနေက တောင်ကြီးက လိမ္မော်ခြံက ငွေသိန်းတစ်ဆုံ လွှဲတယ်ဆို၊ မင်း ဘာကြောင့် ငါ့ကိုလက်မှတ် လာမထိုးခိုင်းတာလဲ'' ၊

"ʻʻʻʻ

9n ♦

လရောင် အနားမှ ခပ်ကုတ်ကုတ် ထွက်လာလိုက်၏။ ရင်ထဲ မှာလည်း ဘုံအတွက် မောလျသွားရသည်။ သူ ဒီငွေတွေကို ဆူ့အကောင့် ထဲ ထည့်ခိုင်းပြီး ဘာတွေ သုံးနေတာလဲ။

ကိုယ့်မှာသာ ဦးဦး၏ ယုံကြည်မှုတွေ ကင်းမဲ့သည့်အကြည့်တွေ ဖြင့် အကြည့်ခံရပြီး ထွက်ပေါက်ပိတ်နေသလို စိတ်တွေ ကျဉ်းကျပ်သွား

ရသည်။

''လရောင် မင်း လိမ္မော်ခြံကငွေကိစ္စ ဘယ်လိုရှင်းလိုက်လဲ'' အခန်းထဲဝင်မည့် ခြေလှမ်းတွေ ကိုယ့်အနောက်မှာ ဘယ်အချိန် ကတည်းက ရောက်နေမှန်းမသိသော အန်ကယ်ခိုင့်အမေးကြောင့်

အနောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"ဪ အန်ကယ်ခိုင် ဟို ကျွန်တော် ညောချင်ဘဲ ညာလိုက်မိ တယ် အန်ကယ်ခိုင်"

"အေးလေ လူဆိုတဲ့အမျိုးက သေပေါက်သေဝရောက်နေပြီဆို ရင် ဒီလိုပဲ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ရုန်းထွက်ကြရတာပဲလေ၊ ခုကိစ္စမှာ မင်းအပြစ်မှမရှိတာ၊ ဒီလိုနည်းလမ်းနဲ့ ဖြေရှင်းပေးခဲ့တဲ့ မင်းကိုတောင် အန်ကယ်ခိုင် ဘုံ့ကိုယ်စား ကျေးဇူးတင်တယ်"

အန်ကယ်ခိုင် ဘုံ့အစား တောင်းပန်နေသဖြင့် လရောင် ပြန် ပြီး အားနာမိသည်။ တစ်လက်စတည်းမှာပင် ဘုံ ဘာကြောင့် သိန်းတစ် ရာကို သူ့ရဲ့အကောင့်ထဲ ဘာကြောင့်လွှဲရသည်ဆိုတာကို မေးလိုက် သည်။ လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတိုငှက်တစ်ကောင်

ġ

"အန်ကယ်ခိုင် ဘုံက အဲဒီသိန်းတစ်ရာကို ဘာလုပ်မှာမို့လဲ" လရောင်အမေးကြောင့် အန်ကယ်ခိုင် သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ

ချကာ ''ပြောရမှာ ကိုယ့်ပေါင်ကိုယ်လှန်ထောင်းပဲ လရောင်ရေ သူ့ ချစ်သူကို ကားတစ်စီး ဝယ်ပေးမလို့တဲ့''

''ဟင် ကျော်မင်းထင်ကို''

"ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး မသိလို့သာပေ့။ သိသို်သိရင်တော့ ကျော်မင်းထင်ကို ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မလဲ မသိဘူး၊ အရင်ဆုံး မင်းနဲ့ငါက

နံပါတ်တစ်တရားခံပေါ့ကွာ အလိုတူ အလိုပါဆိုပြီးတော့'' ''ဒီကောင် ဘုံဆီက သိုက်တူးနေတာများလား အန်ကယ်ခိုင်

ကျွန်တော် ရှင်းမှဖြစ်မယ်ထင်တယ်''

်ပါလို ဦးလေးတောင် လူရာမသွင်းတာ၊ မင်းဆိုရင်တော့ သူက စာတောင်ဖွဲ့ပါတော့မလားကွာ၊ ထားလိုက်ပါလေ အချိန်တန်တော့ သူ့ဟာသူ အမှားအမှန် ခွဲခြားတတ်သွားပါလိမ့်မယ်''

> ''ဪ ဒါနဲ့ မင်းကို ငါပြောစရာရှိတယ်'' ''ဘာများလဲ အန်ကယ်ခိုင်''

"အစ်ကိုကြီးအတွက် နာ့စ်တစ်ယောက်လောက် ခေါ်မလားလို့ မင်းနဲ့ငါကလည်း အလုပ်ကိစ္စတွေကများတော့ အိမ်မှာရှိချိန် နည်းတွယ် အေါ်ကြိုင်ကလည်း အိမ်မှုကိစ္စတွေနဲ့ မအားရတော့ အစ်ကိုကြီးစာတွက် နာ့စ်တစ်ယောက်တော့ လိုမယ်တင်တယ်"

50 ♦

"အန်ကယ်ခိုင် ကောင်းသလို စီစဉ်ပါ။ အဓိကက ဦးဦး အဆင် ဆြေနိုပါပဲး ကျွန်တော်ကတော့ ဦးဦးကို ပြန်ပြီး ကျန်းမာရေးကောင်းစေချင် ပြီ၊ ဒါမှ လုပ်ငန်းတွေကို ပြန်ပြီး ဦးစီးနိုင်မှာလေ"

"အေး ဒါဆိုရင် ဒေါက်တာ ခင်မောင်လွင် ချိတ်ပေးတဲ့ နာ့စ် ကိုပဲ ခေါ်လိုက်တော့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီး ကျွန်တော် ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း စီစဉ်လိုက်မယ် အန်ကယ်ခိုင်"

"အေး အေး မင်းလည်း နားလိုက်ဦး၊ တအောင့်နေရင် ထမင်း ဝိုင်းမှာ ဆုံမယ်"

''ဟုတ်ကဲ့''

အန်ကယ်ခိုင် ထွက်သွားတော့ လရောင် အခန်းထဲဝင်ပြီး ရေချိုးရန် ကိုယ်ပေါ်မှ တီရှပ်အကျီကို ချွတ်လိုက်သည်။ ဒီအိမ်မှာ ဘုံ ကလွဲပြီး ကျန်သူအားလုံးသည် ကိုယ့်တာဝန်တွေနှင့်ကိုယ် အချိန် အားမရှိကြ။

ဘုံကတော့ ခုချိန်လောက်ဆို ကျော်မင်းထင်နဲ့ ကော်ဖီဆိုင် တစ်ဆိုင်လောက်မှာ အကြည်ဆိုက်နေလောက်ပြီဟု တွေးလိုက်သည်။ ဖခင်၏ကျန်းမာရေးသည် သူနှင့်လုံးဝမဆိုင်သလို တာဝန်တွေ ကင်းမဲ့နေ၏။ လရောင်အတွက်ကတော့ တာဝန်ဆိုတာ သိလေ ပိုကြီး လေပါပဲ။ အခန်း (၁၄)

"თზ"

လရောင်၏အံ့ဩခြင်းတွေသည် ဦးဦးအခန်းထဲ ဝင်လိုက်သည် နှင့် မျက်လုံးအစုံကို ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်ကာ ဆံပင်မွှေးတွေပင် ထောင်ထ သွားရလောက်အောင် ထိတ်လန့်သွားစေသည်။

''ဘုံ'

မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းက ဦးဦး၏ ဗီရိုကို ဖွင့်ကာ အထဲမှ ငွေတွေကို ယူနေသည့် ဘုံ့ကိုတွေ့လိုက်ရြေင်း ဖြစ်သည်။ ရွှေတုံစံ အသုံကြား၍ လှည့်ကြည့်သည်။ လရောင်ကို တွေ့တော့ မျက်နှာပျက်ယွင်းကာ

''နှင့် ဘာလာကြည့်နေတာလဲ၊ လရောင် သွား အခန်းအမြင် မှာစောင့်နေ ဒယ်ဒီလာရင် ငါ့ကိုအသံပေး''

''ဦးဦး ဘုရားခန်းထဲမှာ တရားထိုင်နေတယ်''

''အေးလေ ဒါကြောင့် လာရင်ပြောလို့ ပြောနေ့ထွာပေါ့''

ရ**ါးစာ**ပေ

ဗျူးတပေ

6] 🗞

Œ

''နင် కి కిడ్డంల్ల మాస్తరీఆస్తోసార్''

ဘုံဘေးမှာ ရှိနေသော တစ်သောင်းတန်အုပ်တွေကို လရောင် ကြည့်ပြီး ဘုံကို မသင်္ကာသလို မေးလိုက်သည်။ ဘုံ လရောင်ကို မလိုလား စွာ စွေစောင်းကြည့်သည်။

''နင် အသုံးလိုရင် ဦးဦးဆီက တောင်းသုံးပါလား''

''နင့်ပါးစပ်ပိတ်စမ်း လရောင်၊ ငါ့ကို-ဆရာလာမလုပ်ခွဲ၊ ငါ့မိဘ

ဆီက ငါယူတာ နှင်နဲ့ဘာဆိုင်လဲ၊ သွား ငါပြောသလိုလုပ်'' ရွှေဘုံစံ ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ် မမြင်ဘဲ လရောင်ကိုသာ ရင့်သီး

စွာ ပြောဆိုလွှတ်နေ၏။ လရောင် စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းကိုခါရမ်းပြီး အခန်းအပြင်သို့ ထွက်၍ ရှောင်နေလိုက်သည်။ ငွေကို ရေလိုသုံးနေရသော ဘုံ ဘာကြောင့် ခုလို ဗီရိုထဲကငွေတွေကို ဦးဦး မသိအောင် ယူနေရ သနည်း။

''လရောင်''

ဘုံအကြောင်း တွေးပြီး စိတ်တွေရှုပ်ထွေးနေတုန်းရှိသေးသည် အနားရောက်လာသော ဘုံခေါ်သံကြောင့် အတွေးစတို့ကို ဖြတ်တောက် ကာ' လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

့''ဒီကိစ္စကို နှင့် ဘာမှမသိသလို ပါးစပ်ပေါက်ပိတ်နေနော်၊ ဒယ်ဒီကို ပြောလို့ကတော့ နှင့်အသေပဲ''

"အေးပါ ငါမပြောပါဘူး၊ ဘုံ နင်သာ နောက်တစ်ခါ အဲဒီလို ထပ်မလုပ်ပါနဲ့တော့၊ နင် ဒီငွေတွေကို ကျော်မင်းထင်အတွက် သုံးနေတာ လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင် ျ

ઉરૂ

မဟုတ်လား၊ ဒီကောင်ရဲ့ရာဇဝင်က သိပ်မကောင်းဘူး ဘုံ၊ နှင့်ဆီက သူလိုချင်တာ အကုန်ရလို့ နင့်ကို လိုက်ကပ်နေတာ၊ ငါ သူ့သတင်းကို စုံစမ်းပြီးသွားပြီ နာမည်ကောင်းသိပ်မရှိဘူး''

''ဒီမှာ လရောင် နင်က မစားရတဲ့အမဲ သဲနဲ့ပက်တာလား၊ ဟွန်း ကိုကိုကို နင်က မကောင်းဘူးလို့ဝေဖန်ရအောင် နင်ကရော ဘယ် လောက် စာရိတ္တတွေကောင်းနေလို့လဲ နင်က သူမိုးဆိုတာကိုရော မေ့သွား ပြီလား၊ ဒယ်ဒီက လမ်းဘေးဇရပ်က ကောက်မွေးစားလိုက်လို့ ဒီလို့ အခြေအနေနဲ့ ဘဝင်မြင့်ပြမနေနဲ့၊ နင့်ကိုနည်းနည်းမှကို အထင်မကြီးဘူး ရှင်းလား''

အထပ်လိုက်ကိုင်ကာ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ ပြဿနာဏ်မြားဦးသည် မည်သို့ဦးတည်နေသည်ဆိုတာကို လရောင် မခန့်မှန်းမိသေး။ မာနတွေဖြင့် ခက်ထန်နေသော ဘုံ့နောက် ကျောကို စိတ်မောစွာ ငေးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သူက လရောင်မင် ဖြစ်သည်။

ဘုံ ပြောချင်တာကို အနိုင်ပိုင်းပြောပြီး လရောင်ရှေ့မှာ ငွေ

ကျူးစာပေ

ဗျူးစာပေ

အာန်း (၁၅)

''ဦးဦး ကျွန်တော် ရောက်ပါပြီ'' လရောင် ဦးမင်းသစ်ရှေ့မှာ စပ်ရို့ရှိ ရပ်လိုက်သည်။ ''မင်း မနေ့က ငါ့ခေါင်းအုံးအောက်က ဗီရိုသော့ကို ယူပြီး ငွေတွေနိုက်ယူတယ်ဆို၊ ငါ စစ်ကြည့်လိုက်တော့ ငွေဆယ်သိန်း လျော့နေ တယ်'' ဦးမင်းသစ် အမေးကြောင့် လရောင် ထူပူသွားရလောက်

ဦးမင်းသစ် အမေးကြောင့် လရောင် ထူပူသွားရလောက် အောင် ခေါင်းနုပမ်းကြီးသွားရသည်။

် ''ဗျာ မ မယူပါဘူး ဘဘကြီး''

"မင်း ငါ့ကို ညာမယ်တော့ မကြံနဲ့နော်၊ ငါ အတိအကူ သတင်းရပြီးသွားပြီ လရောင်၊ မင်းက ကြောင်သူတော် ကြွက်သူခိုးပဲ ငါ မင်းကို တစ်လတာ အသုံးစရိတ် လုံလုံလောက်လောက် ထုတ်မေး နေရဲ့သားနဲ့ မင်းခုလို ထပ်လုပ်တာ ငါ အဲ့ဩတယ်၊ ငါ အထင်ကြီးခဲ့တဲ့ အရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

69

ဆီးရဲ့စိတ်တွေက တိရွေ့ာန်တစ်ကောင်လောက်တော့ မမြင့်မြတ်တော့ပါ

ဦးမင်းသစ် ဒေါသကြောင့် တစ်ခါမှ မဖြေစုံစဖူး လရောင်ကို ခစ်ပစ်ခါခါ ပြော၏။ လရောင် စိတ်လှုပ်ရှားလွန်း၍ ရပ်နေသော ခြေအစုံ ' ခင် အားပြတ်သလို ခံစားလိုက်ရ၏။

"မ မဟုတ်သေးဘူး ကျွန်တော် လုံးဝ မယူပါဘူး၊ ဗီရိုထဲက သူနီမပြောနဲ့ ဦးဦးပေးထားတဲ့ လစဉ်အသုံးစရိတ်တွေတောင် ကျွန်တော် သုံးဘဲ ဘဏ်ထဲ အမြဲထည့်နေတာပါ"

ကျေးရူးရှင်တွေ၏ ဗီရိုဖွင့်ဖို့မပြောနှင့် ဤအိမ်ကြီးမှ အပ်တို အာစ်ချောင်းပင် ကိုယ်ပိုင်သည့်ပစ္စည်းဟု သတ်မှတ်ခဲ့ဖူးသူ မဟုတ်။ ဆော်အောင် ခိုးယူဖို့ဆိုတာတော့ ဝေးစွ။

တကယ်တမ်း ဦးဦးအခန်းထဲက ဗီရိုကိုသော့ဖွင့်ပြီး ငွေတွေ

သူ့ခဲ့သူက လရောင်မှတေတ်တာ။ ဘုံ ယူခဲ့တာပဲ။ သို့သော် ဘုံယူပါတယ် သူ ဦးဦးကို အမှန်အတိုင်းဖွင့်မပြောရက်ပြန်။ ပြောလည်း မပြောရဲ သုံ့ခဲ့လျှင်ကိစ္စမရှိ မယုံခဲ့လျှင် လရောင်အပေါ် ထားသည့် သံသယတွေ ခြံ့ ကြီးထွားကာ ပြဿနာက ပို၍ရှုပ်ထွေးသွားနိုင်၏။

ဒီတော့ ကျွန်တော် မယူပါဘူးဟုသာ ငြင်းဆန်ခွင့်ရှိသည်။ ဒီထက်ပိုပြီး လရောင်မှာ စောဒက တက်ခွင့်မရှိ။ အပြစ်ကို လရောင်အနေ နှင့် ကျူးလွန်သည်ဖြစ်စေ မကျူးလွန် သည်ဖြစ်စေ ဦးမင်းသစ် ပေးလော် ဆပြစ်ဒဏ်ကိုတော့ ကူကယ်ရာမဲ့စွာနှင့် လည်စင်းခံနေရဦးမှာ<mark>ပင်</mark>။ ဒါက

œ

လရောင့်အတွက်သီးသန့် ချမှတ်ထားသည့် ဤအိမ်ကြီး၏ စည်းကမ်။

လရောင် ထိုသို့ ချောင်ပိတ်မိနေစဉ် ရွှေဘုံစံ ရောက်လာသ**ည်။** ဘုံ့မျက်နှာသည် ခက်ထန်နေသည်။ လရောင်ကိုကြည့်သော အကြည့်ထွေ က ခုတော့ နင် ဘာတတ်နိုင်သေးလဲဟု အဝိပ္ပါယ်ပေါ်သောအကြည့်မှိုး

ဖြင့် ခပ်ထေ့ထေ့ ပြုံးသည်။ ဘုံ့အပြုံးသည် လရောင်ကို ပို၍သွေး**မျက်** စေ၏။ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်း၍ လရောင် ကိုယ်မှာ ချွေးတွေ ရွှဲနစ်လာသည်။ ''နှင့် ဘာဖြစ်လို့ ဗြောင်လိမ်နေတာလဲ၊ လရောင် မနေ့သက

ဒယ်ဒီဘုရားခန်းဝင်နေတုန်း ဗီရိုသော့ကို ဖွင့်နေတာ၊ ငါ အသေအ ချာ ဖြင်ခဲ့တာပဲ''

ဘုံ့စကားကြောင့် လရောင် တွင်းနက်နက်ကြီးတစ်ခုထဲ ကျသွား သလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ဘုံမှာ ဒီလိုကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့စိတ်ဓာတ်တွေ ဘယ်အရှိန်ကတည်းက ရှိနေခဲ့တာလဲ။ လရောင် ခေါင်းကို ခါရမ်းလိုက်ပြီး

်ဘုံ ကျေးဇူးပြုပြီး ငါ့ကိုချောကိမတွန်းပါနဲ့၊ ငါ ဗြော**င်လိ**န် နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဦးဦး ကျွန်တော် တကယ်မယူပါဘူး ဦးဦးရယ်'

''မင်း ငါ့ကိုမလိမ်နဲ့''

ဦးမင်းသစ် မျက်နှာမှာ တင်းမာနေသည်။ ဦးမင်းသစ် အနေနှင့် သူ သိပ်ချစ်သော သမီး၏စကားကိုပဲ လရောင်ရဲငြင်းဆန်မှုထက် ပိုပြီး ယုံကြည်တော့မှာပေါ့။

လရောင် ဦးဦးကိုလည်း အပြစ်မတင်ချင်တော့။ ထို့ကြောင့် လရောင် ဦးမင်းသစ်၏ခြေသလုံးကိုဖက်၍ တောင်းပန်ငြင်းဆန်တို့

ကားကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

69 ♦

ဘာကြီး မယုံကြည်သော အရိပ်က လရောင်၏ ငြင်းဆန်တောင်းပန်

🚉တွေကို လက်မခံလို။

ဦးမင်းသစ် တက်တစ်ချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းခေါက်ကာ လက်ထဲ 🕶 ကိုင်ထားသော တုတ်ကောက်ဖြင့် လွှဲရိုက်တော့၏။ ခန္ဓာကိုယ်🕬 သို့ 🖚 ရာက်လာမည့် နာကျင်သောဝေဒနာကို အံတုနိုင်ဖို့သာ စိတ်ကို

🖚 လိုက်သည်။ နှုတ်ခမ်းတွေ ပြတ်လုမတတ် ကိုက်ထားလိုက်၏။

``ဖုန်း ဖုန်း ဒုတ်`

''ခိုးချင်ဦးကွာ ခိုးဦး''

ညာသံပေး၍ အားပေးနေသေးသည်။

,"səə;"

''ဒယ်ဒီရိုက် တအားလွှဲရိုက် ဒီသူခိုးကို သေအောင်သာရိုက်'' နာကျင်ခြင်းတွေက သည်းခြေပြတ်မတတ် ပြင်းထန်နေသ

ဆာာက် ဘုံကတော့ အပြုံးတွေဖြင့် လရောင် နာကျင်နေရသည့် မြင် အင်းကို အသောရှိရှိ ထိုင်ကြည့်နေပြီး ဦးဦး ရိုက်ချက်တွေကို ဘေးကနေ

ဘုံ၏ရယ်မောသံတွေက ဦးဦး၏ရိုက်ချက်တွေနှင့်အပြိုင် သူ့ 🔁 🏧 သားထဲကို နာကျင်မှုတွေအဖြစ် တဆစ်ဆစ် တိုးဝင်လာကြသည်။

ဘုံ၏နှုတ်ထွက်စကားတိုင်းကို ဦးဦး 'ယုံကြည်နေမှတော့

ဘာရောင် ဆက်ပြီး ငြင်းဆန်ဖို့မှ မလိုတော့တာ။ စိတ်တိုင်းကျ ရိုက်ပါစေ့

ဆာာ့။ ဘုံလည်း စိတ်တိုင်းကျ ကျေနပ်ပါတော့။

disposen

အင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

တိုက်လည်း အရမ်းချစ်တယ်''

ဝတ်ရည် မသိမသာ မွဲလိုက်သည်။

''နှင့်ချစ်သူက ဘယ်မှာလဲ၊ အရိပ်အယောင်တောင် မတွေ့ပါ

607"

''အဲဒီအထဲမှာရှိတယ်၊ ငါ သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ်၊ နင် ဒီမှာ ခဏစောင့်နေဦး''

ဘုံ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းလိုက်သည်။

''ဟဲ့ ဒီမှာ အိတ်ကျန်ခဲ့ဦးမယ် ရော့''

''ဪ အေး မေ့နေတယ်''

ဘုံ ဝတ်ရည်လှမ်းပေးသော အိတ်ကိုလှမ်းယူပြီး အိမ်ကြီးထဲလို့ ဆီသုတ်သုတ် ဝင်သွားသော ဘုံ့ကျောပြင်ကိုကြည်ပြီး ဝတ်ရည် ခေါင်းကို

ဆ်ဖြည်းဖြည်း ခါလိုက်သည်။

ကျော်မင်းထင်၏အကျင့်စရိုက်ကို သိထားသော ဝတ်ရည်မှာ ဘုံကို ကျော်မင်းထင်နှင့်အဆက်ဖြတ်စေချင်ပေမယ့် ဘုံကိုယ်၌က ကျော်

🗻 ထင်ကို စွဲနေလေတော့ ပြောလည်း အပိုပင်။

ကိုယ့်ဖိဘဂုဏ် ကိုယ့်အဆင့်အတန်းနှင့် ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ချစ် သူနှင့်လာချိန်းတွေ့သော ဘုံကို ဝတ်ရည် ဘယ်လိုနားလည်ရမှန်းပင်

သိတော့။

''ဘုံ မျှော်လိုက်ရတာကွာ၊ ကိုယ်က လာတောင် လာမြတော့

အခန်း (၁၆)

"ဘုံ ဒီနေရာကြီးက ဘယ်လိုနေရာကြီးလဲဟာ၊ နင့်ချစ်**သူအ** လည်း ချိန်းစရာရှားလို့ ဒီလိုရှေးဟောင်းအိမ်ကြီးမှာ ချိန်းရလားလှုံ

ရွှေဘုံစံ သူငယ်ချင်း ဝတ်ရည်သည် ချောက်ချာစရာကောင် သော အိမ်တိုအိမ်ဟောင်းကြီးကိုကြည့်ကာ စိတ်ထဲမှာ မသိုးမသန် မြစ်အ

သည်။ ''အဟင်း ဟင်း ရှင်က ဘုံ့ချစ်သူအကြောင်းမှ မသိသေး**တာ**

ဘုံချစ်သူက သိပ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တယ်၊ သူ့ရဲ့အတွေးစိတ်ကူးတွေတ သာမန်ယောက်ျားတွေနဲ့မတူဘူး၊ အရမ်းကို ရိုမန့်ဖြစ်လွန်းတယ်ဟ"

''ဟွန်း ငါတော့ အဲလို မထင်ဘူး၊ အကြံအမန်ကြီးလို့ပဲ 🕳 တယ်"

> ဝတ်ရည်စကားကြောင့် ဘုံ့ မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ''ငါ့ချစ်သူကို အဲလိုမပြောပါနဲ့ဟာ၊ သူက ရိုးသားပါတ**်**

ဗျူးစာပေ

% %

မလားလို့ စိတ်ပူနေတာ''

"လာမယ်လို့ ပြောထားပြီးမှတော့ လာမှာပေါ့ ကိုရယ်၊ ဒီနေတဲ့ ကို မလာရဲလို့ ဘုံ့သူငယ်ချင်းကိုတောင် အဖော်ခေါ် လာခဲ့ရသေးတယ် ဘုံလက်ကို တယုတယ ဆုပ်ကိုင်ရင်း သူငယ်ချင်းပါလာသည်

ဟု ပြောသော ဘုံ့စကားကြောင့် ကျော်မင်းထင် မျက်လုံးတွေ ဂနာမြ

စွာဖြင့် အိမ်ကြီး၏အပြင်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ "ပါဝန် ခန်းသို့သောကို ဝန်းသည်။

"ဒါဆို ကိုယ်လိုတဲ့ငွေကို ဘုံ လာပို့မှန်း ဘုံ့သူငယ်ချင်း သိ**ု** ပြီပေါ့"

"ဟင့်အင်း မသိပါဘူး၊ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့ပြဿနာကို ဘုံက မြော မလားလို့၊ ကဲ ရော့ ဆယ်သိန်းတိတိ နောက်ဆိုရင် ကားကို သတိထား ပြီးမောင်းပါကွယ်၊ ခုဲတောင် ကို တိုက်လိုက်တဲ့ကားက ဆယ်သိန်းလောက် နဲ့ ကျေအေးလိုက်လို့ပေါ့၊ မကျေနပ်လို့ ထောင်ပါချမယ်ဆိုရင် ဘုံတော့ ရင််ကျိုးရချည်ရဲ့"

စလင်းဘတ်အိတ်ထဲမှ ငွေဆယ်သိန်းအုပ်ကို ကျော်မင်း**ထင်** လက်ထဲထည့်ပေးလိုက်ရင်း စိတ်ပူစွာ သတိပေး၏။

''အင်းပါ ကိုယ် သတိထားပြီး မောင်းပါ့မယ်၊ ကိုယ့်ချစ်သူ ဝယ်ပေးထားတဲ့ကားလေးကို ကိုယ်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး မထိနိုက်အောင် မောင်းပါတယ်ကွာ၊ ခုဟာက ဟိုဘက်က စပြီးမှားတာကွ''

''ဟုတ်ပါတယ် ဘုံကလည်း ကိုကို အပြစ်တင်နေတာ မဟုတ် ပါဘူး၊ ဒီကားကို ဘုံ ဝယ်ပေးထားရလို့ ကားကိုနှမြောပြီး ပြောနေတာ စားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

ეე

ထည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကို့ကို စိတ်ပူတာပါ''

"ဘုံ့စေတနာ မေတ္တာကို ကိုယ် နားလည်ပါတယ် အချစ်ရယ်၊ တိုယ်ကလေ ဘုံ့ကိုအားနာနေတာ၊ ကိုယ် ကားဝယ်တုန်းက ဘုံ့ဆီက အောလှည့်ထားတဲ့ငွေကိုလည်း ပြန်ပေးချင်နေတာ၊ မာမီတို့က ခုထိ ငွေမလွှဲသေးလို့ ရှေ့လလောက်တော့ လွှဲမယ်ထင်ပါတယ်"

ကျော်မင်းထင် ဘုံ့လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားရာမှ ဘုံ့ ကိုယ်လေးကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။ ဘုံကလည်း ကျော်မင်းထင် ခရင်ခွင်ထဲ အလိုက်သင့် တိုးဝင်မှီတွယ်လိုက်သည်။

အပြင်ဘက်မှာ နေရောင်ခြည်တို့သည် ထိန်တောက်နေပေမယ့် ဘုံ ရောက်ရှိနေသော အိမ်အိုကြီး၏အတွင်းပိုင်းကိုတော့ အလင်းရောင် ကောင်းစွာ မပေးနိုင်ချေ၊ ဘုံ ကျော်မင်းထင်ကို မျက်စောင်းခပ်လက်လက်

ထိုးရင်း "ကြည့် ကိုနော် ဘုံနဲ့ကိုကြားမှာ ကျေးစူးတရားတွေ ပြန်ဆပ် တာတွေ လိုလို့လား၊ သိပ်ပြီး စိမ်းချင်နေတယ်ပေါ့လေ"

"ဪ အချစ်ရယ် မလိုပေမယ့်လည်း ဒီငွေတွေကို ပြန်ပေး မှုာပဲ ဘုံရယ်၊ ဘုံနဲ့ပတ်သက်လာရင် ကိုယ်ဟာ သိုက်တူးသမားဗီလိန် အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး"

"ဟင့်အင်း ဘုံကတော့ ကိုကို အဲလိုမထင်ပါဘူး၊ ကိုအခက်အခဲ့ ဆွေ ဖြေရှင်းပေးရတာကိုပဲ ဝီတိဖြစ်မိတယ်၊ ဘုံက ကိုကိုချစ်တွာကိုး" "ဒါဆို ညကျရင် ကိုယ် ဘုံ့ဆီကို လာခဲ့မယ်"္လွှ

ဗျူးစာပေ

ဗျူးတပေ

ُولِ اِلْ

''ဟင် ဘာမှလည်း မဆိုင်ဘူး''

''ဆိုင်တာပေါ့လို့ အဲဒီပီတိတွေကို ဘုံတစ်ယောက်တည်း စား

သုံးလို့မရဘူးလေ၊ အတူတူ မျှဝေခံစားကြမယ်''

ဘုံ ရှက်ရဲသောမျက်နှာလေးက ကျော်မင်းထင် ရင်ခွင်နှင့်မနွာ တမ်းကို အပ်ထားလေသည်။

ကျော်မင်းထင်က ဘုံမေးစေ့လေးအား လက်ဖြင့်ပင့်တင်ကာ ဘုံ နှုတ်စမ်းကိုနမ်းသည်။ ဘုံ အလိုက်သင့် ကျော်မင်းထင်လည်တိုင်ကို လက်ဖြင့်ဆွဲယူလှမ်းဖက်လိုက်၏။

လေတိုးသံကြောင့် သစ်ရွက်စိမ်းများ ပွတ်တိုက်လှုပ်ခတ်သံ ကြားရသည်။ ခုနစ်လွှာ ကချေသည်၏ဝတိုလဲတော်တို့ ခယဝပ်စင်းသွား

၏။ အပွင့်ဝေသော နှင်းဆီပန်းတစ်ခင်းလုံး မုန်တိုင်းက သိမ်းပိုက်သွား ခဲ့သည်။

ထိုတဒင်္ဂလေးတွင် ဘုံသည် အရာရာကို မေ့လျော့ရွ်နေ**ော** သည်။ အခန်း (၁၅)

လရောင်သည် အန်ကယ်ခိုင်ပေးသည့် လိပ်စာအတိုင်း အိမ် တစ်အိမ်ရေ့တွင် ကားကိုရပ်လိုက်သည်။ ဦးမင်းသစ်ကို ပြုစုဖို့ ငှားထား

သော နာ့စ်ကို အန်ကယ်ခိုင့်ကိုယ်စား လာကြိုရခြင်း ဖြစ်သည်။ လူရိပ်လူခြေ မတွေ့သဖြင့် အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့လိုက်သည်။

အိမ်၏အပေါက်ဝနား မရောက်ခင်မှာပင် မိန်းမတစ်ယောက်၏ စကား

ခြောသံနှင့် ရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အိမ်ထဲမှာ လူရှိနေတာ ကျိန်းသေသွားပြီမို့ လရောင် စွတ်ဝင်ဖို့ ဆောင့်တော်သဖြင့် ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်သည်။

''အမလေး ငါ့မောင်ရယ် ငါ့မောင်တစ်ယောက်ထဲ မမကို လှ တုန်း ချောတုန်းလို့ ပြောမယ့်လူရှိတယ်၊ ကဲပြော ငါ့မောင် ဘာစားမလဲ့

တုန်း ချောတုန်းလို့ ပြောမယ့်လူရှတယ်၊ ကပြော ငါ့မောင် ဘာစားမလ မေကို, လှတုန်းပဲလို့ ပြောတဲ့အတွက် မမက စားချင်တာကျွေးဦးမှာ

အဟင်း ဟင်း ဟင်း"

ဗျူတပေ

ငျိုးတပေ

% &

လရောင်၏ချောင်းဟန့်လိုက်သံသည် ချီအိအီရယ်သံကို မထိုး ဖောက်နိုင်။

''မလိုပါဘူး ဖမရာ၊ ဪ ဒ္ဒါနဲ့ လေချိုသွေးရော''

"ရှိပါ့ အရည်မရ အဖတ်မရ အလုပ်ကို သွားလုပ်မလို့တဲ့လေ၊ မမလည်း မပြောချင်ဘူး၊ ကိုယ့်သားသမီးအရင်း မဟုတ်တော့လည်း ပြောရခက်သား ငါ့မောင်ရယ်"

''လေချိုက ဘာအလုပ်လုပ်မှာမို့လဲ''

လရောင် လှေကားအတကိုအဆင်းတွင် ရပ်နေသည်။ <mark>အိမ်ရှင်</mark> တွေကို လှမ်းခေါ်ဖို့အတွက် သူတို့ဟာသူတို့ ပြောနေလိုက်ကြတာ လေ မတိုး။

"နာ့စ်အလုပ်လေး လစာလေး နှစ်ပဲခြောက်ပြားကို မက်ပြီး သွားလုပ်ဦးမယ်၊ သူ့အဖေက နာ့စ်သင်တန်းကို တက်ခိုင်းထားတော့ အဲဒီလက်မှတ်နဲ့ လုပ်စားလို့ရတယ်လေ၊ ပထမတုန်းက အထည့်ဆိုင်က အဘိုးကြီးကို သွားပြုစုရတာ၊ ခု အဲဒီအဘိုးကြီးဆုံးသွားတော့ အိမ်မှာ ငုတ်တုတ်၊ ခုလည်း လာပြန်ပြီ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ပြုစုရဦးမယ့် အလုပ်ပေါ်လာပြန်ပြီ၊ သူပဲ အဘိုးကြီးတွေနဲ့ အကျိုးပေးနိုင်လွန်းတယ်၊ ဟွန်း အမေလုပ်တဲ့သူက ဝိုက်ဆံသုံးနိုင်တဲ့ဂွင်လေးတွေနဲ့ စပ်ပေးတော့ လည်း အသက်သာအသေခံမယ် ယောက်ျားတွေနဲ့ တွဲရမယ့်အလုပ်ကို မလုပ်ဘူးတဲ့လေ၊ ကိုယ့်စေတနာကို စော်ကားတာ၊ နောက်ဆုံး မိထွေနဲ့ ωτηδήρεμητες: ζεξημεκολοήσιοδετης

9

ခံရရော'

''ဟင် ဒါနဲ့ ဟိုတလောက မမပဲ သူ့ကိုရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင်နဲ့ စပ် ပေးလိုက်တယ်ဆို ငြိမသွားဘူးလား'

"အမလေး ငြိမသွားပါဘူးတော်၊ ကိုယ်ပဲ ကြားထဲက မျက်နှာ မျက်ရတယ်၊ ကောင်မက သူချစ်တဲ့သူနဲ့ပဲ လက်ထပ်မှာတဲ့လေ၊ မချစ်တဲ့ သူနဲ့တော့ တစ်ဘဝလုံး ဆင်းရဲဒုက္ခခံပြီး မပေါင်းနိုင်ဘူးဆိုပြီး ငါ့ကို မျက်နှာဖျက်လိုက်တယ်လေ၊ ပါးစပ်ထဲရောက်ခါနီးမှ ပုတ်ထုတ်ခံလိုက်ရ

လရောင် မတောင့်နိုင်တော့။ ပြောနေသော စကားတွေကလည်း လည်းလွတ်ဝါးလွတ်တွေ။ ဘယ်လိုစရိုက် ဘယ်လိုအဆင့်အတန်းတွေလည်း မသိပါဘူးဟု စိတ်ထဲက စပ်ချဉ်ချဉ် တွေးလိုက်မိသေး၏။ သူတို့ပြောနေ တာတွေကိုလည်း ဆက်ပြီး နားမထောင်ချင်တော့။ ထို့ကြောင့် ချောင်းထပ် ဟန်လိုက်သည်။

''အဟမ်း အဟမ်း''

လရောင်၏ဈောင်းဟန့်သံ ခပ်ကျယ်ကျယ်ကြောင့်စကားစ ပြတ် သွားသည်ထင်သည်။ အိန်ပေါက်ဝသို့ လျှောက်လာသော ခြေသံကို ကြား ဆာည်။

''ဪ ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့လဲ မောင်လေး''

ချိုကြည်သောအသံကို သာမန်ထက် ပိုပြီးနွဲ့အောင် ပြောနေ သော ထိုမိန်းမကြီးကို လရောင် ဝတ္တရားအရ ပြန်ပြုံးလိုက်ပြီး

လို့ လင်ပါသမီးကို မကောင်းတဲ့လမ်းပေါ် တင်ပေးတယ်လို့ အပုတ်ခတ်

ηg ⊗

"ကျွန်တော် ဆရာမ လေချိုသွေးကို လာကြိုတာပါ" လရောင် ထိုမိန်းမကြီး၏အပြုံးကို သတိထားမိသွားသည်။ စိတ် ထဲမှာ အမေနှင့်တူလိုက်တာဟုလည်း တွေးလိုက်မိသေးသည်။ ရင်ထဲမှာ ဘာမှန်းမသိသော အရိပ်တစ်ခု ဖြတ်ပြေးသွားပြီး အမေများဖြစ်နေမလား ဟူသော ခံစားမှုက လူတစ်ကိုယ်လုံးကို စိတ်နှင့်ကိုယ်နှင့်မကပ်လောက် အောင် အာရုံတွေ ထွေပြားသွားသည်။ ဆံပင်တွေကောက်ကွေး လိမ်တွန့် ကာ မိတ်ကပ်အဖွေးသားနှင့် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ပြင်ဆင်ထားသော ထိုမိန်းမကြီးသည် အနှစ်နှစ်အလလက တမ်းတရှာဖွေနေသော အမေနှင့် ရုပ်ချင်းဆင်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် လရောင်၏အမေပဲလား။

''ဟေ့ ဝင်ထိုင်ပါဦး အဟင်း လူကို ဘာလို့အဲလောက် စိုက် ကြည့်နေရတာလဲ''

လင်္ကောင် ဒီတော့မှ သတိလက်လွတ် ငေးမောနေမိသော ကိုယ့် အဖြစ်ကို ပြန်ပြီး ကိုယ်ရှိန်သတ်ကာ

''ဪ ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ''

လရောင် ဧည့်ခန်းထဲရှိ သူတို့ ထိုင်နေရာ ခုံလွတ်တစ်ခုမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

''လေချိရေ ဒီမှာ နှင့်ကိုလာကြိုတဲ့ သူဌေးအိမ်ကလူ ရောက် နေတယ်''

လေချိုသွေးကို လှမ်းခေါ် နေပေမယ့် ထိုအမျိုးသမီးကြီး**ာံ** အကြည့်က လရောင်ဆီသို့ အကဲခတ် စူးစမ်းသော အကြည့်တွေ **တနင့်** လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ ???

တဝိုး ကျနေသည်။ လရောင် မကြည့်ရဲတော့ဘဲ ခေါင်းကို ငံ့ထားလိုက် သည်။ အခန်းထဲမှ လေချိုသွေး ထွက်လာသည်။ လင်္ချောင်ကို မြင် တော့ လေချိုသွေး ခြေလှမ်းတွေ တွန့်ဆုတ်သွားသည်။

''ရှင် ရှင်လား ကျွန်မကို လာကြိုတာ''

"ဟုတ်ပါတယ့်"

''ညည်းတို့က သိနေကြလို့လား လေချို'' အမျိုးသမီးကြီး၏အမေးကြောင့် လေချိုသွေး အံ့ဩရိပ်ပါသော

မျက်နှာကို ထိန်းလိုက်ပြီး

''ဟင့်အင်း မသိပါဘူး အမေ၊ ဒါ လေချို ပြုစုရမယ့် အနီကယ် ကြီးအိမ်ကလားလို့ မေးတဲ့သဘောပါ''

ဝတ္တရားအရ ဖြေရှင်းပြနေပေမယ့် လေချိုသွေးမျက်နှာက နွေးထွေးမှုနှင့် လေးနက်မှု သိပ်မရှိ။ မိခင်နှင့်သမီး ဆက်ဆံရေးလို ရင်းနှီးမနေဘဲ စိမ်းတောက်နေ၏။ လှပကြော့ရှင်းသော မျက်နှာလေးပေါ် မှာ နူးညံ့ခြင်းတွေ မရှိသလောက်ကို သွေးအေးခြင်းတွေ ပြည့်နေ၏။ ထိုမိန်းမကြီးနှင့်စကားပြောနေသောလူ၏ မျက်လုံးအကြည့်တွေ

သည်လည်း လေချိုသွေးအပေါ်မှာ ရိုးသားမှုမရှိ။ လိုချင်တပ်မက်ခြင်းတွေ နှင့် ဂနာမငြိမ်။

''လေချိုရယ် ကိုယ့်ရုဝ်ကိုယ်ရည်လေးနဲ့ သက်သက်သာသာ အလုပ်ကလေး ရွေးလုပ်ပါလား၊ သေခါနီးလူမမာကြီးကို ပြုစုရတဲ့အလုပ် ကြီးကို လေချိနို့ လုပ်တယ်၊ ကိုယ်တော့ တွေးကြည့်ရုံနဲ့တွင် အော်ဂလီ

Œ

၇၈ ∲ သန်တယ်"

မျက်နှာလို မျက်နှာရ ပြောဆိုစွက်ဖက်နေသော ထိုလူ့ကို လေချို မနှစ်မြို့စွာကြည့်လိုက်ပြီး

"လူဆိုတာ သေမျိုးချည်းပါပဲ ကိုရန်နိုင်ရယ်၊ မွေးလာကတည်း က သေမယ့်အချိန်ကို အာဟာရဖြည့်တင်းပြီး စောင့်နေကြရံတာ မဟုတ် ဘူးလား၊ လေချိုကတော့ လူမမာ ပြုစုရတဲ့အလုပ်ကို အော်ဂလီဆန်စရာ အလုပ်လို့ မထင်ဘူး၊ သိပ်ကို မြင့်မြတ်စင်ကြယ်တဲ့အလုပ်ဆိုပြီး ကိုယ့်ကို

ကိုယ် ဂုဏ်ယူမိတယ်၊ လောကမှာ ကိုယ်ကျဉ်စာရား မကောင်းတဲ့အလုပ် ကို လုပ်နေတဲ့သူတွေကမှ တကယ့် အော်ဂလီဆန်စရာ လူတန်းစားတွေ

လေချို အားမနာတမ်း ပြတ်သားစွာပြောပြီး သူ့အဝတ်အိတ် ကိုဆွဲကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့လိုက်သည်။ ကိုရန်နိုင်ဆိုသည့်လူ မျက်စိ မျက်နှာပျက်ကာ ကျန်ခဲ့၏။ လရောင် ဒီအတိုင်း ပြန်ထွက်ခဲ့လျှင့် ရိုင်း ရာကျမည်စိုး၍။

> ''အန်တီ ကျွန်တော် သွားလိုက်ပါဦးမယ်'' ''ကောင်းပါပြီ''

လရောင် ထိုအိမ်ထဲမှ ပြန်အထွက်တွင်တော့ လေချို့မိထွေး ဖြစ်သော ထိုအမျိုးသမီးကြီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရင်မှာ ဇဝဝဇဝါ ဖြစ်ခဲ့ရ

သည်။

.

်အခန်း (၁၈)

''ဦးဦး နာ့စ်ရောက်ပါပြီ''

အရင်ရက်က ဗီရိသော့ဖွင့်ပြီး ငွေယူသည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက် ၌ ဦးမင်းသစ် လရောင်ကို သိပ်စကားမပြော။ လရောင်ကိုမြင်တော့ ဆည်တင်းသော မျက်နှာဖြင့် ကြည့်ပြီး အနောက်မှ လေချိုသွေးပါလာ

သည်ကို မြင်မှ မျက်နှာ့ကြော နည်းနည်းလျှော့ကာ ခေါင်းဆတ်ပြ**ာ**။ ''ဝင်ခဲ့ကြ''

> "လာ ဆရာမ၊ ကျွန်တော် ဦးဦးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်" လရောင် ဦးဆောင်၍ ဦးမင်းသစ် အခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့လိုက်

> "ဒါ ဆရာမ ကျွန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုပေးရမယ့် ဦးမင်းသစ်ပါ"

''ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ် ကျွန်မနာမည် လေချိုသွေးပါ'' ဦးမင်းသစ် ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ညီတံ့ပြသည်။

ဗျူးတဲပေ

പ്പുഓറേ

00 🗞

Ų.

''အရင်က ဘယ်မှာလုပ်ဖူးလဲ''

"ရွှေဗဟို အထူးကုဆေးခန်းမှာ လုပ်ပါတယ်၊ အဲဒါအပြင် အချိန်ပိုင်းကျန်းမာရေးဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ အလုပ်လည်း လုပ်ပါတယ်" ဦးမင်းသစ် လေချိုသွေးကို အကဲခတ်သလိုကြည့်ပြီး

''လူနာတစ်ယောက်ကို ပြုစုရတော့မယ်ဆိုရင် မင်းအနေနဲ့ အရင်ဆုံး ဘယ်လိုဝန်ဆောင်မှုမျိုး စပေးမလဲ''

"အရင်ဆုံး Treatment chart ကိုကြည့်ပြီး ဆရာဝန် ညွှန်ကြား ထားတဲ့ဆေးတွေကို တစ်နေ့ အကြိမ်ရေ ဘယ်နှကြိမ် ဘယ်အချိန်မှာ တိုက်ရမယ်ဆိုတာကို အရင်ဆုံး သိအောင် လုပ်ရပါမယ်၊ လူနာရဲ့တစ်နေ့ တာ ကျန်းမာရေးမှတ်တမ်းကိုလည်း ရေးရပါမယ်"

ဦးမင်းသစ် လေချိုသွေး၏အဖြေသည် လက်ခံနိုင်လောက်သည့် အဖြေမို့ သဘောကျသည့် အနေဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်သည်။ "ဒီမှာကတော့ အချိန်ပိုင်းထက် အချိန်ပြည့်တာဝန်ယူရမယ့်

တစ်ပတ်ကိုတစ်ရက်တော့ အပြင်ထွက်ခွင့်ပေးမယ်၊ လစာအနေနဲ့လည်း မနစ်နာစေရပါဘူး ဘယ့်နှယ်လဲ မင်းလုပ်ခိုင်ပါ့မလား''

မေးဆတ်၍မေးလိုက်သော ဦးမင်းသစ်အမေးကို လေချို ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးပင် ဖြေလိုက်၏။

''ဟုတ်ကဲ့ လုပ်နိုင်ပါတယ် အန်ကယ်''

"နောက်ပြီး မင်းကို တစ်ခုမှာချင်တယ်၊ ဒီအခန်းဟာ မင်း အတွက် လူနာတစ်ယောက်ရှိတဲ့အခန်းမို့ လူနာခန်းပဲ၊ ဒီလူနာခန်းမှာ လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

O O O

အရာရာကို စေတနာအပြည့်အဝ ဖွဲရှိရှိနဲ့ ယူသင့်တဲ့အပိုင်းကို တာဝန်ယူ ပေးပါ၊ ဒါမှ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းကောင်းအဖြစ် အောင်မြင်မှာပေါ့''

"ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ် ဆုံးမတာတွေကို ကျွန်မ လိုက်နာပါ့မယ်"

"အခု အနိကယ့်မှာ ဘာရောဂါတွေဖြစ်နေလဲဆိုတာ မင်း အန်ကယ့်ရဲ့ chart ကိုကြည့်ရင် သိလိမ့်မယ်၊ ခုထိုင်နေတဲ့ အနေအထား ကို လူကောင်းအတိုင်းလို့တော့ မထင်လိုက်ခဲ့၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရောဂါ တွေက များလွန်းလို့ စိတ်တောင်ပျက်မိပါရဲ့၊ ကဲပါ ခု လောလောဆယ် မင်း အခန်းမှာ နေရာချလိုက်ပါဦး လရောင် လိုက်ပို့လိုက်"

''ဟုတ်ကဲ့ ဦးဦး''

လရောင် လေချိုသွေး နေရမည့်အခန်းကို လိုက်ပို့ပေးရန် ခေါ်မြိုင့်ကို သွားခေါ်လိုက်သည်။

"ဒေါ်မြိုင် ဆရာမ လိုအပ်တာတွေကို အားလုံး စီစဉ်ပေးပါး အိပ်ရာခင်းတွေ ခေါင်းအုံးစွပ်တွေရော အသစ်လဲပေးထားသေးလား"

"လဲပြီးပြီ လရောင်၊ ဒေါ်မြိုင် အခန်းသန့်ဆေးပါ တစ်ခါတည်း

မြန်းထားလိုက်တယ်လေ''

"ရပါတယ် ကိုလရောင်ရယ် လေချိုက ဒီမှာ အလုပ်လာလုပ် တာပါ၊ စည့်သည်လို မဆက်ဆံလည်း ရပါတယ်၊ အားလုံး ပွင့်ပွင့်လင်း လင်းပေါ့"

> ''ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ဆရာမရယ်'' လရောင်နှင့် လေ၍သွေးအနားသို့ ဘုံရောက်လာသည်။

> > ဗျူးစာပေ

و ره

်လရောင် နင် ဒီမှာ ဘာလာပြီး ခွမ်းဖြူနေတာလဲ၊ ဒေါ်မြိုင်

လုပ်ပေးရမယ့်ကိစ္စကို နှင် ဘာဝင်ပါနေတာလဲ''

''ဒီ ဒီလိုလည်း မဟုတ်ဘူးလေ''

"တော် ဘာမှထပ်ပြီး မထွန့်နဲ့၊ နင့်ကိုငါ ခိုင်းထားတဲ့ကိစ္စ ပြီးပြီလား၊ ငါ ဂဏန်းပျော့စားချင်တယ်လို့ ပြောတာ ဘယ်နှစ်ခါရှိနေပြီ

ဘုံ့အကြည့်တွေက က်ေထန်သလို ဘုံ့မျက်ဝန်းရိပ်တွေမှာ လေချိ နှင့် လရောင်၏ဆက်ဆံရေးအပေါ် မနာလိုမှုတွေ ရောပြွမ်းကာ အထင် သေးရိပ်တွေနှင့် နှစ်မြို့ခြင်းမရှိ။ မျက်နှာ မသိမသာ ညှိုးသွားသော လေချို့ကိုကြည့်ပြီး လရောင် ကြားထဲက အားနာမိသည်။

''မလုပ်ရသေးဘူး ဘုံ၊ ဦးဦးအတွက် ဒီက ဆရာမကို သွား ကြို့ပေးနေရလို့''

"နှင်က နိုင်းလိုက်ရင် ဒီအတိုင်းပဲ၊ ဘာမှကို အသုံးမကျဘူး" "ငါ ခုပဲ သွားဝယ်ပေးမှာပါ ဘုံ၊ ဒီနားမှာ ပင်လယ်စာဆိုင်

ကောင်းကောင်း ရှိတယ်''

''တော်ပြီ ဘာမှမဝယ်နဲ့တော့၊ မစားတော့ဘူး၊ နင်ဟာလေ နင့်ရှေ့မှာ မိန်းကလေး လှတပတလေးတွေများ မြင်လို့ကတော့ အားလုံး ကို မေ့တော့တာပဲ''

ဘုံ ပြောလိုက်သည့်စကားသည် လရောင် အတွက်တော့ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ သိက္ခာတွေကို ရှုတ်ချလိုက်သလို အရှက်ရစေ စာရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

çn 🤄

📤 အမှန်ဆို လရောင်က ဘိုပြောသည့် ယောက်ျားမျိုးမှမဟုတ်တာ။

🛪 လေချိုရေ့မှာ ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပြောထွက်ခဲ့ရတာလုံ လရောင်. 🗫 စား၍မရ။

''ကဲ ကိုလရောင် ကျွန်မ အခန်းထဲဝင်တော့မယ်နော်'' လေချိုသွေး ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော ကိစ္စမို့ လရောင်နှင့်ဘုံရှေ့ မှာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် ဆက်မနေချင်တော့၍ လရောင်ကို နူတ်ဆက် ကေားဆိုပြီး ဘုံကိုပြုံးပြုကာ အခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့လိုက်သည်။

လေချိသွေး ပြုံးပြသလို ဘုံက ပြန်ပြုံးပြခြင်းမရှိဘဲ နူတ်ခမ်းကို တွန်ုံ့ကွေးကာ မဲ့လိုက်ပြီး လေချိသွေး နောက်ကျောကို ခပ်စွေစွေ လှမ်း ကြသ်၏။

"ဟွန်း ရုပ်ကတော့ ယောက်ျားတွေ ငမ်းငမ်းတက်မယ့်ရုပ်မျိုးပဲ၊

ခုကတည်းက ကြုံပြောထားမယ်နော် ဒီအိမ်မှာ နှင်ကဘာလဲဆိုတာလည်း နှင့်ကိုယ်နှင့် သိတယ်၊ ဒီတော့ ငါ့ရှေ့မှာ မျက်စိနောက်အောင် လာမလုပ် နှဲ့ နှင့်ရဲ့အချိန်တွေအားလုံးကို ငါတို့ပဲ ပိုင်တယ်၊ နှင့်ရဲ့လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ

အားလုံးဟာ ငါတို့ရဲ့လောင်းရိပ်အောက်မှာပဲ ရှိရမယ်၊ နောက်ဆုံး ကုန် ကုန်ပြောမယ်ဟာ နှင့်ချစ်သူ ဒါမှမဟုတ် နှင့်ရဲ့အိမ်ထောင်ဖက်တောင်

နှင့်ရဲ့ဘဝကို အကုန်လုံးမပိုင်ဘူး၊ ဒါကို နှင့်စိတ်ထဲ မြဲမြဲမှတ်ထား'' သတိပေးချက်တွေဖြင့် လရောင်၏လွတ်လပ်ပိုင်ခွင့်တွေကို ဆောဘတကြီးသိမ်းယူချင်နေသော ဘုံကို လရောင် တအံ့တဩ ကြည့်

🖚 က်သည်။ ဘုံ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ လေချို့ ရောက်လာမှ ဒီလို စကား

ကျူးစာေ

OC O

မျိုးတွေရွေးပြီး ပြောနေခြင်းဟာ အံ့ဩစရာတော့ ကောင်းနေပြီ။ ဘုံ့ ရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်ပေါ် နေလို့ လေချို့ကို ရန်လိုနေရခြင်းလဲ။ သဝန်တို့ နေတာများလား မဖြစ်နိုင်။ ဘုံ့ဆီမှ အမှန်းတွေ အနိုင်ကျင့်ဗိုလ်ကျတာ တွေသာရရှိခဲ့သည့် လရောင်အဖို့ ထိုသို့အတွေးဝင်နေတာဟာ ကြောင် တောင်တောင် နိုင်လွန်းပါ၏။

"ငါနဲ့လေချိနဲ့က ဘာမှပတ်သက်နေတာမှ မဟုတ်တာ၊ သူက ဦးဦးကို ပြုစုဖို့လာတဲ့ နာ့စ်လေ"

"အေးပါ ငါကလည်း ငါ့ဒယ်ဒီကို ခုတုံးလုပ်ပြီး နှင့်တို့ ဇာတ် လမ်းတွေလုပ် ဖြစ်သမျှကို ငါ့ဒယ်ဒီ လိုက်ရှင်းနေရမှာစိုးလို့ သတိေ တာ၊ နင့်ကို နှမြောလို့ပြောနေတာလို့တော့ မထင်လိုက်နဲ့"

ပြောပြီးပြီးချင်း ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသော ဘုံ့ခြေသံတဒုန်း ဒုန်းက ကလေးဆန်လွန်းစွာ တမူထူးခြားနေသည်ကို လရောင် သတိ ထားမိသည်။ ထို့အတူ စိတ်ခံစားမှုတို့သည်လည်း ဦးတည်ချက်မဲ့စွာ မောရှသွားသည်။

ဘုံပြောသလို ကိုယ့်ဘဝကို ဒီမိသားစုထဲမှာပဲ ဟိုအရင်အ**ရိန်** တွေကတည်းက မြှုပ်နှံထားပြီးသားပါ။ အခန်း (၁၉)

''ဪ ဆရာမလည်း အစောကြီး နိုးနေတာပါလား'' မနက်တိုင်း ဦးဦးကို ခြေဆုပ်လက်နှယ်ပြု နှိပ်ပေးနေကျမို့ ဆရာင် ဦးဦး အခန်းထဲသို့ ဝင်ရန် ခြေလှမ်းစလိုက်စဉ် ဧလချိုသွေးနှင့် အာဆိုအ်။

''အင်း ဟုတ်တယ် ကိုလရောင်၊ အနိုကယ်များ အစောကြီး နေမလားလို့ လာကြည့်ရုံသက်သက်ပါ''

''ဦးဦးက အစောကြီးနိုးတတ်ပါတယ်၊ နိုးတာနဲ့ ကျွန်တော်ပဲ လေးနေကျမို့ ဆရာမ ပြန်အိပ်ချင် အိပ်လိုက်ပါ။ သနင်္ကလေးနာရီပဲ ရှိသေးတာ''

"ကျွန်မ လုပ်ပေးစရာ ထွေထွေထူးထူး မရှိသေးဘူးဆိုရင်တော့

ဆာန်း ရဏဝင်ချင်တယ် ရမလား'' ယဉ်ကျေးစွာ တောင်းဆိုနေသော လေချိုသွေး၏ မနက်ခင်း

ျန်းလေပေ

ကူးတလ

ons ♦

E

စာရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 00

အိပ်ရာထစ မျက်နှာဖောင်းဖောင်းလေးကို လှရောင် ငေးမောလိုက်သည်။

မိန်းမတစ်ယောက်၏ အိပ်ရာထစ အလှသည် ယောက်ျားတစ် ယောက်ကို စွဲဆောင်နိုင်စွင်းရှိသည်ဟု လရောင် ယဝင်က ဘာကြောင့်များ မတွေးမိခဲ့ပါလိမ့်။

လရောင် စိတ်ထဲမှာ လေချိုသွေးသည် တော်တော်လေးကို လှကြောင်း ယခု အရုဏ်ဦး မနက်ခင်းလေး ပို၍သေချာသွားသည်။ ''ကိုလရောင်''

သတိလက်လွတ် ငေးမောနေမိသော လရောင်သည် တိုးသက် စွာ ခေါ်လိုက်သော လေချိုသွေးကြောင့် အိပ်ရာမှ ဖျတ်ခနဲ နိုးလာသူတို့ ဆတ်ခနဲ ထုန်သွားကာ လေချိုသွေးကို မလုံမလဲ ကြည့်လိုက်သည်။ "ကျွန်မပြောတာ ပြန်ဖြေဦးလေ"

လေချိုသွေး မေးသာ မေးနေသည်။ သူမ မျက်နှာမှာရယ်**ဆုံ** စိ**တ်ကို** ထိန်းချုပ်ထားဟန်ဖြင့် ပြုံးစစလေး ဖြစ်နေသည်။

"ဪ အင်း ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ သုံးပါ၊ အဲ ဝင် ဝင်ပါ ဘုဏ္ ရှိခိုးတာပဲ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်တောင်းစရာလား ဆရာမရယ်၊ ကျွန်တော် တို့အိမ်အတွက် ဆရာမ ဘုရားရှိခိုးလို့ ပိုပြီးတော့င် ကျက်သရေတိုးသော တယ်"

''ဒါဆိုရင်တော့ ကျေးဇူးပဲ၊ ကျွန်မက် အိမ်မှာလည်း မန**်** ဆိုရင် အမိဌာန်ပုတီးစိတ်နေကျလေ''

''ကောင်းတာပေ့ါ၊ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့လူငယ်တွေရဲ့ 🐲

ဖြတ်နိုင်တဲ့ စိတ်ကျင့်စဉ်လေးတစ်ခုပါပဲ''

လချောင် စိတ်ထဲတွေ့ရာ စကားလုံးကို နားထောင်ကောင်း အောင် သီကုံးပြီး ချီးမွမ်းလိုက်သည်။ လေချိုသွေးကို စတွေ့တုန်းက ဒီလောက် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မည် ဘု ထင်မထားခဲ့မိ။

''ဟိုလေ ကျွန်မကို ဆရာမဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းမျိုး မသုံးပါနဲ့ လား၊ ကျွန်မကို လေချိုလို့ ခေါ်လည်း ရပါတယ်၊ ကျွန်မကို ဆရာမလို့ ဆေါ်ရင် ကျွန်မ အနေခက်လို့ပါ''

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆိုလည်း လေချိုလို့ ခေါ်ပါမယ်၊ နော့က် မှီး ဆရာမ အဲ လေချို့အပေါ် ကျွန်တော် တောင်းပန်စရာရှိတယ်"

လေချို့မျက်ဝန်းလေး ဝိုင်းစက်သွားကာ ''ဘာကို တောင်းပန်မှာလဲ ကိုလရောင်''

"လေချိနဲ့ကျွန်တော် စပြီးဆုံဘဲ့နေ့က ကျွန်တော့်ကြောင့် လေချို့ ထာင်းချိုင့် မှောက်ကျသွားတာကိုလေ"

လေချို ပြုံးလိုက်သည်။

"ရှင် တမင်သက်သက် လုပ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ၊ အဲဒီတုန်းက သာရှိလည်း ရှင့်အပေါ် ပြောဆိုတာ နည်းနည်းရိုင်းသွားတယ်၊ အဲဒီနေ့ အဲဒိမ်မှာ အမေနဲ့ကလည်း စကားများလာလို့စိတ်က နည်းနည်းတိုနေ့ သာနဲ့ ကိုလရောင်က ထမင်းချိုင့်ကိုဝင်တိုက်တော့ လမ်းလယ်ခေါ်င်မှာ သာ့လေးနှစ်ခြမ်းက ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်နေတဲ့ပုံလေးကိုကြည့်ပြီး

33

ဗူးတဖေ

00 🗞

ရှက်သွားတာလည်းပါတယ်၊ ဒါကြောင့် လေချိ စိတ်တိုပြီး ပြောမိမြောရာ မြောခဲ့မိတာ၊ အဟင်း ခုပြောရင် ခုတောင် ပြန်ရယ်ချင်တယ် သိလား အဟင်း ဟင်း''

လေချို ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ်သည်။ လေချိုရယ်တော့ လရောင်ပါ ဘာရယ်မဟုတ် လိုက်ရယ်လိုက်သည်။ တိတ်ဆိတ်နေသေးသော အိမ်ကြီး အတွင်းမှာ ရယ်သံနှစ်သံက ခပ်တိုးတိုး သာယာနေ၏။

အခန်း (၂၀)

"ဝါး ကားလေးက အရမ်းမိုက်တယ် ဒယ်ဒီရာ၊ ဒီနှစ် မွေးနေ့ လက်ဆောင်က ဘုံ့ကို တော်တော်လေး ရင်ခုန်စေတာပဲ"

ခဲပုတ်ရောင် အွန်းပွင့်ကားလေးကိုကြည့်ပြီး ဘုံ ကလေးတစ် ယောက်လို မြူးတူးခုန်ပေါက်နေသည်။ ဘုံ ဒီလို ကားမျိုးလေးလိုချင်နေ တာ ကြာလှပေါ့။ ဒယ်ဒီကို ပူဆာချင်ပေမယ့် ဒယ်ဒီမသိအောင် လုပ်ငန်း

သုံးငွေတွေကို လရောင်ဆီမှ ဖြတ်ခုတ်ပြီး ယူသုံးထားတာများနေ၍ ကိုယ့် အပြစ်ကိုယ် ပြန်ဆင်ခြင်ကာ မပူဆာရဲ။

နူတ်က ပေါ် တင်မပူဆာပေမယ့် အင်တာနက်ပေါ် မှာတွေ့ရ သည့် ထိုကားလေးကို တော်တော်လေး ခရေဖီဖြစ်ကြောင်း ဒယ်ဒီ သိစေရန် ထိုကားလေးကို ဘုံ ဖုန်းထဲမှာပင် ထည့်ထားပြလိုက်သည်။ ဒယ်ဒီကိုလည်း ထိုကားလေးကို အရမ်းကြိုက်ကြောင်း မကြာမကြာ

ဗျူးတပေ

distance

80 ◊

သိစေခဲ့သည်။

ဒီတော့ ဘုံ အရိပ်အခြေကို ကြည့်နေသော ဒယ်ဒီ ဘယ်နေ တော့မလဲ။ နောက်ဆုံး မြန်မာပြည်မှာတောင် မရှိသလောက် ရှားသည့် ထိုကားမျိုးလေးကို ဒယ်ဒီ့မိတ်ဆွေ အီတလီက ကားကုမ္ပဏီမှ မှာယူရ

သည်။ ဒယ်ဒီက ဘူ့ကို အဲလောက်ချစ်တာ။

"ဘုံ လိုချင်တဲ့ကားလေးကို ဒယ်ဒီ ဝယ်ပေးပြီးပြီနော်၊ ဒီတော့ ကားကို အရမ်းမမောင်းပါဘူးလို့ ဒယ်ဒီ့ကို ကတိပေးစမ်း သမီး"

ကားမောင်းအရမ်းကြမ်းသော ဘုံကို ဦးမင်းသစ် စိတ်မချ**ရွ်** က**တိ**တောင်းရခြင်း ဖြစ်သည်။

"ရက်စ် ဒယ်ဒီ ဘုံ ဒီကားလေးကို မောင်းတဲ့နေ့ကစပြီး လုံးဝ ကို ကားမောင်းမကြမ်းတော့ပါဘူး၊ ကတိုပေးတယ် ဟုတ်ပြီလာ၊ အဲ ဒယ်ဒီဆီက နောက်ထပ် မွေးနေ့လက်ဆောင်တစ်ခု ထပ်တောင်းချင်သေး တယ်"

ဘုံ လက်ညှိုးလေးတစ်ချောင်း ထောင်ပြကာ မျက်နှာငယ်လေး ဖြင့် အသနားခံဟန် လုပ်ပြ၏။ ဦးမင်းသစ် ကလေးဆန်လွန်းနေသော သမီးကိုကြည့်ပြီး မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကို နည်းနည်းရှုံ့လိုက်ပြီး

''ဘာ့ထပ်လိုချင်သေးလိုလဲ သမီးဘုံး ဒီကားရဲ့တန်ဖိုးက ကြီး တယ်နော်''

"အင်းပါ ဒယ်ဒီရဲ့၊ ဘုံ သိပါတယ်၊ ခုဟာက ဘုံမွေးနေ့ညနေ ဝိုင်းမှာ ပါတီပွဲလေးသေးသေးလုပ်ချင်လို့ သူငယ်ချင်းလေး ဆယ်ယောက် လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

🔷 ၆၁

ဆယ့်ငါးယောက်လောက်ဆို ရပြီ''

''ဘယ်မှာလုပ်မှာလဲ ဟိုတယ်မှာလား''

"မဟုတ်ပါဘူး၊ အိမ်မှာပဲ လုဝ်မှာပါ ဒယ်ဒီရယ် နော်၊ ခွင့်ပြု မယ်မဟုတ်လား၊ သူငယ်ချင်းတွေက ဘုံ့မွေးနေ့ပါတီကို လာဖို့ အဝတ် အစားချုပ်သူကချုပ် မွေးနေ့လက်ဆောင် ဝယ်ပြီးတဲ့သူဝယ်နဲ့ လုံးဝကို တက်ကြွနေကြတာ"

ဦးမင်းသစ် ပခုံးလေးကို ရီးလေးခိုနွဲ့ရင်း ဘုံ မရမက ပူဆာ သည်။

"အင်းလေ ဒါဆိုရင်လည်း လုပ်ပေ့ါ၊ ဒါပေမဲ့ ဟော့ဟော့ရမ်း ရမ်း သူငယ်ချင်းတွေကိုတော့ ဖိတ်ခွင့်မရှိဘူးနော်၊ ဒယ်ဒီက အရင်လို ကျန်းမာရေးသိပ်ကောင်းတော့တာ မဟုတ်ဘူး၊ သမီးတို့လှငယ်တွေရဲ့ ရန်ပွဲကို လိုက်မရှင်းပေးနိုင်ဘူး"

''အင်းပါ ဒယ်ဒီရဲ့ စိတ်ချ၊ ဒယ်ဒီ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေရပါဘူး''

ဘုံဘဝမှာ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒ လိုချင်တောင့်တမိသော အရာ မှန်သမျှသည် ဘုံဆီသို့ မလွဲမသွေ ရောက်လာကြရတာပင် ဖြစ်သည်။ လောကကြီးက ဘုံကို အကောင်းစား အခွင့်အရေးတွေပဲ

ပေးနေတာ …။

allison en

chitoco co

ακτηδιήσιμήσει ζείπμε μολοποδοιπιδ

, ६५

ခိုင်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံး အလုပ်တွေရှုပ်နေကြသည်။ ဘုံ သူငယ်ချင်းတွေကို ဘူဖေးနှင့်စည့်ခံဖို့ ပြင်ဆင်နေကြရသည်။

"ဘုံ့ မင်းရဲ့ကိုယ်ရံတော်လေးက ကြာလေ ပိုချော ပိုသန့်လာ သလိုပဲ၊ ငါတို့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလေဟယ်"

နှိုငယ်ချင်းတွေ၏လရောင်အပေါ် အာရုံကျသွားမှုအပေါ် ဘုံ

ခနစ်မြို့စွာဖြင့် မဲ့လိုက်ပြီး "ဟွန်း နင်တို့ကလေ ယောက်ျားမြင်တာနဲ့ မျက်နှာပိုးကို မ သတ်တော့ဘူး၊ အဟင်း နင်တို့ထဲက သူ့ကိုကြိုက်တဲ့သူရှိရင် ငါ ရိုတ်ပေး

ဆော်လေး လရောင်က ငါသေဆိုသေ ရှင်ဆိုရှင်ပဲ အဲ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ သူ့ကိုယူတဲ့သူက ဘုံရဲအစေခံ ဖြစ်မှာနော်၊ ဘယ်လိုလဲ ငါ့အိမ်မှာ အစေခံ ဆာလုပ်နိုင်ကြမလား''

ဝတ်ရည်တို့အားလုံး တစ်ယောက်မျက်နာ တစ်ယောက်ကြည့် အာ မြိုင်တူမဲ့လိုက်ကြပြီး

''အဲလိုကြီးဆိုရင်တော့ နှင့်ကိုပဲ ပြန်ပေးလိုက်တော့မယ်၊ ငါ ဆီ့က အကြင်နာပဲပေးတတ်ထာ အရွေ့ခံတော့ မလုပ်တတ်ဘူး၊ မျိုးရိုး ဆည်း မရှိဘူးလေ''

လရောင်အနားမှ ဖြတ်သွားတော့မှ လေသံတွေမြှင့်ပြီး မကြား ဘြားအောင် ရိနေကြမှန်း လရောင်ကလည်း သိသည်။ လေချိုလည်း ဘေားကင်ဗန်းကြီးကိုင်ပြီး သူတို့နားမှ ဖြတ်သွားသဖြင့် လရောင် ေချို ဘောွက် စိတ်ပူသွားသည်။ သူတို့ လေချိုကိုလည်း အလွတ်ေးကြမှာ

့ အခန်း (၂၁)

ဘုံ မွေးနေ့ပွဲလေးသည် သူငယ်ချင်းများနှင့် စိတ်လွတ်ကိုယ် လွတ် ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် အသက်ဝင်လျက် ဆူညံကခုန်နေကြ၏။ ''ဟက်ပီးဘတ်ဒေး ဘုံ''

ကျော်မင်းထင် အသည်းပုံကတ္တီပါဘူးလေးကို ဘုံ လ<mark>က်ထဲ</mark> ထည့်ပေးလိုက်သည်။

> ဘုံ ချစ်သူကို အပြုံးလှလှဖြင့် ရွှန်းစားစွာကြည့်ပြီး ''သင့်ခယူ ကိုကို''

''ဝေး ဟေး ဟေး ဟက်ပီးဘတ်ဒေး'

ဘုံနှင့်ကျော်မင်းထင်၏ ကြည်နူးခန်းလေးကို သူငယ်ချင်းတွေက လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်း အားပေးကြသည်။ ပြီးနောက် ညနေခင်း ၏ မြူးကြွသော တေးသွားအောက်တွင် လွတ်လပ်စွာ ကခုန်နေကြ၏။ အားလုံးအပျော်တွေလွန်နေကြချိန်တွင် လရောင်နှင့်အန်ကယ်

85

မဟုတ်။

''ဪ လေချိသွေး ဒီကို စဏလာပါဦး''

လရောင် အတွေးတောင် မဆုံးလိုက်။ ဘုံ လေချိုသွေးကို လှမ်းခေါ် ဤ။

"ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ဘုံ"

''အဟင်း ဘာမှထွေထွေထူးထူး မလိုတော့ပါဘူး၊ ဒီမှာလေ သူငယ်ချင်းတွေကို လေချို့အကြောင်၊ ပြောနေတာ၊ ဒယ်ဒီ့ကို အရမ်း

ပြုစုကောင်းတယ်လို့၊ နောက်ပြီး မိန်းမချင်းသာ ထေမိဇာတ်ခင်းတာ ယောက်ျားတွေနဲ့ဆိုရင် စကားတွေအများကြီး ဖောင်ဖွဲ့အောင် ပြောတတ်

ပေါ်တင်ကြီး နှိပ်ကွပ်နေသဖြင့် လေချို့မှာ မျက်နှာမထားတတ် အောင် သိမ်ငယ်ရက်ရွံ့သွားမိသည်။

''ဪ ဒါနဲ့ ဝတ်ရည် မင်းရဲ့အစ်ကိုတစ်ယောက် **အိတ်ရွ်** ရောဂါဖြစ်နေတယ်ဆို၊ နင့်အစ်ကိုအတွက် နှာ့စ်လိုရင် လေချို့ကို බේණේ"

် "ဟယ် တကယ်လာ။ ခေါ်ရင်လိုက်သလား"

ဝတ်ရည်ကလည်း အတိုင်အဖောက်ညီညီ လေချို့ကို နိုဝ်ကွစ်

ဏ်၊

''လိုက်တာပေ့ါ နင်တို့ သူ့ကိုဈေးချိုချိုသာပေး သူက အရွယ် သုံးပါးမရွေး လိုက်ပြီးသားပဲ''

σαρδηθηρία: ζαρμεροζούσδατοδ

'ဟယ် ဟုတ်လား၊ တတ်လည်းတတ်နိုင်တယ်နော်၊ ထင် တောင် မထင်ရဘူး အဟင်း ဟင်း ခစ် ခစ် ခစ်''

အားလုံး လေချိုကို ဝိုင်းလှောင်ကြသည်။ လေချို သူတို့ရှေ့မှာ ဆက်ရပ်နိုင်စွန်း မရှိတော့၍ ဘာမှပြန်၍တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်း မရှိတော့ဘဲ သည့်ထွက်နှိလိုက်၏။ ရင်ထဲမှာတော့ တဆစ်ဆစ်နဲ့ ခံရခက်လိုက်တာ။

လရောင်၏ ခေါ်သကြောင့် လေချို ငေ့နေသော မျက်ရည်တို့ကို တာ်ခတ်ထိန်းလိုက်ပြီး လရောင်ကို ဝမ်းနည်းစွာ ကြည့်လိုက်သည်။

''သူပြောတာတွေကို စိတ်ထဲမထားပါခဲ့၊ သူ့အစား ကျွန်တော် သောင်းပန်ပါတယ်''

ဝေ့နေသော မျက်ရည်ကြည်တွေကို ပုတ်ခတ်ထိန်းလိုက်ရင်း **ာမှမ**ဖြစ်သလို ပြုံးလိုက်သည်။

"ရတယ် ကိုလရောင်၊ ကျွန်မစိတ်ထဲ ဘယ်လိုမှ သဘောမထား

''ကျေးဇူးတင်ပါတယ် လေချိုရယ်''

လှကြတာချင်းအတူတူ ဘာဖြစ်လို့ ဘုံ့ဆီမှာ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်ဆိုး.

😋 ရှိနေရတာလဲ။

ဗူးတပေ

allitouen

ားကျင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

သော်။ ဘုံလည်း လရောင်လို ရေချိုးပြီးစထင်သည်။ သူ့ကိုယ်မှာ မွှေးပွ ဘောက်ကြီး ပတ်ထား၏။ ပြစ်မျိုးမှဲမထင် လှလွန်းသော ဘုံ၏ ထိုပုံစံကို သရောင် ရဲရဲမကြည့်ရဲ။ မျက်နှာလွှဲ၍နေရသည်။

့ "နင့်ကိုင်၊ ခေါ်ခိုင်းလိုက်တာ ကြာပြီ၊ ဘာကြောင့် ခုမှ လာရ

ိ်ငါ ရေချိုးပြီး အင်္ကျီထုတ်ဝတ်နေလို့ပါ၊ နှင် ငါ့ကို ဘာခိုင်းမလို့ ဆဲ ဘုံ၊ ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ''

''ငါ့မျက်နှာကို ပေါင်းလာတင်ပေး''

ဒါဟာ လရောင် မကြာ မကြာ လုပ်ပေးနေကျမို့ မဆန်းပေမယ့် ဒီတစ်ခါတော့ လရောင်စိတ်ထဲ မဝံ့မရဲ ဖြစ်မိသည်။ အရာရာကို သူ့စိတ် ထိုင်းကျ သူ့အလိုလို ဖန်တီးပေးရသော လရောင်သည် ဘုံ့အတွက်တော့

သပတ်ပေးထားသော ကျွန်ရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်လိုပင်။

သွေဟု ပြောရမလိုပင်။

သူ စိတ်မထင်လျှင် မထင်သလိုမျိုး တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးရ ဆောင် ခိုင်းတတ်သော ဘုံသည် လရောင် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေရ ဦဆိုလျှင် သူ ပျော်ရွှင်နေတတ်သည်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့တစ်နေ့တာ ပျော်ရွှင်မှု

ဒီလိုပုံစံမျိုးနှင့် လရောင် ဘုံ့ကို ဘယ်လို မျက်နှာပေါင်းတင် ပေးရမလဲ။ ကိုယ့်အတွက်ဆိုတာထက် ဘုံ့အတွက်တော့ မည်သို့မှ မသင့် တော်။ ဦးဦး မြင်သွားလျှင်လည်း ကိုယ်သာလျှင် အပြစ်တင်ခံရဦးမည့်နှိ "ဟိုလေ ဘုံ အင်္ကျီတွေဘာတွေ ဝတ်ပြီးမှ လိမ်းလိုက်ပါလာ။

အခန်း (၂၂)

''လရောင်ရေ ဘုံ ခေါ်နေတယ်'' ရေချိုးပြီး၍ ရေချိုးခန်းထဲမှ ထွက်လာသော လရောင်ကို အန်ကယ်ခိုင် အခန်းဝမှ လှမ်းအော်ပြောသွားသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်ခိုင်၊ ကျွန်တော် သွားလိုက်ပါမယ်" လရောင် ကိုယ်ပေါ်မှ ရေစက်တွေကို ကပျာကယာသုတ်ဖြီး ဗီရိုထဲမှ စွပ်ကြယ်ချိုင်းပြတ်နှင့် ခပ်ပွပွဘောင်းဘီတစ်ထည်ကို အလျင်

လိုစွာ ယူဝတ်လိုက်ပြီး ဘုံ အခန်းရှိရာသို့ ခြေလှမ်းခပ်သွက်သွက်လှင် လိုက်သည်။ စေ့ရုံ စေ့ထားသော ဘုံအခန်းဝတွင်ရပ်ပြီး

''ဘုံ ငါရောက်ပြီ၊ ဘာခိုင်းမလို့လဲ''

''ဝင်လာခဲ့''

လရောင် အခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပြီး ဘုံ့အခန်းထဲ ဝင်ခဲ့လိုက်

altecaco

ဗူးဓာပေ

20 **♦**

3 ဒီပုံစံအတိုင်း ပေါင်းတင်ရင် ဘဘကြီးတို့ အန်ကယ်ခိုင်တို့မြင်ရင် တစ်မြီးထင်သွားကြမယ်"

လရောင်၏အကြောင်းပြချက်ကြောင့် ဘုံ့မျက်နှာပေါ် မှာ တင် မာသော ဒေါသရိပ်တို့ လှစ်ခနဲ ပေါ်လာ၏။

''ဘာ နင်ကများ ငါ့ကိုမသင့်တော်ဘူး ဟုတ်လား''

''ငါ ငါက ဘုံ့အတွက်ပြောတာပါ''

"တော်စမ်းပါ နှင့်ကများ ဒီလို ပြောထွက်ရဲတယ် ဟုတ်လာ ဒီအိမ်မှာ နှင့်က ဘာအဆင့်လဲ၊ ဒယ်ဒီက ဘွဲ့လေးတစ်လုံးရအောင် ပညာသင်ပေး လုပ်ငန်းတွေထဲထည့်သုံးထားတာနဲ့ နှင့်ကိုယ်နှင့် ဘဝင်မြင့်

အောက်ခြေလွတ်သွားပြီပေ့ါ ဟုတ်လား''

"အဲလို မဟုတ်ပါဘူး ဘုံရယ်၊ ကဲပါ နင့်အတွက် စိတ်အနော် အယှက်မြေစ်ဘူးဆိုရင် ငါ လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့တော့ဟာ နော်"

လရောင် ဘုံ ဒီထက်ဒေါသတွေ ထွက်မလာခင် ဘုံဆန္ဒဏီ

လိုက်လျောရန် စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်သည်။

"တော်ပြီ မလုပ်ပေးနဲ့တော့"

"ဘုံရယ် စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်"
 လရောင် ကိုယ်မှေားဘဲနှင့် ဘုံ့ကိုတောင်းပန်တိုးလျှိုးလိုက်သည်

တောင်းပန်တယ်ဆိုတာ လရောင်ဘဝမှာ ခေါက်ရိုးကျိုး၍ပင်နေသည်

''တော်ပြီ ဘာမှလာမလုပ်ပေးနဲ့တော့၊ နင် ခုချက်ချင်း 🧧

လောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြောင်နတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

ું કહ

အခန်းထဲက ထွက်သွားတော့၊ နင့်ကို ဒယ်ဒီနဲ့လည်း တိုင်မယ် သိလာ။ တွန်စုတ် သူခိုမျှပိုး အင်းဟာ သွား နင့်မျက်နှာကို ငါ မကြည့်ချင်ဘူး''

လမ္ခြောင်ကို ဘုံရှေ့မှာရှိနေသော မှန်တင်ခုံပေါ်က မိတ်ကပ် ခုလင်းတွေ့ နှိုးရှင်းဘူးတွေနှင့် ပိတ်ပေါက်သဖြင့် လရောင် ရောင်ရင်း

တိမ်းရင်း စိ်ာ့ရှေ့မှ ထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ ဘုံ အခန်းထဲမှာ အော်ဟစ်သောင်းကျန်းရင်း ကျန်ခဲ့သည်။

''ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ လရောင်''

အခန်းအပြင်အရောက် ဆီး၍မေးလိုက်သော ဦးဦး အမေး ခြောင့် လရောင် ဘယ်လိုဖြေရမှန်းပင် မသိတော့။ အမှန်အတိုင်း '

ဆြဖိုလည်း မသင့်တော်။

့ ''ဘုံလေး အကျီရှာမတွေ့လို့ ကျွန်တော့်ကိုလာလိုင်းရှာခိုင်းတာပါ့''

"အေး ပြီးရင် ဒေါက်တာကို သွားကြုရဦးမယ် မဟုတ်လား"

''ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် သွားကြုံလိုက်ပါမယ်''

ဦးဦး မျက်နှာပေါ်မှ ဘယ်လိုသံသယမျိုးမှ ရှိမနေ၍ လရောင် ခုမှပင် အသက်ရှူချောင်သွားတော့သည်။

ကူးတပေ

-

အခန်း (၂၃)

''လေချို ဦးဦးအတွက် နွားနို့သွားပို့မလို့လား'' လေချို့လက်ထဲမှ ကိုင်လာသော နွားနို့ဖန်ခွက်ကိုကြည့်ြီး မေးလိုက်သော လရောင်အမေးကြောင့် လေချို ခေါင်းဆတ်ပြ၏။ ''ထမင်းရော စားပြီးပြီလား''

''မစားရသေးပါဘူး ကိုလရောင်''

"ဒါဆို သွားစားတော့လေ၊ အချိန်တောင် အတော်လင့်နေစီ ပေး ကျွန်တော်ပဲ ဦးဦးကို နွားနို့ခဲ့ဆေး သွားတိုက်လိုက်မယ်" လရောင် လေချိသွေးလက်ထဲမှ နွားနို့ဗန်းကို လှမ်းယူဖို့ 🚅

ပြင်သည်။

"ဟင့်အင်း ရပါတယ် ကိုလရောင်၊ လေချို ဘဘကြီး

ဆေးတိုက်ပြီးမှ ထမင်းစားတော့မယ်''

စာရောင်ကိုမျှော်ငှေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

3000

"မဟုတ်တာ အားမနာပါနဲ့ လေချိုရယ်၊ တော်ကြာ လေချို အဆာလွန်နေမှာပေါ့၊ ခုပဲ ညကိုးနာရီ ထိုးတော့မယ်၊ ဒီအလုပ်တွေက လေချိုမလာခန်ကတည်းက ကျွန်တော်လုပ်နေကျ အလုပ်တွေပါ့၊ အား ခနာပါနဲ့၊ အိုမ်သားအချင်းချင်း ဒီလိုပဲ ကိုယ့်အလုပ်သူ့အလုပ် ခွဲခြား နေလို့မှမနာာ"

''ရှင်လည်း ကျွန်မကိုကြည့်ပြီး အားနာမနေပါခဲ့၊ ဒီအချိန် ဆေချို ထမင်းစားချိန် မဟုတ်သေးလို့ပါ၊ အဟင်း သူများကိုကျတော့ ညစာထမင်းစားခိုင်းနေတယ်၊ ရှင်ကရော့ စားပြီးပြီလား''

''ခုပဲ ဒေါက်တာ့ကိုပို့ပြီး ပြန်လာတာ၊ မစားရသေးဘူး''

''ဒါဆို အတူတူပဲလေ၊ ရှင်လည်း မစားရသေးသလို ကျွန်မ အည်း မဆာလို့ မစားရသေးဘူး၊ အဟင်း အခန့်မသင့်ရင်တောင် အမင်းဝိုင်းမှာ သွားဆုံကြဦးမလား မသိဘူးနော်''

"အင်း ဟုတ်တယ် မထူးပါဘူး၊ ကျွန်တော် လေချို့ကို ထမင်း စားစောင့်နေမယ်၊ ပြီးရင် အတူတူစားကြတာပေါ့"

နှစ်ယောက်သား မတိုင်ပင်ဘဲနှင့် ထမင်းအတူတူ စားရန် အခွင့်အရေး ကြုံသွားသည်။

''ဒါဆိုလည်း ခဏတော့စောင့်၊ ကျွန်မ အန်ကယ့်ကို <mark>ဆေး</mark> သွားတိုက်လိုက်ဦးမယ်''

လရောင်အနားမှ လေချိသွေး ထွက်သွား၏။ လရောင် <mark>လေ့ချို</mark> သူ့အါနောက်ကျောပြင်ကိုကြည့်ကာ ခပ်ပြုံးပြုံးရပ်ကျန်ခဲ့၏။ 30j 🅎

뻍

စာတောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 2002

"နှင့် သိပ်အူမြူးနေပါလား"

''ဟင် ဘုံ ငါ့ကို ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲ''

"ငါ ညဘက်အဆာပြေစားဖို့ ငါ့အခန်းထဲ တစ်ခုခုလာ**ပို့ဖို့** ပြောမလို့၊ နင်တို့အကြည်စိုက်နေတာကိုကြည့်ပြီး ရင်းထဲမှာ အော်ဂ**လီ** တောင် ဆန်သွားသလိုပဲ"

ဘုံထံမှ ထေ့လုံးငေ့ါလုံးတွေ စတင်ပြီ။

''ငါတို့က ရိုးရိုးသားသားပါ ဘုံရယ်''

"ရိုးသားတာတွေ ဆန်းပြားတာတွေ ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး လရောင်၊ ဒီအိမ်မှာသူက ဘာမို့လိုထဲ၊ နင်က ငါ့ရဲကျွန်လေ၊ ငါ့အလုပ်ကိုစဲ နင်လုပ်ပေးရမှာ၊ ငါ ခိုင်းတာကိုပဲ လုပ်ရမှာ၊ ငါ့အလုပ်ကလွဲပြီး ဒီလို အကြေးငွေပေးပြီး ခိုင်းထားတဲ့ နာ့စ်တစ်ယောက်ရဲ့အလုပ်ကို နှင့်

ရင့်သီးသော စကားလုံးတွေက လရောင်၏ရင်ဘတ်ကို အင်္က စစ်ရည်တွေနှင့် ဖျန်းပက်နေသလို နာကျင်ရသည်။ ထိုနာကျင်မှုတွေထင် ပို၍ အနေခက်စေသည်က လေချို့သွေး ဘုံ့အနောက်မှာ ရောက်လာသ**ြင်း** လရောင် မျက်စိမျက်နှာပျက်၍သွားသည်။ ဘုံကတော့ လေချို့**သွေး** ရောက် နေမှန်းမသိဘဲ ပြောမြဲတိုင်း ဆက်ပြောနေ၏။

''ဦးဦးကို လာပြုစုတဲ့ နာ့စ်တစ်ယောက်ကို ငါက နွေးနွေးမေး

ထွေး ဆက်ဆံတာပါ''

လုပ်ပေးစရာမလိုဘူး"

'`ဘယ်လို နွေးနွေးထွေးထွေး ဟုတ်လား၊ နွေးသွားအောင်

တစ်ခါတည်း ထွေးပွေ့ထားလိုက်ပါတော့လား၊ ဟွန်း ဒယ်ဒီ့ဆန္ဒကြောင့် သာ ဒီမိန်းမ ဒီအိမ်မှာ လာနေတာကို ငါ ဘာမှမပြောတာ၊ ငါ့အလိုဆိုရစ် ဒီလိုမိန်းမမျိုး လှုံးဝ မခေါ်ဘူး၊ ဒယ်ဒီ့ကို ချိန်နေသလိုလို နင့်ကိုမြှူဆွယ် နေသလိုလိုနဲ့ ရှိုပ်ကိုက ဂနာကိုမငြိမ်ဘူး"

ရှော်ချို ဆက်ပြီး နားထောင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့သလို သည်းခံ ဆိုးစုမ်းလည်း မရှိတော့။ ဘဝမှာ အမည်းစက်မရှိအောင် နေလာရဲ့သား နှင့် ခုလို အပြောခံရတဲ့ လေချို့အဖို့ ဘယ်လောက် ခေါသထွက် ခံပြင်း ဧရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။ ခြေလှမ်းတွေကို ဘုံ့အနားသို့ ရဲဝံ့စွာ တိုး ဆင်လိုက်ပြီး

"စကားကို အဲလို လက်လွတ်စပယ် မပြောပါနဲ့ ဘုံ၊ ကျန်းမာ ဆောန်ထမ်းအဖြစ် ခုလို အိမ်တွေမှာ လူနာကို လိုက်ပြုစုပေးနေရတာဟာ ဆွန်မရဲ့ဝါသနာနဲ့ ဝမ်းစာရေးအတွက်ပါ၊ လေချိုသွေးဆိုတဲ့ ကျွန်မဟာ ဆွေကြောင့် ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာကို ဘယ်နှစ်ပြားဖိုးမှ မထိပါးသေးပါဘူး၊ ဆိုန်မှာ ငွေတွေအထပ်လိုက် ပုံပေးရုံမကလို့ ကျွန်မ တစ်ကိုယ်လုံးကို နိုတွေကွပ်ပေးပါ့မယ်ဆိုရင်တောင် ကျွန်မရင်ထဲက ခံစားမှုမပါဘဲ ပစ္စည်း

ော်ရုံသက်သက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို မရင်းဘူး'' ''တောက် အောက်တန်းစား ပေါက်လွတ်ပဲစားမကများ'' ရင့်သီးရိုင်းပျသော စကားလုံးရင့်ရင့်တွေနှင့်အတူ လေချိုသွေး ောပါသို့ ဘုံလက်တစ်ဖက်က အရှိန်ဖြင့် ဖြတ်ရိုက်ချလိုက်သည်။

လွန်လွန်းအားကြီးလာသော ဘုရဲ့အရိုင်းအစိုင်းစိတ်နှင့် လုပ်

ကြီးစာပေ

ረመጀመር ሲርን

30Ç 🗞

٤l

ရပ်ကြောင့် လရောင် စိတ်ထဲ ဒေါသထောင်းခနဲ ဝေသွားရ၏။ ''ဟာ ဘုံ ဒါ ဒါ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ အဲဒီလောက်

ရှိင်းစိုင်းရလား''

လရောင် ဘုံ့လက်ကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်သည်။ အားနာသော စိတ်တွေက ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိ သွေးကြောထဲမှာတောင် င်္ဂာဖျဉ်းဖျဉ်း**နှင့်**။

စတ်တွေက ခန္ဓာကိုယ်ထရှ သွေးကြောထမှာတောင် တများများနှင့ လူက သတိလက်လွတ်ဖြင့် ဘုံ့ကို လေသံမာမာဖြင့် ပြောမိသွား**ာ်။** ဘုံ သိပ်ကိုမောက်မာလွန်းနေသည်။ ကိုယ်ကိုယ်၌က ဦး**ဦးာ်**

သမီးအရင်းဖြစ်လျက်နှင့် ကိုယ့်အဖေအခန်းထဲဝင်ပြီး နေကောင်းလာ ဒယ်ဒီဟု မေးဖို့နေနေသာသာ နေသာနေသော ကိုယ့်အမှားကိုပင် ကိုယ် ပြန်ဆန်းစစ်ခြင်းမရှိဘဲ စေတနာနှင့် လာရောက်ပြုစုနေသော လေချီ

သွေးကို ခုလို ဆက်ဆံနေတာတော့ လုံးဝလက်မခံနိုင်။ ''လရောင် နှင် နှင် ငါ့ကိုဘာလုပ်တာလဲ ကဲဟာ''

"ဖြန်း ဖြန်း ဖြန်း"

ဘုံ ရိုက်ချက်ကြောင့် လရောင်ပါးနှစ်ဖက် ထူပူသွားသည် သို့သော် လရောင် တစ်စက်ကလေးမျှ ပြန်ချေပခြင်းမရှိ။ ဘုံ အချက်တစ် ရာမက ရိုက်လည်း ထိုနိုက်ချက်တွေကို ကျေနပ်စွာ စံယူရမှာပင်။ လ**ရောင်** မှာ ပြန်လည်ချေပနိုင်သည့်အင်အား မရှိ။

လေချိုသွေး လရောင်ကို ရိုက်လိုက်သဖြင့် ဘုံ့ကိုအခဲမကြွေး လေချိသွေးက ပြန်လည်ရိုက်လိုက်သည်။ ဖြူဖွေးနုနေသော ဘုံ့မျက်နှာအ မှာ ရဲခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ မထင်မှတ်ဘဲ အရိုက်ခံလိုက်ရသဖြင့် နီရဲကိုနို လငျောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

စပ်သွားသောမျက်နှာကို အယောင်ယောင်အမှားမှား ပွတ်လိုက်ပြီး

လရောင်ကို အခဲမကြေစွာကြည့်ပြီး ''မှီးရောင် နှင့်ကြောင့် နှင့်ကြောင့် ငါ့ကို ဒီလိုအောက်တန်းစား

မက ခုလို့ဖွစ်ဘကားရဲတာ''

ြှီဘုံ အခဲမကြေသော ကျားသစ်မလေးတစ်ကောင်လို လရောင် ကို အခဲမကြေကြည့်ပြီး အနီးတွင်ရှိနေသော အလှပန်းအိုးကိုယူပြီး လရောင်၏ခေါင်းကို ခွပ်ခနဲ ရိုက်ချလိုက်ပြန်သည်။

''အင်းဟာ ကိုယ်နှဲ့မဆိုင်ဘဲ ငါ့ကိုအာပြန်ခံဦး''

''အား'[']

ဖြာခနဲ ထွက်ကျလာသော သွေးတွေကိုကြည့်ပြီး လရောင် ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ လေချိုသွေး ထင်မှတ်မထားသော မြင်ကွင်းကြောင့် စိတ်တွေလှုပ်ရှားသွားကာ လရောင်၏လဲကျမတတ် ယိုင်ထိုးသွားသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဝင်ထိန်းလိုက်သည်။

''ကိုလရောင် သတိထားနော်၊ ကျွန်မကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ ဒါ ကျွန်မကြောင့်ပါရှင်''

လေချိုသွေး သူ့ကိုယ်သူပင် အပြစ်တွေပြန်၍ တင်၍မဆုံးတော့။ ရင်ထဲမှာ တစ်ခါမျှ မခံစားဘူးသော ခံစားမှုတွေနှင့်အတူ မျက်ရည်တို့

နင့်သီးစွာ ကျလာသည်။

၂ ဒီပွဲမှာ လေချိုသွေး ထပ်ပါလိုက်လျှင် အခြေအနေက <mark>ခို့ထ</mark>က် ပင် ပိုဆိုးသွားမလားပင်။ ရင်ထဲမှာ လရောင်ကို သန္<u>ငား</u>လိုက်တာ။

ഷ്ടമാര

စာဖွဲ့လို့ပင်မမီနိုင်။ စိတ်သဘောထားဖြူစင်မွန်မြတ်ပါလျက်နှင့် မိန်းမ တစ်ယောက်ထံ ကျေးကျွန်တစ်ယောက်လို ခေါင်းငံ့ခါးကိုင်း အလိုရှိသည့် အတိုင်း အစစားဝင် အနှိပ်စက်စံနေရသော လရောင်၏ကံကြမ္မာကို ဘယ်လိုသုံးသဝ်ရမှန်းတောင် မသိတော့။

oc 🍖

အခန်း (၂၄)

တံခါးခေါက်သံကြောင့် လရောင် ခုတင်ထက်မှထကာ တံခါးဆီ သို့ လျှောက်သွားပြီး ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

''ဪ လေချိ''

''ရှင့်ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပြီး ပတ်တီးအသစ်လဲရမယ်လေ''

''လေချို အားလို့လား၊ နောက်မှထည့်လည်း ရပါတယ်'' ''အန်ကယ် ဘုံ့ကိုအခန်းထဲခေါ်ပြီး ရှင့်ကိုခေါင်းကွဲအောင်လုပ် လိုက်ရမလားဆိုပြီး ဆူနေလို့ ကျွန်မလည်း အခန်းထဲမဝင်ချင်တာနဲ့

ရှင့်ဆီ ထွက်လာလိုက်တာ" ု ''ဘုံကို ဆူနေတယ် ဟုတ်လား၊ ဦးဦးက ဘုံကို တစ်ခါမှ ဆူ ဖုန်တာမဟုတ်ဘူး"

''ဒီတစ်ခါ သူ တော်တော်လွန်တာကိုး၊ တကယ်ဆို ရှ<mark>င် ဘာ</mark> အမှားမှမလုပ်တာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မနဲ့စကားပြောတာကို သူ မ**နစ်မြို့**

နတ်ပေ

ಭಾಣದ

on ⊗

Q.

ဖြစ်ပြီး ခုလို အခြေအနေမျိုးဖြစ်လွှားရတာ ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဘူး ကိုလရောင်"

"လေချို့ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ ကျွန် တော့်အတွက် ပထမဆုံးအကြိမ်မှ မဟုတ်တာ၊ ဟိုးငယ်စဉ် ကလေးဘဝ ကတည်းက ဘုံ့ရဲ့အနိုင်ကျင့်တာကို ခံခဲ့ရတော့ အဲဒီနာကျင်မှုတွေက ကျွန်တော့်ဘဝနဲ့ တစ်သားတည်းဖြစ်နေပါပြီ"

လေချိုသွေး လရောင်၏ခေါင်းမှ ပတ်တီးစကို တစ်လွှာချင်း ဖြည်ချရင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်လွန်း၍ သက်ပြင်းခပ်လေးလေး ချ**လိုက်** သည်။ ခေါင်းမှဒဏ်ရာက လေးချက်ချုပ်လိုက်ရ၍ အနာပင် မကျက်သေး သဖြင့် ဒဏ်ရာကို စပရစ်စွတ်ထားသော ဂွမ်းစနှင့်သန့်ရှင်းရေးလုပ် လိုက်ပြီး ဆေးထည့်လိုက်သည်။

တစ်လုံးလောက် ထိုးလိုက်မယ်လေ'' ဆေးထိုးမည်ဆို၍ လရောင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

"ရှင် အရမ်းနာနေသလားဟင်၊ အနာသက်သာအောင် ဆေး

"ဟာ နေ ရ ရပါတယ် လေချိုရယ်၊ ကျွန်တော် သောက်ဆေး တွေလည်း သောက်နေတာပဲ၊ အခုလည်း ဆေးတွေထည့်ထားတာဆိုတော့ မကြာခင် ပျောက်သွားမှာပါ၊ ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျွန်တော့်အနားမှာ လေချိုရှိနေလို့လားမသိဘူး၊ ဒဏ်ရာက အနာကို တောင် ကျွန်တော် သတိမထားမိတော့ဘူး၊ ဖြစ်နိုင်ရင် အဲဒီဒဏ်ရာကို တစ်သက်လုံး မပျောက်စေချင်တော့ဘူး" လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

300

"ဟော့တော် ရှင်ကလည်း တစ်မျိုးပါလား၊ ထူးဆန်းတယ် နော်၊ ဒါဆိုလည်း ဘုံ့ကို နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ခေါင်းရိုက်ခွဲနိုင်းလိုက်လေ" လေ့ချိသွေး ရွဲပြောမှန်းသိတော့ လရောင် ဟက်ဟက်ပက်ပက်

ရယ်လိုက်သွာ်ည်။ ရယ်နေရင်းမှ ရယ်သံနှောသော အသံဖြင့် ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ဘေးမှာ လေချိုကို ခုလိုပုံစံမျိုးရှိ

ေချင်တာလေ'

လိပ်ပြာအနမ်းခံရသော ပန်းတစ်ပွင့်လို လေချို့မျက်နှာလေးမှာ ရက်သွေးဖြာသွားလေ၏။ ထိုဘဒင်္ဂမှာ လရောင်ရော လေချို့ရော အကြည့် ချင်းဆုံ အပြုံးချင်းဖလှယ်ပြီး ပွင့်လင်းလွတ်လပ်စွာ ရယ်မောလိုက်ကြ သည်။

လောကကြီးထဲမှာ လရောင်အပေါ် စာနာဖေးမနိုင်မည့်သူ မရှိ တော့ဘူးဟု တွေးထင်ထားခဲ့မိတာ ခုတော့ တက်တက်စင်အောင် လွဲ၍ နေပြီ။

လေချို၏ရင်းနှီးနွေးထွေးသော လိုက်လျောမှုတွေသည် လရောင် နှံ အင်အားမဲ့နေသော စိတ်အစဉ်ကို ပြန်လည်လန်းဆန်းလာစေသည်။

ഷ്ടമാധേ

CLASSIC

ထင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 333-

အန်ကယ်ခိုင် ခြံတံခါးဖွင့်ပေးပြီး ကားကို ခြံအပြင်မောင်းထွက် လိုက်သည်နှင့့် ထိုအမျိုးသမီးကြီးက လရောင်ကို လှမ်းဖေးသည်။

''ရွှေပချိုသွေး ရှိလား'' 🏂ြည်ာ် အန်တီပါလား၊ လေချို မရှိပါဘူး၊ ဦးဦးအတွက်

လိုအပ်တွဲ့န်ဆးတွေ သွားဝယ်ပါတယ်'' ''ဪ အရေးထဲ သူက မရှိပြန်ဘူး၊ အရေးကြီးပါတယ်**ဆိုမှ''**

''ဘာများ အရေးကြီးလို့လဲ အန်တီ၊ ကျွန်တော် ဘာကူညီ

စကားလမ်းကြောင်းလိုက်သော လရောင်၏စကားကြောင့် ထို အမျိုးသမီးမှာ မျက်စိမျက်နှာပျက် ညည်းတွားနေရာမှ ပြန်၍ အားစာက် သွားကာ

''မင်း တကယ်ကူညီမှာလား''

''ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ အန်တီ''

်'အန်တီ့ကို ငွေငါးသိန်းလောက် ပေးစမ်းပါ၊ လေချို့အဖေ ်

ညက ဖဲဝိုင်းမှာ အဖုမ်းခံရလို့''

''မဗျာနဲ့ အရမ်းအရေးကြီးနေတယ်၊ မင်းပေးနိုင်မှာလား၊ မပေးနိုင်ရင်လည်း ငါ့သမီးကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ရှာခိုင်းရမှာပဲ''

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကိ<mark>ုယ်</mark>ဝိုင် ငွေကိုပေးရမှာမို့ ဘဏ်ကနေ ထုတ်ပေးမှ ရမယ် အန်တီ"

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၂၅)

ရြံဝမှာ လူခေါ်ဘဲလ်သံကြောင့် ကုမ္ပဏီသွားခါနီးဆဲဆဲ **အိမ်** အပြင်ကို ထွက်လာသော လရောင်သည် ခြံအပြင်တွင်ရပ်နေသောသူကို

လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ခြံဝတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရပ်ပြီး အိမ်ထဲကို လှမ်းကြည့်နေ

၏။ အဝေးကမို့ မည်သူမည်ဝါ မသဲကွဲ။ လရောင် ခြံတံခါးသွားဖွ**င့်**စို့ ခြေလှမ်းပြင်တုန်းရှိသေးသည်။ အန်ကယ်ခိုင် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီး

> ''လရောင် နေ နေ အန်ကယ်ခိုင် သွားမေးလိုက်ဦးမယ်'' ''နေပါ ကျွန်တော်လည်း အပြင်ထွက်မှာပဲ၊ မထူးမါဘူး''

''အေးလေ ထူးမှမထူးတာ မင်း ကားခြံထဲက်ထွက်ရင် ခြံတံဆို

ကို ငါပဲ လာပိတ်ရမယ့်ဟာ တာမှမထူးဘူး'' လရောင် အန်ကယ်ခိုင့်စကားကြောင့် ရယ်လိုက်ပြီး ကားထဲ

ဝင်ထိုင်ကာ စက်နှိုးပြီး မောင်းထွက်ခဲ့လိုက်သည်။

ဗျူးတပေ

သ၂ 🕸

Q#:

လရောင်မှ မကူညီလျှင် မဖြစ်သော အခြေအနေမို့ <mark>ကိုယ့်</mark> စကားနှင့်အညီ ထုတ်ပေးရတော့မှာပင်။

"ဒါက မင်းအပိုင်း မင်းကြိုက်သလိုလုပ်၊ အဓိကက် ငွေငါးသိန်း

ရဖို့ပဲ''

"ဒါဆို ကျွန်တော်နဲ့ဘဏ်ကို လိုက်ခဲ့လိုက်ပါလာမြံ့ အန်တီလိုတဲ့ ငွေငါးသိန်းကို ဘဏ်ကခုန ထုတ်ပေးလိုက်မယ်" `

''အင်းလေ မင်းကြိုက်သလို လုပ်ပေ့ါ့''

"ဒါဆို ကားပေါ်တက်ပါ အန်တီ"

လေချို မိထွေး ကားပေါ်ကို တက်ထိုင်လိုက်သည်။ လရောင် ကားမောင်းနေရင်းမှ လေချို့မိထွေးကို မကြာခဏ ခိုးကြည့်မိသည်။

ဒါကို လေချို့မိထွေး သတိထားမိသွားသည်။

''မင်း ငါ့ကို ဘာလို့ ခဏခဏကြည့်နေတာလဲ''

''စိတ်မရှိပါနဲ့ အနိတီ၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကွဲကွာခဲ့ရတဲ့ ကျွန်တော့်အမေနဲ့ တူလို့ကြည့်မိတာပါ''

"ဘယ်လို မင်းက အမေနဲ့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကွဲသွားတယ် ဟု**တ်**လား"

''ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ၊ ကျွန်တော် လေးနှစ်သားလောက်မှာ အမေက ကျွန်တော့်ကို အဘိုးနဲ့ထားခဲ့ပြီး ရန်ကုန်ကို ထွက်သွားတ**ယ်**"

''ဒါဆို မင်းအဖေကရော ခု ဒီအိမ်မှာရှိနေတဲ့ အဘိုး**ကြီးက**

မင်းအဖေမဟုတ်ဘူးလား''

စားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 335

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအိမ်က ဦးဦးက ကျွန်တော့်ကိုမွေးစားခဲ့တာပါ၊ အဘိုးနဲ့ရန်ကုန်တက်ပြီး အမေ့ကိုရှာရင်း အဘိုးလည်း ရန်ကုန်မှာပဲ ဆုံးသွားတာလေ့၊ ကျွန်တော်လည်း အမေ့ကိုရှာဖွေရင်း ဒီအသက် ဒီ

အရွယ်ထိ ရောက်လာတာပေါ့'' ဖွေစေျို့မိထွေး မျက်နှာပေါ် အရိပ်တစ်ခုဖြတ်ပြေးသွားပြီး အရောင်ကို အသေအချာ ပြန်ကြည့်သည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာယခင်က •

ဆိုသီးစိမ်းကားသော အရိပ်တွေမရှိတော့ဘဲ နူးညံ့သိမ်မွေ့သလိုဖြစ်လာ

''မင်း အမေကို မင်းက ခုမြင်ရင် မှတ်မီသေးတယ်ပေ့ါ ဟုတ်

യാ:"

''မှတ်မိနေတယ် ဒါကြောင့်လည်း အန်တီဟာ ကျွန်တော့်အမေ ဆူး ဖြစ်မလားဆိုပြီး စတွေ့တွေ့ချင်းကတည်းက မျှော်လင့်ခဲ့ရတာပါ''

''အဟင်း မင်းက မအေပျောက်ရှာပုံတော် ဖွင့်နေရတာကိုး၊ ဆားလေ အန်တီကလည်း မင်းလို လူချမ်းသာလေးတစ်ယောက်ကို

🖘 တော်ချင်ပါတယ် အဟင်း ဟင်း''

"ဒါနဲ့ အနိတို့နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ၊ ရိုင်းတယ်လို့တော့ ဆောင်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော့်အမေနဲ့တူတဲ့အတွက် နာမည်လေးတော့ သိထား

⇒දිනယ် කුරිලිට්''

''အုန်တို့နာမည် ဒေါ်ကေသီပါကွယ်''

''ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော့်နာမည်က လရောင်ပါ''

335 🗞

"ဟင် ဘယ်လို လရောင် ဟုတ်လား"

ဒေါ်ကေသီ ကိုယ်ခန္ဓာ ဆတ်ခန္ဓဲ မတ်သွားသည်။ တိုက်ဆိုင် ဘော့'' တာလို့ ထင်ထားခဲ့တာ၊ ခုတော့ ဒါဟာ တကယ့်တိုက်ဆိုင်မှုမှ မဟုတ် လော့တာာ။

ဒေါ်ကေသီ ရွာက ထွက်ခဲ့တုန်းက အဖေ့နှင့်ထားခဲ့သည် အန်တီသွားမှုဖိုစ်မှာ" သားလေး နာမည်ကလည်း လရောင် ဖြစ်သည်။ ဒါ ဒါဆို အဖေလည်း . ဆုံးပြီပေါ့။ ဒေါ်ကေသီ ချက်ချင်းပင် စိတ်လှုပ်ရှား တုန်လှုပ်သွားသည်။ ဘားရပ်လိုက်သည်နှင့် ကပျာကယာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ သို့သော် လရောင် မရိပ်မိစေရန် ကိုယ့်အမှုအရာကို မသိမသာ ပြန်ဆည် ကပျာကယာ ပုတ်ခတ်သိမ်းသွင်းလိုက်သည်။

''အန်တီ ကျွန်တော့်နာမည်ကြောင့် အံ့ဩသွားတာလာ ဆားနှင့်သူသာ ငြိမ်းချမ်းပါစေတော့။ အဟင်း အဲဒါ ကျွန်တော့်အမေကိုယ်တိုင် ပေးခဲ့တဲ့နာမည်လို့ အအိုးက ပြောတယ်၊ အဘိုးက အရမ်ိဳးသနားစရာကောင်းတယ်၊ ရန်ကုန်ကိုလာ သွားတော့မှ ဒေါ်ကေသီ ကားလမ်းဘေး တစ်နေရာတွင် ဟန်မဆောင်နိုင် တော့ အဘိုးနေမကောင်းဘူး၊ အမေ့ကို တွေ့ချင်တဲ့ဖောနဲ့မို့သာ ရောင် 🗎 🚖 ချုံးပွဲချ ငိုလိုက်မိတော့သည်။ အောင်လာခဲ့တာ၊ ရန်ကုန်ရောက်တော့ လမ်းစရိတ် စားစရိတ်ပြတ်ခြီ အဘိုးမှာ တည်းစုံရာအိမ်မရှိတော့ ဇရပ်တစ်ခုမှာ တည်းရတယ်၊ 🕉 မကြာပါဘူး အဘိုးဆုံးတာပါပဲ''

ဒေါ်ကေသီ ဆက်ပြီး နားထောင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့။ လရောင် ရေ့မှာ ဆက်ပြီးနေလျှင် ဟန်ဆောင်ထားတာတွေ ပေါ်သွားနိုင်၏။ ''မောင်လရောင် ကားရပ်လိုက်တော့၊ ကားမြန်မြန်ရပ်လိုင်

ထားကုင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

''ဗျာမှာာဖြစ်လို့လဲ အန်တီ''

''ဘာ့နှီမဖြစ်ဘူး အန်တီ အရေးကြီးကိစ္စတစ်ခုလုပ်ဖို့ မေ့နေလို့

တရောင် ကားကိုလမ်းဘေးချ ရပ်ပေးလိုက်သည်။ ဒေါ်ကေသီ

သားတစ်ယောက်ကို ပြန်တွေ့ရသော ဓိခင်တစ်ယောက်**အနေ**

လိုက်သည်။ စို့တက်လာသော မျက်ရည်တွေကို တစ်ဖက်ကိုလှည့် ေဆြာကိုယ့်သားကိုအားရပါးရ ဖက်ပြီး အလွမ်းသယ်ချင်ပေမယ့် ကိုယ့်လို ဆာ်သိက္ခာမရှိသော အမေနှင့် သားကို မဆုံစည်းစေချင်တော့။ သူ့ဘဝ

လရောင် နားမလည်သော အမှုအရာဖြင့် ကားမောင်းထွက်

ανετηδιήτεμήτει: ζειχρικκούς ποιδιαπό

⊗ 000)

"ဟင် ဒါဆို ဖဲဝိုင်းမှာ အဖမ်းခံရတယ်ဆိုတာ လေချို့အဖေ

ႊဟုတ်ဘူးဖဲပါ့'' ''ဘယ်နီကလာ ဟုတ်ရမှာလဲ''

''အနီးလေ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ လေချို့အတွက်တောင် စိတ်မ ဆာာင်းဖြစ်ရှုနမိတာ''

" "ရှင် ငွေငါးသိန်း ထုတ်ပေးလိုက်သေးလား''

''မထုတ်ပေးဖြစ်လိုက်ဘူး၊ ကျွန်တော့်အပြုအမူ ရိုင်းသွားလို့

နားလား မသိပါဘူး''

''ဘုရားရေ ရှင်က သူ့ကို ဘာလုပ်လိုက်လို့လဲ'' လေချိုသွေး မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် တအံ့တဩ မေးတော့

သရောင် ခပ်ကြကြလေးရယ်ကာ

''ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်အမေနဲ့ ရုပ်ချင်းဆင်လို့ သတိလက် ဆွတ် ငေးကြည့်မိလိုက်တယ်၊ အဲဒါနဲ့ နာမည်ပါ မေးလိုက်ပြီး ကျွန်တော့်

ဆာအကြောင်းလေးကို ပြောပြလိုက်မိရှိလေးပါ၊ အဲဒါနဲ့ပဲ ကားအတင်း ဆီနိုင်းပြီး ဘဏ်ကငွေငါးသိန်းတောင် မယူတော့ဘဲ လမ်းမှာဆင်းပြီး

ာန်ခဲ့တယ်"

''အို ဒါများ စိတ်ဆိုးသွားစရာလား၊ သူ့မှာတခြားအကြောင်း ဆီလာလို့နေမှာပေ့ါ၊ ဒါနဲ့ ကိုလရောင်အမေက ဒေါ်ကေသီနဲ့ နာမည်တူ ဆံ့သား''

''မတူပါဘူး၊ ကျွန်တော့်အမေနာမည်က ဒေါ် နေရီပါ့''

အခန်း (၂၆)

"ဟင် ကျွန်မအမေ လာသွားတယ် ဟုတ်လား ကိုလ**ရောင်** "ဟုတ်တယ် လေချို့အမေ ညက ဟို ဖဲဝိုင်းမှာ အဖမ်း**ခံရင်** ဆိုပဲ၊ အဲဒါ ငွေငါးသိန်း အရေးတကြီးလိုတယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်တောင် ဘဏ်မှာ လိုက်ထုတ်ပေးမလို့ပါပဲ လာတုန်းကတော့ လေချို့ဆီက ငေ လာတောင်းတာ ထင်တယ်"

လေချို မျက်စိမျက်နှာပျက်စွာဖြင့် ကျွတ်ခနဲ စုတ်သတ်**လို** သည်။

"ကျွန်မလည်း ဒီဝဋ်ကြွေးတွေ ဘယ်တော့များမှ ကု**န်င** မသိဘူး ကိုလရောင်ရယ်၊ အဖေ ဆုံးပြီးကတည်းက ယူချင်တဲ့ယော**က်** ကောက်ယူလာ၊ ပြီးရင် လေချို့အဖေပါလို့ နာမည်တွေတပ်၊ သိပ်စိတ်နှာ ဆုံ့_{လား}" ဖို့ကောင်းတယ်"

DO0 ∲:

^{(†}ဟင် ဟုတ်လား၊ ဒါဆို နာမည်တူတာပေ့ါ၊ ဒေါ်ကေ**သီရဲ့** အရင် နာမည်က ဒေါ် နုနုရီပဲ၊ အဖေမဆုံးခင်ကတော့ ကျွန်မ ဒေါ်ကေထီ မှ**တ်ပုံတ**င်မှာ တစ်ခါကြည့်ဖူးတယ်၊ ဒေါ်နုနုရီပဲ၊ နောက်ပြီး ဒေါ်နု**နုရီက**

ရန်ကုန်ဇာတိမဟုတ်ဘူး၊ သူ့မှာ သားတစ်ယောက်ရှိတယ်လို့ အအ ပြောပြဖူးတယ်''

လရောင်မျတ်နှာမှာ မျှော်လင့်ချက်တွေဖြင့် အရောင်တောက် သွားသည်။

> "ဟင် တကယ်လား ဒါတကယ် ပြောနေတာလား လေချို" "ဟုတ်တယ် ကျွန်မ တကယ်ပြောတာ၊ အမေ့ဆီမှာ သူ့သားနဲ့

သူ့အဖေနဲ့သူနဲ့ တွဲရိုက်ထားတဲ့ဓာတ်ပုံလေးတုစ်ပုံကို တွေ့ဖူးတယ်" လရောင် အတွေးတစ်ခု လှစ်ခနဲ ဝင်လာသည်။ သူ့အကြီအိတ်

ကပ်ထဲမှာ အမေ့ဓာတ်ပုံ အမြဲပါနေကျပဲ။

''ဒီ ဒီဓာတ်ပုံထဲက ကျွန်တော့်အမေနဲ့တူသလား လေချို့'

့လရောင် လက်ထဲမှ ဓာတ်ပုံကို လေချို့ ယူကြည့်လိုက်သည်။ လေချို့မျက်နှာလေးမှာ အံ့သြထူးဆန်းရိပ်တို့ တရိပ်ရိ် တက်လာအ် တိုက်ဆိုင်လိုက်တာ လရောင်အမေဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးပုံနှင့် လေချို မိခင် မှာရှိနေသော အမျိုးသမီးနှင့်တစ်ယောက်တည်းပင်။

''လေချို ပြောပါဦး ဟုတ်လား အဲဒီထဲက ကျွန်တော့်အမေနဲ့ ရုပ်ချင်းတူလားဟင်''

''အင်း ဟုတ်တယ် ရှင့်အမေပဲ၊ ကျွန်မမိထွေး ဒေါ်နုနုရီက

338

အမေပဲ ကိုလရောင်၊ လုံးဝ မမှားနိုင်ဘူး၊ ဒီတစ်ခါ ကျွန်မ အိမ်ပြန် သူ့သေတ္တာထွဲကမာတ်ပုံကို သူမသိအောင် တိတ့်တိတ်လေး ယူလာ

'ဟန္နာ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ လေချိုရယ်၊ ော်တော်သွတ်မှာ ဒီနေ့တာ အပျော်ဆုံးပါပဲ''

လရောင် ဝန်းသာ့လွန်း၍ လေရို့လက်တွေကို သတိလက်လွတ် **ာ်**ကိုင်လိုက်သည်။

''ကျွန်မလည်း ကိုလရောင် ပျော်နေတာကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းသာ

အမှန်ပင် မျက်ရည်ဝေ့သည်အထိ ဝမ်းသာမိပါသည်။ ်ကျွန်တော် အမေ့ကိုသွားတွေ့မယ်၊ အမေနဲ့အတူနေမယ်၊

ဆူကို တစ်သက်လုံး ပျော်ရွှင်အောင် ထားမယ်'' လရောင် စိတ်ကူးတို့နှင့်ပင် မျက်နှာမှာ ချိုမြိန်ရှ်နေသည်။

''လေ လေချို ကျွန်တော့်ကို လာခွင့်ပြုမှာလား''

''ရုင်''

လေချို့မျက်ဝန်းလေး နားမလည်ဟန်ဖြင့် ရွှန်းလက်ဝိုင်းစက်

'အမေနဲ့လေချို့ဘဝထဲကို ကျွန်တော် ဝင်လာချင်တယ်၊ ကျွန်

ာာ့်ကို ခွင့်ပြုပါလား''

''အို ရှင်ကလည်း ကျွန်မနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ကျွန်မ<mark>လ</mark>ိုက် ခွင့်

ഷ്ണാദ

မျူးစာပေ

ojo 🗞

တောင်းနေရတာလ်"

တောက်ပသော မျက်ဝန်းများဖြင့် စွေကြည့်ကာ အရှက်ပိုင ပြောသဖြင့် လရောင် မထူးတော့ပြီမို့ ရင်ဖွင့်တေး ဆိုလိုက်တော့**မည်** "ဟို ဒါက ဒီလိုလေ အမေနဲ့လေချို့က တစ်ခြဲအိမ်ထဲ အ**တူင** ကြတာမဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် အမေ့ဆီမှာ လာနေရိုင် လေချို**နဲ့တ**

အိမ်သားတည်း ဖြစ်သွားတော့မှာလေ၊ ဒါကြောင့် လေချို့ဆီမှာ ခွ တောင်းတာပါ''

လေချိုသွေး ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ **၄** ရောင် လေချို့ကို မြတ်နိုးသောအကြည့်တို့ဖြင့် နက်ရှိုင်းစွာ ကြည့်လိုက် "အယ် ရှင်နော် ဘာတွေလာပြောနေမှန်းလဲ မသိဘူး၊ **ဘွ**

''အို နေပါ၊ လေချို့ဆီက ခွင့်တောင်းစရာ မလိုပါဘူး''

အခွင့်အရေးကို ယူလွန်းတယ်''

လေချိုသွေး ရှက်ရိပ်စွန်းသော မျက်နှာဖြင့် ရယ်ကာ လ**ရေး** ရှေ့မှ လှည့်ထွက်သွားသည်။ လေချို့ရင်ခုန်သံတွေကို လရောင် ကြားသွားမှာစိုးလို့လေ အခန်း (၂၅)

''အန်ကယ် ခြံထဲမှာ လမ်းလျှောက်ဖို့ အချိန်ရောက်ပါပြီ'' လေချိုသွေး၏သတိပေးစကားကြောင့် ဦးမင်းသစ် စာကြည့်

စားပွဲမှ လေးပင်စွာ ထလိုက်သည်။ ခုတလော ဆရာမလေး၏ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ပေးမှုကြောင့် ဝေဒနာတွေ တော်တော်လေး လျှောကျသက်

သာသွားသည်။ ''လရောင် ပြန်လာပြီလား''

''မလာသေးပါဘူး အန်ကယ်၊ ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲ ကျွန်မကို

''ဒီည ဒေါက်တာခင်မောင်လွင်ကို သွားကြိုမယ့်ရက် မဟုတ်

လား"

နိုင်းပါ"

''သူ အချိန်မီ ပြန်လာလောက်မှာပါ'' လေချိုသွေး ဦးမင်းသစ်ကိုတွဲပြီး အခန်းထဲမှ ခြံတိကို ဆင်းခဲ့

الرد

Q#

ကြသည်။ ဦးမင်းသစ် လရောင်ကိုမျှော်နေတာလားမသိ။ <mark>ရီဝကို ခဏ</mark> ခဏ လှမ်းကြည့်နေ**ာ်**။

ထိုစဉ် ဘုံ့ကား ခြံထဲမောင်းဝင်လာသည်။ ကားကိုပေါ်တီကို အောက်မှာရပ်ပြီး ဘုံ ကားပေါ်မှဆင်းကာ အိမ်ကြီးထဲကို စုင်၍ ခြေလှမ်း ပြင်စဉ်မှာပင်

''သမီးဘုံ''

''ဟာ ဒယ်ဒီ ခြံထဲလမ်းဆင်းလျှောက်နေတာလား''

် 'သမီး ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ''

"Spa က မြန်လာတာ ဒယ်ဒီ၊ ဒီနေည ပါတီရှိတယ်လေ၊

ဒါကြောင့် နည်းနည်းသွားရှိုင်းလာတာ''

''ဒယ်ဒီ့ဆီကို ဒေါက်တာ ခင်မောင်လွင် လာကြည့်မယ့်ရက်မို့ အခုရရင် သွားကြိုပေးစမ်းပါကွာ''

ဘုံ လက်မှနာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး စိတ်မသက်သာဟန်ဖြင့် ခပ်တိုးတိုး ကျွတ်ခနဲ့ စုတ်သပ်လိုက်သည်။

"လရောင်ကရော"

''သူ ကုမ္ပဏီက ပြန်မလာသေးဘူးလေ''

''ဟွန်း ဒီကောင် အိမ်ကိုတန်းမပြန်တဲ့ ဘယ်ကိုအလေလိုက်နေ လည်းမှမသိတာ၊ ဆရာဝန်ကို ကြိုရမှာကို သူ သိနေရမှာလေ''

ဘုံ လရောင်ကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရာ၍ မြည်တွန် နေ၏။ လေချိုရှိနေ၍ ပိုပြီးပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

ۇرە. ♦

''အလေလိုက်မယ်တော့ မထင်ပါဘူး သမီးရယ်၊ ဒီနေ့ အောင် မြန်မာကုမ္ပဏီနဲ့ အကျိုးတူပူးပေါင်းဖို့ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲရှိတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် နှောက်ကျနေတာဖြစ်မှာ''

ဘွန် မျက်နှာမှာ စိတ်ရှုပ်ထွေးဟန်ဖြင့် ညိုမှောင်သွားသည်။ နကျွတ် ဒယ်ဒီရယ် ဒါဆိုလည်း ဒေါက်တာ့ဆီကို ဇုန်းဆက်လိုက် လေ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ လာလိုက်တော့လို့၊ ဘုံ ပါတီသွားဖို့အတွက်

ပြင်ရဆင်ရဦးမှာနဲ့ဆို ဘယ်လိုမှ အချိန်မရလောက်ဘူး' ဘုံ့၏အလိုက်မသိမှုတွေကြောင့် ဦးမင်းသစ် စိတ်မကောင်း

ဗြစ်သွားသည်။ ကိုယ်ကသာ သမီးလေး တစ်ယောက်ထဲဆိုပြီး အချစ်တွေ ပို အလိုတွေလိုက် အရာရာကို ပြီးပြည့်စုံအောင် လိုတရဘဝမျိုးမှာ

ထားခဲ့တာ၊ သူကကျတော့ မိဘအပေါ် တစ်စက်ကလေးမှ ဂရုမစိုက်။ တစ်နေ့နေလို့ ဒယ်ဒီရေ နေကောင်းလားဟု အခန်းရေ့လာရပ်ပြီး တစ်ခွန်း

မမေးဖူးဘူး။ ကိုယ့်သွေးသားနှင့်တည်ဆောက်ထားသည့်ကလေး မဟုတ် သည့် လရောင်ကမှ သားတစ်ယောက်၏မေတ္တာမျိုးဖြင့် ဖခင်တစ်ယောက် လို လိုလေသေးမရှိ ဂရုစိုက်မှုမျိုးတွေပေးသေးသည်။ အရာရာကို ကိုယ့်

စိတ်တိုင်းကျနေပေး၏။ အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာ တစ်စက်မရှိခဲ့။

အရင်ရက်က ဗီရိုထဲက ငွေတွေကို လရောင် ယူတာဟု ကိုယ့် သမီး ချောက်တွန်းတာကို ထကယ်ထင်ခဲ့မိပြီး ရိုက်နှက်ဆုံးမခဲ့သည် ကို ခုထိ စိတ်မကောင်း ဖြစ်၍မဆုံး။

တကယ်တမ်း အကျင့်ပျက် အလွဲသုံးစားလုပ်နေသူက ကိုယ့်

ဗျူးတပေ

3**)**\$ ♦

သမီး။ ခိုင်ဖော် ပြောပြ၍ လုပ်ငန်းထဲကငွေတွေပါ သမီး ယူသုံးနေသည် ဆိုတာကို သိခဲ့ရသည်။ သို့သော် ဦးမင်းသစ် မဆူရက်သဖြင့် တမင်တကာ မသိချင်ဟန်ပင် ဆောင်နေခဲ့သည်။

ဦးမင်းသစ် တွေးရင်းနှင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကူာ သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ ချလိုက်ပြီး

"အင်းလေ သမီး မအားရင်လည်း နေပါစေတော့၊ ဒီနေ့တော့ မလာနဲ့လို့ ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်တော့မယ်၊ ဒေါက်တာခင်မောင်လွင်က မိုးချုပ်ရင် ကားမမောင်းဘူး၊ သူ့ဟာသူလာခိုင်းလည်း ဘာမှထူးမှာမှ မဟုတ်တာ'' အလိုက်မသိလွန်းသော သမီးနှင့် အလိုလိုက်လွန်းသောအစေ

ကိုကြည့်ပြီး ကြားထဲက ့လေချိုသွေး စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။ ထိုစဉ် ခြံထဲသို့ လရောင်၏ကားဝင်လာသည်။ ကားရပ်လိုက် သည်နှင့် လရောင်နှင့်အတူ ဒေါက်တာ ခင်မောင်လွင်ပါ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။

> ''အန်ကယ် ခြံထဲဆင်းပြီး လမ်းထွက်လျှောက်နေတာလား့" ''ဟုတ်တယ် ဒေါက်တာရေ၊ ခုပဲ ဒေါ့တ်တာ့ကိုကြိုဖို့ သမီးကို

⁽ ပြောနေတာ[']

''မောင်လရောင် တစ်ခါတည်း ဝင်ကြိုလာတာနဲ့ ကျွန်တော် လည်း တစ်ခါတည်း လိုက်လာဖြစ်လိုက်တာ"

''လရောင် နင် ဒေါက်တာ့ကို ကြိုလာမယ်ဆိုလည်း ဒယ်**ဒီဆီ**

လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 2.19

လှမ်းပြီး ဖုန်းဆက်လေ၊ ဒယ်ဒီက ငါ့ကိုသွားကြိုခိုင်းနေတာ၊ ငါသာ လာကြိုဖြစ်ရင် လမ်းမှာလွဲလောက်ပြီး နင်သိပ်ပြီး လူတတ်ကြီးလုပ်လွန်း တယ် ဒယ်ဒီနီနေရာပေးမှန်း သိလို့ သိပ်ပြီး ကန်းတက်မလာနဲ့"

ျှိုင်္လာမီးဘုံ ဒေါက်တာရှေ့မှာ အားနာစရာကွယ်'' လရောင် ဘာတစ်ခွန်းမှ ခွန်းတုံ့မပြန် ငြိမ်၍သာ အပြစ်တင်

သမျှကို နားထောင်နေ၏။

ှုတ်ချနေမည်မှာ မလွဲ။

''ကြည့် ဒယ်ဒီတို့က ဒီကောင့်ကို ဆူရင် ရှေ့ကကာဆီး ကာဆီး နွဲ့ ဟွန်း နောက်ဆို ဒီအိမ်မှာ သူ ဗိုလ်လုပ်တော့မှာ သိလား''

လူရှေ့မရှောင် သူရေ့မရှောင် မောက်မာစွာ ပြောဆိုပြီး ထွက် သွားသော ဘုံကို ဒေါက်တာခင်မောင်လွင်နှင့် လေချီသွေး တိတ်ဆိတ်စွာ

လရောင်၏ကျေးဇူးတရားသိမှုနှင့် စေတနာတွေသည် ဘယ် **ဟုန်း**ကများ အရာထင်ပေါ် လွင်ခဲ့လို့လဲ။

လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

o oyo

တစ်အိမ်လုံးမှာရှိသော အခန်းအားလုံး၏သောတွေသည် ဦးဦး၏အခွန်းထဲ တွင် ရှိသည်။

လ်န်ရာင် ဦးဦး အခန်းထဲမှ သော့တွဲတွေကို အမြန်သွားယူ လိုက်ပြီး အို့အခန်းတံခါးကိုဖွင့်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အတွေးနှင့် • စိုးရိမ်စို့တိုတွေသည် တကယ့်ကို ရိုးရိုးလေးပင် ဖြစ်သည်။ တခြား ဆန်းဆဲနီးပြားပြားလည်း မတွေးကြည့်မိ၊ တွေးရကောင်းမှန်းလည်း မသိ။ လရောင်သည် အဲဒီလောက်ထိကို ရိုးသားသည်။

အခန်းတံခါးချပ်ကို ခပ်ဟဟ တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။ အခန်းထဲ တွင် ညအိပ်မီးအလင်းရောင် ပြာဖန့်ဖန့်လေးသာ လင်းသည်။ အမြင်တွေ က ဘာမှကို သဲသဲကွဲကွဲမရှိ။ လရောင် မီးခလုပ်ကို ဖွင့်လို့က်သည်။ အခန်းထဲတွင် မီးအလင်းရောင် ဖျတ်ခနဲ လင်းလာသည်။ ထိုအလင်း ဆောင်အောက်မှ မြင်ရသော မြင်ကွင်းသည် လရောင်၏နှလုံးခုန်သံတွေကို အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်အောင် တွန်းပို့လိုက်လေသည်။

ခုတင်ထက်ရှိမွေ့ရာပေါ်တွင် ဘုံခှင့်သူ၏ချစ်သူ ကျော်မင်းထင်။ ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းအား နှစ်ယောက်ယှဉ်လျက် စောင်ခြုံ လွှမ်း ဆားသော်လည်း ဘုံ့ရင်သားတစ်ဖက်က ဖပါနေသည်။

ရင်တွေတထိတ်ထိတ်ခုန်မှုနှင့်အတူ ရုတ်တရက် ပြန်လှည့်ထွက် ဆာ်ပြုပြီးမှ ထိုအခြေအနေအတိုင်း ဦးမင်းသစ် သိသွားလျှင် မိုးမီးလောင် ချားမှာ သေချာသည်။

ဘုံ့ကိုတစ်ခါ ပြန်လှည့်ကြည့်ဖြစ်သည်။ ဟောက်သုံ့ကုန်ဝဲက်နှင့်

പ്പിലോറേ.

အခန်း (၂၈)

မလုပသော အနာဂတ်သည် လရောင်ထံသို့ တစ်နေ့ချင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ဒီနေ့ နံနက်စောစော အလင်းရောင်ပင် ကောင်း စွာမရသေးသည့်အချိန် ဦးဦး အခန်းဆီသို့ နှိပ်ပေးရန် ထအသွား ဘုံ အခန်းရှေ့မှအဖြတ်တွင် အခန်းထဲမှ ဟောက်သံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရ သည်။

လရောင် ဖဝေဖဝါနားစွင့်ရင်း ခြေလှမ်းတွေ တန့်သွားသည်။ ဒီလို အိပ်မောကျ၍ ဟောက်သံမျိုး လရောင် တစ်ခါမှမကြားဘူး။ ဘုံ ကတော့ ထိုသို့ ဟောက်မည်မဟုတ်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် ဘုံ့အခန်းထဲမှာ တစ်စုံတစ်ယောက် ရှိနေတာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုလူသည် ဘုံ့အား ဘယ်လိုအန္တရာယ်မျိုးကို ပေးလိုက် ပြီးပြီလဲ။

လရောင် စိုးရှိမ်ထူပူသွားကာ အခန်းတုံခါးကို တွန်းဖွင့်ကြည့် သည်။ လော့ခ်ချသား၍ တံခါးက တွန်းဖွင့်၍မရ။ ကိစ္စမရှိ ဒီအိမ်ကြီး o dic

Q#

ကျော်မင်းထင် ကိုယ်ကိုတစ်ဖက်လှည့်လိုက်၍ ဘုံခန္ဓာကိုယ်တစ်ခြမ်း စောင်လွတ်ထွက်သွား၏။

မိန်းမသားတစ်ဦး၏ ဖူးပွင့်နေသောအလှတရားက လရောင် တစ်ကိုယ်လုံး ပြာနှမ်းတိမ်းညွှတ်သွားစေသည်။

''ဘုရား ဘုရား ဘုံ တစ်ကိုယ်လုံး ဘာမှဝတိမ်ထားပါလား''

နှစ်ဦးစလုံး၏ကိုယ်ပေါ်တွင် စောင်ကလွဲပြီး ဘာမှရှိပုံမပေါ်။ ကျော်မင်းထင် ခြံ့စောင်ကိုဆွဲယူလိုက်သလိုဖြစ်သွား၍ ဘုံ မျက်ဝန်းလေး ဖွင့်လာသည်။

ထင်မှတ်မထားဘဲ သူ့ကိုကြည့်နေသော လရောင်ကို ရုတ်တ ရက်တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် အောက်ခြေတွင်ရှိသော တခြားစောင် တစ်ထည်ကို ကမန်းကတန်းဆွဲယူကာ ရုတ်တရက် ထထိုင်လျက် ရင်ညွှန့် အထိ ဆတ်ခနဲ ဆွဲဖုံးလိုက်သည်။

ပြီးမှ ခုတင်ဖေါ်က အသံလုံလုံနှင့်ဆင်းကာ မီးဝင်းဝင်းတောက် နေသော မျက်လုံးဖြင့် လရောင်အနား မျက်နှာချင်းဆိုင် လာရပ်သည်။

"နင် နင် ငါ့အခန်းထဲကို ဘာဝင်လုပ်တာလဲ၊ လူယုတ်မာ ကောင်"

ဘုံ နှုတ်မှ ရှက်ရမ်းရမ်းပြီး ပြောနေသော်လည်း ခြုံစောင်ကို ပတ်ချိန်မရဘဲ ကွယ်ရုံသာ ကွယ်ထား၍ ဟိုတစ်စွန်းစ၊ သည်တစ်စွန်းစ ပေါ်နေ၏။

"နှင့် နှင့်အခန်းထဲမှာ ထူးဆန်းတဲ့အသံကြားလို့ နှင့်အတွက် စိုးရိမ်ပြီး ငါ ဝင်ကြည့်မိတာပါ ဘုံ၊ နှင့်ကို ဒီပုံစံနွဲမြင်ရလိမ့်မယ်လို့ ငါ ασηδήςμήσει ζειχικεσις ήσυδοποδ

) JB

မထင်ဘူး''

"ဘာဖြစ်လဲ အဲဒါ ငါ့ချစ်သူ၊ နင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် အောက်တန်းကျပဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဝင်လာရတာလဲ၊ ဘာလဲ ငါတို့ချစ်သူနှစ်ဦး အခြေအနေရှာသိလို့ လာချောင်းတာလား"

ှိမဟုတ်ရပါဘူးဟာ နှင့်မှာ ဒီလိုကိစ္စရိုလိမ့်မယ်လို့ ငါ လုံးဝ မထင်ထားဘူး၊ ဒီကိစ္စ ဦးဦးသိရင် မလွယ်ဘူး၊ အားလုံးပြဿနာတက်ကုန် မယ်"

"တက်တော့ ဘာဖြစ်လဲ ကိုကိုနဲ့ငါက တကယ်လက်ထပ်ကြမှာ နင် ဘာမှ ဆရာလာလုပ်စရာမလိုဘူး၊ သွား နင် ငါ့အခန်းထဲက ခုချက် ချင်းထွက်သွား၊ အေး ဒယ်ဒီသိလို့ကတော့ နင် အသေပဲမှတ်"

ကျော်မင်းထင် မနိုးအောင် အသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် လရောင်ကို ခြောပြီး နှင်လွှတ်သည်။ လရောင်လည်း ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ဖို့ ကိုယ့်

လိပ်ပြာကိုယ်တော့ မသန့်ပါ။ ထို့ကြောင့် အခန်းထဲက အမြန်ဆုံးထွက်ခဲ့သည်။ သို့သော်

ဆါင်သားဖြူဖြူဝင်းဝင်းဒဏ္ဍာရီကတော့ ပျောက်မသွား။

ဘုံသည် စိတ်ဓာတ်မာကျော ခက်ထန်ရုံတင်မဟုတ်တော့ဘဲ နွတ်တရုတ်နိုင်လွန်းသော တစောက်ကန်းဆန်လွန်းသော အလုပ်တွေကိုပါ သုပ်နေပြီပဲ။

ဘုံ အတွေးအခေါ်တွေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ ညံ့ဖျင်း ဆွားရတာလဲ။

င္ကူးစာလေ

ക്ഷാവ

အခန်း (၂၉)

လရောင် ဒီနေတစ်နေလုံး စိတ်နှင့်ကိုယ်နှင့်မကပ်တော့။ အလုပ် ထဲမှာလည်း ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေ။ ဘာတွေစိတ်တိုနေမှန်းကိုမသိ။

''လရောင် မင်း ဒီနေ့ ဘာဖြစ်လာလို့လဲ၊ မျက်နှာက လှည်း ဘီးအနင်းခံရတဲ့ နွားချေးပုံကြီးကျနေတာပဲ''

မြတ်ကို ဖန်ခွက်ထဲကို ဘီယာငွဲထည့်ပေးရင်း စူးစမ်းသော အကြည့်ဖြင့် မေး၏။ ဘုံကိစ္စကို ဖွင့်ပြောပြီး ဒေါသတွေနှင့်ပေါက်ကွဲပစ် လိုက်ဖို့ စဉ်းစားလိုက်သည်။ မဖြစ်။ ကိုယ့်အိမ်တွင်းရေးကို အပြင်သို့ မပေါက်ကြားတာ အကောင်းဆုံးဟု သတိပြန်ကပ်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေကို

မပြောရန် နှုတ်စောင့်စည်းလိုက်သည်။ ''ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ၊ အလုဝ်တွေ အရမ်းပင်ပန်းလို့ပါ''

MD ဖြစ်တော့မယ့်

ကောင် က အလုဝ်ပင်ပန်းကြောင်း စာရဲ့ပြနေသေးတယ်''

ကူးတပေ

ဆားရာင်ကိုငမျှာ်ငေး ိုင်ကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

> ၁၃၁

"'ဪ မင်းကလည်း စုံလည်ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်ပြီး Laptop တစ်ခုနဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို မှတ်ရဖတ်ရတာလည်း ပင်ပန်းတာပဲလေကွာ-ဘုတ်တယ် မရှာတ်လား"

သွန့်ဖော်နှင့်မြတ်ကို၏ ခပ်ထေ့ထေ့ စကားတွေကို လရောင် နြန်မချေဖွဲ့အားလောက်အောင် စိတ်နှင့်လူနှင့်မကပ် ဖြစ်နေသည်။ "ဪ ဟေ့ကောင် ဘုံ့အကောင်အကြောင်း မင်းကိုငါ ပြော

భాజిలు

· "ဘာပြောမှာလဲ ဒီကောင် ဘာတွေ မဟုတ်တာ လုပ်ပြန်ပြီလဲ" အဆိုးဘက်ကပဲ အရင်စမေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

''ဒီကောင် ဇယားနည်းနည်းရှုပ်နေပြီကွ၊ မနေ့က် ငါ သူ့ကို ဆောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ပခုံးဖက်ပြီး သွားတာ တွေ့ခဲ့တယ်''

သန့်ဖော် စကားက ဒေါသတွေကိုထပ်တိုးဖောင် ဆွပေးနေသ

''ငါလည်း သူ့သောက်ကျင့်မကောင်းတာ သိရအောင် သွား နွတ်ဆက်မလို့ပဲ၊ သူနဲ့သူ့ကောင်မလေ၊ တည်းခိုခန်းထဲ ဝင်သွားကြတာနဲ့ သွားမနူတ်ဆက်ဖြစ်တော့ထာ''

လရောင် ခေါင်းနုပမ်းကြီးသွားသည်။ ကျော်မင်းထင်ဆိုသော ကောင်က နောက်ဆုံးတော့ တကယ့်ပန်းစားဘီလူးဖြစ်နေတာပဲ။ မနက်က ဘူတော့ ဘုံ့အခန်းထဲမှာ ဘုံ့ရဲ့အပျိုစင်ဘဝကို သိမ်းပိုက်ပြီးပြီ။ ဒီကောင် ခြေရှုပ်တာ ဘုံ သိအောင်လုပ်ရမည်။

chiteo ec

३५१ ♦

''ငါ ဒီကောင့်ဆီ ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်''

''မင်းဘာသွားလုဝ်မလိုလဲ၊ ကျွိုင်မရှာစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ မင်းရဲ့<mark>ဘုံ</mark> ဆီက မျက်နှာမရ ခြေထောက်ရမယ့်အဖြစ်မျိုးနဲ့ အခန့်မသင့်ရင် အိ**်**

ပေါ်ကနေ ခေါင်းနဲ့တောင် ဆင်းရမယ့်ကိန်း'

"ငါ ကာကွယ်မှဖြစ်မယ် သန့်ဇော်၊ ငါ ဒီလိုအ်ုံဝမျိုးနဲ့နေရတာ ဦးဦးရဲ့ကျေးစူးကြောင့်၊ ဒီတော့ ဦးဦးရဲ့သမီး ဘုံကိုလည်း ငါက ပြန်မြီး

ကာကွယ်ပေးရမှာပေ့ါ"

ကျေးဇူးတရားတွေနှင့် ဘဝကို ချုပ်နှောင်ပစ်လိုက်သော လရောင်ကို မြတ်ကိုရော သန့်ဖော်ရော ဆက်ပြီး တားမနေတော့။ အခန်း (၃၀)

ကော်ဖီဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲသို့ ကျော်မင်းထင်နှင့်အတူ ဝင်သွား ဆော ဘုံ့ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် လရောင် ကားကိုလမ်းဘေးမှာ ရပ်လိုက်

ြီး ကော်ဖီဆိုင်ထဲသို့ ကမူးမျူးထိုးဖြင့် ဝင်လာ၏။ ချစ်သူနှင့် စကားတွေဖောင်ဖွဲ့အောင် ပြောနေသော ဘုံမျက်နှာ

ဆားမှာ လရောင်ကို တွေ့တော့ တည်တင်းတင်း ဖြစ်သွားသည်။

''နှင့် ဘာလာလုပ်တာလဲ လရောင်'' ''သစွာမရှိတဲ့ ဒီကောင့်ကို လာဆုံးမတာလေ''

လရောင် စကားကြောင့် ကျော်မင်းထင် ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့် ဆည်။ သူက အမော့နှင့် လရောင်ကလည်း လက်အသွက်နှင့်

''ခွဝ် ခွဝ် ခွဝ်''

"ဟင် နှင် ဘာလုပ်တာလဲ ကဲဟာ ကဲ"

ဗူးစာပေ

ക്കാഗ

o3c ♦

ဘုံ လရောင်ကို သူ့လက်ထဲမှာကိုင်ထားသော လက်ကိုင်အိတ် ဖြင့် တဘုန်းဘုန်း ထုသည်။

့ ကျော်မင်းထင်ကလည်း နူတ်ခမ်းစပ်မှ သွေးတို့ကို သုတ်ဖြီး လရောင်ကို အခဲမကြေ ပြန်ကြည့်ကာ

ငကု အခမကြေ ပြနကြည့္ၾကာ ''မင်းလို သူနိုးဂျပိုးကျွန်စုတ်က ငါ့ကို လာချီာာ်ကားရဲတယ်

ဟုတ်လား၊ မင်းကိုသတ်မယ် ကဲကွာ သေစမ်း'' ကျော်မင်းထင်၏ လက်သီးချက်ကို လရောင် ရှောင်တိမ်းလိုက် သည်။ ကျော်မင်းထင် အရှိန်ဖြင့် ရှေ့ကိုဟဝ်ထိုးလဲကျသွားသည်။

"ဝန်း ဒန်း'

''ဘု သူ နှင့်အပေါ် သစွာမရှိဘူး၊ တခြားကောင်မတွေနဲ့ တည်းခိုခန်းမှာ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေတဲ့ ဒီလိုကောင်မျိုးကို နှင် မပတ် သက်ပါနဲ့''

''ငါ့ချစ်သူကို မဟုတ်တာ လာမပြောနဲ့ လရောင်၊ သူက ဒီလို အတန်းအစားမျိုး မဟုတ်ဘူး''

ကော်ဖီဆိုင်ကလေးထဲတွင် ရုန်းရင်းဆန်စတ် အခြေအတင်ဖွေ ပြောဆိုနေကြသဖြင့် ဆိုင်ထဲမှ လူတွေဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ လင်္ကောင် ရှက်ပေမယ့် ဘုံ့အပေါ် သစ္စာမရှိသော ထိုကောင့်ကို ကိုယ်တိုင်တော့ ဆုံးမချင်သေးသည်။

''နင်း ငါပြောတာကို ယုံပါဟာ၊ သူ တကယ် သစ္စာမရှိဘူး၊ 🕏 ကောင် လူကောင်းမဟုတ်ဘူး သိုက်တူးသမား'' σειτηδηγεμήτες: ξείπμε κοὴς ποδειτηδ

⊗ 559

- ''ဘုံ သူပြောတာ မယုံနဲ့၊ ဟေ့ကောင် မင်းယောက်ျား မဟုတ် လား ဘုံ့ကိုတစ်ဖက်သတ် ချစ်နေတာနဲ့ ငါနဲ့ဘုံကို လမ်းခွဲအောင် လာ မြီး ချောက်တွန်းမနေနဲ့''

''တို့ သွားစမ်းပါ ကိုကိုရယ်၊ ဒီလိုကျွန်စုတ်ကို ဘုံက စဉ်းစား မှာတဲ့လား။ အော်ဂလီဆန်လွန်းလို့''

ကိုယ့်စေတနာ အရာမထင်သည့်အပြင် လူဘုံအလယ်မှာ အရှက်ပါ ကွဲခဲ့သဖြင့် လရောင်သူတို့ရေ့မှာ ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ ခံပြင်းမှုတွေကြောင့် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ပြီး ကျော်မင်းထင်ကို အခဲမကြေစွာ ကြည့်လိုက်သည်။

ဘုံ တစ်နေ့ ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့တော့မည်ဆိုတာ ကြိုမြင်နေ၍ ဘားဆီးပေမယ့် ဘုံမှ လက်မခံတာ။ အရာရာကို ကံစီမံရာလို့သာ သ ဘောထားလိုက်ရှုပေါ့။

ဗျူးတပေ

νιαηδήτεμήτα: ξαιχικερίς ήσιδο τη δ

၁၃၇

မျက်စီတွေကြောင်နေတယ်၊ ရှင် လေသာဆောင်ဘက် ထွက်လာတာတွေ့ လိုက်လို့ ထွက်လာတာ''

> ''ရှင့်အမေဆီကို သွားတွေ့ပြီးပြီလား'' လေချို့အမေးကို လရောင် ခဝ်လေးလေး ခေါင်းညိတ်<mark>လိုက</mark>်

သည်။

"ကျွန်တော် သွားတွေ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အမေမရှိဘူး၊ အိမ်တံစါး ရော ခြံတံခါးရော သော့စတ်ထားတယ်၊ အမေ ဘယ်သွားတာလဲ၊ လေရျိ သိလား၊ အမေ တစ်ခုခုဖြစ်နေတာတော့ မဟုတ်လောက်ပါဘူးနော်၊ ကျွန်တော် စိတ်ပူလိုက်တာဗျာ"

"စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုလရောင်၊ အမေ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ရှင့်အမေ က ပိုကာရေဇီလေ၊ သူ့မိတ်ဆွေတွေရဲ့ ဖဲဝိုင်းတွေမှာ မိုးလင်းမိုးချုပ် ရှိနေတတ်တယ်လေ၊ ကျွန်မအဖေ ရှိစဉ်ကတည်းကပေ့ါ" "ကျေးဇူးပြုပြီး အမေ့ကို အပြစ်မမြတ်ပေးဖို့ ကျွန်တော် တောင်း ပန်ပါတယ် လေချိုး အမေ့ကြောင့် လေချို့အဖေ စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရတာတွေ

လေချို့အတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရတာတွေအတွက် ကျွန်တော် အတိုးချပြီး ပြန်ပေးဆပ်ပါ့မယ်၊ အမေ့ကိုယ်စား ပြန်ပေးဆပ်ပါ့မယ် လေချို့'

"မလိုပါဘူး ကိုလရောင်၊ ရှင့်အမေရဲ့စရိုက်ဆိုးတွေကို လေ့၍ တို့သားအဖ ရင်စည်းခံရတာ လေချိုတို့ရဲ့ အတိတ်က ဝဋ်ကြွေးကြောင့် ပါ၊ ရှင်နဲ့မှမဆိုင်တာ၊ နောက်ပြီး လေချိုကရော ရှင့်အမေကို အ**ပြစ်တွေ**

အခန်း (၃၁)

ညသည် လရောင်ဖြင့် ထိန်ထိန်သာနေသည်။ ခုတင်ထက်မှာ ဟိုလိုမ့်ဒီလိုမ့်နှင့် လူက ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေ့ချ်

အိပ်မရမည့်အတူတူ လေသာဆောင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ညကောင်းကင်သည် ငွေမင်ရောင်သမ်းကာ ရှင်းသန့်ဝန်းပျံကာ

သာယာနေသလောက် လရောင် ရင်ထဲမှာတော့ အမေ့ကို မတွေ့ရမ**ျင်**

မည်သို့မှ စိတ်ဖြောင့်နိုင်မည် မဟုတ်။ ရင်ထဲက စိုးရိမ်သောကတွေ ခဏမေ့ဖျောက်နိုင်ရန် စိတ်**တွေ** ကို တည်ငြိမ်အောင် မနည်းကြိုးစားနေရသည်။

''ကိုလရောင်''

''ဟင် လေချို မအိပ်သေးဘူးလား''

''အင်း ဟုတ်တယ် အိပ်ခါနီးမှ ကော်ဇီဖျော်သောက်မလိုက်လို့

တင်နေလို့လား၊ အဟင်း ရှင်ကသာ လေချိုတို့သားအဖကို တောင်းပန်

⊕ nçc

နေတာ၊ ရှင်ကရော ရှင့်အမေရဲ့ရက်စက်မှုကို ခံခဲ့ရတဲ့ သိပ်ကို သနားစရာ ကောင်းတဲ့ သားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား၊ ရှင့်အမေကို စိတ်မနာဘဲ ခုလို အကောင်းမြင်ပေးနေတဲ့ ရှင့်စိတ်ဓာတ်ကို လေချိုက လေးတောင်လေးစားသေးတယ်'

"ကျွန်တော်က လူမှန်းသိတတ်စကတည်းက ဓိဘမေတ္တာကို ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခဲ့ရတဲ့ ဒုက္ခသည်လေးတစ်ယောက်ပဲ၊ ဘဝမှာ အပြီးတိုင် ဆုံးရှုံရတော့မယ့် မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့မေတ္တာကို ပြန်ရတော့မယ့် ဝမ်းသာ စိတ်က ဒီအချိန်မှာ ဘာနဲ့မှ အစားထိုးယှဉ်ပြိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး လေချို၊ ပျောက်နေတဲ့ ကျွန်တော့်အနာဂတ်ကို ပြန်ရှာပေးတဲ့ လေချို့ ကိုလည်း ရင်ထဲမှာ ပြောမှပြတတ်လောက်အောင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

''မလိုပါဘူး ကိုလရောင်ရယ်၊ ရှင့်အမေနဲ့ ပြန်ဆုံရမ်ယ့်ကံက ရှင့်ဆီမှာပါလာရင် ကျွန်မကြောင့်မဟုတ်လည်း ရှင်တို့သားအမိ ပြန်ဆုံ ရမှာပဲလေ မဟုတ်ဘူးလား''

''ဒါတော့ ဒါပေ့ါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက် မြန်မြန်တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး လေ၊ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ လေချိုဟာ ကျွန်တော့်ဆီကို ကံကောင်း ခြင်းတွေ သယ်လာပေးတဲ့ နတ်သမီးလေးတစ်ပါးပဲ''

ကျေးဇူးတရားတွေဖြင့် ထုံမွှမ်းနေသော ညချမ်းသည် အေးမြ သော လေပြည်တွေကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး၏တဒင်္ဂသည် ငြိမ်းအေးချမ်း မြေ့၍နေသည်။ လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

''ဟော့တော် ကိုလရောင် လုပ်ပါဦး''

''ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ လေချို''

"ရှင်က အရမ်းမြွှောက်ပြောနေလို့ ကျွန်မရဲ့ကိုယ် မိုးပေါ်မြောက် တက်တော့မယ်"

356

လေချိ ရယ်ဟဟလေး ပြောတော့မှ စိတ်ပူသွားမိသော လရောင် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ရယ်မိတော့သည်။

''လေချိုက မိုးပေါ်မြောက်တက်မှာပေါ့ နတ်သမီးလေးတစ်ပါး ကိုး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အချစ်က လေချိုနဲ့မထိုက်တန်တာနေမှာ''

"ဟင် ရှင့်အချစ်နဲ့ကျွန်မက ဘာလို့ မထိုက်တန်ရမှာလဲ"

"လေချိ ကျွန်တော့်ကိုချစ်တယ်လို့ မပြောသေးတာဟာ ကျွန် တော့်အချစ်က လေချိုနဲ့ မထိုက်တန်လို့ မဟုတ်ဘူးလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော့်မှာ လေချိုကို ကြိုစရာအိမ်လေးတစ်လုံးတောင် မပိုင်ဆိုင်ထားဘူးလေ၊ ခုချိန်ထိ အစေခံဘဝကနေ ရုန်းမထွက်နိုင်သေး တာ ကျွန်တော့်ရဲ့အရည်အချင်းပေါ့"

''အို ရှင်ကလေ လိုရာကို သိပ်ဆွဲပြောတာပဲ၊ လေချိုက မိန်း ကလေးလေ ဒီလောက်တော့ မူခွင့်ရှိဦးမှပေ့ါ''

''ဟင် ဒါဆို လေချို ကျွန်တော့်ကို ချစ်ရဲ့သားနဲ့ မူပြီး အချိန် ဆွဲထားတာပေါ့ ဟုတ်လား''

''အင်းပေ့ါ''

'လေချို ရှက်မျှက်စောင်းလေးထိုးကာ ခေါင်း**ငုံ**သွားသည်။

ဗျူးတပေ

oço ♦

"ဟား ဝမ်းသာလိုက်တာ လေချိုရယ်၊ ကျွန်တော် ဖြတ်သန်း ခဲ့ရတဲ့ အထီးကျန်ညတွေထဲမှာ ဒီညဟာ အပျော်ဆုံးညပဲ၊ လေချိုက ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်လို့မရတဲ့ အရာတွေကို အဖြဲ့တမ်း ပုံဖော်ပေးနေတဲ့ မှော်ဆရာမလေးပဲ"

> လေချိသွေး နှတ်ခမ်းစူကာ မျက်ဝန်းကို ထောင့်ကပ်ကြည့်ရင်း ''ကြည့် ရှင်နော် အလိုလိုနေရင်း ကျွန်မက ကဝေမ စုန်းမ

ဖြစ်ရပြန်ပြီး တင်စားရင်လည်း တခြားအရာနဲ့ တင်စားပါတော့လားလို" "ဟမ် ကျွန်တော် တင်စားတာ အဲဒီသဘောကို သက်ရောက်

သွားသလား၊ ဒါဆိုရင်တော့ ဆောရီးပဲ လေချိုရယ်၊ ကျွန်တော် လေ**ချိ**

ကျေနဝ်အောင် အာဘွားပေးပြီး တောင်းပန်မယ်''

လရောင် လေချို့ကိုယ်လေးကို ဆွဲယူသိမ်းဖက်လိုက်သည်။ ကြည်နူးတိမ်းမှူးခြင်းများဖြင့် အခါစပ်သိမ်းအား တဒင်္ဂတော့ မေ့လျော့

သွားကြ၏။ လရောင်ထိသော အနမ်းသည် ပို၍ ချိုမြိန်နေသည်ဟု • • • • အခန်း (၃၂)

"ဟာ မြတ်ကိုနဲ့သန့်ဇော်တို့ပါလား" အန်ကယ်ခိုင် ကားရေဆေးနေရင်းမှ ခြံဝတွင်ရပ်နေကြသော သန့်ဇော်နှင့်မြတ်ကိုကိုတွေ့ပြီး ခြံတံခါး အပြေးလာဖွင့်ပေးသည်။

''လာကြ ဝင်ကြ မင်းတို့လည်း ကျောင်းပြီးကတည်းက မတွေ့

ခတာ့ဘူး''

''ကျွန်တော်တို့လည်း မအားလို့ပါ အန်ကယ်ခိုင်ရာ၊ အန်ကယ်

ခိုင်ကတော့ အရင်အတိုင်းပဲ၊ နုပျိုတုန်းပါလား''

သူ့ကို နပျိုတုန်းဟုပြောလိုက်သဖြင့် အန်ကယ်နိုင် သဘောကျ စွာ ရယ်လိုက်သည်။

''အေး ငါ့ကို နုပျိုတုန်းလို့ပြောလို့ မင်းတို့ကို သကြားလုံးတစ် ယောက်တစ်လုံး ကျွေးမယ်''

ရွှတ်နောက်နောက် ပြောလိုက်သော အန်ကယ်ဆို့စကားခြောင့်

ဗျူးစာပေ

ဗူးကပေ

ગÇ∫ ⊗

₩.

သဘောတကျ ရယ်ရင်း အန်ကယ်နိုင့်နောက်မှ လိုက်ဝင်လာပြီး စည့်ခန်း ထဲဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ လရောင် အိမ်ပေါ်ထပ် လှေကားမှဆင်းလာ သည်။

"မင်းတို့ ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ၊ အချိန်အားနေလို့ လာမြုန်း ကြတာတော့ မဟုတ်လောက်ဘူး"

"ဟုတ်တယ်တော့ ငါ်တို့လည်း မင်းလို အချိန်မအားဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ပရယ်တအလုပ်တွေပေါ် လာတော့လည်း ကိုယ့်အချိန်တွေကိုဖွဲပြီး လိုက် လုပ်ရတာပေါ့ကွာ"

''အံမယ် စကားလုံးက အကြီးကြီးပါလား၊ ပြော ဘာပရဟိတ လဲ''

"ဆရာ ကန်တော့ပွဲအတွက် ကျောင်းသားဟောင်းတွေကို အကြောင်းကြား ဆက်သွယ်ဖြီး အလှူငွေလိုက်ကောက်နေတာ၊ မင်းရော ဘယ်လောက်ထည့်မှာလဲ"

လရောင် သူငယ်ချင်းတွေရှေ့ရှိ ဆိုဖာခုံပေါ်တွင် ဝင်<mark>ထိုင်</mark> လိုက်သည်။

"ငါတို့ကို ပညာတတ်တွေအဖြစ် မွေးထုတ်ပေးခဲ့တဲ့ ဆရာတွေ ဆရာမတွေပဲကွာ၊ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကန်တော့ရမှာပေ့ါ၊ ငါနဲ့ဘုံတ သုံးသိန်းထည့်မယ်ကွာ" သုံးသိန်းဆို၍ မြတ်ကိုနှင့်သန့်ဖော် ပျော်သွားကြသည်။

"အေး ကောင်းတယ်၊ ဟေ့ကောင် သန့်ဖော် စာရင်းမှတ်ထာ

αστηδήτεμήτοι: ζειχικερής ήσιδε τη δ

> 955

ဦး၊ လရောင်နဲ့ဘုံနဲ့က သုံးသိန်းလှူတယ်၊ မင်းကရော ဘယ်နှစ်သိန်း လူမှာလဲ"

မြတ်ကို အမေးကြောင့် သန်းဖော် ရယ်ဟဟလေးဖြင့်ကြည့်ကာ "ငါက တစ်သိန်းလေ၊ မင်းကရော့ နှပ်ချေးငပိလုပ်စားနေတဲ့ ကောင်၊ ငါတို့လို သိန်းနဲ့ချိပြီး ထည့်ရင် ဝေါယာဉ်ပေါ်ပြီး မြို့တစ်ပတ် တောင် ပတ်လိုက်ဦးမယ်"

သန့်ဖော် စကားကြောင့် မြတ်ကို မရိသွားဖြဲ ရယ်ရင်း ခေါင်းကို တုတ်ကာ ''ငါက အဖိုးရဝန်ထမ်းကွ၊ တစ်လူလုံး အလုပ်လုပ်ပြီး ရတဲ့လစာ

ဆောင် တစ်သိန်းမရှိဘူး၊ နယ်မှာရှိတဲ့ ငါ့မိဘတွေကိုလည်း လှမ်းပြီး ဆိုတ်ထောက်ရသေးတယ်၊ နောက်ပြီး ငါ့ရဲ့အိမ်လခနဲ့ အသုံးစရိတ်နဲ့ဆို ဆော့ မင်းတို့လို သိန်းဂဏန်းတော့ ဘယ်ထည့်နိုင်မလဲကွ''

မြတ်ကို၏အဆင်မပြေမှုတွေကို သိရတော့ လရောင်နှင့် သန်ဇော် ဆက်ပြီးမနောက်တော့။

လူတိုင်း ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ်ပဲ။

သည်ပါသွား

"ငါတို့က အလကားစတာပါကွာ၊ မင်းဟာမင်း နိုင်သလောက် ဆည့်ပေါ့ကွ၊ ကိုယ့်ရင်ထဲက စေတနာနဲ့ ဆရာသမားတွေရဲ့ ကျေးဇူးကို ဆိုင် မင်းထည့်မယ့်အလှူငွေက နည်းတယ်များတယ် အဓိက မဟုတ်

"အေးပါ ငါကစေတနာတွေအပြည့်နဲ့ တီချယ်တို့အတွက် ငါး

ျားစာပေ

ဗျူးတပေ

occ ♦

သောင်းထည့်မှယ်''

''ဒါနဲ့ ဘုံရော မရှိဘူးလား''

''ငါ့ကို ဘာလို့မေးတာလဲ''

အနောက်မှ အသံကြောင့် စပ်စပ်စုစု မေးနေသော မြတ်ကို ဖက်ပုသွားသည်။

''ဪ ဘုံ နေကောင်းတယ်နော်''

''ငါ့ရုပ်က လူမမာရုပ် ပေါက်နေလို့လား''

''အမ်ို'

ဘုဂလန့်ပြောလိုက်သော ဘုံ့စကားကြောင့် မြတ်ကို ပါးစင် အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။ ဘုံ့ပုံစံက နည်းနည်းလေးမှ အားနာရ ကောင်းမှန်း မသိဟန်ဖြင့် လရောင်ကို ခပ်တင်းတင်း လှမ်းကြည့်ပြီး

''လရောင် ငါ့ကားထဲ ဆီဖြည့်ပြီးပြီလား''

''ဆီလည်းဖြည့်ပြီးပြီ၊ ရေလည်းဆေးပြီးသွားပါပြီ''

ငည့်ခန်းထောင့် စားပွဲမှာ ဖုန်းမြည်လာသဖြင့် လရောင် ဖုန်း ထကိုင်လိုက်သည်။

''ဟယ်လို ခင်ဗျာ ဪ ဟုတ်ကဲ့၊ သူ ဖုန်းပိတ်ထားလို့ဖြစ် မှာပါ၊ အခုဆက်နေတာ ဘယ်သူလဲ''

,, ခင့်ခါ၁ သက္ထလွံ့ .. သက်ကောင်စညာ သက္ကာလ

လရောင် မျက်နှာအံ့ဩရိပ်နှင့်အတူ ရွှေဘုံစံကို ဖျတ်ခနဲ စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။

-**ଆ**ହ୍ୟରେ - လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 359

"ဟုတ်ကဲ့ ပြောလိုက်ပါမယ်၊ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မကောင်းပါ ဘူးဝင်ဗျာ"

လရောင် ဖုန်းချလိုက်ပြီး ဘုံ့ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ''ဘုံ ကျော်မင်းထင် ညက ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ပြီး ဆုံးပြီတဲ့''

"ဘဘ"

ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသောစကားကြောင့် ဘုံ့မျက်နှာမှာ မှန်တစ်ချပ်လို ကြေမွသွားသည်။ မျက်ဝန်းအစုံ ဝိုင်းစက်ကာ စိတ်လှုပ်ရှား မှတွေဖြစ်ပြီး ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါလိုက်သည်။

''ဟင့်အင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ လရောင် နှင် နှင် ငါ့ကို ညာပြော ..

နေတာ''

"ငါ တကယ်ပြောနေတာ ဘုံ၊ မယုံရင် ခုဆက်တဲ့ဖုန်းနံပါတ် အတိုင်း နင် ပြန်ဆက်ကြည့်လိုက်"

''ဟင့်အင်း မဆက်ဘူး၊ နင် ဂွင်ဆင်ထားတာ ငါ သိတယ်၊ နင် ငါနဲ့ကိုကိုကို ခွဲချင်လို့ တမင်လုပ်ကြံပြောတာ''

ဘုံ လက်ညှိုးတထိုးထိုးနှင့် မယုံကြည်နိုင်စွာ ပြောသည်။ ''ငါ ညာမပြောဘူး၊ အခု ကျော်မင်းထင် အလောင်းကို ရေခဲ့

တိုက်ပို့ထားတယ်၊ နေ့လယ် တစ်နာရီ အသုဘချမယ်လို့ ပြောတယ်"

''တော်ပြီ ဆက်မပြောနဲ့''

ဘုံ အာခေါင်ခြစ်၍ အော်လိုက်သည်။ သန့်စော်နှင့်မြွတ်ကို ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြပြီး

ဗူးစာပေ

oçû ò

မလား။

"လရောင် မင်း မပြောနဲ့တော့၊ ဒီအချိန်မှာ မင်းပြောတဲ့အမှန် တရားကို သူ လက်စံမှာမဟုတ်ဘူး၊ လာပါကွာ ငါတို့ အပြင်သွားကြမယ်" လရောင်ကို ဇွတ်အတင်း ဆွဲခေါ်လာပြီး အိမ်အပြင်သို့ ထွက် လာခဲ့ကြသည်။ အန်ကယ်ခိုင် အဖြစ်အပျက်တွေကို အိမ်အပြင်မှနေ၍ အကုန်ကြားရပြီး သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ ချလိုက်သည်။ အရာရာဟာ လုရောင်အပေါ်သို့ မြားဦးလှည့်၍ ဆုံးပါတော့

အခန်း (၃၃)

"လရောင် ဘုံ ထမင်းထွက်မစားဘူး။ ဆရာကြီးသိရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ" ဒေါ်ကြိုင် စစ်ကူတောင်းသည့်အနေနှင့် ပြောလာသဖြင့် လရောင် ပို၍ စိတ်ရှုပ်သွားသည်။ သူ့ဟာသူ အပူသောကနှင့် မစားတာမှန်ပေမယ့် ဒီကိစ္စတွေကို ဦးဦးမသိ။ သိလျှင် လရောင်က ဖုံးကွယ်ထားရကောင်းလား ဟု အဆူခံရဦးမည်။ "လေချို သွားခေါ်ကြည့်လိုက်ရမလား ကိုလရောင်"

လရောင် သွားခေါ်လျှင် ပြဿနာအရှာခံရမည်စိုး၍ လေချို

പ്പൂനോ വ

ဗျားတပေ

ပါလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်ဘူးဟု နေလို့မရအောင် လရောင် က လေချို့ချစ်သူ ဖြစ်နေမှတော့ လရောင်ပြဿနာက လေချို့ပြဿနာပဲ

oèu 🕸.

''နေပါစေ လေချို ကိုယ်ပဲ သွားခေါ် လိုက်ပါ့မယ်၊ အ**င်း ဒိန္** မဟုတ် သူ့အတွက် ထမင်းပွဲပြင်လိုက်ပါလား၊ ဒေါ်ကြိုင် ကျွန်တော် သူ့အခန်းထဲကို သွားပို့လိုက်မယ်''

"ဒါဆို ခဏစောင့်၊ လရောင် ဒေါ်ကြိုင် အမြန်ပြင်လိုက်မယ် ဒေါ်ကြိုင် ဘုံ့အတွက် ထမင်းပွဲပြင်ရန် လရောင်နှင့်လေရှိ

''ကို မြစ်ပါ့မလာ။ တော်ကြာ သူ့စိတ်ထွက်ပေါက် ရှာတဲ့အနေ

အနားမှ ပျာတိပျာယာ ထွက်သွား၏။

နဲ့ ကိုကို ပြဿနာရှာနေဦးမယ်''

"ဖြစ်ပါတယ် လေချိရယ်၊ ကိုယ့်အတွက် စိတ်မပူပါခဲ့၊ ကိုယ်က ငယ်ငယ်လေးထဲက သူ့ဒေါသတွေ၊ အထက်စီးနင်းဆန်မှုတွေနဲ့ ယဉ်ထီ လာတဲ့သူမို့ သိပ်မဆန်းတော့ပါဘူး၊ လေချို့ ထမင်းစားနှင့်လိုက်တော့ နော်၊ ဦးဦးရော ထမင်းဆင်းစားပြီးပြီလား"

''အင်း စားပြီးပြီ၊ ဆေးလည်း သောက်ပြီးသွားပြီ၊ အခု **ခြဲထဲ** မှာ လမ်းဆင်းလျှောက်နေတယ်၊ ဪ ကို့ကို ပြောရဦးမယ်၊ အ**ေ** အိမ်မှာ ပြန်ရောက်နေပြီ သိလား''

အမေ ဆို၍ လရောင် အာရုံတွေ အမေ့ထံသို့ ဖျတ်စနဲ ခု**န်ကု** သွားပြန်သည်။

အမေ့ကို သွားတွေ့ရဦးမှာပေါ့။

အခန်း (၃၄)

သော့မခတ်ဘဲ ပိတ်ထားသော အိမ်တံခါးကြောင့် အိမ်ထဲမှာ မေရိလိုင်မသိဟု ကိုန်းသေ တက်ဆကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

သေမရှိလိမ့်မည်ဟု ကျိန်းသေ တွက်ဆကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ရင်ထဲမှာ အမေ့ကိုတွေ့ရတော့မည်ဟူသော ပီတိတွေက ဘဝမှာ

တာစ်ခါမှ မပိုင်ဆိုင်ဖူးသော စိတ်ချမ်းမြေ့မှုတွေကို ခပ်ငြိမ့်ငြိမ့်လေး ပေးစွမ်း နေ၏။ လရောင်၏ မျက်နှာသည် သူ့အလိုလို ပြုံးရိပ်သမ်းနေ၏။

ခြံတံခါးကို တွန်းဖွင့်ဝင်လိုက်ပြီး အိမ်၏လှေကားထစ်ကလေး

ထို့ကြောင့် လှေကားထစ်မှာပင် အမေနိုးသည်အထိ ထိုင်စောင့်

၏သို့ ခြေသံခပ်ဖွဖွနင်းပြီး တက်လာခဲ့လိုက်သည်။ နေ့ခင်းနေ့လယ်မို့ အိပ်စက်အနားယူနေတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်

ာသောအတွေးဖြင့် အမေ့ကို နှိုးရမှာပင် အားနာနေမိသည်။

🚅 စိတ်ကူးလိုက်သည်။ တစ်နာရီနီးနီး ထိုင်စောင့်ပြီးချိန်မှာ အိမ်ငင်မှ

တားပြောသံ စပ်သဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရပြီး တံခါးချပ်ပွင့်လာသည်။

.

ഷ്ട്രോഗേ

og0 ⊗

4

လရောင် အိမ်တံခါးကို ကျောပေးထိုင်နေရာမှ ထရပ်လို**က်** ပြီး တံခါးဖွင့်လာမည့် အမေ့ကို ရဝ်စောင့်နေလိုက်သည်။

အမေ လရောင်ကိုမြင်တော့ အိုးတိုးအိမ်းတမ်းဖြစ်သွားသော

အမူအရာဖြင့် ကြောင်ငေးစွာ ကြည့်ပြီး

"ဟင် မင်း မင်းက ဒီမှာ ဘာထိုင်လုပ်နေတာတုံး" ဒေါ်ကေသီ မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်ဖြင့် အထစ်ထစ်အငေါ့ဆို

မေးလိုက်သည်။

''အဖေ့ကိုတွေ့ဖို့ လာစောင့်နေတာပါ''

ဒေါ်ကေသီ မျက်လုံးအစုံ အံ့ဩစိတ်ကြောင့် ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက် သွားသည်။

''ဘယ်လို အမေ ဟုတ်လား''

"ဟုတ်ပါတယ် အမေ၊ ကျွန်တော်က အမေ့သား လရောင်လေ ညောင်ကျေးပင်ရွာမှာ အဘိုးနဲ့အတူ ထားခဲ့တဲ့ အမေ့ရဲ့သားအစစ်ပါ" ဒေါ်ကေသီ မထွေးနိုင်မအန်နိုင်သော အမူအရာဖြင့် ခေါင်းကို

ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခါယမ်းလိုက်သည်။ "မဟုတ်ဘူး ငါက မင်းအမေမှ မဟုတ်တာ၊ မင်း လူမှားနေပြီ

"မမှားပါဘူး၊ အမေက ကျွန်တော့်အမေများ ဖြစ်နေမလားဆို တဲ့စိတ်က အမေ့ကို ကျွန်တော် စတွေ့ကတည်းက ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ခိုဝင်နေတာမါ အမေရယ်၊ အခုတော့ သွေးက စကားပြောတယ်လိုဝဲ ပြောရမလား၊ အခု အမေက ကျွန်တော့်အမေ တကယ်ဖြစ်နေတယ် စားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

> 293

ဘယ်လောက်ဝမ်းသာစရာကောင်းလိုက်သလဲ၊ အမေရော ဝမ်းမသာဘူး

လရောင် ပြောရင်းဖြင့် မျက်ရည်တွေ ဝိုင်းတက်လာသည်။ သူ့အိဝ်မက် တကယ်ကို မက်ခွင့်ရခဲ့ပြီပဲ။

''မမ ဘယ်သူရောက်နေတာလဲ''

အိမ်တွင်းခန်းထဲမှ ယောက်ျားတစ်ယောက် ထွက်လာသဖြင့် ခေါ်ကေသီ စိတ်လှုပ်ရှားနေရာမှ ပို၍ မျက်နှာပျက်ယွင်းသွားရသည်။ ဆိုလူကလည်း လရောင်ကို အကဲခတ်သလို လှမ်းကြည့်ရင်း

''သူက ဘယ်သူလဲ မမ''

"ဪ လေချို့ရဲ့အသိပါ့ လေချိုရှိသလား လာမေးတာပါ" ဒေါ်ကေသီ အဖြစ်မှန်ကို မသိစေချင်တာလား။ လရောင်ကို ကိုယ့်သားအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုတာလား မသိ။ ထိုလူ့ကို ညာ၍ပြော

လိုက်သည်။ ''ကျွန်တော် လစ်တော့မယ် မမ၊ ပွဲစားတန်းမှာ ဘော်ဒါတစ်.

ယောက်နဲ့ ချိန်းထားလို့၊ မနက်ဖြန် ကျွန်တော် လာခေါ်မယ်နော်'' ထိုလူ ဒေါ်ကေသီနှင့်လရောင် ဘေးမှ ထွက်ကာ အိမ်ပေါ်မှ

ဆင်းသွား၏။ ကိုယ့်အမေ၏ကာရိုက်တာကို လေချို ပြောပြ၍ သိုထားပြီ နို့ လရောင်အနေနှင့် အမေ့ကို ထူးပြီးတော့ အပြစ်မမြင်ရက်။

''ကျွန်တော့်ကို အိမ်ထဲ မဝင်ခိုင်းတော့ဘူးလား အမေ့'

"မင်းက ငါ့သားမှ မဟုတ်တော့တာပဲ၊ ငါကမင်းကို အိမ်ထဲ

•

ဝင်ခိုင်းစရာမှ မလိုတာ''

ဒေါ်ကေသီ အသံက တင်းမာ့ပြတ်သားနေသည်။

"ကျွန်တော်က အမေ့သား မဟုတ်ဘူးလို့ ဇွတ်မငြင်းပါနဲ့တော့ အမေ၊ ကျွန်တော့်မှာ အမေငြင်းလို့မရတဲ့ သက်သေတွေရှိပါတယ်"

''ဘာ ဘယ်လို သက်သေ ဟုတ်လား၊ ဒီမှာ မင်း<mark>အမေ</mark> ရူးရူးနေတိုင်း တွေ့သမျှ မင်းအမေပဲလို့ ထင်မနေနဲ့ကွ'⁽

''ဟ¢်''

ဒေါ်ကေသီ မျက်နှာပျက်သွားသည်။ လရောင် အင်္ကျီအိတ်ကစ် ထဲမှ ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး တစ်ပုံကို ဒေါ်ကေသီဘက်ကိုလှည့် ပြီးပြလိုက်သည်။

''ဒီ ဒီပုံ မင်းဆီကို ဘယ်လိုရောက်နေတာလဲ''

"လေချို့ဆီကနေ ရတာပါ၊ ဒီဓာတ်ပုံထဲက ကလေးချီပြီး ရိုက် ထားတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးကိုတော့ အမေ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ငြင်းလို့မရ တော့ဘူး အမေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အမေ ချီထားတဲ့ ငါးနှစ်သား အရွယ် ကောင်လေးက ကျွန်တော် ဖြစ်နေလို့ပဲ"

"အို အဓိပ္ပါယ်မရှိတာ၊ ငါ့ဆီက ဓာတ်ပုံကို လေချို့ဆီက ရ လိုက်ရုံနဲ့ မင်းက ငါ့သားတဲ့လား၊ အဟွန်း လုံးဝကို မဖြစ်နိုင်ဘူး" ဒေါ်ကေသီ ငြင်းမြဲငြင်းနေဆဲ။ လရောင် အံ့သြမိသည်။ အနှစ် နှစ်အလလက ခွဲခွာခဲ့ရတဲ့သားကို ပြန်တွေ့နေရတာ ဝမ်းသာရမယ့်ဟာ ဝမ်းမသာတဲ့အပြင် စွတ်ငြင်းနေရတယ်လို့၊ ရင်ထဲမှာ နာကျင်ဝမ်းနည်း စာငရာင်ကိုငမှုဂ်ငငး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 29२

မီသည်။

"နေပါဦး အမေရယ်၊ ကျွန်တော့်ဆိုမှာ အမြဲတမ်း ဘုရားလို ကိုးကွယ်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံလေးတစ်ပုံ အမေကြည့်ဖို့ ကျန်ပါသေးတယ် ဒီမှာ ကြည့်လိုက်ပါ အမေ"

ကျန်နေသေးသော ဓာတ်ပုံကို ပြလိုက်သည်။ ဒေါ်ကေသီ ဘယ်လိုမှ ငြင်း၍မရလောက်အောင် ကိုယ်မှာ ဆတ်ခနဲ ထောင်မတ်သွား ပြီး ပါးစုပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

"ဒီပုံထဲက ကျွန်တော့်လက်ကိုဆွဲပြီး ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံရှင်က အမေဆိုတာတော့ အမေ မငြင်းနိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား၊ ဒီဘက် ဘေးမှာ ရပ်နေတာက အဘိုးလေ၊ ခုတော့ အဘိုးဆုံးသွားပြီ အမေ၊ အီကလည်း အမေ့ကို ကျွန်တော် ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ခုတော့ လောက ကြီးထဲမှာ အမေရယ် ကျွန်တော်ရယ် အခြေအနေမတူတဲ့ နေရာတစ်ခုစီ မှာ တကွဲတပြား ရှင်သန်နေကြရတယ်၊ ခုတော့ လောကကြီးက ကျွန်တော် နဲ့အမေ့ကို ပြန်ဆုံပေးလိုက်ပြီ အမေ"

လုံးဝ ငြင်းမရတော့သည်မို့ ဒေါ်ကေသီ မျက်နှာကို ခပ် တင်းတင်းထားကာ

"အေး ငါက မင်းအမေ ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် မင်းကိုငါ စွန့်ပစ်ခဲ့တာ သေ၊ ငါက မင်းအတွက် မိခင်ကောင်းမှ မဟုတ်တော့တာ၊ ငါ ရန်ကုန် ကို စတက်လာကတည်းက ခါးသီးတဲ့ဒုက္ခတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှင်ဆိုင် ခဲ့ရတယ်၊ ယုတ်ဆွအဆုံး ယောက်ျားတွေအများကြီးနဲ့ အခြေသနေအရ

လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 299

ငါ ပတ်သက်ခဲ့ရတယ်၊ ငါ့ဘဝက လေချို့အဖေနဲ့ လက်ထင်ပြီးမှ တည်ပြီး မလိုလို ရှိလာတယ်း ခု လေချို့အဖေလည်း ဆုံးပြီးလိုတော့ အရင်ကတည်း က လှိုင်းထန်ခဲ့ဖူးတဲ့ ငါ့ဘဝက ပြန်ပြီးဂယက်ရိုက်ရပြန်ပြီ၊ ခု ငါ မပတ် သက်ချင်တော့တဲ့ ယောက်ျားတွေနဲ့ ငါ ပြန်ပတ်သက်နေရတာကိုပဲ ကြည့် လေ"

"အဲဒါတွေ ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားဘူး အမေ၊ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားတာ အမေနဲ့ကျွန်တော် အတူနေမယ်၊ စုဆို လေချိနဲ့ကျွန်တော် လည်း ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြပြီ၊ ဒီတော့ အမေရယ် ကျွန်တော်ရယ်၊ လေချိုရယ် အတူတူနေကြမယ်"

"တော်စမ်း မဖြစ်နိုင်တာ မပြောနဲ့၊ မင်းအခြေအနေနဲ့ ငါတို့နဲ့ စုတ်ချာတဲ့ဘဝထဲကို ပြန်ဆင်းခဲ့မယ်ဆိုတော့ မင်း ရူးများသွားပြီလာ။ ငါ့လိုအမည်းစက်တွေနဲ့ ပုတ်သိုးဆွေးမြေ့နေတဲ့ အမေမျိုးကို မင်းက အမေတော်ဖို့ လာလွမ်းပြနေတယ် ဟုတ်လား ဟွန်း မင်းကိုယ်မင်း ရုပ်ရှင်ရိုက်နေတယ်များ ထင်နေလား အဟင်း ဟင်း ဟင်း"

"အမေ ကျွန်တော့်ရဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေကို အဲဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ ရိုက်မချိုးလိုက်ပါနဲ့ အမေရယ်၊ အမေနဲ့တွေ့ရင် သားအမိနှစ်ယောက် အတူတူ နေကြမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကူးက ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အကြီးမား ဆုံး မျှော်လင့်ချက်တွေပါ အမေရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို မွေးခဲ့တဲ့အမေဟာ ဘာကြီးပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ ကျွန်တော့်အမေဟာ အမေပါပဲ" "ဒီမှာ လင်္ရောင် မင်းက ငါ့ကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အခေ ဟာ အမေပဲလို့ ကြွေးကြော်နေပေမယ့် ငါကတော့ မင်းလို လူတော်လူ ကောင်းလေးတစ်ယောက်ရဲ့အမေ ပြန်လုပ်ဖို့ ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ် မလုံဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်း ငါ့ကို လာတွေ့တာ ဒီတစ်ခါ နောက်ဆုံးအကြိမ်ဖြစ်ပါစေ၊ နောက်တစ်ခါ မင်းမျက်နှာကို ငါ မမြင်ချင်ဘူး၊ သွား ခုချက်ချင်း အိမ် ထဲက ထွက်သွား"

''ရက်စက်လိုက်တာ အမေရယ်''

ဒေါ်ကေသီ ရင်ထဲမှာ တိတ်တဆိတ် တမ်းတနေခဲ့သော သား ကို ဥပေကွာပြုစကားတွေနဲ့ ရင့်သီးစွာ မပြောရက်ပေမယ့် သားဘဝ ရှေရေးအတွက် ရင်နာနာနှင့်ပင် မိန်းမကြမ်းကြီး အမေဆိုးကြီးလုပ်နေမိ သည်။ လောကမှာ သားသမီး မပူဇော်ထိုက်တဲ့ ဒေါ်ကေသီလိုအမေမျိုး လောက် ကံဆိုတဲ့မိခင်မျိုး ရှိနိုင်ပါဦးမတဲ့လား၊ မျက်နှာပေါ်သို့ ဟန်ဆောင် တင်းမာခြင်းတွေနှင့် မျက်နှာဖုံးတပ်ထားပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့ နှလုံး သည်းဆိုင်တွေကို အက်ဆစ်နှင့် အပက်ခံရသလို နာကျင်ခံခက်လိုက်တာ မှ ပြောဖွယ်ရာမရှိ။

"ကျွန်တော့်ကို သားလို့ အသိအမှတ်မပြုမချင်း ဒီအိမ်ပေါ်က နေ ခြေတစ်လှမ်းမှ မရွေ့ဘူး အမေ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး အမေ့မေတ္တာကို အငမ်းမရ ငတ်မွတ်တောင့်တနေတဲ့ ကျွန်တော့်ကို အမေ့ရင်ရိပ်မှာ ခိုလှုံခွင့်ပေးလိုက်ပါ အမေရယ်၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်"

လရောင် ဒေါ်ကေသီရှေ့မှာ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး မျှက်လုံး အိန်းမှ မျက်ရည်ဥတို့ ရစ်ဝဲလာသည်။ ဒေါ်ကေသီ ခံစားမှုတွေကို ကြိတ်မှိတ် ગ્રુહ છે

4

မျိုသိပ်သည့်အနေဖြင့် အတစ်ချက်ကြိတ်လိုက်ပြီး လရောင်မမြင်အောင် မျက်ရည်တို့ကို ပုတ်ခတ်ဖယ်ရှားလိုက်သည်။

"သိပ်ပြီး ခေါင်းမမာချင်စမ်းပါနဲ့ လရောင်း တို့တတွေကိုယ့်ဘဝ နဲ့ကိုယ် နေသားကျနေပြီပဲ၊ မင်း ငါ့ဆီပြန်လာရင် မင်းမှာ ဒီအိမ်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာပိုင်ဆိုင်မှုမှ ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး၊ ငါ့လိုဂုဏ်သိကွာ တွေ ချပြစရာမရှိတဲ့ အမေမှာလည်း ပိုင်ဆိုင်မှုဆိုလို့ ဆေးလိပ်ပြာခွက် ရယ်၊ ဖဲချပ်အဟောင်းတွေရယ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်က မေးထိုးကဲ့ရဲ့ထားတဲ့ ညစ်ထေးတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေရယ်ပဲရှိတယ်၊ မင်းရဲ့စိတ်ကူးနဲ့ တကယ်တမ်း မင်းရင်ဆိုင်ရမယ့်ဘဝက လက်တွေ့ဆန်ပြီး ကြမ်းတမ်းမှာ၊ ဒါကြောင့် ငါ့ဘဝထဲကိုဝင်ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့၊ ငါဟာ မင်းအတွက် မပူဖော်ထိုက်တဲ့ အမေတစ်ယောက်ပါ"

"ကျွန်တော် အမေ့မေတ္တာကလွဲပြီး ဘာပိုင်ဆိုင်မှုတွေကိုမှ မမက် မောပါဘူး အမေ၊ အမေ့မှာ ဘယ်လောက်ပဲ စုတ်ပြတ်သတ်နေတဲ့ ကဲ့ရဲ့ ရှတ်ချမှုတွေ ရှိနေပါစေ၊ ကျွန်တော်တို့ မှုစရာမှမလိုတာ"

''တော် မင်း ဘာမှထပ်မပြောနဲ့တော့၊ သွား သွား ငါ့အိမ်ထဲက ခုထွက်သွား''

ခေါ်ကေသီ အတင်းနှင်လွှတ်နေ၏။ လရောင် မျက်ည်တွေနှင့် ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါယမ်းပြီး

''မသွားဘူး ကျွန်တော် မသွားဘူး အမေ''

"အေး ကောင်းပြီလေ၊ မင်းမသွားမှတော့ ငါကလည်း မင်းကို

ουσηδηθεμήσει ζατημερολογήσοδοτης

♦ 290?

သားပြန်မတော်ချင်တဲ့အတွက် ငါ့ကိုယ်ငါ အဆုံးစီရင်လိုက်တာပေါ့'' ခေါ်ကေသီ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော

ကပ်ကြေးကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး သူ့ရင်ဝမှာ တေ့လိုက်သည်။ လရောင် တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်သော မျက်နှာဖြင့်

''ဟင့်အင်း မလုပ်ပါနဲ့ မလုပ်ပါနဲ့ အမေ''

''အေး မင်း ငါ့အိမ်ထဲက ထွက်မသွားရင် ငါ ဒီအိမ်ကနေ အသေထွက်ထွက်ရလိန့်မယ်၊ ငါ့ကို မလုပ်ရဲဘူးလို့ မထင်နဲ့၊ ငါက သေရ မှာ မကြောက်ဘူး၊ လွတ်လပ်မှုတွေ ဆုံးရှုံးရမှာကိုပဲ ကြောက်တာ''

မိုက်ရူးရဲဆန်နေသော အမေ့ကိုကြည့်ပြီး လရောင် ထပ်ကြိုး စားကြည့်ဖို့ အင်အားမရှိတော့ဘဲ ဒူးထောက် ထိုင်နေရာမှ ခေါင်းငိုက်စိုက် ချကာ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထလိုက်သည်။

"ကောင်းပါပြီ အမေ၊ ကျွန်တော့်ကို အမေ မလိုလားရင် ကျွန်တော် ပြန်ပါ့မယ်၊ အမေ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့အချိန်ကျရင်သာ ကျွန်တော့်ကို အမေ့ဘဝထဲ ပြန်ဝင်ခွင့်ပြုပေးဖို့ တောင်းဆိုပါတယ် အမေ"

''စကားမရှည်နဲ့ သွားတော့ သွား''

ခေါ်ကေသီ အာခေါင်ခြစ်၍ လရောင်ကို နှင်ထုတ်နေ၏။ လရောင် အသက်မပါသော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် အိမ်ပေါ်မှဆင်းကာ ကား ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။

> အိမ်တံခါး ဝုန်းခနဲ ပိတ်သံကို လရောင်ကြားလိုက်ရသည်။ ဒေါ်ကေသီ တံခါးချပ်ကို မှီတိုင်ချလိုက်ပြီး နှင့်နှင့်သီးသီး

ဗျာတပေ .

പ്പുഖര

ogn ⊗

ငိုချလိုက်သည်။

'သားရယ် ဂုဏ်သိက္စာမရှိတဲ့ အမေ့ဘဝထဲကို ဝင်ခွင့်မပြုချင် တာ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့မေတ္တာပါကွယ်၊ အမေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ''

အခန်း (၃၅)

ကျော်မင်းထင် ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး သေပြီဆိုသည့် သတင်း ကြားခါစက စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသလို လောကကြီးမှာ ဒီလို အရှုပ်ထုပ် ဆစ်ကောင် ရှိနေတာ မြေကြီးလေးတယ်။ သေရင်သေပါစေ ဆိုသော နိတ်က ရင်မှာ ခပ်တိတ်တိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသည်။ ခု့တော့ ကျော်မင်းထင်စာ်အရှုပ်ထုပ်သည် လရောင်ခေါင်းပေါ်ကို ဆူလာလေပြီ။ ဒါကို လရောင် နည်းနည်းလေးမှ မရိပ်မိသေး။ အနာကတ် ဘာ အသစ်ထပ်ရောက်လာသည့် ဒုက္ခအသစ်ကြီးက အတိတ်မှာ ကျန်ခဲ့ သော ဒုက္ခအဟောင်းတွေကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖို့ စောင့်နေကြကုန်ပြီ။ ဦးမင်းသစ် အိမ်ထဲဝင်လာသော လရောင်ကို သူ့လက်ထဲမှာ ဆီာထားသော တုတ်ကောက်ဖြင့် တအားလွှဲရိုက်ချလိုက်သည်။ လစ်ချင် အီ ခေါင်းမှ သွေးများဖြာခနဲ ကျလာသည်။

ဆရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

cdc 🗞

ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ခေါင်းမှနာကျင်မှုကို လက်ဖြင့် လှ စမ်းလိုက်သော့အခါ လရောင်၏လက်မှ သွေးများ မြင်မကောင်းအောင် နီရဲစိုရွှဲနေသည်။

ဦးဦး ခုချိန်ထိ ဘာကြောင့် လရောင်ကို ရိုက်သည်ဆိုတာကီ့ . **တွေး**၍မရသေး။ ့

''မင်း ယုတ်မာလိုက်တာ လရောင်ရာ''

ဦးဦး ဘာကိုရည်ရွယ်ပြီး ပြောနေသလဲဆိုတာ လုံးဝ နားမလည် သောအကြည့်နှင့် မော့ကြည့်လိုက်သည်။

''ဦးဦး ကျွဲန်တော် ဘာအပြစ်လုပ်ဂိလို့လှဲ'

စီးကျနေဆဲ။

''လူယုတ်မှာ မင်းက ကိုယ့်အပြစ်ကိုကိုယ်မသိဟန်ဆောင်းနှီး ဖုံးကွယ်တယ်ပေ့ါ၊ မင်း ဘယ်လောက်ဖုံးကွယ် ဖုံးကွယ် မင်းရဲ့ယုတ်အ ပက်စက်မှုက အခု ဘူးပေါ်သလို ပေါ်လာပြီကွ''

ဦးမင်းသစ် ဒေါသကြောင့် အသံတွေတုန်ကာ ခန္ဓာကိုယ်တ**ာ်**ခွ လုံး တုန်နေသည်။

''ငါဟာ တစ်ဘဝလုံး ငါ့ရဲ့မျိုးရိုးဂုဏ် ငါ့အဆင့်အတန်း 🥞 ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ ရပ်တည်ခဲ့တယ်၊ ချ တော့ မင်းလိုမျိုးမစစ်တဲ့ကလေးကို မွေးစားခဲ့မိလို့ ဒီနေ့လို အ**ရှက်** တရားမျိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတာ''

ဦးမင်းသစ် ပြောနေတာတွေ လရောင် နားမလည်နိုင်။ ဘာကို 🏞ာည်ပြောနေသည်ဆိုတာ အဖြေရှာမရသေး။ နဖူးပြင်မှ သွေးတို့ **ကျ**နေဆဲ။

'ဦးဦး ကျွန်တော် ဘာလုပ်မိလို့လဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ရှင်းအောင် ခုပြာပါ''

''မင်းလို ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်က ကိုယ့်အမှားကိုယ် ဘယ်သိ ဆေဲ၊ မင်းရဲ့ယုတ်မာရက်စက်မှုကြောင့် ငါ့သမီးမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီကွ၊ တဲ့ မင်း ဘာငြင်းဦးမလဲ''

လရောင် မျက်လုံးတွေ ပြာတက်သွားသည်။ တထိတ်ထိတ် သွေးတွေက လဲရောင်မျက်နှာပေါ်မှာ မြင်မကောင်းအောင် ခုန်နေသော နှလုံးခုန်သံတွေက မိုးကြိုးသံတွေလို ဆူညံမြည်ဟီးသွား aby⊪

''ခိုင်တေ် ခိုင်တေ် လာဦး''

''ဟုတ်ကဲ့ လာပါပြီ အစ်ကိုကြီး'' အန်ကယ်ခိုင် အနားသို့ ချက်ချင်းရောက်လာသည်။ အန်ကယ်

発လည်း လရောင်အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေပုံရသည်။ မျက်နှာ ၾကာင်း။

''ဒီကောင့်ကို စတို့ခန်းထဲ ထည့်ပိတ်ထားလိုက်၊ ထမင်းမကျွေး 🏺 ဒါ ငါ့အမိန့် ငါ့အမိန့်ကို မလိုက်နာတဲ့သူမှန်သမျှ ဒီအိမ်ပေါ်ကွ ေါင်းနဲ့ဆင်းရမယ်''.

''ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကိုကြီး''

မြူတပေ

များတပေ

ogl ˈ�

အန်ကယ်စိုင် လရောင်ကို တွဲထူလိုက်သည်။ လေချိုသွေ အခန်းထဲသို့ ဝင်အလာနှင့်ဆုံသွားပြီး

''အို ကိုလရောင် ဒါ ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ''

"ဒီမှာ နာ့စ် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တာကို ဝင်မပါပါနဲ့၊ မင်းအလုပ်င ငါ့ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပေးဖို့၊ ငါ့သမီးအပေါ် ယုတ်မာတဲ့ကောင်င ဂရုစိုက်ဖို့မဟုတ်ဘူး"

လေချိုသွေး ရှေ့ဆက် ဘာမှပြော၍မရအောင် ဦးမင်းသစ် အမိန့်က ပြင်းထန်၏။ အန်ကယ်နိုင် သွေးစက်လက်ဖြစ်နေသော လူတော် ကို စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် စတို့ခန်းထဲသို့ ဆွဲခေါ်သွား၏။ စတို့ခန်းအဝတွင် ဘုံက အောင်နိုင်သူအပြုံးဖြင့် ရပ်စောင့်နေ၏။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် လူရောင်အပေါ် အပြစ်ပုံချလိုက်ရ၍ အားနာသောအရိပ် တစိုးတစ် ရှိမနေ။ ကဲ ခုတော့ ဘာတတ်နိုင်သေးလဲဆိုသော စက်ထေ့ထေ့ အမူအာ မျိုးနှင့်ဖြစ်သည်။

နင်ကိုယ်တိုင် တန်ဖိုးမထားခဲ့တဲ့ အရက်တရားနဲ့ဂုဏ်သိက္မာ ကာကွယ်ပေးနိုင်တဲ့ လူဟာ လောကမှာ ငါတစ်ယောက်ထဲပဲ ရှိတယ် တာ နှင့် သိသားပဲ ရွှေဘုံစံ။ အခန်း (၃၆)

အလင်းမှိနိမှိနိတို့ဖြင့် ညိုထိန်နေသော အခန်းကျဉ်းထဲမှာ ထရောင်သည် ဒုက္ခတွေကို ရေတွက်ရင်း အချိန်တို့ကို ကုန်ဆုံးစေခဲ့သည်။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုတွေက သူ့ရဲ့အင်အားတွေကို မွမွခြေကာ မလှုပ်

🧚 မလှဲနိုင်အောင် အားပြတ်နေ၏။

တံခါးချပ်ဖွင့်သံနှင့်အတူ အခုန်းထဲကို ခပ်ဖွဖွနင်းလာရေသာ ဆီသံတစ်စုံ။

''ကို''

الكتب

ခင်တိုးတိုး ခေါ်သံကြောင့် လေချိုဆိုတာ လရောင် သိလိုက်

''လေချို ဘာဖြစ်လို့ ဝင်လာတာလဲ၊ ဦးဦးသိရင် ပြဿနာ ဆက်လိန်မယ်''

allseven.

ಭಕ್ಷಾಲಾಯ

age saje

4

''သိလည်း သိပါစေတော့ ကိုရယ်၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို မ**ာရာ** စွပ်စွဲပြီး အစာဖြတ် အခန်းပိုတ်ထားတာကိုတော့ ကျွန်မ ကြည့်မ**နေနိုင်** ဘူး၊ ကြာရင် ကို သေသွားလိမ့်မယ်''

''ကိုယ်က ဒီအိမ်အတွက်ဆိုရင် ဘဝတစ်ခုလုံးကိုပါ စတော ထားပြီးသားပဲ လေချိုရယ်၊ သူတို့ရဲ့ သံသယတွေ မှားသည်ဖြစ်အ မှန်သည်ဖြစ်စေ အပြစ်နာခံရမှာက ကိုယ့်တာဝန်ပဲ''

ကျေးဇူးတရားသိတတ်လွန်းသော ချစ်သူကို လေချို အ**ကိုးခ်** အခံ မပြောလို။ ''ကဲပါ ကိုရယ် ခုချိန်မှာ ဒါတွေပြောမနေပါနဲ့တော့၊ ကျွန်မ<mark>လေ</mark>

ကိုစားဖို့ ခေါက်ဆွဲဘူးနဲ့ မုန့်ခြောက်တွေ ယူလာတယ်''

"ဟင့်အင်း ကိုယ် မစားချင်ဘူး၊ ဦးဦး ပေးတဲ့အပြစ်ကို တစ်ဆွေ မတိမ်း နာခံတတ်တဲ့ အကျင့်က ကိုယ့်ဘဝမှာ အကျင့်လိုဖြစ်နေပြီ ဒါကြောင့်မို့ပါ"

လေချိုသွေး သက်မမောကို ဟင်းခနဲ ချလိုက်သည်။ ခေါင်း လွန်းသော ချစ်သူကို ဘယ်လိုဖျောင်းဖျနှစ်သိမ့်ရမလဲ။

'့ကိုရယ် ဘုံ့ကိုယ်ဝန်ဟာ ကိုနဲ့ရတဲ့ကိုယ်ဝန် မဟုတ်ဘူးလို ဘာကြောင့် မငြင်းလိုက်ရတာလဲ၊ သူတို့ပေးသမျှအပြစ်ကို ငြိမ်ခံနေတာ ဟာ ဝန်ခံရာရောက်မသွားဘူးလား''

''အမှန်တရားဆိုတာ တစ်ချိန်မှာပေါ်လာမှာပါ လေချိုက**ရော** ဘုံ့ကိုယ်ဝန်ဟာ ကိုယ်ခွဲမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံတယ်မဟုတ်လား'' အထုာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ Jobe

"ယုံတာပေ့ါ ကို၊ ကျွန်မချစ်သူဟာ ဒီလို ယုတ်မာပက်စက်တဲ့ သောက်ျားတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ကျွန်မ အပြည့်အဝ ယုံ တယ်၊ ရိုးသားတဲ့သူတွေကို အမှန်တရားက ကြည့်မနေပါဘူး ကိုရယ်" လေချို အင်အားချိနဲ့နေသော လရောင်ကို ညင်သာစွာ ဖက် တွယ်လိုက်သည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အားပေးနှစ်သိမ့်ရင်း ဘာဒင်္ဂတော့ ကြည့်နှူးချမ်းမြေ့ရ၏။

ഷ്ട്രമാ

ားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ 369

"ဒါ ဘယ်ကကောင်လဲ"

ု ဦးမင်းသစ် မျက်နှာမှာ ရှက်စိတ်တွေနှင့် ဒေါသတွေရော၍ ဆိုမှောင်သွားသည်။

"အဲဒါ ဘုံနဲ့သူ့ချစ်သူလေ''

'`ငါ့သမီးမှာ ချစ်သူရှိနေတာ ါလည်း မသိရပါလား''

''အန်ကယ်ကသာ မသိတာပါ၊ ကျော်မင်းထင်က ဒီအိမ်မှာ ကြာမကြာ လာအိပ်နေကြလေ''

"ဘာပြောတယ်"

"အပြောရိုင်းသွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါ အန်ကယ်၊ ဒီကိစ္စဟာ ကျွန်မ

📚တာ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ ဘုံ သူ့အခန်းထဲ သူ့ချစ်သူကို ခေါ်ခေါ်အိပ်နေတာ ဆို ကျွန်မကလွဲပြီး ဘယ်သူမှမသိပါဘူး၊ အန်ကယ့်ကို မပြောဖြစ်တာ

ဘာလည်း သူများမိသားစုအရေးထဲ ဝင်မစ္စက်ဖက်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ပါး ဘာဘာ ကိုလရောင်က ဘုမသိဘမသိ အပြစ်ပေးခံနေရလို့ မတတ်နိုင်တဲ့

🗪 ဖွင့်ပြောပြရတာပါ''

ဦးမင်းသစ် ပါးကြောတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်လာသည်အထိ သေသက အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်နေ၏။ မျက်လုံးတွေ မီးဝင်းဝင်း

ဆာာက်နေသည်။ မွေးလာကတည်းက အလိုလိုက် အချစ်ပိုခဲ့သော သမီးက ကိုယ့်မျိုးရိုးဂုဏ်သိက္ခာ၏နောက်ကျောကို ဓားနှင့်ထိုးလိုက်သလို

250

''တောက် သမီးမိုက်၊ ဒါနဲ့များ အပြစ်မရှိတဲ့သူကို လွှဲချရတယ်

အခန်း (၃၅)

''ဒါက ဘာလဲ လေချိုသွေး''

ထဲဝင်ကာ တိတ်တဆိတ် ရှာလာခဲ့ခြင်းပင်။

တရိုတသေ ကမ်းပေးလာသော အယ်လ်ဘမ်တစ်ခုကိုကြည့်နှီး မေးလာသော ဦးမင်းသစ်၏အမေးကြောင့် လေချိုဘက်က အဖြစ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့ အသင့်အနေအထားဖြင့် ခပ်ဖျော့ဖျော့ ပြုံးလိုက်သည်။ လရောင်အတွက် အမှန်တရားတစ်ခုကို လေချို့သွေး ကိုယ်တိုင် ဘုံ့အခန်း

''ဒါက ရွှေဘုံစံနဲ့လရောင်ရဲ့ အမှန်တရားတစ်ခုပါ''

ဦးမင်းသစ် အယ်လ်ဘမ်ကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး ပထမဦးဆုံး အချစ်ကို လှန်ကြည့်လိုက်သည်။ ဘုံနှင့်ကျော်မင်းထင် ရေကူးကန်ထဲမှာ မလုံ့တလုံ ရေကူးဝတ်စုံတွေနှင့် လွတ်ထွက်မတတ် ဖက်ပြီး ရိုက်ထားကြ သောပုံတွေ။

ဗျူးစာပေ

ဗျူးစာပေ

odc

ൂ''

ဦးမင်းသစ် ထိုင်ရာမှ ဝုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။ မျက်နှာနှာ ယူကျုံးမရသော အရှက်တရားတွေကြောင့် တွန့်ခေါက်ကြေမွနေတ

အခန်း (၃၈)

''ဖြန်း ဖြန်း ဖြန်း''

ရွှေ🛟စ်'

''အား ဒယ် ဒယ်ဒီ ဘုံ့ကို ဘာဖြစ်လို့ရိုက်တာလဲ''

''ဒီအချိန်မှာ နှင် ငါ့ကို ဒီလိုမေးခွန်းမျိုး မေးရဲသေးလား

ဘုံ နာကျင်သွားသော ပါးပြင်ကို ပွတ်သပ်လိုက်ပြီး ဖခင်ဖြစ် သူကို စိုးရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

"ဝါကတော့ သမီးလေးက အမိမဲ့ရှာပါတယ်လေဆိုတဲ့ ကရုဏာ စိတ်တွေနဲ့အလိုလိုက်လိုက်ရတာ၊ ခုတော့ ဒင်းက ဘိုးဘွားမိဘ**တွေရဲ့**

မျိုးရိုးဂုဏ်ကိုမှမထောက် မိန်းကလေးပီပီသသမနေဘဲ ယောက်ျား တစ် ယောက်ကို အိပ်ခန်းထဲခေါ်ပြီး အပျော်ကြူးရတယ်လို့၊ တကယ်တမ်း

ယုတ်မာတာက လရောင်မှမဟုတ်ဘဲ၊ နင်ကသာ အရှက်တရားကရိုးကုန် နေတဲ့ မိန်းမယုတ်ပဲ၊ နင့်ကိုမွေးမိတဲ့ငါဟာ ဟောဒီလောက<mark>ြားထဲ</mark>မှာ

ကျီးတပေ

oùo ♦

ခေါင်းမဖော်ဝုံလောက်အောင်ကို သိက္ခာမဲ့ခဲ့ရပြီ'

''ဟင့်အင်း ဒယ်ဒီရယ် ဘုံ ရှင်းပြပါရစေ''

''နှင် ငါ့ကို ရှင်းပြမနေနဲ့၊ ဟောဒီမှာ သက်သေ''

ဦးမင်းသစ် ဘုံ့ရှေ့သို့ အယ်လ်ဘမ်ကို ပစ်ချပေးလိုက်သည်။ ဘုံ တုန်လှုပ်သွားသည်။ သွေးပျက်စွာဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ အယ်လ်ဘမ်

ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ဒီအယ်လ်ဘမ်က ဒယ်ဒီဆီ ဘယ်လိုရောက်သွား ရတာလဲ။ ဘုံ အလိမ်ပေါ်သွားသဖြင့် အယ်လ်ဘမ်ကို ကိုင်ထားသော

လက်အစုံ တဆတ်ဆုတ် တုန်ယုင်နေသည်။ ဘယ်လိုမှ ငြင်းဆန်စွာမရ။ "အဲဒီအကောင့်ကို ညည်းက အခန်းထဲခေါ်ပြီး ကိုယ့်တဝတစ်ခု

လုံး ပုံပေးမှတော့ ညည်းဗိုက်ထဲက ကိုယ်ဝန်က လရောင်ကိုယ်ဝန်ဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်တော့မှာလဲ၊ စာကယ်တမ်း လရောင်က ညည်းကို မော်

တောင်ကြည့်ရဲတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကို ငါက မစဉ်းစားမဆင်ခြင်ဘဲ လရောင်ကို အပြစ်ဖို့မိတယ်၊ ငါ မှားတာ၊ လရောင်အပေါ် ဒီကလေး အပေါ် ငါ အရမ်းမှားသွားတယ်၊ အဲဒါ ညည်းကြောင့်'

ဘုံ့ထံမှ ရှိုက်သံကလွဲပြီး ဘာဖြေရှင်းချက် ဆင်ခြေမှ ထွက် မလာတော။ အခန်း (၃၉)

ဒီနေ့နှင့်ဆိုလျှင် သုံးရက်ပြည့်သောနေ့ဖြစ်သည်။ ပြင်ပအလင်းရောင်ပင် သဲကွဲစွာ မမြင်ရသော ထိုအခန်းကျဉ်း

လေးထဲမှာ နေ့လားညလားဆိုတာတောင် ခွဲခြားမသိနိုင်ခဲ့။ အလင်းရိုရိုနှင့် လာလုလာဆဲ စောင့်မျှော်နေမိသော ခြေသံတွေ

ကိုသာ မျှော်လင့်ချက်အပြည့်ဖြင့် နားစွင့်နေမိတ်။

ခြေသံ တရုပ်ရှပ်က ကြမ်းပြင်နှင့်ကပ်နေသော နားစည်ထဲသို့ တဖြည်းဖြည်း တိုးဝင်လာသည်။ ခြေသံသဲ့သဲ့ ကြားနေရပြီ။ အခန်းတံခါး

ချပ် ခပ်ဟဟ ပွင့်လာသည်။ အမှောင်ထဲမှာ တိုးဝင်လာသူက ဘယ်သူ ဆိုတာ သိပ်မသဲကွဲ။

"လရောင် မင်းလည်း တော်တော် စိတ်ပျက်လောက်ရောမပို။

ခုကစပြီး အခန်းအပြင်ကို ထွက်လို့ရပြီ'

`

catter)

ဦးဦးထံမှ ကရုဏာပါသော ပျော့ပျောင်းသော လေယူလေသိန်း

အသုံးအနှုန်းကြောင့် ဦးဦး အဖြစ်မှန်ကို သိသွားပြီဟု လရောင် ယူဆ လိုက်သည်။

ဦးမင်းသစ် အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။ လရောင်ကို အန်ကယ်ခိုင်နှင့်လေချို လာခေါ်ကြသည်။

လရောင်အဖြင်တွေ မှုန်ဝါး၍နေသည်။

်သ်ါ 🌣

ုံမင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ ငါသိပြီ လရောင်၊ ဒါတွေအား လုံးက ငါ့သမီး မိုက်မဲလို့ ဖြစ်ရတာ''

''ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်မရှိဘူးလို့ မြင်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူး တင်ပါတယ် ဦးဦး''

ဦးမင်းသစ်၏နောင်တတွေသည် လရောင်၏ကိုယ်ကျင့်တရား တွေကို ပြန်လည် အဖတ်ဆည်ပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီတစ်၏တော့ အမှန်တရားတစ်ခုတ သူ့ဘက်ကနေ ကရုဏာသက်စွာ ရပ်တည်ပေး လာ၏။

''ဒါပေမဲ့ မင်းကိုငါ အကူအညီတစ်ခု တောင်းချင်တယ်''

"အကူအညီလို့ မပြောပါနဲ့ ဦးဦးရယ်း ကျွန်တော် ဒီလိုလူတစ်လုံး သူတစ်လုံးနဲ့ ဘဝမှာရပ်တည်နိုင်တာ ဦးဦးကျေးဇူးကြောင့်ပါ၊ ကျွန်တော့် အသက်ကိုတောင် စတေးဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး"

ဦးမင်းသစ် ကျေးရူကေရားသိတတ်သော လရောင်ကို ကြည့်ပြီး

ထင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

🔷 ესა

ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။ ွ

"အေးလေ မင်းဟာ ကျေးဇူးတရားသိတဲ့ လူငယ်လေး**တစ်**

သောက် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ အရင်ကတည်းက ကြိုမြင်ပြီးသားပါ၊ ခုလို ခင်းဆီမှာ မဖြစ်မနေ တောင်းရတဲ့ အကူအညီကြောင့်လည်း ကိုယ့်လိပ် ပြွာကိုယ်မလုံသလို ဖြစ်မိပါတယ်ကွာ''

"ပြောပါ ဦးဦး၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုပဲ ပေးဆပ်ရ ပေးဆပ်ရ အဆင်သင်ပါပဲ"

ဦးမင်းသစ်နှင့်လရောင် စကားပြော့နေစဉ် လေချိုသွေး ဆေး ဘိုက်ချိန်ဖြစ်၍ အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

''မင်း ဘုံကို လက်ထပ်ရမယ် လရောင်''

,,దఏ,,

လရောင်၏ ဗျာဟူသော အာမေဍိတ်သံနှင့်အတူ လေချိုသွေး သံမှ ဆေးဘူးပါ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပြုတ်ကျသွားသည်။ လရောင် အံ့သြလွန်း၍ ဦးမင်းသစ်ကို ဘာပြန်ပြောရမှန်းပင် မသိတော့။ လေချို့ကို ကုကယ်ရာမဲ့သူလို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ခံစားမှုတို့သည် တစ်ပြိုင်နက်တည်းဆိုသလို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ အကြောတွေ အားလုံး ထုံးသွားသလို ခံစားလိုက်ရ သည်။

နှလုံးသည်းစိုင်တွေ အံစိမ်းလိုက် ဖွဲ့ခြွေခြင်း ခံလိုက်<mark>ရေသ</mark>လို ခင်ထဲမှာ သောကလှိုင်းတွေ ဘောင်ဘင်ရိုက်ခတ်သွားကြသ<mark>ည်</mark>။ ချစ်သူ

പ്പൂലോറേ

ျားတပေ

one 🗞

Æ

နှစ်ဦးကြားထဲသို့ အင်မတန်နက်သော ချောက်ကြီးတစ်ခု ခြား<mark>သွားသထို</mark> ခံစားချက်တွေ အဆုံးမဲ့ခြင်းဆီသို့ ပြိုင်တူ ဦးတည်သွားကြသည်။

''ဟို ဖြစ် ဖြစ်မယ် မထင်ပါဘူး ဦးဦးရယ်၊ ဘုံ့က ကျွန် ကျွန်တော့်ကို မုန်းနေတာဆိုတော့ သူ့ရဲ့အိမ်ထောင်ဖက်ဟာ ကျွန်တော် ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် သူ လုံးဝလက်ခံမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ သူ သူနဲ့အဆင့်တူ ဂုဏ်ရည်တူတဲ့သူနဲ့ပဲ သင့်တော်မှာပါ"

ဒါဟာ လရောင်၏ အကောင်းဆုံး လျှောက်လွှဲချက်။ ဦးမ**င်းသစ်** ထိုင်ရာမှ ထသည်။ ပြီးနောက် လရောင်၏အကြောင်းပြချက်ကို **သိင်** သဘောကျပုံမပေါ်။

''အဆင့်အတန်းဆိုတာ ငွေကနေ အခြေခံလာတာပါကွာ၊ နှင့ မရှိလို့ မင်းကိုယ်မင်း အဆင့်အတန်းမရှိဘူးလို့ ထင်နေတာပါ၊ မင်းမှာ ငွေသာရှိခဲ့ရင် မင်းလည်း အလိုလို အဆင့်အတန်း ရှိသွားမှာပါ၊ အဲဒီလိုပဲ တန်ဖိုးဆိုတာလည်း စကားလုံးမှာမရှိဘူး၊ လူမှာပဲရှိတာပါ၊ မင်းဟာ တန်ဖိုးရှိတဲ့လူငယ်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတဲ့အတွက် တန်ဖိုး လုံးပ မရှိတော့တဲ့ ငါ့သမီးကို မင်းလက်ထဲ အပ်ရတာပါ၊ အားတော့နာပေမယ့် လောကမှာ စိတ်အချရဆုံးက မင်းပဲဖြစ်နေလို့ပါ လရောင်''

> ''ဒါ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်မှာ'' လရောင် စကားမဆုံးလိုက်စင်မှာပင်

''ကိုလရောင်ရယ် အန်ကယ်စီစဉ်တာ သဘာဝကျပါတယ်၊ ဘုံ့ကို ကိုလရောင် လက်ထပ်မှ ဘုံ့အတွက် နောင်ရေးစိတ်အေးရမှာပေါ့ ထင်ကိုငျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

209

လောကကြီးမှာ ရွှေဘုံစံကို အနွံတာစံနိုင်တာ ကိုလရောင် တစ်ယောက် ထဲရှိတာလေ၊ ဖိတ်ချင်းဖိတ် ကိုယ့်အိတ်ထဲဖိတ်ဖို့ စီစဉ်တဲ့ အန်ကယ့်

အမ်ိဳးအစဉ်ကို လေ့ချို့ ထောက်ခံတယ်၊ ကိုလရောင်လည်း လက်ခံလိုက်ပါ"

လရောင် ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါသည်။ လေချို့ကို နားလ**ည်ရ** ခက်သော အကြည့်တွေဖြင့် အလန့်တကြား ကြည့်လိုက်သည်။

"လေချိသွေးတောင် လက်ခံသင့်တယ်လို့ ယူဆမှတော့ မင်းရဲ့ သိမ်ငယ်နေတဲ့စိတ်ကို ဖျောက်ပစ်လိုက်ပါ၊ ဘုံရဲ့ရာသက်ပန် လက်တွဲဖော်

ဟာ မင်းပဲဖြစ်သင့်လို့ စီစဉ်လိုက်တာကို မင်းမငြင်းပါနဲ့တော့'' ဦးမင်းသစ်၏အကွက်ကျကျ စီမံမှုကို လရောင် ထပ်ပြီး စောဒက

မတက်ရဲတော့။ ရင်ထဲမှာတော့ မုန်တိုင်းတစ်ခုလိုထန်ပြီး ပြောင်းကို ဆန်နေသည်။

"မင်းကို ငါ့သမီး ဘုံ့ လက်ခံခံ မခံခံ ဒီကိစ္စကို ငါစီစဉ်တာ၊ ဒါကို ဒင်းတ လက်မခံရင် ဒီအိမ်က နှင်ချလိုက်ရုံပဲ၊ ငါ့ရဲ့တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်ကို ဘယ်သူမှ ငြင်းဆန်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး"

ဗျူတပေ

ဗျူးဓာပေ

ားကုင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

200

တာ မရှိပါဘူး''

ကျေးဖူးတရားတွေ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတာတွေ ဖြစ်သင့်ထာတွေဖြင့် ဘောင်ခတ်ပြီး တစ်ဖက်သတ်အနစ်နာခံနေသော လေချိုကို လရောင် ဘယ်လို အဆုံးရှုံးခံနိုင်ပါ့မလဲ။

"လေချို့ကို လက်ထပ်ရင် ကိုရော ကိုအမေရော ကောင်းသော ဆုံးည်းခြင်းနဲ့ ဆုံစည်းရမှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဘယ်လို လေချိ ပြောနေတာတွေကို ကိုယ် နားမလည်ဘူး၊ အဓိပ္ပါယ်လည်း မရှိဘူးလို့ ကိုယ်တော့ထင်တယ်"

''ကို့အတွက် အဓိပ္ပါယ် ဘာလို့မရှိရမှာလဲ ကိုရယ်၊ ဘုံလို ဆော်စိမ်ဥစ္စာတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ သူဌေးသမီးကို လက်ထပ်ခွင့်ရတာဟာ အယ်လောက်ကံကောင်းလိုက်သလဲ၊ ကို ချမ်းသာမှ ကိုအမေကိုလည်း

ချီးချမ်းသာသာ ထားနိုင်မှာလေ၊ အမေ့ကို ကို့သားအဖြစ် လက်မခံတာ ဆင်းရဲတဲ့သူ ဘဝထဲကို ဝင်လာမှာစိုးလို့ပဲ၊ ကိုသာ ဘုံ့ကိုလက်ထပ်လိုက် ချင် ဘုံ ပိုင်ဆိုင်သမျှတွေအကုန် ပိုင်ဆိုင်ရမှာ၊ အဲဒီအခါကျရင် အမေ့ ဘိုလည်း ,ကို့ဆီမှာ ခေါ်ထားလို့ရပြီ၊ ကျွန်မသိနေတယ် ကို အမေ တို့ဆီမှာ လာနေလိမ့်မယ်၊ အဲဒါဆို ကို့ဆန္ဒ ပြည့်ပြီပေါ့"

လေချို ရင်အကွဲခံပြီး လရောင် ဘုံ့ကို လက်ထပ်ဖို့ နားချ သိမ်းသွင်းရသည်။ ကိုယ့်ချစ်သူ့ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပေမယ့် ငြင်းဆန်ရ ကော်အောင် ထွက်ပေါက်ပိတ်နေသော ချစ်သူ၏အခြေအနေကို လေ့ချို သိနေမှတော့ ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် အတင်းအကျပ် မဆွဲဆောင်လှုပ်တော့။

အခန်း (၄၀)

"လေချိုရယ် ကိုယ် မင်းကို ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်တော့ ဘူး၊ ဦးဦးကို ကိုယ့်မှာချစ်သူရှိကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြဖို့လေး ခုတော့ လေချိကြောင့် ကိုယ့်စိတ်တွေ အကျဉ်းချခံလိုက်ရပြီ၊ ဘုံကို ကိုယ် ဘယ်လိုမှ လက်မထပ်နိုင်ဘူး၊ သူ့ကိုလက်ထပ်မယ့်အတူတူ ကိုယ့် အသက်ကို အသေခံလိုက်တာကမှ ကောင်းဦးမယ်"

"ကိုပဲ ပြောခဲ့တာလေ၊ အန်ကယ်တို့အတွက်ဆိုရင် အသက် တောင် စတေးရဲပါတယ်လို့ ဖွင့်ဟထားပြီးမှ ဒီလောက်ကလေး ပေးဆပ်ရ တာ ဘာများနစ်နာသွားမှာလဲ ကိုရယ်၊ လေချို့ကို တစ်မျိုးမထင်ပါခဲ့၊ ခုလို ဝင်ပြီး စွက်ဖက်လိုက်လို့ လေချို့အတွက် ဘယ်လောက် နာကျင်ရ သလဲဆိုတာ လေချိုကလွဲပြီး ဘယ်သူကများ ပိုသိနိုင်မှာလဲ၊ ဒါပေမဲ့ လေချို့ချစ်သူဟာ ကျေးဇူတေရားကို အသက်ထက် တန်ဖိုထားပြီး ဘုရား လိုကိုးကွယ်တဲ့သူတစ်ယောက်ပဲ၊ ဒီလို လူစားမျိုးအတွက် ဆင်းရဲခြင်းဆို

oùc ◊

ရင်ထဲမှာ တိတ်တိတ်ကလေး ချစ်နေရလည်း ကျေနပ်နိုင်သည်ပဲလေ။

''ဒါပေမဲ့ ကိုယ် လေချို့ကိုချစ်တယ်၊ အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူးကွာ" "ဘဝပေးအခြေအနေအရ ချစ်ဦးသူနဲ့ ကွဲရတဲ့ ကံကြမ္မာပါလာ တယ်လို့ပဲ စိတ်မှာမှတ်လိုက်ပြီး ဘုံ့ကို လက်ခံလိုက်ပါ ကိုရယ်၊ လေ၍ ရောကိုရော တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သိပ်ချစ်ကြဖွဲပဲ လိုတာမဟုဏ် လား၊ အချစ်စစ် အချစ်မှန်ဆိုတှာ နှစ်ဦးဝပါင်းစည်းမှ အချစ်စစ်လို့ မမည်ပါဘူး ကိုရယ်၊ လေချိုရင်ထဲမှာ ကို အမြဲရှိနေဖို့နဲ့ ကိုရင်ထဲမှာ

လေချို အမြဲရှိနေရုံနဲ့ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နိုင်ရမှာပေါ့" ''လေချိုရယ် ကိုယ် ကိုယ် ရူးတော့မယ်ကွာ''

ရင်ထဲမှာ ဆောက်တည်ရာမဲ့လွန်းစွာဖြင့် လေချိုကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းကာ တင်းကျပ်စွာ ဖက်တွယ်ထားလိုက်သည်။ လေချိုကလည်း ပြန်၍ ဖက်တွယ်လိုက်သည်။ ချစ်သူရင်ခွင်မှာ နောက်ဆုံ

အခန်း (၄၁)

''ဦးဦးကို ကျွန်တော် တစ်ခုတောင်းဆိုပါရစေ''

လရောင် ဦးမင်းသစ် ရှေ့မှာ မဝံ့မရဲ ရပ်လိုက်ပြီး တိုးသက် သောအသံဖြင့် ရင်ထဲက ဆန္ဒတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ဖို့ ကြီးစားလိုက်သည်။

''ဘာကို တောင်းဆိုချင်တာလဲ လရောင်၊ ဒီအချိန်မှာ ငါ့သမီး 💣 လက်ထပ်ဖို့ ငြင်းဆန်တဲ့တောင်းဆိုမှုကလွဲရင် ကျွန်တာအားလုံး ဆေးနိုင်တယ်'

ဦးမင်းသစ် လရောင်ကို သမက်အဖြစ်တော်ဖို့ အခွင့်အရေးကို အယ်လိုနည်းနှင့်မှ လက်လွှတ်အဆုံးရှုံးမခံနိုင်။

"ကျွန်တော် ဦးဦးရဲ့ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်ဝံ့ပါဘူး၊ ခုဟာက ကျွန် ဆော်အနှစ်နှစ်အလလက မျှော်လင့်လာတဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုကို ဦးဦးရဲ့ 🚅ပြုချက်နဲ့ အကောင်အထည် ဖော်ချင်လို့ပါ''

ဦးမင်းသစ် လရောင်ကို ထူးဆန်းစွာ ကြည့်သည်။

- ဗူးစာပေ

onc ⊗

4

"မင်းစကားက အဆန်းပဲ လရောင်၊ ဘာအိပ်မက်လဲ ပြောစနိ ပါဦး"

''ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက ရှာဖွေလာတဲ့ အမေ့ကို အခု ပြန်တွေ့ရပြီ ဘဘကြီး''

လရောင်စကားကြောင့် ဦးမင်းသစ် စိတ်အေးသွားပုံဖြင့် မြို့ လိုက်သည်။ ဗြီးမှ သဘောတူလိုက်လျောမည့်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆင်

ညိတ်ကာ

"အင်းလေ မင်းအစား ဦးဦး ဝမ်းသာတယ်ကွာ၊ ဒါနဲ့ မင် အမေကို ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့တာလဲ၊ ဘာကြောင့် ငါ့ကို ခုမှဖွင့်ပြောရတာလဲ

"ကျွန်တော့်အမေဆိုတာ ခုမှပိုပြီး ကျိန်းသေသွားလို့ပါ ဦး ဘယ်မှာစတွေ့ခဲ့တာလဲဆိုတော့ လေချို့ကို သွားကြိုတဲ့နေ့မှာ လေချိ

အမေအဖြစ်နဲ့ တွေ့ခဲ့ရတာပါ''

"အင်း အံ့သြစရာကောင်းပေမယ့် ကံကြမ္မာက မင်းတို့သားအခါ ရဲ့ တွေ့ဆုံမှုကို ရုပ်ရှင်ပြကွက်ဆန်ဆန် ဖန်တီးပေးခဲ့တာပဲ၊ ဒါဆို လေချိ နဲ့မင်းနဲ့က မောင်နှမတွေပေါ့"

ဦးမင်းသစ်အမေးကို အလိုက်သင့်ပင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်း အခုမှတော့ လေချိုနှင့်လင်ပါသမီးနဲ့မိထွေးပါလိုလည်း ဦးမင်းသစ်ရွှေ့ ကိုယ့်အမေအထုပ် ကိုယ်ဖြည့်ချပြီး ရှင်းပြမနေချင်တော့။ ချစ်သူနဲ့တေ စည်းနိုင်မှတော့ မောင်နှမလို့ပြောလိုက်တာဟာ လေချို့ကို အနား ခေါ် ထားခွင့်ရှိမည် မဟုတ်လား"

မျူတ်ပေ

စားရာင်ကိုမျှော်ငေး- ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

cnc

''ဒီတော့ မင်းအမေကိုရော မင်းညီမကိုပါ ဒီအိမ်မှာ ခေါ်ထား ချင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား''

လရောင်ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ တစ်ဘဝစာ အနစ်နာခံဖို့ **ဆာ်ရွ**ယ်ပြီးမှတော့ ဒီတစ်ခုလေးကိုတော့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရချင်သည်။

ဗူးတ

လူလုံးလှမည်။

စာရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

¢ onç

အခန်း (၄၂) ,

"ဘယ်လို လရောင်က ငါ့ကို သူတို့အိမ်ကြီးမှာနေဖို့ လာခေါ် မယ် ဟုတ်လား လေချို"

ဒေါ်ကေသီ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

"ဟုတ်တယ် အမေ၊ အမေ့သား လရောင်က အခုဆို ရွှေတုံး နဲ့လက်ထပ်တော့မှာ၊ အဲဒါကြောင့် အန်ကယ်ကလည်း အမေ့ကို သူနဲ့ အတူခေါ် ထားဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပြီ"

"ဘာတွေလဲအေ၊ လရောင် ပြောတော့ ညည်းနဲ့သူနဲ့ **ချစ်အွ** တွေ ဖြစ်နေကြပြီဆို၊ ခုတော့ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ရွှေဘုံစံနဲ့ဖြစ်သွားရ**ာ** သဲ"

ဒေါ်ကေသီ နားပင်မလည်နိုင်တော့။ သို့သော် ယခုလက်ရှိအခြေ အနေကို သဘောတော့ကျနေမိသည်။ လေချိနဲ့ လက်ထပ်တာထင် စာရင် ရွှေဘုံစံလို သူဌေးသမီးနဲ့ လက်ထပ်တာကမှ ကိုယ့်သားဘာ "နောက်တော့ အမေ တဖြည်းဖြည်း သိလာမှာပေါ့ အမေရယ်" ဒေါ်ကေသီ စီးကရက်ကို ဆေးလိပ်ပြာခွက်ထဲ ခြွေထည့်ရင်း သူ့ဘဝကို နောက်ထပ် ပုံစံအသစ်နဲ့ စတင်ရတော့မှာပါလားဟု အတွေး ဆောက်သွားသည်။

"အမေ ပြင်စရာရှိတာတွေ ပြင်ဆင်ထားတော့လေ၊ အမေ့သား ထာခေါ် လိမ့်မယ်၊ ဒီတစ်ခါတော့ သူ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောပေးလိုက်ပါ

အမေရယ်၊ အမေ့မေတ္တာငတ်နေတဲ့ လရောင်ကို ဒီတစ်ခါတော့ သူ့ဆန္ဒ ဘို ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ပါ၊ သူကသိပ်ပြီး သနားစရာကောင်းတဲ့ ရိုးသား

တဲ့သူတစ်ယောက်ပါ" "ငါ့သား ရိုးတာ ငါ ဂုဏ်ယူပါတယ်အေ၊ ဂုဏ်မယူနိုင်တာက ခဲ့ရဲ့အရှပ်ထုပ်တွေကိုပဲ၊ ငါ ပေးစရာရှိတဲ့ ကြွေးရှင်တွေက အဲဒီအိမ်ကြီး

အထိ လိုက်တောင်းရင် ဘယ့်နယ်လုပ်မလဲ၊ ငါ့မှာ အကြွေးတွေ ရှိနေတာ ညည်းလည်း အသိ၊ ဟိုကသူဌေးကြီးနဲ့ ငါနဲ့က ခမည်းခမက်တော်ရမှာ၊

င်ကြောင့် ငါ့သားလေး ယောက္မမ အငြိုအငြင်ခံနေရပါမယ်အေ'' ဒေါ်ကေသီ သားနှင့်အတူနေချင်ပေမယ့် ရှေ့နောက်မလွတ် သည့် အကြွေးပြဿနာအဖုံဖုံက ရှိသေးသည်။

"အဲဒီအတွက် အမေ့သား အားလုံးရှင်းထုတ်ပေးလိမ့်မယ်။ အမေလုပ်ရမှာက အမေ့လူတွေကို အဆက်ဖြတ်၊ ဖဲဝိုင်းသွားတဲ့အလွှ<mark>င်</mark>လို

အပြီးတိုင်စွန့်လွှတ်၊ ဒါဆို အားလုံး ပြေလည်သွားလိမ့်မယ်၊ အူလ<mark>မ</mark>ဲ့ဘဝကို

onc 🗞

တ**စ်က**ပြန်စကြည့်လိုက်ပါ အမေရယ်''

"အေးပါအေ သူဌေးမလေးရဲ့ယောကွမဖြစ်ရတော့မယ့် အခွင့် အရေးကို ငါကလည်း ဘယ်လက်လွတ်ခံပါ့မလဲ အဟင်း ဟင်း ဟင်း ဒေါ်ကေသီ ဝီတိတွေနှင့် ရယ်သွမ်းသွေးနေသလောက် လေ**ရိ** ရင်ထဲမှာတော့ •••။

အခန်း (၄၃)

ဒေါ်ကေသီ အိမ်ကြီး၏ခမ်းနားပုံကိုကြည့်ပြီး သားအတွက် ပီတိတွေဝေနေမိသည်။ ကိုယ့်အတွက်လည်း အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ် နေမိသည်။ သူ့ဘဝကို ဒီလိုအိမ်ကြီးမျိုးမှာ အခန့်သား တက်နေရလိမ့်မည် ဟု ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးမိခဲ့။

> ''အမေ ဒီအိမ်ကြီးက အမေနေရမယ့် အိမ်ကြီး'' ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင် ဝမ်းသာနေသော အမေ့ကို

ကြည့်ပြီး လရောင် ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။

''သားရယ် အမေလေ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အိပ်မက်များ မက်နေ မလားလို့တောင် ထင်နေမိတယ်ကွယ်''

''ဒါ အိပ်မက်မဟုတ်ပါဘူး အမေ တကယ်ပါ''

သားအမိနှစ်ယောက် ပျော်ရွှင်နေကြတာကို ကြည့်ပြီး အနီ ကယ်ခိုင်နှင့် ဒေါ်ကြိုင်ပါ ရော၍ ပီတိဖြစ် ပျော်ရွှင်နေကြလည်။ ဗျူးစာပေ

പ്രൂതോ വേ

oofs ♦

''အစ်မကြီး အိပ်မက် ဟုတ်မဟုတ် သိရအောင် ဟောဒီ

ကျွန်တော့်ရဲ့ပါးကို၊ အစ်မကြီး လာပြီး ဆိတ်ဆွဲကြည့်ပါလား''

အန်ကယ်ခိုင် ဝင်နောက်နေသေးသည်။

"အို ဘာလို့ ဆိတ်ကြည့်ရမှာလဲရှင် အဟင်း ကျွန်မကလေ ဒါသာ အိပ်မက်ဆိုရင် အဲဒီ အိပ်မက်ကမနိုးဘဲ ထာဝရသာ အိပ်လိုက် ချင်ပါရဲ့"

"ဒါဆိုလည်း အိပ်လိုက်ပေ့ါဗျာ၊ အိပ်ရာကနိုးမှ ဒါဟာ အိပ်မက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အစ်မကြီး သေသေချာချာ ဝေခွဲလို့ရသွားမှာပေါ့ ဟုတ်ဘူးလား ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ သူ အမျှော်လင့်ဆုံး အရာကို ပိုင်ဆိုင်လိုက်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာတယ်ဗျာ"

ဦးမင်းသစ်နှင့်ဘုံ အပေါ် ထဝ်လှေကားမှ ဆင်းလာကြသည်။ ဦးမင်းသစ် ဒေါ်ကေသီကို နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုသည့်အနေနှင့် ပြုံရွှင်ကြည်

သာနေသလောက် ဘုံ့မျက်နှာမှာ ဒေါ်ကေသီကို နှိမ့်ချသောအကြည့်ဖြင့် အထင်သေးစွာကြည့်ပြီး မသိမသာ မဲ့သွားသည်။

ဒေါ်ကေသီ ဦးမင်းသစ်နှင့်ဘုံကိုတွေ့တော့ ပျော်ရွှင်နေသော ကိုယ့်အမှုအရာကို ပြန်၍ ဣန္ဒြေဆညီလိုက်သည်။ ကိုယ့်ပုံစံက ရမွဲကိ သိပ်ထနေမှန်း စမည်းစမက် သိသွား၍မဖြစ်။

"လရောင်အမေ ရောက်လာပြီကိုး"

''ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်''

"အင်းလေ စင်ဗျားတို့ သားအမိ ကံမကုန်လို့ ပြန်ဆုံတွေ့ရတာ

လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး. ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

ბ თიე

၀မ်းသာစရာပေ့ါဗျာ''

ဦးမင်းသစ် ဆိုဖာပေါ် ခပ်မိန့်မိန့် ဝင်ထိုင်ပြီး နွေးထွေးပျူငှာ သော စကားဖြင့် မိတ်ဖွဲ့လိုက်သည်။ ဒေါ်ကေသီ နည်းနည်းတော့

အားတက်သွားသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ပါရှင် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ခွဲခဲ့ရတဲ့ ကျွန်မတို့ သားလေးကို ဒီက ဦးမင်းသစ်က ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပေးထားတဲ့ အတွက် ကျွန်မ ကျွေးရူးအထူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ဒီကျေးဇူးကို ကျွန်မတို့ တစ်သက် ဘယ်လိုမှ ဆဝ်လို့ကုန်မယ် မထင်တော့ပါဘူး"

"အဲဒီလောက်လည်း ကျေးရူးတင်ဖို့ မလိုပါဘူး ဒေါ် နုနုရီရယ်၊ ကျွန်တော်တို့က လရောင်ကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်သလို လရောင်က လည်း ကျွန်တော်တို့မိသားစုရဲ့ အရှက်နဲ့သိက္ခာကို ကာကွယ်ပေးနေပြီပဲ

ကျွန်တော်တို့ကတောင် ပြန်ပြီး ကျေးဇူးတင်ရမှာပါဗျာ''

ဦးမင်းသစ်ကလည်း ပေါ် တင်ပင် ဘုံ၏အမှန်တရားကို ဖွင့်

ထုတ်၏။ ဘုံ မျက်နှာပျက်သွားကာ . "ဒယ်ဒီရယ် ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စလေးကို လူပုံအလယ်မှာ ချပြ

လား'

ပြောဆိုနေစရာမလိုပါဘူး၊ ဟွန်း ဘုံတို့သာ ငယ်ငယ်ကလည်းက သူ့ကို မကယ်တင်ခဲ့ရင် သူဟာခုဆို သူခိုးတစ်ယောက်ဘဝနဲ့ ထောင်ထဲကကို ထွက်ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီအခါကျရင် သူ့အမေနဲ့ရော ပြန်တွေ့နိုင်ပွဲမ

"တိတ်စမ်း သမီး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တို့တွေ သွေးသွားမတော်စပ်

ജ്ലാഗ

ကူးစာပေ

OOC ♦

ဘဲ နှစ်တော်တော်ကြာ တစ်အိမ်ထဲ အတူနေခဲ့တာဟာ အတိတ်က မကုန်ဆုံးခဲ့တဲ့ ရေစက်ကြောင့်ပဲ၊ အဲဒီလို ရေစက်ကြောင့် လရောင်

ဒီအိမ်ကို ရောက်လာတာကိုပဲ ညည်းဘဝရဲ့ ကယ်တင်ရှင်လို့ မှတ်ပါ" မာနတွေ ခေါင်ခိုက်နေသော ဘုံ့ကို ဒေါ်ကေသီ မနှစ်မြို့သော

အကြည့်ဖြင့် မသိမသာ ကြည့်လိုက်သည်။ ရွှေဘုံစံ လရောင်ကို ရွံရှာ စက်ဆုပ်သောအကြည့်ဖြင့် အငြိုးတကြီး ကြည့်ကာနေရာမှ စပ်ဆောင့်

ဆောင့်လေး ထသည်။

ဦးမင်းသစ် ကလေးဆန်လွန်းသော သမီးကိုကြည့်ပြီး စိတ်လေး စွာဖြင့် ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်သည်။ အစ်နီး (၄၄)

''့လေချို''

ညာ၏အလင်းရောင် ဖျော့ဖျော့အောက်တွင် ခပ်ဆွေးဆွေး ထိုင် နေသော လေချို့နားသို့ လရောင် ရောက်လာသည်။

''ဟင် ကို''

"ကိုယ့်ရဲ့ ပျော့ညံ့မှုကြောင့် လေချို အရမ်းခံစားနေရပြီး ကိုယ် မကြည့်ရက်ဘူးကွာ"

လရောင် စကားကြောင့် ဝေ့ဝဲစွာ ကျဆင်းနေသော မျက်ရည် တို့ကို လေချို ကပျာကယာ သုတ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ဟန်ဆောင်

သော အပြုံးဖန့်ဖန့်ဖြင့် ရွှန်းစားစွာ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ''ရင်ထဲမှာ ခံစားနေရပေမယ့် ကိုယ့်ရင်ထဲက အိပ်မက်စွဲတွဲကို

အကောင်အထည့် ဝိုင်းဖော်ပေးနွင့်ရတဲ့အတွက် ဝီတိတော့ မြစ်မိတယ်

കൂരാറേ,

COSTORIO

∂60 ♦

ကို၊ အခုဆို ကိုရယ် အမေရယ် အတူတူပြန်နေကြရပြီ ဒီအတွက် ကိုနဲ့ လေချိုတို့ နှလုံးသားတွေကို စတေးရတာ တန်ပါတယ် ကိုရယ်"

ကုန္ လေချုတ္ နှလုံးသားတွေကို စတေးရတာ တနပါတယ် ကုရယ် "ဒါပေခဲ့ ကိုယ်ပျော်နေတယ်လို့ လေချို ထင်သလား၊ ကျေးဖူး တရားတွေကြောင့်သာ ကိုယ့်ဘဝကို ခေါင်းငံ့ ခါးကိုင်းပြီး သူတို့ စေလိုရာ စေ ဘဝနဲ့ စတေးခံနေရတာ ကိုယ့်အတွက်တော့ ငရဲခန်းထဲဝင်နေရ သလို ပူလောင်လွန်းတယ်၊ လေချို့အပေါ်မှာ တစ်ကိုယ့်ကောင်း ဆန်မိ ပြီလားဆိုပြီး လိဝ်ပြာမသန့်လည်း ဖြစ်မိတယ်"

"ကို တစ်ကိုယ်ကောင်း မဆန်ပါဘူး၊ အနှစ်နှစ်အလလ ကွဲ ကွာခဲ့ရတဲ့ အမေ့အတွက် ဒီလောက်တော့ ပေးဆပ်သင့်တာပေါ့၊ ကိုနဲ့ ကို့အမေ ပြန်ဆုံခွင့်ရတဲ့ မြင်ကွင်းက ချစ်သူကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရကျိုးနပ် အောင် တန်ပါတယ်",

"လေချိုရယ် ကိုယ် ကိုယ်လေ မချစ်ဘဲနဲ့ မနေနိုင်ဘူး၊ ကိုယ့် ရင်ထဲမှာ လေချိုကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်နိုင်ဘူး၊ မေ့လို့လည်းရမှာ မဟုတ်ဘူး သွားပါပြီ၊ ကိုယ့်ဘဝကြီးက လေချိုနဲ့လွဲရမှတော့ ဘယ်မှာ လာပြီး အဓိပ္ပါယ်ရှိတော့မှာလဲ" လရောင် လေချိုကိုယ်လေးကို တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်ထားလိုက် မိသည်။

''ကျွန်မကို ဖြည်းဖြည်းချင်း မေ့ပေးပါတော့ ကိုရယ်'' ''တွင်တွင်း လိုလ် ဘီလို ကျွန်လိုမှုလိုး ပန်းသွားလိုင

ဗျူးတပေ

''ဟင့်အင်း ကိုယ် ဘုံ့ကို တဖြည်းဖြည်း မုန်းသွားလို့သာ

αυτητικήτης του ξεπικούς που δεπιτέ

⇔ oßo

ရမယ်၊ လေချိုကိုတော့ ဘယ်လိုမှ မုန်းလို့ရမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ တိုယ် ဘုံ့ကို အရမ်းမုန်းတယ်၊ အဲဒီအမုန်းတွေဟာ ကမ္ဘည်းအက္ခရာ တောင် တင်ထိုက်သွားလိမ့်မယ်၊ သူဟာ ကိုယ့်ရဲ့မသိစိတ်ထဲမှာ သိပ်ကို

ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ နတ်ဆိုးမတစ်ယောက်ပဲ'' မျက်ရည်တို့သည် ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ပါးပေါ်မှာ တလိမ့်လိမ့် တျဆင်းနေကြသည်။ ထိုတဒင်္ဂသည် တစ်ဦးရင်ငွေ့ကို တစ်ဦး ခိုလှုံခွင့် ရသည့် နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးလေးမို့ ကြေကွဲစရာကောင်းသည့် ရင်ခုန် သံတွေက ကမ္ဘာပျက်မတတ်ပါပဲ။ ွ

ဗျူးဓာပေ

ဦးမင်းသစ်၏ အလျင်စလို စီစဉ်ပေးမှုကြောင့် ဘုံနှင့် တရား ရုံးမှာပင် အကျဉ်းချုပ် လက်မှတ်ထိုးလိုက်ကြပြီး ညဘက်တွင် ရင်းနှီး သော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း အချို့ကိုဖိုတ်ပြီး ပါတီပွဲလေး လုပ်လိုက် ကြသည်။

ဦးမင်းသစ်နှင့် ဒေါ် ကေသီက ကျေနပ်ပီတိတွေနှင့် အပြုံတွေ ဝေနေသလောက် လရောင်နှင့် လေချို့ရင်ထဲမှာတော့ ကမ္ဘာခြားသွား သူနှစ်ယောက်လို လှိုင်းထန်နေကြသည်။ လေချို ဘယ်လောက်တောင် ငိုကြွေးနေလိမ့်မလဲ။ ချစ်သူတစ်ယောက်ကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရသော ဆုံးမှုံး မူသည် ဘဝမှာ ဘာနှင့်မှယှဉ်၍မရအောင် ပြင်းထန်လွန်းသည်။ ဆန္ဒမပါသော မင်္ဂလာပွဲမှာ ခံစားချက်တို့ ဗလာနတ္ထိ။ အများ စားရာင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

७ ऋ

"ဘုံ နှင့်သတို့သားက ခုလိုပြင်လိုက် ဆင်လိုက်တော့လည်း င်းသားလေး ကျနေတာပဲဟယ် အဟင်း နှင့်အဖေ့က နှင့်အတွက် မွေးစားခဲ့တယ်ဆိုတာ ခုမှပဲ သဘောပေါက်တော့တယ်"

သူငယ်ချင်းတွေ၏ စကားကြောင့် ဘုံအနာပေါ် တုတ်ကျသလို ဆတ်ဆတ်ခါအောင် နာသွားကာ

''သွားစမ်းပါဟာ ဘာမွေးစားသားလဲ တောရွာဇနပုဒ်ကနေ ခီတို့ရဲ့ ကျေးကျွန်လုပ်ဖို့အတွက် ဒယ်ဒီက သူ့ကို သူခိုးဘဝကနေ ကယ် ဆုတ်ခဲ့တာ''

"ဟယ် ဒါနဲ့များ နင်ကဒီလို သူချိုးမျိုးကိုယူတယ်၊ အံ့ပါရဲ့ ဘုံရယ် တမလွန်က ကျော်မင်းထင်သာမြင်ရင် နင့်အဖြစ်ဆိုးကြောင့် နှစ်ခါပြန်တောင် ထပ်သေသွားမလားပဲ"

သူငယ်ချင်းတွေ၏ ခပ်တိုးတိုး လှောင်ရယ်ထံကြောင့် ဘုံ ဒေါသ တွေသည် လရောင်ဆီသို့ အချိန်အခါမဟုတ် မြားဦးလှည့်သွားသည်။ ဆို့ကြောင့် စားပွဲပေါ်မှ ဒံပေါက်တွေ ထည့်ထားသော ပန်းကန်ကို မတော် ဆော တိုက်မိဟန်ဖြင့် ဟန်ဆောင်တိုက်ချလိုက်သည်။

''ခလွမ်း''

"ဟယ်တော် မှောက်ကျကုန်ပြီ" "ဟင် နင့်လုံချည်ပေါ်မှာ ဆီတွေပေကုန်ပြီ"

ഷ്യാഗ

ဘုံ တိုက်ချလိုက်သဖြင့် ဘုံချိတ်ထဘီပေါ်မှာ ဒ<mark>ုံပေ</mark>ါက်နှင့်

တကာက လှလိုက်တာဟယ်ဟု ချီးကျူးထောပနာပြုနေသော ဘုံအလှ

ကို စေ့စေ့ပင် မကြည့်မို။

℃ 990

ကြက်သားတုံး ပြုတ်ကျ၍ ပေကျန်သဖြင့် ဘုံ မဲ့ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုင် သည်။ ပြီးနောက် တစ်ဖက်ဝိုင်းတွင် ဒယ်ဒီနှင့်အတူ ဧည့်ခံနေသော လရောင်ကို လှည့်၍

''လရောင်''

မာထန်သော အသံနှင့်လရောင်ကို လှမ်းပြီး အော်ခေါ်လိုင်

သည်။

လရောင် ဘုံတိုငိုင်းဆီသို့ လျှောက်လာလိုက်သည်။ သူကိုယ်အ သတို့သားဆိုတာ မေ့သွားပုံရသည်။

''ဘာနိုင်းမလို့လဲ ဘုံ''

"ကွဲသွားတဲ့ပန်းကန်တွေနဲ့ ပေကျံနေတဲ့ဟင်းတွေ သိမ်းလိုက် ဘုံ၏ လူပုံအလယ်မှာ အရှက်ခွဲလိုက်သော စကားကြောင့်

လရောင် ဝေ့ခနဲ မျက်ရည်ဖြာသွားသည်။ ''ဒေါ်ကြိုင့်ကို သိမ်းခိုင်းလိုက်မယ် ဘုံ၊ ဟိုဘက်ဝိုင်းမှာ ဦစီ

ငည့်သည်တွေနဲ့ ငါ့ကို မိတ်ဆက်ပေးနေတာ''

ဦးမင်းသစ်နှင့် ဒေါ်ကေသီ အနားသို့ရောက်လာကြသည်။ အခြေအနေကို ဝင်ထိန်းရန် ဖြစ်သည်။ မြတ်ကိုနှင့် သန့်ဖော်အနားကို ရောက်လာကြပြီး

''နေ နေ လရောင် ငါတို့သိမ်းလိုက်မယ်''

''မလိုဘူး မြတ်ကို႔ နဝိတို့သိမ်းပေးစရာ မလိုဘူး၊ ငါခိုင်းတာ

ဗျူးစာပေ

စာရောင်ကိုလျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

) **၁၉**၅

င်ရဲ့ကျွန်ကိုခိုင်းတာ၊ သူပဲလုပ်ရမယ်၊ နှင်ပဲသိမ်း လရောင်၊ နှင့်အဆင့်

အတန်းက ဒီလိုပဲလုပ်ရမှာလေ ငါနဲ့လက်ထပ်ပြီးလည်း ဒီလိုအလုပ်တွေပဲ ထုပ်နေရဦးမှာ နှင့်က ငါ့ယောက်ျားဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်တူး''

''ဘုံ နင် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ''

မြတ်ကိုနှင့်သန့်ဖော် ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့၍ ပြောဖို့ စာန်ပြင်သည်။ လရောင် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးကို ဝင်မပြောရန် လက်ကာ

''နေပါစေ မြတ်ကို ငါပဲ သိမ်းလိုက်ပါ့မယ်''

လရောင် ပြုတ်ကျနေသော ကြက်ပေါင်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ "အဲဒီ ကြက်ပေါင်ကို အမှိုက်ပုံးထဲ မထည့်နဲ့ နင်ပဲစားလိုက်

အရောင်၊ ဒီကြက်သားတုံးတန်ဖိုး ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ နှင်သိတယ်

လရောင် ဘုံ့ကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။ သူငယ်ချင်းအပေါင်း

အသင်းတွေရေ့မှာ အရှက်ခွဲနေမှန်း သိပေမယ့်လည်း သည်းခံကာ သူ အကြိုက်လိုက်ခဲ့သည်။ ခုဟာက မြက်ခင်းပေါ်ကျသွားသော ကြက်သား

ဆုံးကို လရောင်စားရမည်ဆိုသော ဘုံ့စကားက နည်းနည်းတော့ များ ဆွားပြီ။

''နင် လွန်လာပြီ ဒီကြက်သားတုံးကို ငါမပြောနဲ့ လုပ်လေားက

သူတောင်းစားတောင် စားမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါက နင့်ယ<u>ောက</u>ျိျားလေ''

SERVICE

के क्षेप्र

"ဘາ"

''ဖြန်း''

ာုံ ဒေါသဖြင့် လရောင်ပါးကို ဖြန်းခနဲ ချလိုက်သည်။ အ**ထား** ဒေါသတွေကို မြိုသိပ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေသော ဒေါ်ကေသီမှာ သားအ**ရက်** ခွဲခံလိုက်ရမှုကြောင့် ဒေါသတွေ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်သွားသည်။

ည်ေသည်တွေအားလုံး၏ အကြည့်တွေက လရောင်ဆီသို ရုံခြဲ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ဒေါ် ကေသီ ပွဲကြမ်းမည်ဟူသော အစီအစဉ်ခြင့် လှမ်းလာသည်။ ခြေလှမ်းတွေ လရောင်နား မရောက်ခင်မှာပင် ဦးမင်းသစ် လရောင်တို့ စားပွဲနားသို့ အရင်ဆုံးရောက်ရှိသွားသည်။ "ဘုံ နှင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာ့လဲ" ဦးမင်းသစ်၏ မျက်နှာမှာ ဒေါသတွေကြောင့် တဆတ်ဆတ်

တုန်နေသည်။ ''ဒယ်ဒီ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ ဒီလို ကျွတ်စုတ်ကို ဒီလို ဆုံး ထားမှ ´တော်ကာကျမှာ၊ သူကများ ဘုံ့ကို ပြန်ပြောပြရတယ်လို့၊ ဆုံ့

ယောက်ျားဖြစ်တော့မယ်ဆိုပြီး လူပုံအလယ်မှာ မဏ္ဍာပ်တိုင်လာတ**က်**

ရဲတယ်''

ဒေါ်ကေသီနားသို့ လေချို့ ရောက်နေပြီး ဒေါ်ကေသီ **ဝါဒေါ** တွေ ဒီထက်အုံကြွမလာအောင် အတင်းဖျောင်းဖျထားရသည်။ **ဒေါ်** ကေသီ ရင်ထဲက ဒေါသတရားတွေကို မနည်းကို မျိုချနေရသည်။ **ေ**ငျောင်ကိုမျှော်သေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

) 797

''ညည်း တော်တော် ဆိုးသွမ်းနေပါလား၊ ညည်းကိုငါ့သမီး

ဖီလို့ ပြောရမှာတောင် ရှက်တယ်၊ ညည်း ငါ့ကို အရှက်ခွဲတယ်'' ဦးမင်းသစ် ဘုံ့ကို တော်တော်လေး ရှုတ်ချလိုက်သည်။

"ဘုံ မမှားဘူး ဒယ်ဒီ၊ ဒီကောင်က အကြံသမား၊ သူခိုး၊ ဘုံ့ ကို ချစ်လို့လက်ခံခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ စည်းစိမ်တွေမက်လို့ လက်ခံခဲ့

"ဘာပြောတယ် မိဘုံ၊ ညည်း သမီးမိုက် ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေး စွ**်**တယ်"

ဦးမင်းသစ် ဒေါသတွေ အထွတ်အထိပ် ရောက်ပြီး မြက်ခင်း ပြင်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ ပြိုကျသွားသည်။

''ဦးဦး''

"ఇయకి"

''ဟာ လဲကျသွားပြီ လုပ်ကြပါဦး'' လရောင် စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ဦးမင်းသစ်ကို ပြေးပွေ့လိုက်သည်။

ဧည့်ခံပွဲသည် တခဏချင်းမှာပင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဇည့် သည်တွေ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုသံတွေ ဆူညံပွက်လောရိုက် သွားသည်။

''အန်ကယ်ခိုင် ဆေးရုံကားခေါ်ပါ'' လုံးဝ သတိပြန်မလည်လာသော ဦးမင်းရာဇကိုကြည့်ပြီး

ဗျားတာ

ഷ്ട്രോഗേ

980

•

ဒေါ်ကေသီပါ ဒေါသတွေ ဘယ်သို့လွင့်ကုန်ပြီမသိ။

''လုပ်ကြပါဦး သား လရောင်၊ စကားမေးမရတော့ဘူး''

''ဦးမင်းသစ်ရဲ့ သမီးက ရိုင်းလိုက်တာဟယ်''

''ရုပ်ကလေးနဲ့မလိုက်အောင် ခံက်ထန်တယ်နော်''

ဝေဖန်သံပေါင်းစုံတို့က ဘုံ့နားထဲသို့ စုပြုတိုးသိဝ်ရှုံနေသည်။

''ဒယ်ဒီ သတိထားပါဦး ဒယ်ဒီ"

ဘုံ နောင်တတွေသည် နောက်ကျသွားပြီ။ သိပ်မကြာခင်မှာ**ပင်** ဆေးရုံကားရောက်လာပြီး ဦးမင်းရာဇကို ဆေးရုံကားပေါ်သို့ ပွေ့**တင်**

လိုက်ကြသည်။

ဦးမင်းသစ်သည် ဆေးရုံကား မရောက်ခင်လေးတင်မှာ**ပင်** လူ့လောကထဲမှ ဒေါသနှင့်အရှက်တရားတွေကို ထုပ်ပိုးပြီး ဝရုန်းသု**န်း**

ထိုညသည် လရောင်အတွက်တော့ အ,မင်္ဂလာညပါပဲ။

ကားဆန်စွာ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေသည်။

အခန်း (၄၅)

ဦးမင်းသစ် လူ့လောကကြီးထဲက ထွက်သွားသည့်နောက်ပိုင်း နာရောင် ထိုအိမ်ကြီးထဲမှ အပြီးထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

သို့သော် ကံကြမ္မာက ခွင့်မပြု။

"မောင်လရောင် မင်း ဦးဦးရဲ့သေတမ်းစာထဲမှာ ဒီအိမ်ကြီးကို ဆီးနာမည်နဲ့ လွှဲခဲ့ပါတယ်၊ ဘဏ်မှာရှိတဲ့ငွေသားနဲ့ အတွင်းပစ္စည်းအား ဆုံးကို ရွှေဘုံစံကို လွှဲအပ်ခဲ့ပြီး လုပ်ငန်းတွေအားလုံးကိုတော့ လရောင်နဲ့

ဆူဘုံစံတို့ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်အတူတကွ ပူးပေါင်းပြီး ဆက်လက် ဆုံးပွားအောင် လုပ်ရမယ်လို့ ဦးမင်းသစ်ရဲ့သေတမ်းစာမှာ ရေးထားခဲ့

ယ ရှေ့နေကြီး ဦးသက်တင်၏ စကားအဆုံးမှာ ရွှေဘုံ့စံ ဝုန်းခနဲ

တျေမနပ် ထရပ်လိုက်ပြီး

''ဘုံ လုံးဝ သဘောမတူနိုင်ပါဘူး ဦးသက်တင်၊ သူ့လို့ သွေး

က်နည်းတွင်ပ

j00 🗞

匮

သားမတော်စပ်တဲ့လူမျိုးကို ဒယ်ဒီက ဘာအမွေမှ ခွဲပေးခဲ့စရာအကြောင် မရှိဘူး၊ ဒီကိစ္စကို ဘုံ ကန့်ကွက်တယ်''

လရောင်ကတော့ မထင်မှတ်စွာဖြင့် ဝင်ရောက်လာသော ဘုံးဆီ လအော အခွင့်အရေးတွေကြောင့် ကိုယ့်နားပင်ကိုယ် မယုံဖြစ်နေကာ ဘုံ ပေါက်ကွဲစွာပြောနေသော စကားတွေပင် နားထဲသိပ်မဝင်ချင်။ ဦးသက်တင် မျက်မှန်ကိုပင့်တင်ပြီး ရွှေဘုံစံ၏လောဘဒေါဘ

တွေနှင့် ခက်ထန်နေသော မျက်နှာကို ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။ "သေတမ်းစာဆိုတာ သေဆုံးသူ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဘယ်င

အဖြောင်းပြချက်နဲ့ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ခွင့် မရှိပါဘူး၊ ဒါဟာ သေတင်းစာရဲ့နည်းဥပဒေပဲ ဦးမင်းသစ်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချင် ဟာလည်း မမှားနိုင်ပါဘူး၊ အန်ကယ့်အနေနဲ့ သမီးကို မှာချင်တာက သွားလေသူ ဖခင်ကြီးကို ကျေးစူးဆပ်ချင်ရင် ကိုယ့်ဘဝကို စနစ်တကာ တည်ဆောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ၊ ကဲ အန်ကယ့်ကို ပြန်ခွင့်ပြည် အန်ကယ် ရုံးချုပ်ကို ပြန်သွားရဦးမှာမို့လို့"

ဦးသက်တင်၏ဆုံးမစကားကို ရွှေဘုံစံ ခေါင်းလည်းမည်**င**် ခေါင်းလည်းမခါ ခပ်တွေတွေလုဝ်ကာ ငြိမ်ပြီးကျန်ခဲ့၏။

လရောင် ဘုံ့ကို ဥပေကွာပြုထားခဲ့ပြီး စည့်ခန်းထဲမှ ထွက်**လာ** လိုက်သည်။ ဒီအချိန်မှာ ဘုံနှင် ဘယ်လိုအကြောင်းအရာမျိုးကိုမှ အ**တိုင်း** အခံမပြောချင်။ အခန်းဆီသို့ လျှောက်လာသော လရောင်၏ခြေလှမ်း**ထွေ** လေချိုနှင့်အမေ့ကိုတွေ့တော့ ရပ်တန့်သွားသည်။ လင်္ကောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦]000

''ဒါက ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ လေချို''

လေချို့လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော အဝတ်အစားအိတ်ကြောင့် လရောင် ပို၍စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားသည်။

"ဒါက ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ လေချို"

"အိမ်ကို ပြန်တော့မယ်လေ၊ အန်ကယ့်ဈာပနကိစ္စလ<mark>ည်း ပြီး</mark> ပြီဆိုတော့ ကျွန်မ တာဝန်မှ မရှိတော့တာ"

လေချို ပြန်မည်ဆို၍ လရောင်ရင်ထဲ ဘောင်ဘင်ခ<mark>တ်သွား</mark> သည်။ ဒီဘဝမှာ မဆုံဆည်းရလျှင်တောင်မှ မျက်နှာလေး မြင်ခွင့်ရရုံ

နှင့် ကျေနပ်နိုင်ပါသည်။

''မသွားပါနဲ့ လေချို၊ အမေ လေချို့ကို မသွားနိုင်းပါနဲ့''

''အမေလည်း တားပါတယ် သားရယ်၊ လေချိုကလေ လုံးဝ တားမရဘူးကွယ်''

''လေချို မသွားပါနဲ့'`

''ကျွန်မကို မတားပါနဲ့ ကိုလရောင်ရယ်''

''မဘားလို့ရမလား လေချိုက ကိုယ့်ရဲညီမလေးပဲ၊ လေချို့ကို စောင့်ရှောက်ရမယ့် ဝတ္တရား ကိုယ့်မှာရှိတယ်လေ''

အန်ကယ်နိုင် အနားသို့ ရောက်လာသည်။

"ဟုတ်ပါတယ် လေချိုရယ်၊ ဒီမှာပဲ ဆက်နေပါတော့၊ အန်ကျည် ခိုင် တောင်းဆိုပါတယ်၊ ခုဆို လေချို့အတွက် တာဝန်တစ်ခု ထွမ်ရှိလာ ပြန်ပြီလေ"

പ്പുകൾ

ျားတပေ

ထရောင်"

JPj ♦

အန်ကယ်ခိုင် ဘာကိုရည်ရွယ်ပြောနေမှန်း လေ့ချိုရော လရောင် ရော မစဉ်းစားမိ။

''ဘာတာဝန်လဲ အန်ကယ်ခိုင်''

''ဘ္ခံရဲ့ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်ရှောက်ဖိုလေ''

''ဟုတ်ပါတယ် သမီးရယ်၊ အမေလည်း သမီးကို ဒီမှာပဲ နေစေချင်တယ်၊ အိမ်မှာတစ်ယောက်ထဲ ပြန်နေတော့ အမေ ဘယ်လို စိတ်ချမလဲ''

အားလုံးက ဝိုင်းတားနေသဖြင့် လေ၍ ဒီအိမ်ကြီးက ထွက် သွားဖို့ အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ပြန်သည်။

"အင်းလေ ဒါဆိုလည်း ဘုံ့ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်ရှောက်ဖို့အတွက် လေချို့ နေပေးပါ့မယ်"

နောက်ဆုံးတော့ လေချို ခေါင်းညီတိသဘောတူလိုက်ပြေနိတ်။ မသင့်တော်ပေမယ့်လည်း ရင်ထဲက စစ်မှန်တဲ့ချစ်ခြင်းတရား ကို လွယ်လွယ်နဲ့ထုတ်ဖို့ဆိုတာ အချိန်အတော်ကြာ ကြီးစားရဦးမည်လေ။

အခန်း (၄၆)

လရောင် အခန်းထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင် ကြီးပေါ်မှာ လူတစ်ယောက်စာလောက်ရှိသော Dummy အရုပ်မ ဘစ်ရုပ်က ဆန့်ဆန့်ကြီး။

ရုတ်တရက်ဆိုတော့ လရောင် အံ့ဩသွားသည်။ လရောင် နောက်မှာ ဘုံ ရောက်နေသည်။

"သိပ်မအံ့သြပါနဲ့ လရောင်၊ နင်က ငါဆိုတဲ့ ရွှေဘုံစံကို လက် ထပ်တာ သိုက်တူးချင်ရုံသက်သက်ပဲ မဟုတ်လား၊ ငါ့ကို လက်ထပ်လိုက်လို့ အမွေတွေ တစ်ဝက်ရသွားပေမယ့် ငါ့ကိုတော့ နင် ဘယ်တော့မှ မရဘူး

မထီမဲ့မြင် အမူအရာနှင့် ခပ်ထေ့ထေ့ ပြောနေသော ဘုံ့ကို

ကြားတင္မေပ

ဗျူးတပေ

အမုန်းတွေအပြည့်ပါသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

"ဒီအရုပ်ကြီးကို ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ဘာကြောင့် ငါ့အခန်း ထဲကို လာထည့်ရတာလဲ"

လရောင်၏ အနည်းငယ် မာထန်သွားသော အမေးကြောင့် ရွှေဘုံစံ ခပ်လှောင်လှောင် ရယ်လိုက်ပြီး လရောင်အနားသို့ တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာသည်။

Dwmmy ရုပ်ကြီးကို ကောက်ယူကာ လရောင်၏ရင်ဘတ်ဆီးနီ တွန်းပေးလိုက်ပြီး

"ရော့ အဲဒါ ငါ့ကိုယ်စားပဲ၊ အဲဒီအရုပ်ကို,ရွှေဘုံစံလို့ သဘော ထားပြီး နှင့်မိန်းမအဖြစ်နဲ့ အတူအိပ်လိုက်ပေါ့"

ရွှေဘုံစံ ခပ်မဲ့မဲ့ ရယ်ပြီး ရယ်သံနောသော အသံဖြင့်ပင်

"ငါကတော့လေ နှင့်ကို ရုံလွန်းလို့ ကျွန်စော်နံလို ငါ့ယောက်ျား အဖြစ် ဘယ်တော့မှ သတ်မှတ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ဗိုတ်ထဲက ကလေးအ တွက်လည်း ဖအေအမည်မခံခိုင်းနိုင်ဘူး၊ ဒီတော့ နှင်နဲ့တန်တာ ဒီအရှည် ရှိတော့တာပေါ့၊ ဒီနေ့ကစပြီး နှင်နဲ့ငါနဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ဘူး၊ လူသိရှင် ကြားလည်း မင်္ဂလာမဆောင်ခဲ့ဘူးလို့ နှင့်စိတ်ထဲမှာ ဆွဲနေအောင် မှတ် ထားလိုက် လရောင်"

အနိုင်ပိုင်းပြောဆိုပြီး ထွက်သွားသော ဘုံ့ကို နာကြည်းစွာ ကြည့်လိုက်ပြီး တက်တစ်ချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်လိုက်သည်။ ဦးဦး သူ့ကြောင့်ဆုံးပြီးကတည်းက ဘုံ့အပေါ် လိုအ**ပ်တာထက်** ပိုပြီး နာကျင်နေမိသည်။

ထို့နောက် တက်တစ်ချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်လိုက်သည်။

မျူးစာလေ

လင်ကိုင်မျှာ်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

Joh.

သည်။

''သမီးကို ထမင်းစားရအောင် လာခေါ်တာပါကွယ်၊ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ဆိုတာ ထမင်းစားချိန်မှန်ရတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် အမေက ဂရုစိုက် ပြီး လာခေါ်တာပါကွယ်''

"မလိုပါဘူး၊ အိုဗာတွေ လာမလုပ်ပါနဲ့"

အရေခွံဆုတ်ပြီးလောက်ပြီး၊

ဒေါ်ကေသီ ရင်ထဲမှာတော့ ဘုံ့ကို အတော်လေးကို အမှုန့်ကြိတ် ပစ်ချင့်နေ၏။ သားက အတန်တန်မှာထားလို့သာ အောင့်အီးမျိုသိပ်နေရ ခြင်း ဖြစ်သည်။ အရပ်ထဲကလို စိတ်မျိုးနှင့်သာဆို ရေနွေးဖျောပြီး

''အေးပါကွယ် ဒါဆိုရင် အမေ သမီးစားဖို့ ထမင်းပွဲပြင်ပြီး လေချို့ကို လာပို့ခိုင်းလိုက်မယ်နော်''

"မစားဘူး ဘုံ့အခန်းထဲကို တစ်ယောက်မှ ဝင်မယာကြနဲ့၊ ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မကြည့်ချင်ဘူး၊ သူများအိမ်ပေါ် အခန့်ထားတက်နေ ပြီး အိမ်ကြီးကို အပိုင်စီးချင်နေတဲ့ ရှင်တို့မျက်နှာတွေကို လုံးဝ မမြင်ချင်-ဘူး"

ဒေါ်ကေသီ ဘာမှထပ်ပြောမနေတော့ဘဲ ဘုံ့အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာလိုက်ပြီး အခန်းအပြင်ရောက်မှ အံတကြိတ်ကြိတ်ဖြင့် ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်၍နေသည်။

ဦးမင်းသစ် မရှိတော့၍ ဘုံ့အပေါ် ယောက္ခမတ္သစ်ယောက်၏

ഷ്യാരം

အခန်း (၄၀)

''သမီး ဘုံရေ ထမင်းစားကြရအောင်ကွယ်''

ကိုယ့်သားကို နှိမ့်ချစွာ အနိုင်ယူဆက်ဆံနေသော ချွေးမကို မနှစ်မြို့ပေမယ့် ဒီအိမ်ကြီးနှင့် စည်းစိမ်တစ်ဝက်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားရသည့် အခွင့်အရေးကြောင့် ဘုံ့ကို အလိုက်အထိုက် ဆက်ဆံရန် တူးခါးနေ အောင်မုန်းသည့် အမုန်းတွေကို ရင်ထဲမှာ မျိုမျိုချနေရ၏။ ထို့ကြောင့် လည်း အချိုမြိန်ဆုံး အပြုံးကိုပြုံးကာ ချွေးမကို ထမင်းစား လာခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒီမှာ အန်တီ ဘုံ့အခန်းထဲကို စွတ်ဝင်မလာပါနဲ့၊ ဘုံ မကြိုက် ဘူး၊ ကိစ္စရှိရင် အခန်းအပြင်ကနေ ရဝ်ပြီးပြောပါ"

အားမနာတမ်း ပြောလိုက်သော ဘုံ့၏ရင့်သီးသောစကားကြောင့် ဒေါ်ကေသီ မျက်နှာမပျက်ယွင်းအောင်ထိန်းရင်း အချိုသာဆုံး ပြုံးလိုက်

00. 🗞

စိတ်မျိုးထက် အမေတစ်ယောက်လိုစိတ်မျိုးနှင့် ဂရုနိုက်မှုတွေ ပေးမည်ဟု စိတ်ကောင်း ကြိုမွေးပြီးကာမှ စော်ကားရက်လေခြင်း ရွှေဘုံစံရယ်။

အခန်း (၄၈)

လရောင် ဗီရိုထဲမှ ထွက်ကျလာသော ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကို ဘုံ ကောက်ယူဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ပထမဆုံး စာမျက်နှာမှာ ရေးထား သည့် စာပိုဒ်ကြောင့် မကြည်လင်နေသောစိတ်အစဉ်သည် ဗုံးတစ်လုံးလို

ပေါက်ကွဲရန် တာဆူနေချေပြီ။ ရီဝေလွှဲဖြာနေတဲ့ လေချို့မျက်ဝန်းတစ်စုံသာ ငါ့ရင်ထဲက နှလုံး သားကို အငိုက်မိအောင် ပြုစားသွားကြသည်။ မင်းဟာ ငါ့အတွက်တော့ မှော်ဝင်သစ်သီးလေးတစ်လုံးလို ဘဝကို ချိုမြိန်မှုတွေ ပေးစွမ်းနေတယ် လေချို့။ ငါ မင်းကို သိပ်ချစ်တယ်။

ထိုစာပိုဒ်ကို ဘုံ ဘယ်နှကြိန်မြောက် ဖတ်မိမှန်းပင် မသိတော့

လရောင်

နှင့်ထဲက ခံပြင်းဒေါသတွေနှင့် မနာလိုမှုတွေကြောင့် အောက်နှက်ခံစီးကို

ဗန္ဓာတေ

J∞ ⊗

ပြတ်ထွက်လှမတတ် ဖိကိုက်ထားလိုက်သည်။

ရင်ထဲမှာ ဟာဆင်းညွှားသလို ခံရခက်သည့် ဝေဒနာကို အံ့ ဘယ်လိုအမည်ဖော်ရမလဲ။ ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက ထားရာ စေရာသွားဘဝနှင့် လက်ပွန်းတနှီး နေလာသော လရောင်အပေါ် မှန် သည်ဟု ပုံသေတွက်ထားပြီးကာမှ ဘာကြောင့် ခုလို ခံစားမှုကြီးစာ

ဆိုင်းဘုံမဆင့် ဝင်လာရသလဲဆိုတာ ဘုံ အဖြေရှာ၍မရ။ ကိုယ်တစ်သက်လုံး ပိုင်ဆိုင်လာသည့် အရုပ်တစ်ရုပ်ကို ခုဏ် တရက် ဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီဆိုသော ခံစားမှုတွေက စိတ်တွေကို သွေးရုံးဆွေ

တန်း ဂနာမငြိမ် ဖြစ်သွားစေသည်။

ရင်တွေ တလုပ်လုပ်တုန်ယင်လာကာ မတ်မတ်ပင် မရပ် တော့။ လေချိုနှင့်လရောင်ကို မောင်နှမတွေဟု ထင်ခဲ့ကာ ခုတော့ ခါ ဟာ မှားယွင်းတဲ့ ထင်ကြေးတွေဖြစ်နေသည်။

ဒင်းတို့က ဘုံ့ကို အရူးလုပ်ပြီး အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်ထား တာပေါ့။ ဒါဆို သူတို့ ဘုံ့ကွယ်ရာမှာ တိတ်တိတ်လေး ပေါင်းသင်းနေ တယ်ဆိုတာ သေချာသွားပြီပဲ။ ယုတ်မာလိုက်တာ။ ရိုင်းစိုင်းပက်စက်လို

ရင်ထဲမှာ တနံ့နံ့ တွေးရင်း အသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုံ လာသည်။

လရောင်အပေါ် နွဲ့ဆိုးဆိုး အနိုင်ယူဗိုလ်ကျရင်းနှင့် ဘဇ္ဇေ

စာရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

္၂ဘ

စိတ်တိုင်းကျ တည်ဆောက်သွားတော့မည်ဟူသော ဘုံ၏အနာဂတ်သည် သူတို့အားလုံး၏ ယုတ်မာရက်စက်မှုအောက်မှာ စိစိညက်ညက် ကြေရပြီ ပေါ။

''လရောင်''

ဘုံ့အသံသည် သွေးပျက်ခြင်းတွေနှင့် စူးရှ ဟိန်းဟောက်၍ နေသည်။ မုန်တိုင်းတစ်ခုကို ခေါ်သွင်းလာသည့် ငှက်ဆိုးတစ်ကောင်လို အတိတ်နိမိတ်တွေ မကောင်း။ ဘုရားပန်းလဲနေသော ဒေါ်ကြိုင်ပင် ဘုံ့ အသံကြောင့် ပြဿနာ တစ်ခုခု တတ်တော့မည်ဟု အတတ် တွေးလိုက်၏။

လရောင်သည် ကုမ္ပဏီမှာ မပြီးပြတ်သေးသည့် အလုပ်တွေကို ဆိမ်သယ်လာပြီး အန်ကယ်နိုင်နှင့်အတူ လုပ်နေတုန်း ကျယ်လောင်သော ဆုံခေါ်သံကြောင့် Laptop ခလုပ်ကို ပိတ်ပြီး ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

> အန်ကယ်ခိုင် လရောင်ကို စိတ်ပူစွာ ဧမာ့ကြည့်လိုက်ပြီး ''လရောင် အန်ကယ်ခိုင် သွားရမလား''

''နေပါစေ အန်ကယ်ခိုင် ကျွန်တော်ပဲ သွားလိုက်ပါ့မယ်'' ဒေါ်ကေသီ သားနှင့်အန်ကယ်ခိုင် သောက်ရန် ကော်ဖီဗန်းသယ်

ားပြီး စည့်ခန်းထဲဝင်လာသည်။ ထထွက်သွားသော လရောင်ကို မြင်

''သား ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ဒီမှာ ကော်ဖီပူပူလေး စသာက်

ဗျူးစာပေ

യ്യൂനേര

ဦးမယ်''

ဒေါ်ကေသီ မျက်နာပျက်သွားသည်။ ငါ့သားကိုခေါ်ပြီး ဘာတွေ

အနိုင်ကျင့်ခိုင်းစေဦးမလဲဟု စိတ်ပူသွားမိသည်။

လရောင် အပေါ်ထပ်လှေကားပေါ်သို့ စင်သွက်သွက် တက်သွား သည်။ လှေကားထိပ်မှ အပေါ်သို့ လှမ်းအတက် ပါကေးကြမ်းပြင်တွင် ရေတွေစို့ရွဲနေသဖြင့် ချော်မလဲအောင် သတိထားထိန်းလျှောက်ရင်း

· ''ဒေါ်ကြိုင် ဒေါ်ကြိုင်''

''လာပြီ လရောင်''

ခေါ်ကြိုင် ဘုရားပန်းအိုးကိုင်ကာ ဘုရားခန်းထဲမှ ကပျာကယာ ထွက်လာသည်။

''ဒီမှာ ရေတွေရွှဲနေလို့ သုတ်ထားလိုက်ဦးနော်၊ ချော်လဲကုန် မှာစိုးလို့''

"ဟုတ်တယ် လရောင်၊ ဘုရားပန်းထွက်လဲရင်း ရေဖိတ်သွားလို ပါ ပြီးရင် ဒေါ်ကြိုင် သုတ်လိုက်မယ်"

ဒေါ်ကြိုင့်ကိုမှာပြီး လရောင် ဘုံ့အခန်းရှိရာသို့ ဝင်လာလိုက် သည်။ အခန်းထဲဝင်ဝင်ချင်း ဘုံ့ထံမှ မီးတောက်မတတ် စူးရဲနေသော အကြည့်စူးစူးကြောင့် ဘုံ ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ဆီးကြိုလိုက်ပြီဆိုတာ လရောင် လုံးဝသိလိုက်သည်။ စာရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

& JoS

"ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ဘုံ"

"ရော့ ဒါ နှင့်ခိုင်ယာရီစာအုပ်၊ ဟွန့် နှင်တို့က ငါ့အိမ်ပေါ် တက်ပြီး ငါ့ကို အရူးလုပ်နေကြတာပဲ၊ ငါ့စည်းစိမ်တွေကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ရုံတင်မဟုတ်ဘူး ငါ့ကွယ်ရာမှာတောင် ဖောက်ပြန်ရေး အချစ်ဖာတ် ထမ်းတွေ စင်းနေလိုက်ကြတာ ရွံဖို့တောင်ကောင်းတယ်၊ နှင်တို့ ပြောတော့

လေချိန့်နှင့်က မောင်နှမတွေဆို'' ကြမ်းခင်းပေါ် ပစ်ချပေးလိုက်သော အညိုရောင်မှတ်တမ်း စာအုပ်ကို လရောင်ကောက်ယူပြီး ဖြေရှင်းရခက်မည့် ထိုပြဿနာ

အတွက် ရင်ထဲမှာ လေးလံသွားမိသည်ိ။ သူ့ကိုရော ဦးဦးကိုရော ညာခဲ့ပေမယ့် ဘုံနှင့်လက်ထပ်ပြီး

ဘတည်းက လရောင်နှင့် လေချို့ မောင်နှမတွေလို ရိုးသားခဲ့ကြတာပဲ။ ''ဘုံ နှင်ထင်တာတွေ စွတ်မပြောပါနဲ့ ငါရှင်းပြမယ်''

"ဘာ ငါက ထင်တာ ဟုတ်လာ။ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားတာ ခတ္တကို ငါကိုယ်တိုင် ဖတ်ပြီးနေမှတော့ ငါက ထင်တာကို စွတ်ပြောနေ ရဦးမှာလာ။ လူယုတ်မာတွေရဲ့"

"ငါတို့ မဟုတ်မာဘူးဘုံ၊ ငါမယုတ်မာသလို လေချိုလည်း မယုတ်မာဘူး၊ ငါတို့ နင်ကွယ်ရာမှာ မရိုးသားတာ ဘာမှ မလုပ်ခဲ့ခြာ ဘူး"

''ဘယ်လို ငါတို့ဟုတ်လား ဝန်ခံလိုက်ပြီပေ့ါ_့ နင်တို့ အရှက်

pç ♦

မရှိကြဘူးလား၊ လေချိုဆိုတဲ့ မိန်းမကလည်း အရိုးအရင်းလေး ကိုက် ရ မနည်းဘူးဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ငါ့အိမ်ပေါ်ကို အရက်မရှိ တက်နေ ရဲသေးတယ်"

လေချို့ကို ရင့်သီးစွာ ပြောဆိုနေသော ဘုံ၏ တစ်ဖက်သတ် ဆန်သော စကားတွေကိုတော့ လရောင် ခေါင်းငံ့မခံနိုင်။

ဘုံ မျက်နှာပေါ် မှာ လရောင်နှင့် လေချို၏ ရိုးရှင်းသော သစွာ တရားတွေ၊ ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို တစ်စစီ ချိုးဖဲ့တော့မည့် အရိပ်အယောင် တွေက ထန်တော့မည့် မုန်တိုင်းထစ်ခုလို။

"နှင့် သူများကို ပုတ်ခတ်ပြီး မပြောပါနဲ့ဘုံ တကယ်ဆို နှင်သူ ကိုကျေးရူးတင်သင့်တာ၊ သူဒီမှာ ဆက်ပြီးနေနေရတာ နှင့်ကိုယ်ဝန်ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ လေချိုက နှင်ထင်သလို မိန်းမစားမျိုးထဲက မဟုတ်ဘူး ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားတဲ့ မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်၊ သူကြောင့် နှင့်အရှက်ကို ကာကွယ်ဖို့ ငါ့ရင်ထဲကမပါဘဲ နှင့်ကို ခေါင်းညိတ် လက်ခံ ခဲ့ရတာ"

မထူးတော့ပြီမို့ ပြောသင့်ပြောထိုက်တာတွေကို ဘုံသိအောင် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

''ဘာပြောတယ် နင် နင်ငါ့ကို စော်ကားဦး''

''ဖြန်း ဖြန်း''

ပြင်းထန်သော ဘုံရိုက်ချက်ကြောင့် လရောင်ပါးနှစ်ဖက် ပူဆင်း

တောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

♦ ၂၁၅

A)

''နင် သိပ်တရားလွန်နေပြီ ဘုံ၊ နင်က အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ ဆုံးမတစ်ယောက်ပဲ၊ နင့်ကြောင့် ဦးဦး လူလောကထဲက ထွက်သွားရုံ ဆားမရတဲ့အပြင် နင့်ကို စောင့်ရှောက်ပေးနေတဲ့ ငါတို့ကိုပါ နင့်အနားက

ခွက်သွားအောင် လုပ်နေတာပဲ'' လရောင်စကားက ရပြီးသား ဒဏ်ရာပေါ်ကို အက်ဆ**စ်နှ**င့် ဆင်လောင်းခံရသလို ထွန့်ထွန့်လူး နာကျင်ရကာ ဘုံ မျက်ရည်တွေပါ

മാന്താ

''ဟုတ်တယ် နင်တို့ထွက်သွားကြ၊ နင်တို့အားလုံး ငါ့အိမ်မှာ ဆျောင်နေနေကြတာ၊ နည်းနည်းမှ ကျက်သရေမရှိတဲ့ နင့် အမေနဲ့ ခဲ့တာမကို ခေါ်ပြီးဆင်းသွားကြ''

ဘုံ့ ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်တွေ အလိပ်လိုက်ကျလာကာ ဆာက်တည်ရာမဲ့စွာ အော်ဟစ်ပြီး အခန်းထဲမှ ပစ္စည်းအားလုံးကို ခုံးခိုင်းကြဲ ပေါက်ခွဲပစ်နေသည်။

🗪ရာင်ထံသို့ ဒေါသတကြီး ပစ်ပေါက်နေ၏။

''ခွပ်''

"အာႏ"

လရောင်နှဖူးမှာ ရေမွှေးပုလင်းနှင့်ထိကာ ခွပ်ခနဲကွဲသွားကာ

မှန်တင်ခုံပေါ်မှာ ရေမွှေးပုလင်းတွေ လိုးရှင်းပုလင်းတွေ မှန်သမျှ

မျိန်လပေ

ျားစာပေ

pfs.♦

W.

နေရာမှာတင် ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို တွေတွေကြီး ရပ်နေ၏။ ထိုးနှက် ချက်တွေ ပြင်းထန်လွန်းတော့ စိတ်နှင့်လူနှင့်ပင် မကပ်တော့တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ထိုအချိန်တွင် အန်ကယ်ခိုင်နှင့်အတူ ဒေါ်ကေသီနှင့်လေချို့ အခန်းဝသို့ ရောက်လာသည်။ လရောင်နဖူးမှ သွေးများစီးကျနေတာကို မြင်တော့ အားလုံး ထိတ်လန့်သွားကြသည်။

''အမလေး သား သားလေး သွေးတွေနဲ့ ဘာဖြစ်တာလဲ''

ဒေါ်ကေသီ လရောင်နား စွေ့ခနဲ ရောက်လာပြီး ပျာ**ဟု** သလဲမေး သည်။ တစ်ပြိုင်နက်ထဲမှာပင် ဘုံ့ကို မီးပွင့်မတတ်သော အကြည့်တွေ ဖြင့်ကြည့်ကာ သည်းခံထားသမျှတွေ ဗုံးတစ်လုံးလို ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲ လွန့်စင်ကာ

''ညည်း ငါ့သားကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျူးလွန်လိုက်**ပြန်** ပြီလား ရွှေဘုံစံ''

"ဟုတ်တယ် ဖောက်ပြန်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်**ကို** ဒီလောက်လေး အပြစ်ဒဏ်ပေးတာ နည်းတောင်နည်းနေသေးတယ်"

''ဘာ ငါ့သားက ဖောက်ပြန်တယ် ဟုတ်လား'' ဒေါ်ကေသီရော လေချိပါ ဘုံ့စွပ်စွဲချက်တွေကို နားမလ**ည်နိုင် အောင် ဖြစ်**မိသည်။ σεσηξιήσεις ζαρχεικοιζηθούστης

♦ P

"နေပါဦး ဝါ့သားက ညည်းတေးမှာ ကျွန်တစ်ယောက်လို လိုအပ်ချက်မရှိ ခစားနေတာတောင် ညည်းက ဒီလိုစွပ်စွဲသေးလား"

"ဟုတ်တယ် စွပ်စွဲတယ်။ ရှင့်သားနဲ့ လေချိနဲ့ ဘုံ့ကွယ်ရာမှာ တိတ်တိတ်လေး ဖောက်ပြန်နေကြတာကို ရှင်မသိချင်ဟန်ဆောင်နေသ လား"

. ''ရင်''

"ဘာ"

မြားဦးက လေချို့ဘက် လှည့်လာပြီမို့ ဘုံ ယုံအောင်အမှန် တရားကို ဘယ်လိုထုတ်ဟ ပြောဆိုရမှန်းပင် မသိတော့။ ''မဟုတ်ဘူး အထင်မလွဲပါနဲ့ ဘုံရယ်''

"အထင်လွှဲစရာ မလိုအောင် နှင်တို့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဟောဒီက ငါ့မျက်စိနဲ့ မြင်လိုက်ရပြီပဲ၊ တကယ်တော့ နှင်က ကြာကူလီ မပဲ"

''ဘုံ မင်း မင်း''

"ૡૄૄૄန်း"

လရောင် ထိုထက်ပို၍ သည်းခံနိုင်စွမ်းမရှိတော့၊ အနှစ်နှာ် ခံခဲ့ရသော လေချို့ကို စော်ကားနေသော ထိုးနှက်ချက်တွေကြောင့် လရောင်၏ လက်တစ်ဖက်က ဘုံ့ပါးပေါ်သို့ အရှိန်ဖြင့် ကျသွားသည်။

လရောင်ထံမှ ထင်မှတ်မထားသော တူနဲ့ပြန်မှု**ကြောင့်** ဘုံ

၂၁೧[,] 🎸 🥊 ငို၍ နာကျင်ခံခက် ဖြစ်၍သွားသည်။ ထိုကြောင့် ဘုံ့လက်တွေက လေချို့

ပါးပေါ်သို့

''ဖြန်း'' ''ဟင် ဘုံ နှင် တရားလွန်နေပြီ လေချိုနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ''

ဒေါ်ကေသီ ဒေါသတွေ အထွပ်အထိပ်ရောက်ကာ ဘူပါးပေါ်သို့

အရှိန်ဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ပြန်သည်။ တဒင်္ဂအတွင်းမှာ ပါးရိုက်ပွဲလေး တစ်ခု

ဖြစ်သွားသည်။

နာကျင်သွားသော ပါးကိုပွတ်ရင်း ဘုံ မျက်ရည်ခံထိုးသည်။ ''လရောင် နင် နင်တို့ငါ့ကို ဝိုင်းပြီး နှိပ်စက်ကြတယ်၊ အဟင့်

ာလရောင နှင် နှင်တို့ငျက ဝိုင်းပြီး နှပ်စက်ကြတယ်၊ အဟင့် ဟင့် ဒယ်ဒီ ဒယ်ဒီရေ ဘုံ့အဖြစ်ကို လာကြည့်ပါဦး ဒယ်ဒီရယ်''

ဘုံငိုကာ ဖခင်ကို တိုင်တည်နေ၍ လရောင်ဒေါသတွေကို ပြန်လည် ချွေးသိပ်ကာ ဘုံ့နားသို့ လျှောက်လာခဲ့၏။

"ဘုံ ငါတောင်းပန်ပါတယ်ဟာ အဲဒီလိုဖြစ်သွားဖို့ ငါတကယ် "ဘုံ ငါတောင်းပန်ပါတယ်ဟာ အဲဒီလိုဖြစ်သွားဖို့ ငါတကယ်

မရည်ရွယ်ပါဘူး"

"ဟင့်အင်း နင်တို့ငါ့အနား တစ်ယောက်မှ မလာကြနဲ့ နင်တို့နဲ့ ဝေးရာကို ငါထွက်သွားတော့မယ်၊ လရောင် ငါ ငါမရှိရင် နင်တို့နှစ်

ယောက် လွတ်လွတ်လတ်လပ် ဖောက်ပြန်လို့ ရပြီပေါ့'' ဘုံ အခန်းထဲမှ ဆောက်တည်ရာမရ ပြေးထွက်သွားလေသည်။ ဘုံ့ ခြေလှမ်းတွေ လှေကားထိပ်နား ရောက်ခါနီးမှာ့ပင် လရောင်စိတ်ထဲ လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

Job

ထင့်ခုနဲ ဖြစ်သွားသည်။

''ဘုံ အဲဒီမှာ ရေတွေနဲ့ ဈော်လဲမယ် သတိထား''

လှေကားထိုပ်နားတွင် ရှိနေသော ရေတွေကို ဘုံ မမြင်ဘဲ

နင်းမိလျှင် ချော်လဲသွားနိုင်သည်။

သတိပေးကေား မဆုံးလိုက်ခင်မှာပင် ဘုံခြေလှင်းတွေ ကြမ်းခင်း ဧပါမှ ရေတွေကြောင့် ချော်ထွက်သွားကာ ခန္ဓာကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်ဘဲ လှေကားပေါ်မှ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွားလေသည်။

''အား''

''ဒုန်း ဒုန်း''

....

့''အမလေး လုပ်ကြပါဦး လှေကားပေါ် က ပြုတ်ကျပြီ'' လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ အခြေအနေတွေက မြန်ဆန်လွန်း

စွာဖြင့် ပြောင်းလဲသွားသည်။ အားလုံးပင် မင်တက်အံ့ဩပြီး လှေကား ထိပ်သို့ ဝရုန်းသုန်းကား ပြေးထွက်လာခဲ့ကြသည်။

လှေကားအောက်တွင် ဘုတစ်ယောက် မျော့မျော့သာ ရှိတော့

၏။ လှေကားခြေရင်းတွင် ရှိနေသော ပန်းအိုးနှင့်ခေါင်းကို တိုက်မိကာ သွေးတွေက မြင်မကောင်းအောင်ပင် အိုင်ထွန်း၍နေသည်။

လရောင် ရင်ထဲမှာ ဘုံ့ကိုမြင်လိုက်ရသော သွေးသံရဲရဲ့ မြိုင်ကွင်း

ကြောင့် ဆို့တက်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် လှေကား<mark></mark>ဇောက်ကို သူ

က်န်တင်

ဗျူးတပေ

လေးထစ်ကျော် ခုန်ဆင်းပြီး ဘုံ့ကို ပြေးပွေ့လိုက်သည်။

ဘုံ သွေးအိုင်ထဲမှ မျက်ခွံတွေ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပွင့်လာသည်။

နူတ်စမ်းသားတို့ တဆတ်ဆတ် တုန်လာသည်။

"ဘုံ သတိထားပါဦးဟာ နင် နှင်မသေရဘူး ငါတို့နှင့်ကို ဆေးရုံကို ပို့မယ်''

လရောင် မျက်ရည်တွေဖြင့် ငိုသံနှောကာ ဘုံ့ကို အားပေးစကား ပြော၏။ ဘုံ နာကျင်စက်ဆုတ်သော အပြုံးကို သွေးတွေ လူးနေသော

နှုတ်ခမ်းဖြင့် မဲ့ခနဲ ပြုံးလိုက်သည်။

''ငါမရှိတော့ရင် နင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ဇာတ်လမ်း ပြန်ဆက်လို့ ရနေမှတော့ ငါ့ကိုဘာကြောင့် မသေခိုင်းတော့မှာလဲ"

''မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူးဘုံ နင်အထင်လွဲနေတာ ငါနဲ့လေချို့ မောင်နှမအရင်း မဟုတ်ခဲ့ကြတာမှန်သလို အရင်က ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ ကြတာကိုလည်း ဝန်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေက နင်ခဲ့လက်ထပ်တဲ့ နေကစပြီး တစ်ခန်းရပ်ခဲ့ပါတယ်ဟာ၊ ငါပြောတောကိုယုံပါ ငါလေ ငါ့ အသက်နဲ့ ကျိန်တွယ်ပြီး ပြောရဲပါတယ်''

''ဟုတ်ပါတယ် ဘု ကျွန်မနဲ့လရောင် တကယ်ပဲ ရိုးသားခဲ့ကြ တာပါ"

''ခုမှ ငါယုံနေတော့လည်း ဘာထူးတော့မှာလဲ အဲဒီ ရိုးသားမှု တွေ ငါ့အတွက် အသုံးမဝင်တော့ဘူး'

ευσηδήσμήσει ζάγχισμοζοήσιδοποδ

ال ا

တိုးဖျော့သော ဘုံ့အသံကို လရောင်ရော လေချိရော မနည်း နားထောင်နေရ၏။

''ငါတို့ ဆေးရုံသွားကြမယ်နော်၊ နင်ဘာမှ မဖြစ်စေရဘူး'

ဘုံ ခဝ်ဖြည်းဖြည်း ခေါင်းခါသည်။

''ဘုံ သမီး သတိထားပါ သမီးရယ်၊ အန်ကယ်ခိုင်တို့ သမီးကို ဆေးရုံကိုပို့ဖို့ ဆေးရုံကား ခေါ် ထားပါတယ်''

အန်ကယ်နိုင် မျက်ရည်တွေ တွင်တွင်ကျနေသည်။ ဘုံအဖြစ်က မြင်ရက်စရာမရှိ။

''ဟင့်အင်း ဆေးရုံမသွားတော့ဘူး ဒယ် ဒယ်ဒီနောက်လိုက်

သွားတော့မယ် ဒယ်ဒီ စောင့်နေပြီ"

''ဘုံ ငါတို့ကို သံသယတွေနဲ့ အနိုင်ပိုင်းပြီး ထားမသွားပါနဲ့ ဘုံရာ စိတ်ကို တင်းထားပါနော်" လရောင် အားပေးစကားကို ဘုံ ခဝ်ဖြည်းဖြည်း ခေါင်းခါသည်။

"ငါ့ရဲ့သက်တမ်းက ဒီနေ့ နောက်ဆုံးပဲဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ငါ ငါလေ

နင့်ကို ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက အမြဲတမ်း အနိုင်ယူခဲ့တယ်၊ နင့်ကို နိုင်နေရရင် ငါကျေနယ်ရတယ်၊ ငါ့နားမှာ နှင်ရှိရင် ဒေါသထွက်သလိုလို

နဲ့ ငါပျော်မိတယ်''

''သိတယ် ငါသိနေပါတယ် ဘုံ ဒါကြောင့်လည်း နှ<mark>ွ်ကို</mark>ငါ

အမြဲတမ်း အလျှော့ပေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား''

CLASSIC

"ငါ့အပေါ် အေးတိအေးစက် ဆက်ဆံခဲ့တဲ့ နှင့်ကို ငါ အရမ်း

မုန်းခဲ့တယ်၊ အဲလို မုန်းခဲ့သလို ငါ့ရဲ့ ဟိုးရင်ဘတ် အနက်ရှိုင်းဆုံး နေရာမှာ နင့်ကို ချစ်မိတယ်လို့ ယူဆလို့ရတဲ့ ခံစားမှုတစ်ခုကို ဖွက်ထား ခဲ့မိတယ်၊ အဲဒါ ငါပဲသိတယ်၊ အ အခုတော့ အဲဒီခံစားမှုတွေကို နင့်ကို ပြန်ပေးခဲ့ချင်တယ်၊ အဲ အဲဒါ အချစ်ဖြစ်ချင် ဖြစ်နေလိမ့်မယ်၊ ငါ ပုံမဖော်တတ်တဲ့ နှောင်ကြိုးတစ်ခု ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေလိမ့်မယ်၊ ဘာပဲဖြစ်နေ

ဖြစ်နေ အဲဒီစိတ်ကြီးကို ငါ ငါ သံသရာထိ သယ်မသွားချင်တော့ဘူး" တိုးရှသော အသံတို့သည် တဖြည်းဖြည်း အသံလှိုင်းငယ်လေး တစ်အခုဖြစ်သာ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဘုံ မျက်ဝန်းတို့သည် ခင်ဖြည်းဖြည်း ပိတ်၍သွားလေသည်။

"ဘံ ဘံ"

ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူနေလာသော သံယောစဉ်သည် လရောင်ရင်ထဲမှာ ခိုင်မာစွာ အမြစ်တွယ်လျက် ရှိနေမှတော့ ရင်ထဲက တဒင်္ဂ မုန်းနေခဲ့သော အမုန်းတွေသည်လည်း ဘယ်မှာလာခိုင်ခန့်တော့မှာ လဲ။ ထို့အတူ ကြေကွဲလောင်မြို့က်ခြင်းတွေလဲ ဘယ်တော့မှ ဆုံးနိုင်တော့ မည်မဟုတ်။

''ဘုံ နင်ပြောတော့ ငါ့ကို တစ်သက်လုံး အနိုင်ယူနေမှာဆို နင် မသေပါနဲ့ဦး ဘုံရာ၊ နင့်ရဲ့ အနိုင်လိုသမျှတွေ ဟန်ဆောင် အမုန်းတွေ အောက်မှာ ငါနေသားကျနေပြီးသားပါ၊ ငါနှင့်ကို မမုန်းပါဘူး နှင့်ကို ငါ မမုန်းတော့ပါဘူး ဘုံရယ်''

လရောင်ကိုမျှော်ငေး ငိုကြွေးနေတဲ့ငှက်တစ်ကောင်

လရောင် အသက်ပျောက်နေသော ဘုံ့ခွောကိုယ်လေးကို ရင်ခွင် ထဲအပ်ကာ ယူကျုံးမရ ငိုကြွေးမိသည်။

ဘေးမှာရှိနေသော အန်ကယ်ခိုင် ဒေါ်ကေသီနှင့် လေချိုပါ သာဝရ ထွက်ခွာသွားသော ဘုံ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ လေချို့ အသက်မဲ့ကာ အေးစက်နေသော ဘုံ့လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး

"ဘုံရယ် ရှင်က လရောင်ရဲ့ အချစ်တစ်ခုတည်းကိုပဲ မရခဲ့တာ ဖါ လရောင်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် သူ့တစ်တဝလုံးတင်မဟုတ်ဘူး လရောင် ရဲ့ ဝင်သက်ထွက်သက်တိုင်းကိုပါ ရှင် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ သူပါ"

''ဘုံ နင့်ရဲ့ သံသယတွေနဲ့ ငါ့ကို တစ်ဘဝလုံး အကျဉ်းချ သွားတာလားဟာ ငါ ငါလေ နင့်ရဲ့ နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ နင့်အပေါ် ခှာ တာဝန်ကျေကျေ ရိုးသားခဲ့ပါတယ်ဟာ''

"စိတ်ကို ဖြေလိုက်ပါတော့ ကို သူ့ရင်ထဲမှာ ကိုကိုချစ်တဲ့ စိတ်ကလေးတစ်ခု ခပ်တိတ်တိတ် ခိုဝင်နေတာကို သူကိုယ်တိုင် ဝန်ခံခဲ့မှ ဆာာ့ သူနဲ့ကိုကြားမှာ သံသယဆိုတာတွေလည်း မရှိလောက်တော့ပါဘု သူ့မာနကြောင့် သူ့အချစ်တွေပြန်ပြီး အဆိပ်သင့်ခဲ့ရပေမယ့် သူ့ရင်ထဲမှာ ကိုဟာ ဘယ်တော့မှ မဆိတ်သုဉ်းနိုင်တဲ့ လတစ်စင်းဖြစ်ခဲ့မှာပါ"

လေချို့ ရွေးသိပ်မှုတွေသည် လရောင်၏ ဝမ်းနှင့်မြင်းတွေကို

ို၍ ဝမ်းနည်းစေတ်။

JJF 🗞

''သူ့အတွက် ဒီတစ်ကြိမ်လေးတော့ ငိုခွင့်ပြုပါ လေချို့ရယ်''

လရောင်၏ မျက်ရည်စက်တို့သည် ဘုံ့ပါးပြင်ပေါ်မှ စိုစွတ် နွေးတွေးဆဲ ရှိနေသေးသည့် မျက်ရည်တို့နှင့် ရောထွေးကုန်ကျလေသည်။

> ် ပရိသတ်အတွက် အမြဲတမ်း

> > 예

